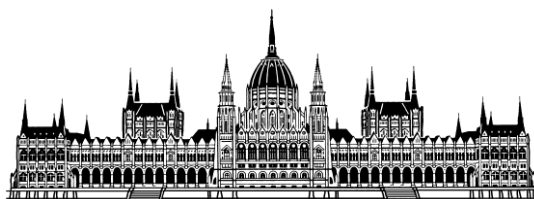

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső,
Szávay István, dr. Szűcs Lajos*

Az ülésnap megnyitása	28431
Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében ("EUTM Mali") történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája	28431
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	28431
Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	28432
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28432
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28433
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28436
Dr. Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28437
A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	28440
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	28441
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28443
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28445
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28450
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28451
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	28455
Kónya Péter (független)	28459
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	28463
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	28466
Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	28470
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	28471
Felszólalók:	
Dr. Turi-Kovács Béla , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28472
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28473
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28476
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	28479
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	28480
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	28481
Szabolcs Attila , a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	28481
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28483
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28485
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28487
Dunai Mónika (Fidesz)	28490
Dúró Dóra (Jobbik).....	28493
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	28494
Dunai Mónika (Fidesz)	28496
Szabolcs Attila , a Költségvetési bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	28497
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	28498
Szabolcs Attila , a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	28498
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28500
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	28502
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28505
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	28505
Dunai Mónika (Fidesz)	28508
Szilágyi György (Jobbik).....	28510

<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik).....	28511
<i>Dunai Mónika</i> (Fidesz)	28512
<i>Dr. Vas Imre</i> (Fidesz)	28512
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	28512
<i>Dunai Mónika</i> (Fidesz)	28513
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	28514
Szabolcs Attila , a Költségvetési bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	28514
Országos népszavazásról szóló határozati javaslat általános vitája	28515
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	28515
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28517
<i>Gógös Zoltán</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28518
<i>Szilágyi György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28520
<i>Dr. Rubovszky György</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28524
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	28525
<i>Kész Zoltán</i> (független).....	28528
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	28532
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	28536
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	28539
Országos népszavazásról szóló határozati javaslat általános vitája	28539
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	28540
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28540
<i>Gógös Zoltán</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	28542
<i>Dr. Rubovszky György</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	28547
<i>Magyar Zoltán</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28549
<i>Sallai R. Benedek</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	28552
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	28557
<i>Dr. Rubovszky György</i> (KDNP)	28558
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	28558
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28559
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	28560
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	28562
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	28566
<i>Dr. Vas Imre</i> (Fidesz)	28570
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik).....	28571
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	28571
<i>Dr. Rubovszky György</i> (KDNP)	28572
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	28573
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	28578
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP).....	28580
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	28580
A magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapi járól szóló határozati javaslat általános vitája.....	28582
Dr. Rubovszky György (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	28582
Felszólalók:	
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28584
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	28587
<i>Kulcsár Gergely</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	28587
Dr. Rubovszky György (KDNP) előterjesztői válasza	28588
Az ülésnap bezárása	28589

Az ülésen jelen voltak:

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
10. ülésnapja
2016. október 12-én, szerdán
(9.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szávay István)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Kilenc óra van. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 10. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szávay István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az LMP képviselőcsoportja Szél Bernadett képviselő asszonyt és Hadházy Ákos képviselő urat 2016. október 11-től frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta. Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak kinevezésükhöz, és sok sikert kívánjak munkájukhoz.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében törté-
nő további magyar katonai szerepvállalásról
szóló beszámoló,** valamint az ennek **elfogadásáról
szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés B/11064. számon, a Honvédelmi és rendészeti bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/12221. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a beszámoló előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mali haderő műveleti képességei kialakítását és fejlesztését célzó kiképző művelet létrehozásáról 2013-ban döntött az Európai Unió, és akkor 15 hónapban határozta meg a mandátumát. Ezt a mandátumot 2014. április 15-én 2016. május 18-áig terjesztette ki, és ezt 2016. március 23-án 2018. május 18-áig meghosszabbította.

A kormány, fenntartva a 2013-ban tett vállalásokat, a Tanács határozatával összhangban az Európai Unió mali kiképző műveletében történő magyar katonai szerepvállalásról szóló kormányhatározattal engedélyezte a műveletben való részvétel további két évvel, 2018. május 18-áig való meghosszabbítását. Jelenleg három fő magyar honvéd szolgál e misszióban.

A kormányprogramban megfogalmazottak szerint hazánk támogatja az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikájának kiteljesedését, és aktív részt vállal az Európai Unió válságkezelő műveletében, nem csupán az európai kontinensen, hanem szolidaritásunk kifejezéséeként korlátozott számban más földrészen is. Az EUTM Mali misszióban való magyar katonai részvétel megfelel e törekvéseknek.

Ennek alapján a kormány az Európai Unió mali kiképző műveletében történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló kormányhatározatban engedélyezte a Magyar Honvédség állományába tartozó legfeljebb 15 fő további feladatellátását, legkésőbb 2018. május 18-áig, illetve a művelet mandátumában meghatározott ideig, és így ez a három fő - két fő kiképző altiszt és egy összekötő főtiszt - a művelet harmadik politikai mandátumában is lehetőséget kapott, hogy tovább öregbítse a Magyar Honvédség misszióban szolgáló katonáinak hírnevét. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának, a határozati javaslat előterjesztőjének. Képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény 47. cikke alapján a kormány dönt a Magyar Honvédség és a külföldi fegyveres erők határátlépéssel járó csapatmozgásairól, illetve a Magyar Honvédségnek az Európai Unió vagy az Észak-atlanti Szerződés Szervezete döntésén alapuló alkalmazásáról, amely döntéséről a kormány haladéktalanul beszámol az Országgyűlésnek.

Az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága 2016. szeptember 22-ei ülésén megtárgyalta a B/11064. számú beszámolót, és a beszámolóhoz, illetve annak elfogadásához határozati javaslatot nyújtott be H/12221. számon.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság azt javasolja az Országgyűlésnek a határozati javaslatban, hogy a beszámolót fogadja el. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Ebbéli minőségében most ismét megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Honvédség nemzetközi békeműveletekben történő szerepvállalása alkotmányos feladat. Az Alaptörvény kimondja, hogy a Honvédség Magyarország függetlenségének, területi épségének védelmén túl nemzetközi szerződésekből eredő közös védelmi, békefenntartó feladatok ellátásáért is felelős, továbbá a nemzetközi jog szabályaival összhangban humanitárius tevékenységet is folytat.

A Honvédség nemzetközi szerepvállalását a magyar külpolitika megvalósítása egyik alapvető eszköze nék tekintjük, amelyet a nemzeti biztonsági stratégia

gia is rögzít. A Magyar Honvédség nemzetközi missziókban történő részvétele érzékelhetően erősíti hazánk pozícióit, mind a NATO-ban, mind az Európai Unióban. Továbbá elmondható és nem elhanyagolható, hogy a nemzetközi békeműveletekben szerzett tapasztalat, tudás elengedhetetlen hazánk védelmének szempontjából is.

A mali missziót az Európai Unió, mint ahogy államtitkár úr is elmondta, 2013-ban indította, amelynek célja a helyi haderő struktúrájának kialakítása, megszilárdítása, továbbá kiképzése és stratégiai tanácsadási tevékenység.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország elkötelezett a nemzetközi béke és stabilitás megteremtése mellett. Mint minden demokratikus államnak, így nekünk is feladatunk harcolni a nemzetközi téren jelentkező fenyegetések ellen, hozzájárulni a nemzetközi szövetségek tevékenységéhez. A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség támogatja a Honvédelmi Minisztérium beszámolójának elfogadását és további részvételét a misszióban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az Európai Unió Tanácsa 2013 januárjában döntött a mali haderő művelési képességei kialakítását, fejlesztését célzó európai uniós kiképző műveletről. Ennek, ahogy államtitkár úr is említette, most már többszöri hosszabbítását láthatjuk, és részünkről teljesen természetes, hogy támogatjuk az Európai Unió kül- és biztonságpolitikáját, az ennek keretében megvalósuló missziókat csakúgy, mint a többi nemzetközi szervezet, a NATO és az ENSZ hasonló misszióit is, hiszen rendkívül fontos, hogy a Magyar Honvédség és így Magyarország is aktív szerepet vállaljon a nemzetközi béke és biztonság megteremtésében, fenntartásában és további biztosításában.

Emellett engedjék meg nekem, hogy ahogy eddig is minden ilyen alkalomnál, most is megragadjam a lehetőséget arra, hogy felhívjam pár dologra a figyelmet a Magyar Honvédséggel kapcsolatban. Mint ahogy az a magyar kormányznak felelőssége, továbbá a magyar parlamentnek, tehát az összes képviselőnek pedig kötelessége is, hogy együtt biztosítsák azokat a forrásokat és azokat az eszközöket, amelyek a Magyar Honvédség megfelelő működéséhez szükségesek, természetesen ez vonatkozik a nemzetközi szerepvállalásra ugyanúgy, mint a hazai alapfeladatok ellátására. És ezen eszközök biztosítása, illetve a források biztosítása nem merülhet ki abban, hogy egyszerűen a működőképességet és a feladatok épphogy csak ellátását tűzzük ki célul, hanem igenis óriási figyelmet kell fordítani arra, hogy

folyamatos fejlesztések, modernizációk valósuljanak meg a Magyar Honvédségben, csakúgy, mint az állomány helyzetének és perspektívájának javításában.

(9.10)

Pontosan azért, hogy a Magyar Honvédség egy olyan modern és professzionális haderő legyen, amely meg tud felelni a XXI. század kihívásainak mind a szövetségesi tevékenységben, mind pedig a hazai alapfeladat-ellátásban.

Tehát így, ahogy mind a józan ész, mind pedig az erkölcsi kötelesség is diktálja, azt gondolom, említsünk meg pár dolgot, hogy mik azok, amelyekben sürgős cselekvésre van szükség a Magyar Honvédség működésének javításában. Szeretném két téma köré szervezni ezt elsősorban, egyrészt az állomány helyzetére, másrészt pedig a forrásokra. Az állomány helyzetét tekintve tisztában vagyunk azzal, ahogy a vezérkari főnök is ezt a saját bevallása szerint elmondta, hogy legalább 5500 fős létszámmal küzd ma a Magyar Honvédség, és sajnos azt kell mondjuk, hogy egyes szakértői becslések szerint ez a szám jóval magasabb is lehet, akár 6-8 ezer főt is elérhet. Mindannyian tisztában vagyunk vele, hogy elsősorban a végrehajtó állományból, a légénységi állományból hiányoznak nagyon sokan.

A Magyar Honvédség feladatai az elmúlt időszakban mind a biztonsági környezet változása miatt is, mind pedig a honvédség helyzete romlása miatt is sajnos jelentősen megnövekedtek, és látjuk azt, hogy itt a most tárgyalt missziós tevékenységen felül is számtalan más misszióban vesz részt a Magyar Honvédség a világ számos pontján. Az alapfeladatok ellátását is emellett mindenképpen teljesíteni kell. Az elmúlt időszakban új feladatokat is kapott a Magyar Honvédség a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kormány általi bevezetésében. Tekintettel az óriási létszámmiánnyra, ezeknek a feladatoknak az ellátása a jövőben egyre nagyobb nehézségeket okozhat, tehát mindenféleképpen a létszám feltöltését mielőbb meg kell kezdeni és végre kell hajtani. Számos határozati javaslatot nyújtottunk be ebben a kérdésben.

Sajnálatos módon ez minden alkalommal a kormánypárti többség által leszavazásra került. Én azt gondolom, hogy nem feltétlenül csak az a cél, hogy egy ilyen megszavazzanak, én már attól boldog lennék, ha látnám, hogy ténylegesen folyamatban van egy létszámfeltöltés, akár az önök saját elhatározásából. Azt gondolom, ez már nem várthat magára. Egyértelmű, hogy a munkakörülményeket javítani szükséges az állomány tekintetében.

Szeretnék kitérni a modernizációra, hiszen egyértelműen tisztában vagyunk vele, hogy nagyon elöregedtek a Magyar Honvédség technikai eszközei. Ezek nélkülözhetetlenek a feladatok ellátásához, tehát mindenféleképpen több területen és több ké-

pességnek a további fenntartására, fejlesztésére vagy ne adj' isten, pótlására lenne szükség.

A misszióval kapcsolatban szeretném kiemelni különösen a szállítóképességet, itt most például az A-26-osok modernizációjára vagy cseréjére gondolkodom. Azt gondolom, nem csupán olyan szempontból gondolhatunk az A-26-osokra, amely a sajtóban megjelent és nagyobb nyilvánosságot kapott, hogy a köztársasági elnök nem tudott A-ból B-be eljutni. Azt gondolom, persze, ez egy nagyon szomorú dolog, csak ennél sokkal fontosabb feladatai is vannak az A-26-os gépeknek és lennének, tekintve például a missziókban történő logisztikai feladatokat, szállítást, egyébként minősített időszakok helyzetekben Magyarországon és Magyarország légterében is rendkívül fontos feladatai vannak. Tehát mindenféleképpen ezt a képességet, ezt a szállítóképességet modernizálni szükséges, és nyilván az ehhez szükséges forrásokat megadni.

Kérdés az, és azt gondolom, inkább egy bizottsági beszélgetésen vagy vitában lenne érdemes rá visszatérni, hogy ezeket a missziós tapasztalatokat, amelyeket katonáink megszereznek, és ténylegesen ez óriási tapasztalattal és tudással járul hozzá a Magyar Honvédség képességeihez, milyen szinten sikerül hazai terepen egyébként beépíteni mind a kiképzésbe, mind pedig az oktatásba, mind pedig a hazai és a nemzetközi gyakorlatokba. Azt gondolom, ez az, amire szintén nagy hangsúlyt szükséges fektetni.

Térjünk át nagyon röviden a költségvetésre, hiszen sajnos az elmúlt években nagyon drasztikusan csökkent a Magyar Honvédség költségvetése. Látunk kell azt, hogy 2017-ben sem fogja még elérni a GDP 1 százalékát sem. Azt gondolom, hogy ezen a helyzeten mindenképp változtatni kell. Tudjuk, hogy van egy kormányrendelet, amely előírja, hogy évente a GDP 0,1 százalékával szükséges emelni a honvédség költségvetését, ez 2026-ig tartó vállalást jelent, de azt gondolom, sajnos most már ez kevés. Ott tartunk, hogy sokkal gyorsabban történik meg az amortizáció a technikai eszközök tekintetében, mint ahogy ez a 0,1 százalék bármilyen fejlődést tudna biztosítani. Úgyhogy itt mindenféleképpen nagy összegű forrásinjekcióra van szükség ahhoz, hogy a helyzetet érdemben javítani lehessen. Azt gondolom, nem várhatunk 2026-ig, igenis pár éven belül, akár két-három éven belül törekedni kell arra, de a legrosszabb esetben 2022-ig, hogy ténylegesen a GDP 2 százalékát érje el a Magyar Honvédség költségvetése.

Tehát ezek lennének a legfontosabb pontok, amelyeket kiemelnék ennek a napirendnek a tárgyalása keretében. Láttuk azt, hogy ténylegesen az elmúlt körülbelül egy-másfél évben nagyon fontos volt - legalábbis szavakban - a kormányzat számára a biztonság, és mindent szinte e köré vagy ennek a látszata köré szervezett, azt gondolom, most már ténylegesen eljött a tettek ideje. Szeretnénk tehát látni azt, hogy igenis konkrét lépések történnek a források drasztikus megemelésére, konkrét lépések

történnek a létszámfeltöltésre is, úgyhogy ez lenne az elvárás mindenféleképpen mind a Honvédelmi Minisztérium, de azt gondolom, ilyen tekintetben elsősorban a kormány felé is, hiszen tudjuk azt, hogy egy rendkívül centralizált rendszerről beszélünk.

Röviden összefoglalva, ezekre a cselekvésekre mindenképpen szükség van, és természetesen azt a missziót, amiről éppen tárgyalunk, továbbra is az MSZP támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Firtl Máttyás képviselő úr a következő felszólaló, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A B/11064. számú beszámoló benyújtásával a kormány teljesíti azt az Alaptörvényben foglalt kötelezettségét, amely az Alaptörvény 47. cikkelye alapján a Magyar Honvédség és a külföldi fegyveres erők határátlépésével járó csapatmozgásaival kapcsolatos, illetve a Magyar Honvédségnek az Európai Unió vagy az Észak-atlanti Szerződés Szervezete döntésén alapuló alkalmazásával kapcsolatos.

A mali haderő műveleti képességei kialakítását, illetve fejlesztését célzó EU kiképző művelet előzményei már részletesen elhangzottak, ezeket nem ismételném meg. A részletes beszámoló szerint a Tanács döntéseinek értelmében a kormány az Alaptörvény 47. cikk (3) bekezdésében foglalt jogkörénél fogva hozzájárult az Európai Unió mali kiképző műveletéhez történő magyar katonai részvétel mandátumának 2018. május 18-ig történő meghosszabbításához.

A döntés és a beszámoló alapját az adja, hogy Magyarország szolidáris szövetségeseivel, ezzel együtt a konfliktus sújtotta térségben is hozzájárulunk a problémák kezeléséhez. Ez az adott térség stabilitását szolgálja. Magyarország külföldi katonai szerepvállalásai ezért kulcsfontosságúak, és a szövetségi kapcsolatrendszerünk szerves részei. A Magyar Honvédség három földrészen továbbra is mintegy közel ezer katonával vesz részt nemzetközi missziókban.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy ezt az alkalmat is felhasználjam arra, hogy itt, a tisztelt Ház falai között köszönetet mondjak a Magyar Honvédség katonáinak, akik megváltozott biztonsági környezetben az országon belül és a külföldi missziókban is tisztességesen helytálltak és helytállnak, és köszönetet mondjak mindazoknak is, akik az ország határain szolgálnak, továbbá minden magyar katonának, akik válságövezetekben katonai missziók során vagy katonai és humanitárius segítségnyújtással is példamutató módon helytállnak, Magyarország és a Magyar Honvédség elismerését és rangját öregbítik azzal, hogy hozzájárulnak a biztonság megeremtéséhez, megerősítéséhez vagy akár a tömeges migrációs helyzet kezeléséhez.

Az elismerést a kormány az éppen az ezt követően tárgyalandó törvénymódosításban foglaltakkal is szeretné kifejezni, amelyben a rendvédelemben dolgozó hivatásos állomány és a honvédek megbecsültségének igyekezünk érvényt szerezni.

Tisztelt Ház! A kormányprogramban megfogalmazottak szerint Magyarország támogatja az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikája kiteljesítését, és ennek érdekében aktívan részt vállal az EU válságkezelő műveleteiben az európai kontinensen és korlátozott mértékben más földrészeken is.

(9.20)

A mali katonai művelet ezeknek a törekvéseknek a sorába tartozik.

A Kereszténydemokrata Néppárt frakciója a beszámolót és a határozati javaslatot elfogadásra ajánlja és támogatja. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt a Jobbik nevében én is szeretném megköszönni a magyar honvédek, a magyar katonák áldozatos, szakszerű és tisztességes munkáját. Ugyanakkor - ellentétben a kormánypárti állásponttal és az előttem felszólalók álláspontjával - azt kell mondjam, hogy nekünk teljesen más erről a véleményünk, teljesen más az álláspontunk, mi alapvető okokból ellenezzük ennek a beszámolónak az elfogadását, és nem is fogjuk támogatni, nem is fogjuk megszavazni.

Azt pedig legfőképpen ellenezzük, hogy magyar katonáinkat külföldön vetik be. Igaz, hogy most éppen október 23-a küszöbén állunk, de azért március 15-e egyik fő gondolatát idézném: magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket pedig vigyék el innen, ha vannak. Ez most különösen igaz, különösen aktuális. Alapvető hibának tartjuk azt, hogy ezer katonánk teljesít szolgálatot döntő többségében olyan területeken, olyan országokban, olyan ügyek ellen vagy olyan ügyek védelmében, amelyekhez nekünk, magyaroknak az égardta világon semmi közünk nincs. Olyan dolgokért vállalunk felelősséget teljesen értelmetlenül, amire semmi, még nemzetközi szerződések sem feltétlenül köteleznek minket, legfeljebb ezeket a szerződéseket is hajlamosak voltak a mindenkori kormányok az elmúlt negyed században félreértelmezni vagy rosszul értelmezni.

Ennek egyetlen oka van, tisztelt képviselőtársaim: a nyugati szövetségeseknek való szolgálatteljesítés, egy olyan megfelelési kényszer, amit teljesen értelmetlenül erőltetünk magunkra. Ha nem

hisznek nekem, akkor higgyenek a sok száz éves történelmünknek. Mikor védtek meg minket nyugati szövetségesek, mikor állták a szavukat, mikor teljesítették szerződéses vagy bármilyen kötelezettségüket? Hát, vagy egyáltalán nem, vagy csak rendkívül csekély mértékben. Mi nagyon sok áldozatot hoztunk a Nyugatért, cserébe pedig vagy semmit nem kaptunk, vagy csak édes keveset.

Éppen ezért már 2013-ban sem támogattuk azt, hogy kiképzési feladatokra, kiképzési feladatok segítésére vigyenek ki katonákat, még akkor sem, ha egyébként viszonylag csekély létszámról van szó. Kezdődött egy összekötő tiszttel, majd folytatódott három egészségügyi katonával, aztán mentek mesterlövész-kiképzést segíteni. No de hát nem is feltétlenül a létszám mértéke vagy mennyisége itt a döntő, hanem az alapelvek, mégpedig az, hogy Maliban Franciaország néhány száz fős magánakciójáról volt szó. És mondhatják azt nekünk, hogy a magyar katonák elvileg olyan területen lettek bevetve vagy olyan területen használták a tudásukat, a képességeiket, olyan területeken végeztek munkát, ahol fizikailag elvileg biztonságban voltak; a beszámoló szerint ez így van, a tervek szerint így történt, de hogy a valóság megfelel-e ennek vagy sem, azt lehet, hogy sűrű homály, nagyon sok államtitok vagy minősített adat fedi vagy rejti el figyelő szemeink elől.

Mindenesetre tanulságos az, amit Firtl képviselőtársam mondott, és egyben sokszorosan elgondolkoztató is. Kicsit túllépve a mali kiképzés keretein, az az ezer fő, amelyik külföldön, különböző kontinenseken teljesít szolgálatot, különösen a migrációs nyomás, a migrációs hullám összefüggéseiben, amikor nagyon helyesen mutatott rá Demeter Márta arra, hogy sok ezer fős létszámhiánnyal küzd a Magyar Honvédség, 5-8 ezer közöttiek ezek a számok, akkor mi megengedjük magunknak azt a luxust, amit nálunk tehetősebb országok és jobb állapotú, jobb eszközállományú, több katonával rendelkező honvédségek se tudnak megengedni maguknak, nevezetesen azt, hogy ezer főt nagylelkűen, ha úgy tetszik, átcsoportosítunk vagy kiküldünk külföldre.

Mi történik akkor, ha a déli határok védelméhez sokkal több rendőrrre és sokkal több katonára lesz szükség? Itt csak a miniszterelnök úr szavait szeretném idézni: még nem vagyunk túl a nehezén, sőt még csak az elején tartunk a migrációs válságnak. Mi lesz akkor, ha valóban, pontosan az afrikai térségből milliók vagy tízmilliók kelnek útra? Akkor itt nem lesz elég katona, nem lesz elég rendőr, mert ugye ezerszám vannak külföldi szolgálaton.

Az pedig különösen szégyene az elmúlt negyedszázadnak, tisztelt képviselőtársaim, hogy ahogy a civilek több százezres nagyságrendben külföldre kényszerültek, külföldi munkavállalásra kényszerültek, mert itthon nincs jövőkép, nem tudnak annyi pénzt keresni, nem tudnak annyi pénzt félretenni, hogy jövőt tudjanak építeni maguknak és a gyermekeiknek, ugyanúgy a katonáinkat is ezres nagyság-

rendben arra kényszerítjük, hogy ha normális mennyiségű pénzt akarnak keresni, ha tisztességes fizetést akarnak realizálni, akkor menjenek ki külföldre. Csak az ő helyzetük sokkal érzékenyebb, hiszen a szó szoros értelmében a bőrüket viszik vásárra, az életüket, testi épségüket kockáztatják nap mint nap. Megint mondom, olyan országokban, olyan ügyekért, amihez a világon semmi közünk nincs.

Egyvalamit elérhetünk ezzel mindazonáltal, azt, hogy a nyugati szövetségeseink ugyanúgy tesznek ránk magasról, mint eddig, tehát semmiféle plusztisztelet nem fog minket, legalábbis politikai szinten övezni. A katonáinkat elismerik, hiszen ők valóban elismerésre méltók, ellentétben a magyar politikai elit negyedszázados teljesítményével. Semmivel nem fogunk jobb színben feltűnni a Nyugat előtt, ugyanúgy kígyót-békát fognak ránk kiabálni mindenféle szintéren, mint eddig.

Viszont egyet elérhetünk: a terrorveszélyhelyzet fokozását és erősödését, hiszen olyan ügyekbe avatkozunk be, olyan gócpontokba lépünk be, még ha valóban csekély létszámmal, és nem feltétlenül hozzánk köthetik akár a terroristagyanús elemek bizonyos akciók végrehajtását, de tudnak vagy tudhatnak arról, hogy magyar katonák is jelen vannak, és a haragjukat vagy a bosszúvágyukat előbb-utóbb magunkra vonjuk. S akkor megkérdem, hogy ez megérte-e. Megérte az, hogy a nyugati szövetségeseknek való, sokszor a szerződésekből sem következő szolgálkú megfelelés érdekében, túl azon, hogy a katonáink folyamatos életveszélyben vannak, még a Magyarországra nehezedő terrorveszély is csak egyre veszedelmesebb lesz?

S ahogy elnézzük a TEK és a jelenlegi titkosszolgálatok állapotát, hát, okunk van kétkedésre a tekintetben, hogy meg tudják-e akadályozni esetleges magyarországi terrorcselekmények végrehajtását, mert nagyon könnyen kijátszották őket azok a terroristák, mondhatni, játszi könnyedséggel tartózkodtak itt egy hétig, másfél hétig, vagy mint tudjuk, korábban voltak olyan terroristák, akik akár másfél évig is itt bujkáltak Magyarországon - a madridi merénylet egyik elkövetőjére vagy elkövetői köréhez köthető személyre gondolok -, és erről a magyar titkosszolgálatok semmit nem tudtak, sem 2010 előtt, sem 2010 után. Ha ezt a veszélyt magunkra húzzuk azzal, hogy teljesen értelmetlen kockázatokat vállalunk, és a missziókban való szerepvállalásainkat folyamatosan meghosszabbítjuk, akkor úgy hiszem, hogy ez a helyzet csak egyre rosszabb lehet. Eddig is csak a szerencse, az isteni gondviselés, meg talán az, hogy tranzitországnak tekintettek minket, menekítette meg ezt az országot attól, hogy itt véres terrorcselekményekre kerüljön sor.

Felteszek egy költői kérdést: ha ne adj' isten, az ukrán háborús helyzet fokozódna - ne kerüljön erre sor -, és élesben kellene letesztelnünk azt, hogy nyugati szövetségeseink ezért a rendkívül gáláns és nagyvonalú áldozatvállalásunkért, emberi erőforrá-

sokban és anyagi erőforrásokban megnyilvánuló áldozatvállalásunkért cserébe vajon teljesítik-e azt a kötelezettségüket, amit elvileg rájuk rónának bizonyos szerződések, akkor lehet, hogy csalatkoznánk, tisztelt képviselőtársaim.

Ezért fontolják meg, hogy egy 180 fokos fordulatot hajtanak végre a politikájuk ezen területén, és lehetőleg Magyarországra összpontosítják a magyar haderőt a déli és lehet, hogy nagyon hamarosan a keleti határ migrációval szembeni védelmére, és itt próbáljanak olyan életpályát biztosítani a magyar katonáknak, hogy ne szoruljanak arra, hogy külföldre menjenek hónapokra vagy akár egy évre is, távol a családjuktól, távol a szeretteiktől - hát, finoman szólva sem egy családbarát hozzáállás és családbarát munkahely mindez -, és ne kelljen nekik teljesen értelmetlen célokért áldozni az életüket.

Mint ahogy egyébként szűkebb lakókörnyezetem, Mátészalka környékén már több család is megtapasztalta azt, hogy milyen az, amikor a fiúgyermeket kikísérik a temetőbe, vagy milyen az, amikor egy életre lenyomorodik a gyermekük - egy mátészalkai és egy nyírmeggyesi fiatalemberről beszélek - olyan ügyekben, olyan hadszíntereken, sokadszor mondom, amihez a világon semmi közük nincs, csak azért, hogy ott tudjanak normális fizetést realizálni.

Az elmúlt negyedszázadnak ez is egy nagy hiányossága és nagy szégyene. Jó lenne, ha inkább ezen törnének a fejüket, jobb lenne, ha inkább ezen próbálnának változtatni, és nem azon, hogy hogyan lehet még hajlottabb háttal megalázkodni a nyugati szövetségeseik előtt.

Úgyhogy alapvető szembenállásunk okán nem fogjuk tudni támogatni ezt a beszámolót. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A monitoron nem látom egyetlen jelentkező képviselő nevét sem. Megkérdem, hogy kíván-e valaki akár kétperces, akár normál felszólalásra jelentkezni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom. Megkérdem Vargha államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni. *(Vargha Tamás jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

(9.30)

Megkérdem Vas Imre képviselő urat mint előadót, kíván-e a vitában elhangzottakra reflektálni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! Így a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szer-**

vek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12370. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2010 utáni rendvédelmi reformmal a kormánynak sikerült elérnie, hogy Magyarországon az egyenruha többé nem félelmet kelt, hanem tiszteletet ébreszt. Fontos a megfelelő létszám, a felszereltség, a szervezeti háttér, de ezek mind semmit sem érnek, ha a rendnek nincsenek hazájukat szerető és odaadással szolgáló őrői. Őket pedig anyagilag is meg kell becsülni, az egzisztenciájukat az ellátott feladattal arányosan biztosítani kell.

Fontos mérőföldkő a rendvédelmi hivatásos állomány béremelése. A kormány életpályamodelljének köszönhetően másfélszeresére nő a rendvédelmi hivatásos állományúak bére. Már 2015 második felétől átlagosan 30 százalékkal megemelkedett az illetményük, ezt követően pedig négy éven át minden évben 5-5 százalékkal növekszik. Az ágazatban a Fidesz kormányra kerüléséig nem volt érdemi fizetésemelés, nem volt illetményemelés, ezen változtatott az életpályamoddellel a kormány.

A benyújtott törvényjavaslat az egyik állomása ennek a folyamatnak, amely 2019-re fejeződik be. A 2017-es költségvetésben a Miniszterelnökség fejezetén belül az ágazati életpályák végrehajtására és az ezekkel kapcsolatos bérintézkedésekre 180 milliárd forint céltartalékot különített el a kormány. A javaslat kidolgozása során kiemelt figyelmet fordítottunk arra, hogy széles körben megismerjük valamennyi érintett szakmai érdekképviselői és érdekvédelmi szervezet, köztük a Magyar Rendvédelmi Kar véleményét és álláspontját. Ezekkel a szervekkel többlépcsős egyeztetéseket folytattunk.

Felhívom a figyelmet arra is, hogy a Belügyminisztérium vezetése fontosnak tartotta, hogy az életpályamodellről tájékoztassa a parlamenti frakciókat, tegnap délután a Belügyminisztériumban erre ebben az esetben is sor került.

Az törvényjavaslat három cél megvalósítását szolgálja. Az első a 2017. évi 5 százalékos illetményemelés végrehajtása, a második a rendvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítés és a rendvédelmi egészségkárosodási járadék intézményrendszerének bevezetése, a harmadik pedig a határvédelem kapcsán felmerülő szolgálati feladatokkal kapcsolatos új szabályok vezetése.

Tisztelt Országgyűlés! Először az 5 százalékos illetményemelés bevezetésével kapcsolatos intézkedé-

sekről szeretnék szólni. 2015. július 1-jével megtörtént az új előmeneteli és illetményrendszerre történő áttérés, átlag 30 százalékos mértékű illetményemeléssel. 2016. január 1-jétől évente átlagosan további 5-5 százalékos mértékű emelésre kerül sor egészen 2019. január 1-jéig.

Előzetes számításaink alapján az illetményemelés az alábbi létszámokkal valósul meg: 1-5 százalék közötti emelésben részesül a hivatásos állomány köréből 8020 fő, 5 százalékos emelésben részesül 38 054 fő. A 2016. évi illetményemelés során ugyanazon adatok az alábbiak szerint alakultak: 1-5 százalék közötti emelésben részesült 2016. január 1-jétől 7576 fő, 5 százalékos emelésben pedig 42 779 fő.

Az alapilletmény-emelés mellett a 2016. évhez hasonlóan 2017-ben is biztosított lesz a teljesítményjuttatás. 2017-ben a teljesítményjuttatásra fordítható személyi juttatás összege a 2016. évi 8 milliárd forintról 12 milliárd forintra növekszik. Ezzel a teljesítményjuttatás átlagos mértéke az egyénekenként átlagosan 12 napi jövedelemnek megfelelő juttatásról - ugye, ez a 2016. évi adat - 18 napi jövedelemnek megfelelő juttatásra növekszik, tehát 50 százalékos növekedés van, ugyanúgy, mint a teljesítményjuttatás forrásösszegének növekedése tekintetében is.

Tisztelt Országgyűlés! A rendvédelmi egészségkárosodási keresetkiegészítés és a rendvédelmi egészségkárosodási járadék intézményrendszerének bevezetéséről szeretnék most szólni. A kormány a rendvédelmi életpálya biztosítási pillérjére vonatkozóan olyan döntést hozott, hogy az önhibáján kívül egészségügyileg alkalmatlanná váló állomány egzisztenciáját is megóvja. Az új ellátási rendszer a rendvédelmi életpálya során bekövetkező rendkívüli események, élethelyzetek, például balesetek, betegségek hatékony kezelését szolgálja. Az előterjesztésben a honvédekre vonatkozó szabályozás a rendvédelmi állománnyal gyakorlatilag megegyező tartalommal került összeállításra, és ugyanígy terjesztetük be a tisztelt Ház elé.

A javaslat két esetkört állapít meg. Az első, ha a baleset, a betegség a szolgálati kötelemekkel összefügg, a járadék a korábbi illetmény 100 százaléka, csökkentve az egyéb ellátások összegével. A juttatás nincs kötve a tényleges szolgálati viszony időtartamához.

A második eset pedig, ha a baleset, betegség szolgálati kötelemekkel nem függ össze. Ebben az esetben szigorúbb feltételekkel állapítható meg az ellátásra jogosultság. Az ellátás a korábbi illetmény 65-80 százaléka, sávosan megállapítva a szolgálati idő függvényében. Ez az ellátás minimum tízéves szolgálati idő után járhat.

Mindkét ellátási formánál alapvető követelmény, hogy az érintett továbbfoglalkoztatására valamilyen formában az egészségkárosodás bekövetkezése után is sor kerüljön. A foglalkoztató szervezet köteles az érintett személy számára egészségi állapotának megfelelő állást biztosítani, akár hivatásos,

akár nem hivatásos munkakörben. Ha szükséges, ennek érdekében akár új álláshely is létrehozható.

Tisztelt Országgyűlés! Ez alól a foglalkoztatási kötelezettség alól a legalább 60 százalékos egészségkárosodás esetén, egyedi kérelemre a miniszter mentesítést adhat. További közös szabály, hogy az ellátás csak abban az esetben állapítható meg, amennyiben a baleset vagy betegség nem a hivatásos állomány tagjának önhibájából, neki felróhatóan következett be. Az egészségkárosodási ellátásra jogosultság az egészségügyi alkalmatlanságot megállapító felülvizsgálati eljárás keretében hozott FÜV-bizottsági határozat alapján nyílik meg. A hivatásos állomány tagjának közrehatása tárgyában a becsületbíróság dönt a javaslat szerint, amit az országos parancsnok hív össze.

Ezt követően, tisztelt Országgyűlés, a törvényjavaslat harmadik fontos elemével szeretnék foglalkozni, erről szeretnék tájékoztatást adni a tisztelt Háznak. Ez pedig a határvédelmi feladatok ellátása kapcsán felmerült új szabályok előterjesztése. A javaslat a határvédelem kapcsán felmerülő szolgálati feladatok végrehajtása során jelentkező igényekre tekintettel további módosításokat tartalmaz.

Ezek közül szeretném kiemelni, hogy a 12 órát elérő szolgálatteljesítési idő esetén megemelkedik a munkaközi szünet ideje. Bevezetésre került a kiemelt készenlét intézménye, amely az úgynevezett laktanyai készenléti szolgálathoz hasonlítható. A törvényjavaslat eredményeként a lakóhelyétől, szokásos és rendes szolgálati helyétől távol vezényelt esetében elrendelt a készenlétnél a jelenlegi pótléknál magasabb összegű pótlékre lesz jogosult a személyi állomány.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatból egyértelműen látszik, hogy határozott célunk a rendvédelmi és honvédelmi hivatásos állomány anyagi és erkölcsi megbecsülésének erősítése és pályán tartása, ezáltal Magyarország közbiztonságának további erősítése, Magyarország határvédelmének sikeres további fenntartása. Az elhangzott tényekre és érvekre tekintettel azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy a törvényjavaslatot támogassa, tárgyalja meg, a zárószavazásnál pedig fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Vas Imre képviselő úr következik. Tessék!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszú ideje várt törvényt fogadott el az Országgyűlés 2015-ben. A rendvédelmi feladatokat ellátó hivatásos állomány részére jelentősebb béremelés ezt megelőzően 2000 óta nem történt. A Fidesz-KDNP-kormány a 2010-es választásokat követően évek egyik

kiemelt feladatának tekintette, hogy egy olyan államot teremtsen, amely az egyén helyett a közjó, a nemzet és a közösség érdekeinek szolgálatát tartja szem előtt. Ennek alapja a szilárd közjogi alapokon nyugvó jogrend, amelyet az Alaptörvény biztosít.

(9.40)

Az Alaptörvény többek között a rendvédelmi és honvédelmi feladatokat ellátó szervek alkotmányos helyzetét, működésük alapvető szabályait is rendezte. Így elmondható, hogy a rendvédelem szervezeti és intézményi oldala már kiépült, az államszervezet hatékony működését szolgáló személyzeti, közszolgálati rendszer kialakítása és a rendszerszerű működtetés feltételeinek további biztosítása, fejlesztése a kormány feladata. A cél, hogy hosszú távú és kiszámítható életpályák garantálásával stabilizálja a közfeladatot ellátó rendvédelmi állomány helyzetét, és biztosítsa számukra az őket megillető elismerést.

A költségvetésben folyamatosan biztosítjuk az új életpályarendszerekhez kapcsolódó kiadásokat, így látható, hogy kormányunk elkötelezett a rendészeti állomány tagjainak pénzbeli elismerésében. A jelenlegi törvényjavaslat egyik fő célja a 2017. január 1-jei illetményfejlesztés szabályainak meghatározása, amely a többlépcsős illetményfejlesztés következő lépése.

A törvényjavaslat másik célja, hogy új ellátási rendszert vezessen be a rendészeti és a honvédelmi állomány számára, amely a munka során bekövetkező rendkívüli események, élethelyzetek hatékony kezelését szolgálja. A baleset vagy betegség miatti hivatásos szolgálatra, illetve az adott szolgálati besorításra való egészségügyi alkalmatlanság esetén nyújt egy biztonsági hálót a rendvédelem és a honvédelem területén dolgozó állomány részére.

Fontos továbbá, hogy az ellátási rendszer az állomány egzisztenciális biztonságát is erősíti a nyugdíj-jogosultság eléréséig. A hivatásos szolgálat önhibán kívüli kényszerű elhagyása miatti jelentős egzisztenciális bizonytalanság kezelése érdekében a törvényjavaslatban szereplő szabályozás célja a hivatásos állomány korábbi jövedelmének pótlása. Ezen a területen további cél a foglalkoztatás biztosítása, amennyiben azt az érintett egészségi állapota lehetővé teszi. Ennek érdekében a rendvédelmi és a honvédelmi szerv kötelessége, hogy az egészségi állapotának megfelelő álláshelyet keressen az érintett részére.

Ennek az ellátórendszernek a szemlélete, hogy az állomány tagját lehetőség szerint bent tartsa a rendszerben, ami a közösséghez tartozás erejével segíti őt a bekövetkezett egészségkárosodás lelki feldolgozásában, és továbbra is a személy fontosságát erősíti. A törvényjavaslat szerint a rendvédelmi egészségkárosodási ellátás alapelveivel megegyezően a honvédek jogállásáról szóló törvénybe is beépítésre kerülnek a honvédelmi egészségkárosodási ellátás

szabályai. A honvédek tekintetében a hivatásos és szerződéses állomány tagjaira egyöntetűen vonatkozik az új rendszer.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció elkötelezett a rendvédelmi és honvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állománya szolgálati feltételeinek javításában. Fontosnak tartjuk ezeket a változásokat, mert Magyarország biztonságának garanciái az állomány tagjai. Ennek fényében a Fidesz-frakció támogatja azokat a törvényjavaslatokat, amelyek a rendvédelmi és honvédelmi állomány további megbecsülését szolgálják. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az MSZP képviselőcsoportjának véleménye következik. Demeter Márta képviselő asszony ismerteti azt, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az államtitkár úr a felszólalásában említette, hogy mind a felszerelés, források és eszközök biztosítása mellett mennyire fontos az állomány megbecsülése. Én ezzel maximálisan egyet tudok érteni, hiszen látjuk azt, hogy mind a Magyar Honvédség esetében, mind pedig a rendvédelmi szervek esetében ezeknek a szervezeteknek a legnagyobb ereje és a biztonság garanciája az ő állományuk, és az állomány megbecsülése. Bárcsak tényleg láttuk volna ezt eddig tettekben! Mert azt kell mondjam sajnós, hogy ebben óriási elmaradásai voltak a kormánynak és sok tekintetben még a mai napig vannak.

Itt szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy köszönetet mondjak a Magyar Honvédség állományának és a rendvédelmi szervek állományának is az áldásos munkájukért, tekintve, hogy mondjuk, a honvédség állományának köszönhető, hogy egyáltalán a mai napig működőképes a Magyar Honvédség, és tudjuk azt is, hogy sajnálatos módon a rendvédelmi szervek állománya sincsen rózsás helyzetben.

Hogy elindult az illetményfejlesztés, azt el is ismertük, hogy egy pozitív lépés, sőt különösen szükséges volt. Ahogy Vas Imre képviselő úr említette, hogy itt 2000 óta nem történt illetményfejlesztés, ez egyébként nem igaz, tehát 2008-ban történt az utolsó illetményfejlesztés. Csak szeretnék emlékeztetni mindenkit, hogy 2015-ig befagyasztásra került az a köztisztviselői illetményalap, amiből számításra kerül a hivatásosok illetménye. Tehát egészen 2015-ig sajnós nem történt semmi. De itt megint csak hozzátesszem: az, hogy 2015-ben ez elindult, azt gondolom, mindenféleképpen egy jó dolog.

Szóba került az is, Vas Imre képviselő úr említette, hogy ez a törvény, mind a honvédek jogállásáról szóló törvény módosításáról beszélünk, mind pedig a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának a jogviszonyáról szóló törvényről, konkrétan a szerződéses állományra ez például

nem vonatkozik, hanem kizárólag a hivatásos állományra. Ha pedig ebben némi félreértés lenne, akkor kérem, hogy ezt tisztázzuk, de én azt gondolom, ez derül ki a törvényből, hogy itt a hivatásos állományról beszélünk. Tehát ezt mindenképpen pontosítsuk.

Azt gondolom, a törvényjavaslat legfontosabb eleme az, hogy bevezeti az egészségkárosodási keresetkiegészítést és az egészségkárosodási járadékot. Nagyon sajnálom, hogy a kormány egyébként csak most lépett bármit is ebben az ügyben, hiszen évek óta nem megoldott azoknak a helyzete, akik valamilyen fokú, kisebb vagy pedig nagyobb egészségkárosodást szenvednek, akár balesetből, betegségből kifolyólag, akár pedig a szolgálatuk során, ahogy telik az idő, a feladatellátás következtében.

Szívesen láttam volna ebben a törvényjavaslatban a Honvéd Egészségpénztár volt tagjai kártalanításának a jogi lehetősége megteremtését, hiszen volt egy kérdésem a honvédelmi miniszterhez múlt héten, és a válaszában jelezte, hogy jogszabályalkotás indul ebben a kérdésben, hogy például a Magyar Honvédség állományát hogyan lehetne kártalanítani. Azt gondolom, nagyon jó, hogy egyáltalán gondolkodás van. Tudjuk, hogy sajnós másfél évig semmi nem történt.

Ha a jogi keretek megteremtéséről beszélünk, akkor tekintve, hogy mind a honvédség állománya, mind pedig a rendvédelmi szervek állománya érintett a Honvéd Egészségpénztár kérdésében - ugye, hogy az az 1,8 milliárd forintjuk, amit az adózott illetményükből tettek félre, elveszett a Buda-Cash botrányban, annak a csődjével -, ebben a törvényben meg lehetne teremteni, meg lehetett volna, és még lehetne, hiszen még van lehetőség módosításra, azokat a jogi kereteket, amelyek lehetővé teszik mind a Belügyminisztérium számára, mind pedig a Honvédelmi Minisztérium számára, hogy végre kártalanítani tudják az állományt. Hiszen azt gondolom, nem kérdés, hogy mind a katonák, a honvédségi dolgozók, mind pedig a rendvédelmi szervek munkatársai igenis vissza kell hogy kapják azt a pénzt, amit egészségmegőrzési céllal tettek félre. Tehát én várnám azt, hogy ebben legyen párbeszéd, és legyen arra szándék, hogy ilyen jogi lehetőségek kerüljenek akár ebbe a törvénybe, hiszen akár itt lehetne ezt rendezni.

Tehát tény az, hogy ez a törvény bevezeti az egészségkárosodási ellátás rendszerét, és ennek az okait a Belügyminisztérium a következőképpen foglalta össze a törvény indokolásában, szeretném idézni: „A speciális rendvédelmi ellátási rendszer kidolgozását alapvetően az indokolja, hogy a hivatásos szolgálat önhibán kívüli, kényszerű elhagyása a korhatár előtti nyugdíjba vonulás lehetőségének megszüntetése óta fokozott - különösen az életkor előrehaladtával -, jelentős egzisztenciális bizonytalanságot okoz a személyi állomány körében. Egy esetleges szolgálati baleset vagy önhibán kívüli betegség miatti egészségügyi alkalmatlanság megállapítása hosszú

távú és nagyon jelentős jövedelemcsökkenéssel járhat, különösen akkor, ha semmilyen ellátásra, vagy csak baleseti, illetve rehabilitációs ellátásra válik jogosulttá az érintett.”

Azért szerettem volna ezt felolvasni, hiszen tudjuk, hogy önök szüntették meg a szolgálatnyugdíj-rendszert 2011-ben. És csak szeretnék itt jó reggelt kívánni a kormánynak, hiszen azt mondom, még ha csak kicsi lépésben is, de ezek szerint végre önmaguk felismerték azt, hogy milyen óriási hibát követtek el akkor, amikor megszüntették a szolgálatnyugdíj-rendszert, és úgy tűnik, hogy akár végig is aludták ezt az elmúlt öt évet.

(9.50)

Így most öt évvel a szolgálatnyugdíj-rendszert megszüntető javaslat elfogadása után kerül csupán elénk ez a jelenlegi javaslat. És sajnos nem hallottam semmilyen bocsánatkérést vagy megbánást a kormány részéről, hogy az érintett állományt és azokat, akik azóta balesetet szenvedtek vagy betegek lettek vagy a feladatellátás során romlott az egészségügyi állapotuk, őket megkövetnék vagy rajtuk segítenének, vagy ez lett volna a szándék az elmúlt években.

És sajnos az a kormány tette ezt és teszi ezt, amelynek Orbán Viktor a vezetője. És emlékszünk még arra, amikor tüntetés volt a szolgálati nyugdíj megszüntetése ellen, és a szakszervezetek meghívták a miniszterelnököt erre a tüntetésre, ő azzal utasította el ezt a meghívást, hogy egyébként ezt továbbítja a bohócügyi államtitkárának. Tehát csak szeretnék emlékeztetni rá, hogy mi volt a kormány hozzáállása az állományhoz és a szolgálatnyugdíj-rendszerhez, hiszen azt egyetlen tollvonással sikerült eltörölni, és így teljesen megszüntették a korhatár előtti nyugdíjba vonulás lehetőségét.

Mi azóta is számtalanszor felhívtuk rá a figyelmet, hogy a szolgálatnyugdíj-rendszer fenntartása, létezése nem egyfajta privilégium, hanem a hivatásos szolgálati jogviszony és a hivatásos életpálya szükségszerű eleme, hiszen tudjuk azt, hogy a hivatásosokkal szemben sokkal magasabbak mind a fizikai, pszichikai és egészségügyi követelmények, mint a civilekkel szemben, és azt is tudjuk, hogy ők olyan munkát végeznek, aminek hatására sokkal nagyobb fizikai és pszichikai terhelésnek vannak folyamatosan kitéve, és teljesen egyértelmű, hogy akár 10-15 vagy 25-30 év szolgálat után ez nem múlik el nyomtalanul, hiszen egyértelmű, hogy senki nem lesz fiatalabb, viszont a feladatellátás szükségessége folyamatosan megvan velük szemben is. Tehát egyértelmű, hogy az állam nem hagyhatja azokat az embereket cserben, akik a haza szolgálatára, a biztonság garantálására és biztosítására esküdtek föl, és akár életük feláldozásával vagy pedig kockáztatásával is természetesen védelmezik Magyarország állampolgárait, az ő vagyoniukat. Egyébként pontosan emiatt,

nyilván ezt felismerve nemcsak Magyarországon, hanem még számtalan országban valamilyen formában létezik egy kedvezményes nyugdíjrendszer, egy igazságos formában fenntartható szolgálatnyugdíj-rendszer.

Itt szeretnék arra is emlékeztetni, hogy egyértelmű, hogy nem volt tökéletes a 2010 előtti rendszer, de abból semmiképpen nem engedünk, hogy szükség van valamilyenfajta kedvezményes nyugdíjrendszerre. De akkor, amikor önök döntöttek 2011-ben az eltörlésről, akkor egyébként a fürdővízzel együtt a gyermeket is egyértelműen kiöntötték, és akkor szó szerint mondhatjuk, hogy megalázták azokat az embereket, akik a haza szolgálatára esküdtek föl.

Az, hogy belátják a tévedésüket, azt gondolom, hogy üdvözlendő mindenféleképpen, viszont amennyiben ez őszinte lépés, akkor azon túl, hogy ide beterjesztik ezt a törvényjavaslatot, még két fontos dologra mindenféleképpen oda kellene figyelni és meg kellene tenni. Az egyik a bocsánatkérés amiatt, ami az elmúlt öt évben történt, magának a nyugdíj-rendszernek az eltörléséért, és azért a gyűlöletpropagandáért - sajnos ezt kell mondjam, hiszen ez az volt -, amiben nagyon sok megszólalásban és cselekvésben is sajnos a társadalmat azok ellen hangolták, akik akár 10-20 és több évet szolgáltak mind a honvédség, mind pedig a rendvédelmi szervek állományában. Illetve nagyon fontos teendő lenne - amennyiben őszinte a mostani lépésük -, hogy rendezik azoknak a helyzetét, akik 2012 és 2016 között kerültek abba a helyzetbe, hogy bizonyos fokú egészségkárosodást szenvedtek, és emiatt, önhibájukon kívül kerültek ki az állományból, hiszen a jelenlegi törvényjavaslat nem vonatkozik rájuk visszamenőlegesen. Tehát itt van négy év és jó pár érintett - egyébként pár száz fős nagyságrendről beszélünk -, akiknek mindenképpen meg kell oldani a helyzetét, maguk miatt is, illetve az aktív állományra tekintettel is egyértelműen. Tehát arra kérem mind a kormánypárti képviselőtársaimat, mind pedig a kormány képviselőjét és többi képviselőit, főleg azokat, akik felelősek ebben a témában, hogy igenis, ez irányban mindenféleképpen tegyenek lépéseket. Ezzel semmit nem vesztenek, ez nem pártpolitikai kérdés, és azt gondolom, elengedhetetlen, hogy ezeken az embereken segítsünk, ez egyértelműen erkölcsi kötelességünk is.

A törvényjavaslat az egészségkárosodási keresetkiegészítés és az egészségkárosodási járadék bevezetésével, tényleg, ahogy mondtam, kétségtelen, hogy előrelépés ahhoz az állapothoz képest, ami 2012 óta fennáll, de azt gondolom, hogy nem elégségesek azok a megoldások, amelyek szerepelnek a törvényjavaslatban, és semmiféleképpen nem tudják kiváltani egy méltányos és - még egyszer mondom - társadalmi szempontból is igazságos szolgálatnyugdíj-rendszer kialakításának a szükségességét.

Ráadásul, szeretném kiemelni, hogy az új ellátásokra vonatkozó szabályok még a törvényjavaslat

saját logikai rendszerének a keretein belül is rendkívül szigorúak, különösen az a rendelkezés, miszerint a miniszter csak 40 százalékos vagy annál rosszabb egészségi állapot esetében adhat felmentést a foglalkoztatási kötelezettség alól, 40 százalékos egészségi állapot felett minden alkalmatlanná vált hivatásost köteles a rendvédelmi szerv és a honvédség is továbbfoglalkoztatni. A 40 százalékos egészségi állapot azt jelenti, hogy az érintettnek rendkívül súlyos egészségkárosodása van. Tehát a törvényjavaslat egészségkárosodást elszenvedett emberek számára ír elő továbbfoglalkoztatási kötelezettséget, tehát őket szükséges továbbfoglalkoztatni. Lényegében azt lehet mondani, hogy így csak megrokkant emberek esetében teszi lehetővé, hogy a miniszter egyáltalán mérlegelhesse a továbbfoglalkoztatásnak a mellőzését.

Egyéb esetekben, amikor az egészségi állapot meghaladja ezt az előbb említett 40 százalékot, a méltánylást érdemlő egyedi helyzetekre egyáltalán nem ad megoldást a törvényjavaslat, például így sajnos megoldhatatlan helyzetbe kerül az - amennyiben változtatás nem történik -, akinek például rehabilitációs kezelésre, vagy pedig, mondjuk, dialízisre kell járnia. Ezért azt fogjuk javasolni, hogy a 40 százalékos egészségi állapot alatt alanyi jogon járjon az egészségkárosodási járadék, szó szerint megrokkant hivatásosok esetében ne kelljen méltányossági kérelemmel bajlódni. A bürokratikus akadályoknak a felhúzása helyett az államnak egyértelműen az a feladata, hogy megköszönje a szolgálatot, és járadék biztosítása mellett lehessen a hivatásos életpályáját lezárni.

40 és 80 százalékos egészségi állapot között azonban valóban indokolt lehet a miniszter számára méltányossági jogkört biztosítani, nyilvánvalóan azért, hogy az említett egyedi élethelyzetek természetesen kezelhetők legyenek.

A továbbfoglalkoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályok nagyon elnagyoltak, mindenféleképpen garanciális szabályokat itt szükséges biztosítani, és fontos az, hogy az érintetteknek, a hivatásosoknak a szaktudásuknak megfelelő beosztást biztosítsanak a jövőben is. Tehát ezt is rögzíteni kell a törvényben.

Tehát összességében arról beszélünk, hogy ez egy helyes irányba tett lépés. Az is biztos, hogy nem jelent százszázalékos megoldást, nem pótolhatja egy társadalmilag igazságos, kedvezményes nyugdíjrendszer biztosítását. Tartottunk szakszervezeti egyeztetést a kérdésben, ennek megfelelően természetesen be fogjuk nyújtani a módosító javaslatainkat, és ennek függvényében fogjuk mérlegelni természetesen a törvényt.

Annyit szeretnék még gyorsan jelezni, hogy itt a honvédek jogállása és a rendvédelmi szervek esetében a jogállási törvényeknél nagyon gyakran látunk módosításokat. Szükséges lenne az, hogy egy koncepció alapján dolgozzon a kormányzat, hiszen nem lehet az állománnyal azt megtenni, hogy folyamatosan változó, kéthavonta változó jogi környezet le-

gyen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés elfogadta a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvényt. A törvényalkotás során többször hangoztatott célunk az volt, hogy olyan jogszabályt alkossunk a 2015. évi XLII. törvénnyel, amelynek alapelve az, hogy a hivatásos állomány megbecsülését, munkájának méltó elismerését, továbbá a közbiztonság folyamatos növelését szolgálja.

(10.00)

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény, amely 2015. július 1-jével lépett hatályba, történelmi léptékű pozitív hatású változásokat eredményezett a rendvédelmi hivatásos állomány tagjainak életében. A törvény szolgálja részint a rendvédelem és a honvédelem felelősségteljes szolgálatát ellátók megbecsülését és nem utolsósorban azt a nemzeti érdekünket, amely az ország közösségeinek mindennapi életéhez, működéséhez szükséges közbiztonságot jelenti. Ennek messzemenő biztosítása a jelenben az eddigieknél is fokozottabb kihívásokat jelent a rendvédelmi feladatokat ellátó hivatásosok számára, amelyek szorosan összefüggnek a migrációs válsággal, a népvándorlási hullámmal, a fokozott közveszéllyel, ami a közbiztonság megerősítésének fokozódó igényét, formáit és legösszetettebb módon megvalósítandó feladatát jelenti. Ezért nemzeti érdekünk, és nem közvetlen, hanem nagyon is közvetlen módon településeink, családjaink biztonságát szolgálja, hogy törvényben rögzítsük a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyát, amely a pálya vonzerejét növeli, ugyanakkor megteremti azokat az optimális feltételeket, amelyek között úgy teljesíthetik szolgálatukat a hivatásos állomány tagjai, hogy az a rend és a közbiztonság betartását, betartatását maradéktalanul biztosítsa minden területen, minden körülmények között az ország teljes lakossága számára.

Általánosságban az eddigi tapasztalatok alapján elmondhatjuk, hogy az új közszolgálati életpálya alapelvei között a törvényben az elvi, a jogi megalapozottság és a komplexitás megfelelő módon érvényesül. A törvény jól szolgálja azt az alapvető célt, amelyet a kiszámítható és motiváló előmeneteli és új illetményrendszer kialakítása is jelent. Az új törvény 2002 óta nem tapasztalt illetménynövekedést biztosít, amely a mintegy 60 ezer fős hivatásos állomány

anyagi megbecsülését jelenti, továbbá új alapelvekkel működő, bevezetett előmeneteli rendszert is - tehát lehet, hogy 2008-ban volt, de ilyen mértékű nem volt. Az új illetményrendszer tükrözi a szolgálati beosztás értékét, a szolgálati tapasztalat értékét, a hivatásos állományhoz tartozás megbecsülését, a felelősségérzet és az elvégzett munka rangját, megbecsülését és az adott időszakban nyújtott teljesítményt. A Hszt. mostani módosításának egyik fő célja, hogy a 2017. január 1-jei illetményfejlesztés szabályainak meghatározása már az ismertetett elvek szerint történjen.

Ezeket túl, mint ahogy elhangzott, új ellátási rendszer, a rendvédelmi egészségkárosodási ellátás, a rendvédelmi életpálya során bekövetkező rendkívüli események, élethelyzetek, balesetek vagy betegségek miatti, hivatásos szolgálatra vagy adott szolgálati beosztásra való egészségügyi alkalmatlanság hatékony kezelését szolgálja. Továbbá a jelenlegi törvénymódosítási javaslattal a rendvédelmi egészségkárosodási ellátás már ismertetett alapelveivel megegyezően, a honvédelem területén szolgálatot teljesítők iránti elismerés okán is a honvédelmi egészségkárosodási ellátás szabályai is beépítésre kerülnek a honvédség jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvénybe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a törvénymódosítás támogatására kérem képviselőtársaimat, engedjék meg, hogy ezúton is köszönetet mondjak minden, a haza, a lakosság, családjaink védelmében, a közbiztonság védelmében szolgálatot teljesítőnek, különösen a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományába tartozó honfitársainknak és honvédjeinknek a helytállásért, a szolgálatáért. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Ezért is kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó hivatásos szolgálat iránti megbecsülésünk és elismerésünk jeléül, továbbá az ország, az állampolgárok biztonsága iránti kellő felelősséggel döntve támogassák a törvény módosítását.

A KDNP-frakció támogatja a törvény módosítását, és - még egyszer - erre kérem képviselőtársaimat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Talán ott kezdeném, és néhányan már utaltak rá, hogy az alapprobléma, a kulcsprobléma és a kiindulási pont az, amikor a szolgálati nyugdíjat, úgy, ahogy van, kikukázták, eltörölték, ami elég komoly feszültségeket, elég komoly problémákat okozott, és a mai napig egy olyan rés a rendszerben, amely indokolja az ilyen jellegű javaslatok megtételét, és egyébként bizonyítja

azt, hogy mennyire felelőtlenül nyúltak hozzá évekkel ezelőtt a rendszerhez, és mennyire nem gondoltak abba bele, hogy az oly sokat hivatott, az ország védelme, közbiztonsága és minden egyéb szempontjából oly sokat hivatott és hivatkozott hivatásosok, legyen szó katonaságról vagy rendészeti egységekről, milyen egzisztenciális kiszolgáltatottságban lesznek, és milyen védtelenek lesznek bizonyos élethelyzetekkel kapcsolatban.

Én éppen ezért nagyon örülök annak, hogy ha néhány év el is telt, mégiscsak belátta akár a Belügyminisztérium, akár a Honvédelmi Minisztérium vagy épp a kormány egységesen, hogy valahol hozzá kell nyúlni, és valahogy ezt a rést be kell foltozni, illetve fel kell számolni azt az egzisztenciális kiszolgáltatottságot, amely nap mint nap, ha nem is tömegesen, de bizony jelentkezik és megvan.

Éppen ezért ezt egy nagyon fontos és nagyon szükséges lépésnek tartjuk, de van egy kicsi hiányérzetünk is. Hogyha valaki végigolvasta az egész javaslatot, a szabályozást, és adott esetben még a szakma képviselőire is odafigyelt, akkor joggal érezheti azt: mintha az egész úgy lenne kitalálva, hogy azért a valóságban minél kevesebb embert érintsen, minél kevesebben tudják ezeket a lehetőségeket kihasználni. Alapesetben azt tudjuk rá mondani, hogy ez helyes, ez jó, mert ez azt jelenti, hogy nem szenvednek el egészségkárosodást vagy egyéb olyan élethelyzeteket, amelyek indokolnák ezen szolgáltatások és jogosultságok igénybevételét, de valójában a nagy kérdés az, hogy végeztek-e egyébként vizsgálatot, vagy léteznek-e statisztikák, hogy a jelenlegi szabálytervezet szerint évente akár a honvédségen belül, akár a rendőrségen belül hányan eshetnének bele.

Ami külön probléma, hogy adott esetben magának a minisztériumnak kell biztosítani nem hivatásos munkahelyet. Erre például fel van-e készülve a kormány, fel van-e készülve akár a Honvédelmi Minisztérium, akár a Belügyminisztérium, hogy ha ne adj' isten, ez százas nagyságrendben érintene éves szinten katonákat vagy rendőröket, akkor létezik-e olyan releváns megoldás, amely azt jelenti, hogy nem aktatologató vagy nem falevél-söpörgető, hanem tényleg értékes munkát végző feladatokat tudnak felajánlani. Mert azt azért senki ne várja el, hogy ha egy speciális státuszban speciális feladat- és munkakört végző hivatásos valamilyen szolgálati baleset vagy szörnyű esemény kapcsán nem tudja tovább ellátni a korábbi feladatát, akkor mondjuk, boldogan el fog fogadni egy ilyen - nem is tudom milyen - állást vagy státuszt. Én tehát azt gondolom, hogy itt egy picit alaposabban utána kellene nézni, hogy mindez hogyan fog a gyakorlatban kiviteleződni.

Ugyanakkor én azt is javasolom, hogy egy év után is nyugodtan térjünk rá vissza, vagy legyen egy beszámoló arról, hogy nemcsak az életpályamodell hogyan alakul, és hogyan változnak adott esetben a fizetések, hanem arról is, hogy ezt az új járadékot és jogosultságot vajon hány embernek sikerült meg-

kapni - mert ez engem nagyon érdekelne akár havi bontásban is, éves szinten mindenképp -, és hány embertől tagadják majd meg a különböző kérvényeket. Mert jól láthatóan a megfogalmazás arról szól, hogy elég komoly feltételrendszeren kell keresztülmenni, és elég komoly feltételrendszernek kell egyidejűleg, egyszerre megfelelni ahhoz, hogy valaki igénybe vehesse akár az egészségkárosodási járulékot, akár a keresetkiegészítést.

(10.10)

Én itt szeretnék egy észrevételt tenni, amelyet ha jól olvastam, akkor számos szakszervezet és tölem sokkal inkább illetékes is megfogalmazott, ez pedig nem más, mint hogy ez a szabályozás vagy ez a tervezet nem veszi figyelembe adott esetben a mentális, a fizikai... - illetve a fizikait azt figyelembe veszi, de mondjuk, a pszichikai, mentális terhelést. Azt azért államtitkár úr is és jó néhányan, akik akár a Honvédelmi és rendészeti, akár a Nemzetbiztonsági bizottságban dolgozunk, pontosan tudjuk, hogy hány és hány olyan feladatkör van, ahol nem is igazából a fizikai terheléstől vagy a fizikai balesetektől kell félni, hanem sokkal inkább a mentális és pszichikai leterheltségtől, legyen ez egy fedett nyomozó vagy bármilyen más, speciális feladatot ellátó hivatásos. Az ő esetükben alapból nincs meg az a garancia, hogy ha a leterheltségéből vagy egyéb speciális feladata miatt adódó mentális pszichikai problémából történik valamilyen baleset, kapásból ki van zárva annak a lehetősége, hogy akár a járadékot, akár a keresetkiegészítést megkaphassa.

Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos lépés, hogy ezt az észrevételt, amelyet nemcsak mi mondunk, hanem szerintem az összes jó szándékú kritikus, legyen az házon belül, vagy éppen ellenzéki párt vagy szakértő, ezt pontosan azért mondja, mert az nem életszerű, ami a javaslatban van, hogy ezek a feltételek mind-mind egyszerre fenn fognak állni, és jószándékúan tudja majd a rendszer kárpótolni azt a személyt, aki elszenvedett valamilyen negatív eseményt, vagy olyan élethelyzetbe került, hogy szüksége van arra a kiegészítésre, amely okán ez a tervezet megszületett.

Úgyhogy én arra kérném államtitkár urat, a kormányt is és a kormánypárti képviselőket is, hogy értem a határidőt, hogy miért kell vele sietni, értem azt is, hogy miért fontos ezt minél előbb életbe léptetni, de én azt gondolom, hogy nem akkor követünk el hibát, hogyha adott esetben amiatt csúszik maga a javaslat, mert ezt a nagyon fontos szegmenst akár újragondoljuk. Még egyszer mondom: azt a feltételrendszert, amit kialakítottak, azt jól láthatóan nem az élethez igazították, sokkal inkább ahhoz, hogy adott esetben minél kisebb arányban lehessen igénybe venni ezeket a jogosultságokat. Én nem gondolnám, hogy a rossz szándék vezeti önöket, de akkor

beszéljünk őszintén: vagy nincsen megfelelő státusz, amit adott esetben fel tud majd kínálni a minisztérium, vagy pedig jól láthatóan ez egy olyan javaslat, amely abszolút támogatandó, abszolút előremutató, de mivel nincs a mindennapi élethez igazítva, pontosan tudjuk, hogy nem lesz olyan jellegű.

De még egyszer mondom: én azt kívánom, hogy senki ne szoruljon nyilvánvalóan ezekre a szolgáltatásokra vagy jogosultságokra, de még egyszer mondom: a rendszernek ezt a részét újra kellene gondolni, ez az, ahol áll vagy bukik a történet. Ugyanakkor nem győzöm hangsúlyozni, hogy egy nagyon fontos lépés, főleg a szolgálati nyugdíj teljes megsemmisítése után, egy fontos rést tölthet be; de csak akkor, hogyha az élethez igazítjuk, és megnézzük az elmúlt évben azokat a példákat, azokat az eseményeket vagy eseteket, amikor bizony, érintsen katonákat vagy éppen rendőröket a negatív vagy tragikus, vagy bármilyen más baleset vagy cselekedet, ők vajon az alapján és a mostani tervezet alapján igénybe vehették volna-e akár a járulékot, akár a keresetkiegészítést. Hogyha a minisztérium, illetve a kormány szándéka az, hogy - hogy is mondták önök? - senkit nem hagyunk az út szélén, akkor én azt gondolom, hogy a feltételrendszert a mindennapi élethez illeszthetjük, kihívásokhoz kell igazítani. Hogyha nem ez a szándék, akkor megint semmi másról nem beszélhetünk, mint egy nagyon szép elgondolásról, ami a valóságban egészen másképp fog kinézni, mint mondjuk, a javaslat indoklásában lefektetett alapvető célok és elvárások.

Természetesen a Jobbik tud támogatni minden olyan javaslatot, ami adott esetben akár egy emberen is segít, de az alapvető célunk az, hogy akkor egy olyan rendszer szülessen, amiben nincsenek olyan anomáliák, hogy szinte egymást kizáró feltételeknek kell megfelelni, ezáltal eleshet az érintett nagyon fontos kiegészítésektől és kompenzációktól.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy alapnak, iránynak és célnak maximálisan megfelel a javaslat, fontos lépés a kordedvezményes nyugdíj megszüntetése után, de azt is mondom építő jellegű kritikával, hogy nincs a mindennapi élethez igazítva, nagyon-nagyon szigorúak, merevek és életszerűtlenek az egyszerre bizonyítandó feltételrendszerek, és én azt gondolom, hogy emiatt nagyon sok feszültség lesz, és nagyon sok kérelem elutasítása fog történni.

Úgyhogy én ennek lazítását és ennek átalakítását javaslom, természetesen akár ötpárti, akár szakértői egyeztetések keretén belül nagyon szívesen teszünk rá javaslatot, de ha tényleg az a cél, hogy minél több rászorult élhessen majd ezzel a lehetőséggel, akkor ha máshoz nem, ehhez a részhez hozzá fognak nyúlni.

Ugyanakkor még egyszer mondom: nagyon fontos, hogy megszülessen egy ilyen tervezet, de nem mindenáron.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat vitájában először is le kell szögezni, hogy a kormány eddigi intézkedései a rendvédelmi életpálya vonzóbbá tételére egyszerűen nem vezettek eredményre. A rengeteg pályaelhagyó, az állomány folyamatos cserélődése, a folyamatos létszámhiány mind egy olyan komplex válságnak a jelei, amit egyszerűen nem lehet nem észrevenni, és amely azon túl, hogy az állomány nagyon rossz helyzetét is mutatja, egyúttal a magyar emberek biztonságát is fenyegeti.

Általánosságban is elmondható és hangoztatjuk is eleget, hogy a kormánynak az alacsony bérekre alapozott, a munkavállalói jogokat lenullázó gazdaságpolitikája egyszerűen elüzi a munkavállalókat Magyarországról, és hogy az LMP-nek az az álláspontja, hogy az embereknek biztonságos, kiszámítható és tisztességes megélhetést biztosító munkahelyekre van szüksége, de ezt a magát igen nagyra tartó kormány még a közszférában, sajnos a rendvédelem területén sem tudja biztosítani - sőt. Amit a kormány eddig felmutatott a hivatásos állományúak kapcsán, az alapvetően a teljes kiszámíthatatlanság. Ígéretetek voltak, belebegtették őket, aztán visszavonták, és sajnos egy olyan rossz helyzet van ma Magyarországon, hogy a magyar kormány arra sem képes, hogy a déli határon szolgálatot teljesítő rendőreinknek a munkafeltételekhez az alapvető feltételeket biztosítsa.

Mindannyian láttuk azokat az esőbeállásokat, amiket maguk a rendőrök eszkábáltak maguknak, annak érdekében, hogy ne ázzanak 24 órán keresztül, és most pedig közeledik a tél, és szinte megfagyni küldik ki a rendőröket a megfigyelőhelyekre. Én azt gondolom, hogy elfogadhatatlan az, hogy még az önkénteseknek kell gondoskodniuk a rendőrökről, pokrócokat, gyógyszert kell vinniük a határra, hogy elkerüljük ezeket a tragédiákat.

És emlékszünk arra is, és ezek nagyon fájó dolgok, ahogy Demeter képviselőtársam is felhozott egy ilyen emléket, én magam is szeretnék egy ilyen emléket felhozni a törvény vitájában, hogy tavaly karácsonykor a határon szolgáló rendőrök egy olyan levelet kaptak a parancsnokaiktól, hogy a túlszolgálatért megkapott járandóságuknak egy jelentős részét vissza kellene fizetniük, merthogy szerintük rossz volt a jogértelmezés, ami alapján ezt kifizették. Azt gondolom, hogy ez teljes mértékben elfogadhatatlan, hogy ilyen dolgok történnek. Azt is látjuk, hogy aki ma Magyarországon hivatásos rendvédelmi vagy katonai szolgálatot akar vállalni, az azon túl, hogy alapvető jogainak a korlátozását köteles eltűrni, és hogy a szolgálattal élete és egészsége kockáztatását is vállalja, még azzal is szembe kell néznie, hogy ha a szolgálá-

lata alatt egészségkárosodás miatt alkalmatlanná válik a munkának, a feladatainak a teljesítésére, akkor egyik pillanatról a másikra jövedelem nélkül maradhat.

Amikor a szolgálati nyugdíjat megszüntették, az LMP már akkor felhívta a figyelmet arra, hogy ez az intézkedés teljes mértékben elfogadhatatlan, a világon ilyen nincs, hogy egy ilyen rendszert vezessenek be. És mondtuk azt is, szóltunk önöknek, hogy ez egy rendkívül méltánytalan helyzetet fog előidézni, és hogy rengeteg pályaelhagyó lesz.

Az új Hszt. elfogadását megelőző egyeztetéseken, tehát itt, a Házban is hangoztattuk, hogy rendezni kell az eltörölt szolgálati nyugdíj miatt kialakult helyzetet. Sajnos, az az általános tapasztalat, hogy a rendvédelmi, illetve a katonai szolgálat a nagy fizikai és - kiemelem - a nagy pszichés terhelés miatt gyakran eredményez egészségkárosodást az állomány tagjainál, ami sok esetben magát a szolgálatra való alkalmasságot is érinti, és így a jogviszonynak a megszüntetéséhez vezet.

(10.20)

Ezt a kérdést nem lehet egyéni problémaként kezelni, ezt a helyzetet csak rendszerszinten lehet megoldani, és mi folyamatosan ezt szorgalmazzuk. Továbbra is fenntartjuk, hogy egy jól szabályozott kordedvezményes szolgálatinyugdíj-rendszer visszaállítása lenne a rendes megoldás. Mi, a Lehet Más a Politika erre be is nyújtottuk a javaslatot, de azt is látjuk, hogy önök erre nem hajlandóak, nem hajlandóak szembenézni a korábbi rossz döntésükkel. Szakmai szinten legalább be kellene látni, hogy hibáztak, de ha ezt meg is tennék, még akkor sem hajlandóak egyszerűen arra, hogy változtassanak, ami számomra teljesen érthetetlen.

Na most, az a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, mindenesetre arról tesz tanúbizonyságot, hogy most már önök sem mehettek el teljesen a probléma mellett; jelzi azt, hogy a probléma olyan szintű, hogy most már kénytelen vele a kormányzat is foglalkozni. Tehát gyakorlatilag ez egy ilyen kénytelen-kelletlen beismerése annak, hogy önök valamit nagyon elrontottak az elmúlt időszakban.

Amit itt látunk, arra én egy dolgot tudok így röviden és tömören mondani: többet és többeknek, ez az általános észrevételem ezzel kapcsolatban. Minden abba az irányba tett lépés, hogy az állomány tagjai nagyobb biztonságban érezhessék magukat és végezhessek a munkájukat, és ne kelljen az egzisztenciájuk teljes elvesztésétől rettegniük, a mostani helyzethez képest pozitív változás, de ahhoz, hogy az életpálya valóban vonzóvá váljon, határozott és erős jelzéseket kell adni; határozott és erős jelzéseket kell adni, nem elég, ha csak egy szűk körnek és csak rengeteg feltétel teljesülése esetén juttatnak ellátást. Szóval, többet és többeknek, tisztelt államtitkár úr.

Módosító javaslatok sorát fogjuk benyújtani, pontosan annak érdekében, hogy legyen alkalom arra, hogy változtattak ezen az elképzelésen. Nem tudom, mennyire van nyitottság önökben ezzel kapcsolatban, de tekintve, hogy elég sokat beszélnek önök mostanában a biztonságról, azt gondolom, ezt akkor tudják hitelesen megtenni, ha támogatják azokat az elképzeléseket, amelyek arról szólnak, hogy azok az emberek, akik minket védenek, a lehető legjobb feltételekkel tudják ezt megtenni. Úgyhogy innentől kezdve, merem remélni, a mostani időszakban nem teszik meg azt, amit hat éve nézek már, hogy folyamatosan minden ellenzéki indítványt lesöpörnek az asztalról. Ha ezt megteszik, akkor nyilván ennek a politikai és minden egyéb kockázatát vállalniuk kell.

És akkor most pár dolgot ki szeretnék emelni, hogy mégis konkrétan mi a probléma ezzel a javaslattal. Van egy olyan főszabály a javaslatban, hogy ellátásra csak az lesz jogosult, aki vállalja a további munkavégzést. Na most, ezzel önmagában kevésbé van probléma, de van egy olyan kitétel, hogy: „A hivatásosként végzett munka miatt bekövetkezett egészségkárosodásért abban az esetben a munkáltatótól semmilyen kompenzációt nem kap a károsult, ha nem vállalja a más - és itt jön a lényeg -, esetlegesen képzettségének nem megfelelő munkakörben történő munkavégzést.” Na most, ez egy súlyosan méltánytalan és az LMP által nem elfogadható kitétel, ráadásul szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy várhatóan perek sokaságával kell majd számolniuk, ha ezen nem változtatnak. Mi azt gondoljuk, az lenne egy elfogadható megoldás, hogy ha nem a képzettségének és végzettségének megfelelő lehetőséget kap az érintett, és ezt visszautasítja, akkor ez nem érintené az ellátásra való jogosultságát.

A másik, ami szintén ezzel kapcsolatos, az az, hogy nem tartjuk elfogadhatónak, hogy önmagában a pszichikai vagy fizikai alkalmatlanság ne alapozza meg a járulékra való jogosultságot. A javaslat értelmében például az a titkosszolgálati feladatot ellátó hivatásos, aki az ezzel járó fokozott pszichikai megterhelést egy idő után, mondjuk, nem tudja megfelelően kezelni, vagy mondjuk, egy körzeti megbízott, aki idősebb korában nem képes a fizikai mérőszám által elvárt teljesítményt nyújtani, eleve ki lesz zárva a jogosultak köréből. Tehát ez így teljes mértékben elfogadhatatlan, merthogy a törvényjavaslat szerint rendvédelmi egészségkárosodási ellátásra csak az lenne jogosult, aki a hivatásos szolgálatra vagy szolgálati beosztásának ellátására egészségi állapota miatt válik alkalmatlanná. Tehát ez önmagában egy olyan kitétel, ami számunkra nem elfogadható. Mondtam, hogy a „többet és többeknek” elvet kell alkalmaznunk e törvénnyel kapcsolatban. Itt is lesz egy módosító, hogy ezek az emberek is pénzhez tudjanak jutni a problémákat követően is.

Harmadik problémánk az, hogy így a jogosultsági feltételek szempontjából két csoport van: van-

nak azok a balesetek, illetve betegségek, amelyek ténylegesen a szolgálat ellátása során keletkeztek, és vannak olyanok, amelyek ok-okozati viszonyban vannak a szolgálatellátással. Na most, ebben a törvényben jelenleg az szerepel, hogy a második esetben a károsult hivatásosok csak akkor részesülhetnek járuléokban, ha legalább tízéves tényleges szolgálati idővel rendelkeznek, és az egészségkárosodás mértéke eléri a 20 százalékot. Ez egy teljesen észszerűtlen és indokolatlan különbségtétel, nem is értem, hogyan gondolták, hogy ezt beleteszik. Ha bármi betegség, gond történik a szolgálattal összefüggésben, az épp olyan, mint ha a szolgálat során történne. Hogy valaki tíz évet ott volt vagy nem volt ott, nem értem, ez hogy lehet különbségtétel. Ne legyen kettős mérce, ezt mi nem tartjuk elfogadhatónak.

Összességében nagyon úgy tűnik számunkra, hogy a szabályozás kialakításának egy ilyen elsődleges szempontja azt volt, hogy önök érzékelték azt, hogy valamit tenni kell, tehát így nem maradhat a helyzet, viszont van egy olyan prekoncepció sejlík át ezen az egész törvényjavaslaton, hogy önök azt akarják, hogy csak a legkritikább esetben történjen tényleges kifizetés, és hogy ez a lehető legkisebb mértékűre legyen visszaszorítva. Ezt így nem tudjuk támogatni. Csak abban az esetben tudjuk ezt a javaslatot támogatni, ha valóban érdemi elmozdulás fog megtörténni: a jelenlegi javaslatban foglaltnál szélesebb körben és nagyobb mértékben biztosítják az ellátást, és nem tenné kötelezővé a felajánlott munkakör elfogadását, ez nagyon fontos.

Hadd emeljem ki azt is, hogy szükségesnek tartjuk azon emberek helyzetének a rendezését és tisztességes rendezését is, akik 2012 óta kerültek teljesen méltánytalan és elfogadhatatlan helyzetbe, pontosan azért, mert a Fidesz-KDNP egyszerűen eltörölte a szolgálati nyugdíjat, és egészségügyi alkalmatlanná válásuk miatt ezek az emberek elvesztették az állásukat.

A módosító javaslatokat benyújtjuk a jelzett határidőig, és arra kérem a tisztelt kormányzatot, hogy ne csak kampányoljon azzal, hogy önöknek fontos a magyar emberek biztonsága, hanem adják meg a lehetőséget azoknak az embereknek, akik az életüket kockáztatják nap mint nap azért, hogy ez ténylegesen meg is tudjon valósulni, ne rettegve kelljen a munkájukat végezni, és legyen arra lehetőségük, hogy tisztességesen el tudják látni magukat és a családjukat is. Arra kérném önöket, hogy forduljanak vissza arról az útról, amire most láthatóan ráléptek, hogy egy ilyen látszatsmegoldással próbálják azokat a nagyon súlyos hibákat korrigálni, amiket az elmúlt években elkövettek.

Azt gondolom, itt egy nemzeti ügyről van szó, és azt gondolom, hogy a „többet és többeknek” szemléletet kell alkalmazni, ha a rendvédelemről van szó és a honvédekről van szó.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elég speciális helyzetben vagyok, mert magam is érintettje voltam annak az intézkedésnek, amikor egy tollvonással eltörölték a szolgálati nyugdíj-rendszerét a katonáknak és a rendvédelmi szervek munkatársainak. Én magam is 25 éves szolgálati viszony után kerültem az utcára mindenféle ellátás nélkül, több száz társammal együtt, katonai, illetve rendőrtársammal együtt. *(Kontrát Károly: Hány éves, képviselő úr?)*

Pont hat év telt el azóta, hogy önök elkezdtek a tárgyalásokat, illetve az előkészítést a szolgálati nyugdíj-rendszer teljes megszüntetésének. Hat évvel ezelőtt, így ősz táján kezdtük meg az első tárgyalásokat, akkor mint a fegyveres és rendvédelmi dolgozókat képviselő szakszervezeti vezetőként én magam több tárgyalást folytattam önökkel, a miniszter úrral is, önnel is, államtitkártársaikkal is arról, hogy hogyan lehetne megváltoztatni a szolgálati nyugdíj-rendszert, észszerűvé tenni a szolgálati nyugdíj-rendszert, a jelenlegi helyzethez igazítani a szolgálati nyugdíj-rendszert.

Mi magunk, akik szolgáltunk abban a rendszerben, tisztában voltunk azzal, hogy az akkori szolgálati nyugdíj-rendszer több sebből vérzett. Mi magunk is láttuk, hogy nem arra ösztönözte akár a katonákat, akár a rendőröket, a tűzoltókat, a börtönőröket, hogy bent maradjanak a rendszerben, hanem egyfajta ösztönzést adott nekik arra, hogy minél előbb távozzanak a rendszerből. Ez nem volt jó, ez az országnak sem volt jó, a testületnek sem volt jó és az állománynak sem volt jó. Ezzel maximálisan egyetértettünk, a szándék az volt, hogy ezen változassunk, mi magunk is készek voltunk arra, hogy változtassunk ezen.

Ugyanakkor ezeken a tárgyalásokon egyáltalán nem vették figyelembe sem a szakmai érveket, sem a szakszervezeti érveket, amikor elmondtuk, hogy mivel jár az, hogy önök egy tollvonással megszüntetik a szolgálati nyugdíj-rendszert. Elmondtuk akkor is, hogy egy szolgálati életpályának minimum azzal kell befejeződni, hogy az állam gondoskodik azokról, akik akár az életüket kockáztatva vagy az életük feláldozásával vállalják a haza szolgálatát. Önök ezt egy tollvonással eltörölték, és az hagyján, hogy eltörölték, de megalázták azokat az embereket, akik valamilyen módon már az akkori szolgálati nyugdíj-rendszerhez és az akkori ellátáshoz hozzájutottak.

(10.30)

Önök itt a parlament soraiban Kádár-huszároztak, ingyenélőknek nevezték azokat, akik egyéb-

ként a megérdemelt szolgálati nyugdíjukat töltötték. Nemcsak hogy megalázták őket, de egy olyan büntetőadóval, levonással sújtották őket és sújtják a mai napig is, ami teljesen elképzelhetetlen, hogy miért is történik, hiszen 15 százalékkal csökkentették minden egyes akkori szolgálati nyugdíjasnak, ma szolgálati járandóságosnak az akkori megállapított nyugdíját. Önök arról beszélnek, hogy ez az ország, a gazdaság jobban teljesít. Itt a lehetőség arra, hogy töröljék el ezt a 15 százalékos büntetőadót!

A szolgálati járandóság folyósítása mellett bevezettek egy olyat, hogy gyakorlatilag a minimálbér másfélszereséig mehetnek el dolgozni bármilyen munkahelyre. Ez egyébként semmi mást nem okoz, mint hogy a feketegazdaságot tovább növeli, hiszen feketén foglalkoztatják ezeket az embereket azért, hogy ne veszítsék el a járandóságukat. Át kellene ezt is gondolni és eltörölni ezt a határt. Ha már egyszer valahova el tudnak menni dolgozni, akkor hadd menjenek el, és teljesen tisztán és fehéren dolgozhassanak ezek az emberek.

Hat évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy önök rájöjjenek arra, mit is okozott az, hogy egy tollvonással kukába dobták gyakorlatilag a szolgálati nyugdíj-rendszert. Azóta begyűrűzött a migránsválság, terrorveszély van Magyarországon, volt egy sajnálatos tűzszerészbaleset, és volt két rendőrt megsebesítő bombatámadás is; de sorolhatnék számos egyéb esetet. Ez kellett ahhoz, hogy önök rádöbbenjenek, valóban nem tehetik meg azt, hogy azokat az embereket, akik a hazájukat szolgálva megsérülnek, megsebesülnek, gyakorlatilag az utcára teszik. Ugyanakkor nem látom azt a fajta nemcsak elnézésekérést, amire itt Demeter Márta kérte önöket, hogy kérjenek elnézést az állománytól, de azt sem látom ebben a törvénytervezetben, hogy mit kezdenek azzal a több száz emberrel 2012 és '17 között, amikor hatályba lép ez a jogszabály, aki ez alatt az idő alatt került az utcára, mindenféle ellátás nélkül.

Elvárnám, és be fogok nyújtani ilyen törvény-módosítást, hogy igenis terjesszék ki a hatályát azokra az emberekre, akik ez alatt az idő alatt kerültek utcára, függetlenül attól egyébként, hogy felmentéssel vagy beosztás megszűnésével történt meg a felmentésük. Ugyanis ezeknél az embereknél, miután nem volt ilyen jogszabály, valószínűleg el sem végezték azokat az egészségügyi vizsgálatokat, amelyek alapján adott esetben jogosultak lehetnének erre az ellátásra. Tehát kellene adni egy féleves időintervallumot, hogy azok, akik ez alatt az idő alatt kikerültek a rendszerből, elmeheessenek egy egészségügyi felülvizsgálatra, és ha annak az eredménye azt mutatja, hogy egyébként károsodott oly módon az egészségi állapota, akkor igenis visszamenőleges hatállyal jogosultak legyenek erre az ellátásra.

Ami mindenképpen pozitívum ebben a törvénytervezetben, és azt gondolom, ezt ki kell emelni, az, hogy gyakorlatilag ez a járulék, amit most bevezetni kívánnak, nyugdíjalapot képező járulék lesz. Ez egy

fontos része, azt gondolom, a törvénymódosításnak, hiszen enélkül, amikor elérik a nyugdíjrendszert az emberek, lényegesen csökkentett nyugdíjra lennének jogosultak. Ezt mindenképpen pozitívnak találom.

Ugyanakkor Mirkóczki képviselőtársamnak maximálisan igazat tudok adni, bár érthető a kormányzat szándéka, hogy minél inkább benntartsák a rendszerben azokat az embereket, akik valamilyen egészségkárosodás miatt az eredeti beosztásukra alkalmatlanok. Azonban valóban én is életszerűtlennek tartom azt, hogy olyan beosztást vagy olyan munkakört tudnak felajánlani majd azoknak az embereknek, akik egyébként az eredeti beosztásukat nem tudják ellátni. Teljes mértékben egyetértek azzal, hogy méltánytalan az, hogy ha adott esetben nem a munkakörének vagy a végzettségének megfelelő beosztást ajánlanak fel neki, és azt nem vállalja el, akkor nem lesz jogosult erre a járulékra.

Fontosnak tartanám, hogy a miniszternek minden esetben legyen joga mentesíteni a munkavégzés alól, függetlenül attól, hogy milyen mértékű az egészségkárosodás, hiszen lehetnek olyan élethelyzetek, amelyek egyedi mérlegelést és méltányossági alapot igényelnek. Arról nem beszélve, hogy a rendőrség, katonaság, tűzoltóság mind-mind veszélyes üzem. Ha adott esetben valaki mentálisan vagy pszichikálisan sérült ember, nem biztos, hogy célszerű benntartani a rendszerben, még akkor sem, ha valamilyen könnyített beosztásba kerül, mert adott esetben olyan károkat okozhat, amely miatt veszélybe kerülhet a társai élete, hiszen fegyverekkel és olyan eszközökkel dolgoznak az emberek, ami önmagában is veszélyt hordoz magában.

Egyet kell értenem Demeter Márta képviselőtársammal, aki felvetette a Honvéd Egészségpénztár tagjainak kompenzálását. Ez egy jó alkalom lenne mind a belügyi tárcának, mind a honvédelmi tárcának arra, hogy egyszer s mindenkorra rendezze ezt a kérdést. Ha önök komolyan gondolják, hogy meg akarják becsülni ezt az állományt, akkor igenis kompenzálni kell azokat az embereket, akik éveken keresztül gyűjtötték a pénzüket. Pontosan azért tettek félre akár több millió forintot, hogy az egészségük megőrzése vagy egészségük rehabilitálása érdekében tudják magukat gyógyíttatni. Voltak olyan vadászpilóták, akik gerincműtétre vártak, arra gyűjtöttek pénzt, és másfélmillió forintot veszítettek el azáltal, hogy csődbe ment a Honvéd Egészségpénztár. Senki nem kompenzálta őket. Mai napig is várnak a műtétre, merthogy nem tudják végrehajtani ezt a műtétet. Tehát azt gondolom, feltétlenül fontos lenne, hogy ezt meg tudják tenni.

Ami a bérfejlesztést illeti, azt gondolom, hogy igen, pozitív előrelépés volt ez a kormány részéről. Azt kell mondani, hogy köszönet illeti a kormányt azért a bérrendezésért, amit az elmúlt időszakban végrehajtottak. Éveken keresztül azáltal, hogy befagyasztották az előző kormány idején a köztisztviselői illetményalapot, gyakorlatilag érdemi bérfejlesztésre

az előtte lévő időszakban nem került sor. Most történik annak a bérfelzárkóztatása, ami egyébként az elmúlt időszak és a körülbelül tízéves infláció kompenzálását jelenti. Túl nagy előrelépést nem jelent, igazából egy visszamenőleges kompenzálást jelent, de mindenképpen előrelépés.

Ugyanakkor egyet kell értenem képviselőtársammal, akik felvetették, hogy önmagában ez az egészségbiztosítási járulék nem váltja ki a szolgálati nyugdíj-rendszert. Végig kellene gondolnia a kormánynak és belátnia azt, hogy hibát követett el, amikor egy tollvonással eltörölte a szolgálatinyugdíj-rendszert. Valóban, egy észszerű és a társadalmi igényeket is figyelembe vevő új szolgálatinyugdíj-rendszer bevezetése elkerülhetetlen. Azt gondolom, hogy ebben mindenképpen, ahogy néztem a képviselőtársaim felszólását, több támogatást kapna a kormány, ha egy ilyen jellegű munka előkészítés alatt állna.

Azt azért még szeretném hangsúlyozni, államtitkár úr, és ezt üzenem miniszter úrnak is, hogy ha hat évvel ezelőtt önök jobban odafigyeltek volna a szakmai és a szakszervezeti véleményekre, akkor elkerülhető lett volna az a tüntetőssorozat, amibe belevittük az állományt. Valójában nem lett volna szükség rá, ha önök a párbeszédet és az érdemi egyeztetést komolyan gondolták volna. Sajnálatosan nem így történt a dolog. Azt gondolom, hogy egyébként a rendőröknek, katonáknak nem az a dolguk, hogy az utcán tüntessenek, és ott mondják el a véleményüket. Én magam is nagyon rosszul éreztem magam, amikor az utcán kellett tüntetnem egyenruhában. Azt gondolom, hogy az államnak mindig is meg kell becsülnie azt az állományt, akik a fegyveres szolgálatot vállalják értünk, állampolgárokért. Én magam is ezúton is szeretnék köszönetet mondani minden katonatársamnak, rendőrnek, tűzoltónak, börtönőrnek, vámossal, vámossal tisztnek vagy éppen a titkosszolgálatoknál szolgálatot teljesítő tisztnek azért az áldozatos munkáért, amit végeznek értünk, állampolgárokért, sokszor az életüket és az egészségüket kockáztatva.

Több módosító indítványt kívánok én is benyújtani, és az egyik legfontosabb, azt gondolom, ezek között, hogy az ügy visszamenőleges hatályú rendezését kérem. Kérem önöket is, kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy gondolják át és támogassák, hiszen több száz olyan rendőrrel, katonával beszélünk, akik teljesen méltatlan helyzetbe kerültek azért, mert egy átgondolatlanul megszüntetett szolgálatinyugdíj-rendszer következtében utcára kerültek mindenféle ellátás nélkül. Ezt most valamilyen módon lehetne rendezni visszamenőleges hatállyal. Azt gondolom, ha valóban komolyan gondolták azt a szándékot, hogy igenis meg akarják becsülni az állományt, akkor ennek üzenetértéke lenne nemcsak azoknak, akik kikerültek az állományból, hanem azoknak is, akik jelen pillanatban szolgálatot teljesítenek. Annál rosszabb üzenet ugyanis nem lehetett

és nem is volt, mint amikor önök megszüntették a szolgálatnyugdíj-rendszert, ráadásul úgy, hogy mindezt a bennlévő állományra is bevezették, hiszen ezek az emberek azzal a feltétellel vállalták a szolgálatot, hogy a pályájuk végén egy szolgálatnyugdíj-rendszerrel becsülik meg őket.

(10.40)

Voltak ilyen változtatások egyébként Európa több országában, ahol megváltoztatták a szolgálatnyugdíj-rendszert, szigorították, például a lengyeleknél, viszont kizárólag az újonnan belépő állományra vonatkoztatták ezt, és nem a már bent lévő állományra. Arról nem beszélve, hogy pontosan van egy 2003-ban aláírt papírja minden egyes húszéves szolgálati jogviszonnyal rendelkező embernek, amikor az állam törvényben vállalta azt, hogy egyébként az akkor rögzített nyugdíjuknak megfelelő szolgálati nyugdíjra jogosultak lesznek. Önök ezt felrúgva gyakorlatilag megszüntették, és rájuk sem vonatkoztatták a korábbi szabályokat, miközben erre garanciát adott akkor a kormány, pontosan azért, hogy megakadályozzák az akkori kívándorlást a testületektől.

Fontos az, hogy ez az új szabályozás bevezetésre került. Nyilván a módosító indítványokkal támogatható és támogatni is kell ezt, azonban én is szeretném még egyszer kihangsúlyozni, hogy szükség lenne egy új szolgálatnyugdíj-rendszerre, már csak azért is, mert ha megnézik a létszámadatokat, valóban óriási a fluktuáció, hiszen bejönnek a fiatalok, hatalmas pénzért kiképezzük őket, két-három-négyöt év múlva meg otthagyják a testületet, miközben igazából már akkor kezdene lenni olyan szaktudásuk, amire szüksége lenne a szervezeteknek. Ezt a fluktuációt nagyon jól meg lehetne állítani azáltal, ha normálisan biztosítanák a lakhatási rendszert, és egy normális szolgálatnyugdíj-rendszer lenne.

Még egy dolog: államtitkár úr, legyen szíves beszélni arról, hogy végül is miért nem került bevezetésre az a biztosítási rendszer, amelyet megígérték az állománynak, ami egyébként alanyi jogon járt volna mindenkinek. Ezt váltja ki most ez az új betervezett módosítás. Mi történt és miért vették ki ezt: Hiszen megígérték, hogy az életpályamodell háromlábú lesz, és ennek az egyik lába egy bevezetésre kerülő biztosítási rendszer lenne, amit 2017. január 1-jével akartak bevezetni. Erről egy szót nem lehetett hallani, hogy végül is miért álltak el ettől a koncepciótól. Köszönöm szépen. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnenek, de nem jelentkezett senki két percre. Normál szót kérő képviselőként azonban Turi-Kovács Béla képviselő úr igen. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr és a kormánypárti képviselő

viselőtársaim által elmondottakat nem kívánom megismételni, azokat teljes mértékben osztom. Kétségtelen, hogy hosszú-hosszú idő után ez a kormány az, amely először gondolt arra, hogy bizonyos olyan változtatásokat hajtson végre, amelyek nemcsak tartósak, kiszámíthatóak, hanem magának az állománynak a számára is egy határozott előrelépést jelentenek.

Közvetlen tapasztalatok alapján mondhatom, hogy ma az állomány döntő része kifejezetten úgy érzi, hogy törődik vele a kormány, hogy a kormány bizonyos területeken olyan lépéseket tesz, amely hosszú távon is biztosítja a szakmán belül való maradásukat. Ez nagyon fontos. Azt gondolom, hogy ezt ma talán még az ellenzék sem vonhatja kétségbe.

Olyanfajta változtatások történtek, elsősorban a javadalmazások területén, ami tényleg azt jelenti, hogy a pályán meg lehet maradni, és nem utolsósorban ez a pálya ma már magához vonzhat olyan felkészült, azt kell mondanom, magas iskolai végzettségű embereket is, akik korábban ezt a pályát elkerülték. Ennek pedig az egyik oka az anyagi megbecsülés, de a másik az, hogy jelentősen változott - és erről ma még nem szóltunk, pedig ez alapvetően fontos - a társadalmi megbecsülése is. Ez egy alapvetően fontos kérdés. Ma a rendvédelmi szervekhez tartozni, ma rendőrnek lenni nem ugyanaz, mint 8-10 évvel ezelőtt vagy még korábban volt, amikor ócska kabatrétréfák áldozatai voltak, amikor folyamatosan annak voltak kitéve, hogy az egyébként értünk dolgozó rendőrök esetében olyan kereszttüzekbe kerültek, amelyeknél védekezni se lehetett. Ma ez a helyzet alapvetően megváltozott.

Szólni kívánok azonban érdemben arról is, ami itt most ellenzéki oldalról, független képviselőtársunktól is erőteljesen fölmerült, és ez a nyugdíj helyzete. Az én álláspontom az, hogy egy életpályamodell lezárásához egy olyan nyugdíjlehetőség hozzátartozik adott esetben, amely kiszámítható, ugyanakkor messze nem azonos azzal, mint ami megszüntetésre került. Abban, én azt hiszem, minden gondolkodó embernek egyet kell értenie, hogy a korábbi nyugdíj-rendszer, amely a rendvédelmi szervek dolgozói számára fennállt, az tarthatatlan volt. Ott olyanfajta helyzetek és visszaélések alakultak ki, amelyek magukat a bent lévőket, a rendszerben bent maradókat is irritálták. Ez tehát így nem volt fenntartható.

Ez azonban nem azt jelenti az én számomra, hogy amikor annak a lehetőségére adott, akkor ne kerüljön sor arra, hogy egy olyan nyugdíjrendszeren is gondolkodjunk, amely nyugdíjrendszer, még egyszer mondanám, magának az életpályamodellnek a lezárását jelenti. Valamennyiünknek az az érdeke, hogy az ezen a területen dolgozók megmaradjanak pályán, lehetőleg egészen addig, amíg dolgozni tudnak, munkaképesek. De ott kell legyen egy garancia is, hogy ha bekövetkezik egy olyan helyzet, amikor ez már nem lehetséges, akkor egy biztonságos életpálya legyen még utána a számukra garantált.

Az, amit most a kormány előterjesztett, egy jelentős lépés, tehát támogatni fogom és támogathatónak tartom. Hogy ez mennyire fog jól működni vagy kevésbé jól működni, államtitkár úr, ez döntően azon fog múlni, hogy milyen lesz ennek a végrehajtási rendszere, hogy miként jut el valaki odáig, hogy azt a bizonyos lehetőséget, amelyet a törvény garantál a számára egyébként, el is érheti. Ehhez meggyőződésem szerint jelentős feladatok vannak a minisztérium előtt, amelyet a minisztérium reményeim szerint meg is fog oldani. Ezek lehetnek azok a garanciák, amelyek ha beépülnek akár egy miniszteri, akár egy kormányrendeletbe, az elkövetkezendő időben nagyobb biztonságot adhatnak az ott dolgozók számára.

Mindez azonban nem zárja ki, amit elmondtam, nevezetesen, hogy érdemes gondolkodni azon is, miként lehet majd egy olyan nyugdíjhelyzetet teremteni, ahol figyelembe tudjuk venni azt, hogy milyen munkakör az, amit el kell látni, mi az a feladat, amit el kell látni, mik azok a rendkívüli feladatok, amelyeknek most már szemtanúi vagyunk. Az elkövetkező évek nem arról fognak szólni, hogy ezek könnyebbek lesznek.

Meg vagyok róla győződve, akár tetszik, akár nem - és ez most nem migránskérdés elsősorban, bár az is -, hogy arról van szó, hogy az a nyomás, amely a rendvédelmi szervekre nehezedett, az kívülről-belülről egyaránt nem csökkenni, hanem inkább nőni fog. Az a fajta európai helyzet, amely a szemünk előtt játszódik le, nem teszi lehetővé, hogy Magyarország ebből kivonja magát, Magyarország sajnos itt védelemre szorul. És ezt a védelmet innen kell elsősorban várunk, azoktól a szervezetektől, amelyek már bizonyítottak.

Igen, én is láttam azokat a képeket, láttam azokat a filmeket, amelyek a határnál előfordulható nehézségekre mutattak rá. Meggyőződésem, hogy a kormány minden erővel azon dolgozik, hogy ezek ne következzenek újra be, különösen ne télen. Nagyon fontos dolog, hogy ott egy biztonságos helyzet legyen. És még inkább látom ennek a lehetőségét, hogy ez meg fog valósulni, hiszen egy nagyon határozott lépésnek tartom azt, hogy a kormány olyan irányban lépett, hogy növeli az állomány létszámát, és ez a növelés meggyőződésem szerint a határon lévő biztonságot is növelni fogja. Következésképpen az ottani nyomás, az ott jelentkező időnkénti nehéz és súlyos helyzet valamelyest enyhülni fog és talán meg is szüntethető.

Én ebben a reményben is a magam részéről támogatom a kormány-előterjesztést. *(Taps a Fidesz, az MSZP és a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki még élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Mínthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Kérdezem ál-

lamtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Igen. Kontrát Károly államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaknak, illetőleg azoknak a frakcióknak a támogatását, akik a törvényjavaslat támogatásáról nyilatkoztak, és támogatják a törvényjavaslatot az általános vita során megtett hozzászólásaik alapján; így Vas Imre képviselő úrnak a Fidesz, Firtl Mátyás képviselő úrnak a KDNP képviselőcsoportja nevében, és köszönöm Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének a hozzászólását is, aki támogatja a törvényjavaslatot. A képviselő úr hozzászólásának egyéb részeire majd a végén szeretnék kitérni. Tehát szeretném megköszönni azon frakciók, képviselőcsoportok és képviselők támogatását, akik a vita során a javaslatot támogatásukról biztosították.

(10.50)

Ezt követően szeretnék az ellenzéki képviselőcsoportok vezérszónokainak a hozzászólásaira reagálni, így szeretnék reagálni Demeter Márta képviselő asszony, MSZP, Mirkóczki Ádám, Jobbik és Szél Bernadett LMP-s képviselőtársam hozzászólására.

Legelőször is szeretném leszögezni, hogy ez a törvényjavaslat a 2015. július 1-jén hatályba lépett szolgálati törvény harmadik pillérének a megvalósítását jelenti. Azt mondtuk, hogy előmeneteli és illetményrendszer, lakástámogatási, lakhatási támogatási rendszer, a harmadik pillér pedig azt tartalmazza, hogy a szolgálatteljesítés során szerzett sérülés vagy betegség esetén, ami a szolgálat ellátására alkalmatlanná teszi a hivatásost, legyen egy biztosíték, legyen egy olyan rendszer, amely biztosítja az ő anyagi biztonságát, hozzájárul anyagi biztonságának a megteremtéséhez, illetve fennmaradásához. Ez tehát a harmadik pillér megteremtését célozza.

De ne hagyjuk figyelmen kívül ennek a törvényjavaslatnak az első részét sem, amely 2017. január 1-jén lép hatályba, és átlagosan 5 százalékos illetményemelését jelent. Ez is fontos része annak az ígéretnek, amit tettünk, hogy 2015. július 1-jét követően 2019. január 1-jéig átlagosan 50 százalékos illetményemelését valósítunk meg. Ez egy nagyon fontos része a törvényjavaslatnak. Ennek a forrása is biztosítva van, hiszen a parlament már elfogadta Magyarország 2017-es költségvetését, és az életpályaprogramok forrásaként, fedezeteként a Miniszterelnökség fejezetében összesen 180 milliárd forint van erre a célra, s nemcsak a hivatásosok, a rendvédelmi és honvédek, hanem az egyéb életpályaprogramok érintettjei részére is biztosítva. Tehát ennek megvan a forrása, most a törvényi feltételeket teremtjük meg. Arra

kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt. Erről szól a törvényjavaslat első része.

A másik része pedig, még egyszer mondom, a szolgálati törvény harmadik pillérét valósítja meg, az egészségkárosodási ellátási formák bevezetését. Szeretném leszögezni, hogy ez nem a szolgálati nyugdíj pótléka vagy az arra való reagálás, hanem a törvényjavaslatban világosan megfogalmazott célokat szolgálja: aki a szolgálati kötelemekkel összefüggően olyan egészségkárosodást szenved, ami az ő egzisztenciáját és biztonságát veszélyezteti, annak a számára rendelkezik megoldási javaslatokról a törvényjavaslat.

Nem akarok több szót szentelni e Házban arra, hogy miért is kellett megszüntetni a szolgálati nyugdíjat 2012. január 1-jével. Azért kellett megszüntetni, mert a szolgálati nyugdíj igazságtalan, fenntarthatatlan és finanszírozhatatlan volt. Nem akarok ennél további részletekbe belebocsátkozni.

Ami pedig a jelen javaslatot illeti: még egyszer mondom, ez az életpályamodell harmadik elemét foglalja magába, és az új egészségkárosodási ellátási forma a jogosultsági feltételeket, az ellátás jellegét és mértékét tekintve nem a korábbi szolgálati nyugdíj kiváltását szolgáló jogintézmény, hanem azzal ellentétben az egészségkárosodással érintett hivatásos állományú személyek kényszerű pályakorrekciójának negatív hatásait törekszik ellensúlyozni.

Ugyanakkor a járadékrendszer, figyelemmel a hivatásos állomány tagjának a jogviszonyból eredő önkéntes többletvállalására, a kiesett jövedelem részbeni pótlásával az állomány egzisztenciális biztonságát is erősíti a nyugdíjjogosultság eléréséig, tekintettel arra, hogy az új ellátási formára jogosulttá váló személyek esetében is elsődleges cél az érintett személy megváltozott egészségi állapotának megfelelő más munkakörben történő további foglalkoztatása. Az ellátást választók szolgálati viszonya a törvény erejénél fogva fog megszűnni, így a korábban hasonló élethelyzetekbe kerülőktől eltérően nem lesznek jogosultak felmentési időre és végkielégítésre. Ezt az alapvető eltérést is figyelembe véve az új ellátási forma megállapítására csak a törvénymódosítás hatálybalépésével egyidejűleg 2017. január 1-jétől nyílik lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt azért tartottam fontosnak leszögezni, hogy világosan beszéljünk arról, miről szól ez a javaslat.

Demeter Márta képviselő asszony azzal indította a hozzászólását, hogy óriási elmaradás van az illetményemelés területén. Tisztelt képviselő asszony, szeretném leszögezni, hogy ha 2002 és 2010 között nem olyan illetményviszonyok lettek volna, amilyenek voltak, ha törődtek volna az állomány illetményével, más lenne a helyzet. Én akkor ellenzéki képviselő voltam, és számtalan módosító indítványt adtam be az éves költségvetéshez, a Hszt.-hez, hogy ez javuljon, de eredményt nem értem el. Tehát ha 2010-ben nem az a bázis lett volna, amiből indul-

nunk kellett, akkor sokkal jobb lett volna az állomány helyzete.

Aztán azt is mondta, hogy 2010-14 között nem történt semmiféle illetményemelés. Ez azért nem igaz, mert ha visszaemlékszük, 2010-14 között a tiszthelyettesek és a zászlósok vonatkozásában kiegészítő juttatás emelésére került sor több esetben is; tehát a tiszthelyettesek és a zászlósok vonatkozásában, és nem az egész hivatásos állomány vonatkozásában. Csak legyünk korrektek és legyünk pontosak!

2014-ben azt ígértük, hogy egy új életpályamoddelt hozunk létre. Erről többfordulós egyeztetés volt az érdekképviseleti, érdekvédelmi szervekkel, a Magyar Rendvédelmi Karral, a parlamenti pártokkal, és ezt követően került benyújtásra 2015 tavaszán a törvény, emlékezetem szerint áprilisban fogadtuk el, talán április 14-én, és 2015. július 1-jén lépett hatályba ez a törvény. Azóta azokat az ígéretek, amiket tettünk, teljesítjük. Mind az 50 százalék elérését illetően, mind pedig az életpályaprogram többi pillérét illetően is teljesíteni fogjuk a feltételeket.

Az is elhangzott, hogy vannak olyan élethelyzetek, amikor a hivatásos állományú az életkor előrehaladtával nem tudja ellátni a feladatát. Erre vonatkozóan Turi-Kovács Béla is tett egy javaslatot. Képviselő úrnak és a képviselő asszonyoknak a következőt szeretném elmondani. Tisztelettel felhívom a figyelmüket arra, hogy a jelenleg hatályos szolgálati törvény, az új Hszt. is ismeri a nyugdíj előtti rendelkezési állomány fogalmát - ezt ez a szolgálati törvény hozta létre -, ami az öregségi nyugdíj előtt öt évvel vehető igénybe kérelemre, tehát a hivatásos állományú kérelmére az öregségi nyugdíj elérését megelőző öt évben, biztosítja az életpálya méltó lezárását, a megfelelő rekreációt és a szolgálatmentességet, mindezt az illetmény biztosítása mellett. Vagyis a korhatár előtti nyugdíj egyik célrendszere már most is biztosított. Tehát olyan helyzetben, amiről képviselőtársaim beszéltek, hogy mi van akkor, ha a hivatásos nem tudja ellátni a feladatát, nos, akkor ez az öregségi nyugdíjkorhatár elérése előtt öt évvel igénybe vehető, tehát otthon maradhat úgy, hogy a fizetését kapja a hivatásos. Ezt szerettem volna elmondani tisztelt képviselőtársaimnak.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ami Mirkóczki Ádám képviselő úr hozzászólását illeti: a szolgálati nyugdíjjal kapcsolatos választ nem ismétlem meg. Képviselő úr azt kérdezte, hogy számításaink szerint most hány főt érintene ez az új rendszer. A mostani adatokat figyelembe véve, ha ebben az évben hatályba lépne - de most nem lép hatályba, csak 2017. január 1-jétől - 113 fő válna jogosulttá ezekre az ellátási formákra.

Azt is felvetette, hogy mi van a pszichés terhelés során bekövetkező egészségkárosodás okozta hely-

zettel. Szeretném elmondani, hogy az ellátások abban az esetben is járnak, ha pszichiátriai betegséget állapítanak meg a hivatásos állományúnál. Azt gondolom, ez egy világos válasz. Tehát nem teszünk különbséget betegség és betegség között. Ha pszichiátriai betegséget állapítanak meg, akkor ez arra is vonatkozik.

Kónya képviselő úr azt tette szóvá, hogy feketén dolgoznak az emberek. Képviselő úr, a feketefoglalkoztatás jogszerűtlen cselekmény, ha ilyenről tud, járjon el és tegyen eleget a képviselői kötelezettségének. Abban bízunk, hogy törvénytisztelő ember lévén ezt meg is fogja tenni a képviselő úr.

(11.00)

Ami Szél Bernadett képviselő asszony hozzászólását illeti, részben már a korábbiakat illetően válaszoltam. Az életpályatörvény, azt mondja, nem vezetett eredményre. Képviselő asszony, hadd mondjam el, hogy ez a megállapítása nem igaz. Ezt azzal is tudom bizonyítani, hogy ha ez nem így lenne, ha annyira nem érné el a célját, akkor már most nem jelentkezett volna több mint 1500 személy a határ vadász-szolgálatra. Szeptember 1-jén indult a toborzás, és most már több mint 1500-an jelentkeztek a 3 ezer helyre. Bízunk abban, hogy ez teljes mértékben feltöltésre kerül, és az új hivatásos életpálya egyre vonzóbbá teszi ezt a területet. Azt gondolom, ez a szám is azt bizonyítja, hogy ez a megállapítása nem igaz.

Mirkóczki Ádám képviselő úr fölvetette, hogy szeretné, ha ennek a törvénynek a hatályosulásáról lehetne majd képet kapni. Hát, nincs itt képviselő úr, de elmondom mindenkinek válaszolva, hogy megvannak a parlamenti eszközök erre, akár interpelláció, akár azonnali kérdés, sima kérdés vagy a bizottsági beszámoló. Miniszter úr minden évben az érintett bizottság előtt beszámol, akár a Honvédelmi és Rendészeti bizottság előtt, az éves beszámoló keretében. Meg fogjuk ragadni mi is az alkalmat arra, hogy ennek a beszámolóknak a keretében vagy egyéb más módon ennek eredményeiről tájékoztassuk a tisztelt Házat. Úgy gondolom, közös cél az, hogy ez a rendszer jól működjön, ez a rendszer beváltsa azokat az elképzeléseket, amelyek mentén megalkottuk.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni: a közbiztonság helyzetét. Képviselőtársam fölvetette, hogy romlott a közbiztonság. Ez nem igaz. Hiszen azt tudjuk mondani, hogy az elmúlt hat esztendőben jelentősen javult a közbiztonság. Én most számokat nem mondok, de azok is igazolják ezt, 430 ezerről 270 ezerre csökkent az ismertté vált bűncselekmények száma. De hadd mondjak még egy adatot, amit mindennap éreznek saját tapasztalataik alapján az emberek, hogy a megnövekedett határvédelmi feladatok, a déli határ 2015. szeptemberi védelme kapcsán tett erőfeszítések mellett is tovább javult a közbiztonság. Tehát vannak eredmények, le a kalappal a hivatásos

állomány előtt. Én is, itt is köszönetet mondok a személyi állománynak a szolgálataért, akár a településeken, akár a déli határon, akármelyik szolgálati helyen végzik ezt a hivatásosok. Úgy gondolom, jó munkát végeznek, és ezért köszönetet mondok.

Ami a határon szolgálatot teljesítők ellátását illeti, szeretném elmondani, hogy a kormány, a Belügyminisztérium, az Országos Rendőr-főkapitányság, a Honvédelmi Minisztérium mindent megtesz annak érdekében, hogy az eredményes és sikeres szolgálatteljesítés feltételei biztosítva legyenek, mind a szállás, mind az étkezés, mind az egészségügyi ellátás, mind a felszereltség, a technikai eszközök vonatkozásában, a szükséges védőfelszerelések vonatkozásában. Szeretném elmondani, hogy ezeket biztosítjuk, mindent megteszünk.

Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy ne fogalmazzanak meg olyan állításokat, amelyek valóságtartalmáról nem győződnek meg. Hiszen nem cél az, hogy az állományt elbizonytalanítsuk. Az ország óriási erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy a déli határt meg tudjuk védeni. Köszönet illeti az ott szolgálatot teljesítő rendőröket, határ vadászokat, honvédeket, akik sikeresen és eredményesen védik Magyarországot és az Európai Unió határait. Köszönjük szépen ezúton is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, ez egy olyan törvényjavaslat, amelynek az elfogadása jelentős előrelépés a személyi állomány vonatkozásában, bízom abban, hogy támogatják.

Még a Honvéd Egészségpénztárral kapcsolatban tettem föl többet kérdéseket. Demeter Márta képviselő asszony írásbeli kérdést is tett föl ezzel kapcsolatban, amire a választ megadtuk. De szeretném leszögezni, hogy a Honvéd Egészségpénztár piaci elven működik, az önkéntesség, a függetlenség, a kölcsönösség jegyében létrehozott, a társadalombiztosítási ellátásokat kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó társulás. Ezzel kapcsolatban többször válaszoltunk a parlamentben, jómagam is és a Honvédelmi Minisztérium képviselői is az elhangzó kérdésekre.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy egy olyan törvényjavaslat általános vitáján vagyunk, amely szolgálja a személyi állomány elismerését, a szolgálati törvény hatályosulását, Magyarország, a magyar emberek közbiztonságát. Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a javaslatot támogassa.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Köszöntöm tisztelettel képviselőtársaimat.

Soron következik **az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitá-

ja a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12369. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2016. április 1-jével kezdte meg működését az átalakított hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer, amelynek egyik eleme, hogy a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. szedi be az ingatlanhasználóktól a rezsicsökkentett közszolgáltatási díjat, valamint fizeti ki a közszolgáltatást végző gazdasági társaságoknak a közszolgáltatás teljes közvetlen költségét tartalmazó szolgáltatási díjat.

A most tárgyalt törvénymódosítás célja, hogy a nem rendszeres hulladékszállítás esetében is, amikor a közérdekű szolgáltató az ideiglenes ellátást hatósági kijelölés alapján végzi, a szerződéses közszolgáltatásnál irányadó számlázási és finanszírozási szabályok érvényesüljenek, és ezzel váljon egésszé a közszolgáltatás számlázási rendszere. A törvényjavaslat értelmében a kijelölt szolgáltató részére az ideiglenes ellátás teljes közvetlen költsége megtérítésre kerül szolgáltatási díj formájában, amelynek konkrét összegét miniszteri rendeletben szabályozott részletes számítás alapján a koordináló szerv határozza meg. A szolgáltatási díj mértékének megállapításához a kijelölt közérdekű szolgáltatónak meg kell adnia a hulladékról szóló törvényben szereplő személyes adatokat, illetve minden olyan egyéb adatot, amelyek alapján a koordináló szerv a közszolgáltatási díjat a lakosság felé számlázni tudja, továbbá a szolgáltatási díjat a kijelölt szolgáltató irányába folyósítani tudja.

Ezek mellett a kijelölt szolgáltató az ingatlanhasználók beazonosítása és az adatszolgáltatás érdekében maga is kezel személyes adatokat. Fontos kiemelni azonban, hogy az adatkezelés minden esetben célhoz kötött, és az érintett haladéktalanul köteles azokat törölni, ha nem a törvényben meghatározott célból történt a kezelés, vagy annak célja megszűnik. A személyesadat-kezelésről törvényi szinten szükséges rendelkezni, ezért kerültek be a törvényjavaslatba az ismertetett garanciális szabályok.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat hozzájárul ahhoz, hogy az egységes hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer megvalósuljon azzal, hogy az elvégzett szolgáltatás műszaki tartalmának megfelelő finanszírozást vezet be a nem rendszeres hulladékszállítások esetében is, így támogatja az állami szerepvállalás mellett a közszolgálati szerződések megkötését.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pogácsás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(11.10)

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. A hulladéktörvény 2012. évi elfogadását követően, de már azt megelőzően is a kormány mindvégig arra törekedett, hogy a hulladékellátás területén az oktan, felesleges viták befejeződjenek, és egyértelművé váljék, hogy a hulladékkezelés területén a kormány a tartós, biztonságos megoldást támogatja. Új elem volt az, amikor a kormány egyértelművé tette azt is, hogy ezen a területen, a szolgáltatásoknak, a közszolgáltatásnak ezen a területén is a rezsicsökkentés egy elsődleges cél, amelyet nemcsak fenntartani, hanem továbbfejleszteni is kíván. Ennek pedig előfeltétele, hogy az a biztonságos szolgáltatás, amiről szó van, oly módon valósuljon meg, hogy olyan cégek vegyenek részt és olyan cégek működjenek közre a szolgáltatásban, amelyek képesek arra, hogy a szolgáltatást nemcsak időlegesen, hanem tartósan garantálják.

Következésképpen meg kellett teremteni azokat az állami előfeltételeket, amelyek biztosították ezeknek az ellenőrzését, biztosították ezeknek a feladatoknak az elvégzését. A koordináló szerv belépése meggyőződésem szerint nemcsak szükséges, hanem feltétlenül olyan intézkedés volt, amelynek a hiányában a célok nem lennének elérhetők.

Ugyanakkor azt is látni kell, hogy az ideiglenes ellátások elszaporodása, amely nyilvánvalóan abból adódott, hogy a bizonytalanság sok szempontból az önkormányzatok területén megjelent, ezek az ideiglenes ellátások mára olyan mértékben szaporodtak el, hogy várható, hogy 127 település legyen az, amely ilyen szolgáltatásra szorul 2017-től kezdődően. Ugyanakkor ezeknek egy jelentős része, mintegy 68 olyan település van, amely már nem lesz jogosult erre a szolgáltatásra. Ezért a kormánynak olyan irányba kellett lépnie, amely a biztonságos szolgáltatást garantálja.

Arról szeretnék külön szólni, és azt gondolom, szükséges, hogy erről szóljunk, az önkormányzatoknak van egyfajta tartása a kialakuló rendszerrel kapcsolatban. Szeretném kormánypárti oldalról megnyugtatni az önkormányzatokat, hogy nem valamiféle jogosítványelvonás folyik. Nem arról szól a történet, hogy az önkormányzatok feladatait kívánna a kormány csökkenteni vagy azokat beszorítani, hanem arról szól a történet, hogy az önkormányzatok lehetőségei az egész országon belül nagyon nagy mértékben különbözőek. Azt gondolom, azt nem kell ecsetelni, hogy ma olyan helyzet van, és marad is

hosszú távon, úgy gondolom, az országon belül, mint ahogy a világon mindenütt így van, hogy vannak igen jómódú önkormányzatok, kevésbé jómódúak, és bizony vannak, amelyek igen nehezen léteznek.

Ezeket a szolgáltatásokat azonban a kormány garantálni kívánja, ezért a kormány szerepvállalását nem valamiféle oktalan beavatkozásnak, hanem szükséges lépésnek kell tekinteni, olyan lépésnek, amely meggyőződésem szerint hosszú távon is garantál egyfajta mindenkor kiegyensúlyozott szolgáltatást. Ezt a célt szolgálja most éppen azzal ez a törvényjavaslat, ahol azt a két aprócska változtatást eszközözi, amelyre szükség volt. Nem lehet begyűjteni a számlákat olyan módon, hogy az adatok ne álljanak rendelkezésre, ezért meg kellett teremteni a feltételét ennek, ugyanakkor meg kellett teremteni annak is a biztonságos feltételét, a törvény ezt garantálja, hogy semmiféle visszaélés ezekkel a lehetőségekkel ne történjen. Ezért a frakciónk támogatja a kormány-előterjesztést. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Turi-Kovács Béla képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen, abban egyetértünk, hogy az adatszolgáltatást szabályozni kell abban az esetben is, amikor kijelölt közszolgáltatóról beszélünk. Csak az a naiv kérdésem lenne, hogy ha április 1-jével megváltoztatták ezt a teljes rendszert, amikor mostantól más bocsátja ki a csekkeket, nem a közszolgáltató cég, akkor április 1-je óta ez hol volt szabályozva. Ha most jöttünk rá, hogy egyébként az adatok szolgáltatását szabályozni kell, április 1-je óta egész sok idő eltelt, és akkor lógott ez a dolog a levegőben. De ez legyen a legnagyobb bajunk, tényleg, merthogy ez az egész rendszer lassan összeomlóban van, és ezt sajnos önök is látják, csak nem akarják bevallani saját maguknak is. Április 1-je előtt létrehoztak egy olyan céget, amelynek egyetlen feladata lenne: kiküldeni a lakosoknak a csekkeket, beszélni a pénzt, és visszaosztani a közszolgáltató cégeknek. Na, ezt a feladatot nem végezte el április 1-je óta.

Most október van, képviselőtársaim! Amikor egész nyáron hangoztattuk jó pár képviselőtársammal, hogy ez így nem megy tovább, hát nem kapta meg április 1-je óta a csekkeket a lakosság, lassan most már a harmadik negyedéves csekkek kéne megérkeznie, és van olyan lakás, van olyan állampolgár, aki a mai napig április 1-je óta egyetlenegy csekkeket sem kapott. Ha április 1-je óta működik ez a cég, és önök szerint működik ez a szolgáltatás, akkor nem tudom, hogy hol, merthogy jelen pillanatban a lakosság egy jó része azt látja, hogy sehol és sehogyan.

Egyetlenegy céljuk volt, egyetlenegy dologban jobban teljesít ez a cég, mint bármelyik másik, hogy saját maguknak felső közepkategóriás autókat béreltek, meg 11 500 euróért havonta bérelnek a belváros közepén maguknak irodát. 58 fő dolgozik ott, átlag 410 ezer forintért - csak április 1-je óta nem küldték ki a csekkeket. Ha így végezné a munkáját az, akinek el kell vinni a szemetet a lakosok háza elől, akkor tömegével állna a szemet jelen pillanatban a lakosság részének portája előtt.

Ki ezért a felelős? Erre nem kapok választ már nagyon régóta, hogy ki vállalja végre ezért a felelőséget. Értem én, hogy vannak barátok, akiknek céget kell alapítani jó fizetésért, meg felső közepkategóriás autókat kell közbeszerzéssel beszerezni - ja, hogy éppen egyébként a Postaautó Zrt.-től, meg hogy egyébként a csekkek nyomtatását is egy Postához köthető cég végzi majd, meg lassan egyébként mindent e körül a Posta csinál, de jól kiírtak rá egyébként egy közbeszerzést, hátha találunk jobbat, aztán véletlenül csak ők maradtak...

Tisztelt Képviselőtársaim! Számokkal gondolkodjunk! Eddig volt olyan közszolgáltató, aki 50 forintból el tudta juttatni a lakosság számára a csekkeket, vagy egyébként a díjfizető körbement és beszédte. Jelen pillanatban a Magyar Posta valószínűleg 160 forint alatt ezt nem fogja tudni megoldani. Ez több mint háromszoros ár. Itt állunk, és nem tudom, hányadszorra módosítjuk egyébként ezt a területet. Toldozgatják-foldozgatják azért, hogy kampányeszköznek használhassák, és azért, hogy egyébként a barátoknak jól fizető állást tudjanak teremteni, a belváros közepén bérelt irodában, 3 és félmillióért havonta. Annyiért bérlik az irodát. Szerintem ez olyan szintű felháborító dolog, hogy nem tudom elképzelni, tisztelt képviselőtársaim, hogy becsülettel ezt lehet tovább csinálni, és amikor legbelül magukba néznek, akkor nem érzik azt, hogy gyerekek, ez tényleg így nem mehetne tovább.

Normál esetben egy piaci alapon működő cégnél ha ez így menne, hogy április 1-je óta nem végzi a feladatát, nem küldi ki a csekkeket, nem tudja megoldani még a nyomtatását sem a csekkeknek, mert bizonyos közszolgáltatóknak azt az információt adják, hogy még a számlakép nem megfelelő - hát most kinézetre megyünk, vagy elvégezzük a feladatot? Értem én, hogy a számlakép azért nem megfelelő, mert jobb és nagyobb betűkkel kell leírni a rezsicsökkentést, csak uraim, nem kampányeszköznek kell ezt sem használni, hanem egy működő rendszert kell tudni létrehozni. Amikor nyáron jó párszor elmondtuk, hogy nem működik a rendszer, akkor azt mondták, hogy nyugodjon le az ellenzéki képviselők nagy része, aki megszólalt, mert augusztusban mindenki meg fogja kapni a csekkeket. Október van, és nálunk, Pakson sem érkeztek még meg a csekkek. Akkor mi történik itt, képviselőtársaim?

Persze én is indulatosabb vagyok, mert mindig azt hallgatom viszonválaszban, hogy mi csak feszült-

séget keltünk. Csak szerintem ezek tények. Ha április 1-je egy feladat megkezdése, és októberben még nem érkeznek meg a csekkek a lakosság számára, akkor valószínűleg a koordináló szerv nem végzi jól a munkáját, akkor azt illik felelősségre vonni. Akkor tényleg nem az a legfőbb problémánk, amit éppen most itt módosítunk, hogy milyen információkat, adatokat ki és meddig kezelhet. Ez is nagyon fontos kérdés. Ezt is szabályozni kell, de ezt is, mondjuk, április 1-je környékén kellett volna jól átgondolni.

Legyünk őszinték, az van itt leírva, hogy a kijelölt közszolgáltató. Mikor jelöljük ki a közszolgáltatót? Akkor, amikor már egyébként a közszolgáltató cég, amely eddig végezte ott a munkát, ezen az áron nem tudja tovább folytatni a munkáját. Ezzel is azt mutatjuk, hogy ez a rendszer egyébként jelen pillanatban nem működik. Egy olyan rendszert hoztak létre, ami semmi másról nem szól, mint létrehozni egy számlagyárat, ahol jól fizető állások vannak, szép felső közép kategóriás autók vannak, drága iroda van, és semmi más nincsen, merthogy a csekket, mondom még egyszer, a mai napig nem sikerült kiküldeni.

Az az egy kérdésem van: akkor a három negyedéves csekket majd egyszerre fogja megkapni a lakosság, aki ma még nem kapta meg? Az egy olyan összeg lesz, ami egy átlagcsalád számára már vállalhatatlan. Mondhatják azt, hogy részletfizetés lesz rá, csak az a baj, hogy a részletekben is vállalhatatlan összeg fog összejönni.

(11.20)

Kérem, képviselőtársaim, nézzenek a lelkükbe, és mondják azt a saját kormányuknak, hogy ez így nem mehet tovább, tegyék rendbe ezt a rendszert. Kérdezzék meg a szakmát, kérdezzék az eddig jól működő közszolgáltatókat, akik nagy részben önkormányzati tulajdonú nonprofit cégek voltak, hogy gyerekek, ezt hogy lehetne jól csinálni! Nem szabad szemellenzőt használni, és nem szabad csak afelé menni, amit az ember a fejébe vesz, néha azt kell tudni mondani, hogy igen, hibáztunk, ez egy rossz ötlet volt, ez egy fenntarthatatlan rendszer, ezt rosszul alakítottuk ki. Ezt is ki kell tudni mondani, és szerintem mindenki szemében nagyot nő az ember, amikor ilyet ki tud mondani. Nem olyan nagy feladat!

Egyetlenegy dolog van, hogy a vidéki lakossággal nem történhet meg az, hogy három negyedéves csekket fog megkapni, nem történhet meg az, hogy teljesen összeomlik a közszolgáltatás rendszere ezen a területen, és nem történhet meg az, hogy csak és kizárólag az ÁHKV létrehozása a fontos önök számára. Kérem, tisztelt képviselőtársaim, gondolják meg, fontolják meg ezt a kérdést, és mi állunk rendelkezésre, azt gondolom, hogy ülünk le, és vitassuk végig egy hosszabb vitában, hogy hogyan kéne ezt a rendszert rendbe hozni.

Miután egyébként a kormánynak kell ezt előterjeszteni, innentől kezdve a törvény is úgy szól, hogy a szakmát is meg kell kérdezni, végig kell vitatni a társadalommal, s nem önálló képviselői indítványként kell benyújtani, hanem akkor végig lehet vinni a társadalmi vitát, és akkor egy működő rendszert tudnánk létrehozni, nem pedig ott tartanánk - nyelvtanilag is szép már a szó is -, hogy a katasztrófavédelem végzi ezt a munkát, ő jelöli ki a közszolgáltatót. A katasztrófavédelem szó nyelvtanilag azért egy csodálatos kép erre. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Heringes Anita képviselő asszony. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A fő kérdés, amint itt már az előzőekben is elhangzott, mégiscsak az, hogy ki fizeti a cechet, ki fogja megfizetni a kormány hibás döntéshozatali, jogalkotási politikájának az árát. Ugyanis lett volna önöknek lehetősége arra, hogy április 1-jével, amikor létrehozták a Nemzeti Hulladékgazdálkodási, Közszolgáltató és Vagyonkezelő Koordinációs Zrt.-t, akkor egy bizonyos átmeneti időt biztosítsanak ennek a szervezetnek arra, hogy képessé váljon arra a feladatára, amire őt a jogszabály felhatalmazta és egyben kötelezte, hogy a számlázási feladatokat elvégezze. Ehelyett önök sebtében megalkották a jogszabályt, keresztülnyomták a parlamenten, ahogy szokták, hatályba lépett, majd ott állt az egyébként már létező szervezet, milliós irodákkal, járművekkel, egyebekkel, csak éppen az alapvető feladatát nem tudta ellátni, nem tudta kiküldeni a hulladékszállítással kapcsolatos számlákat a lakosság részére. Ezért nem a magyar lakosság a hibás, és természetesen nem a szolgáltatást fizikailag elvégző társaságok a hibásak, hanem az önök által létrehozott új mamutszervezet, az új központi koordináló szervezet, amely képtelen volt a saját feladatát, amire létrehozták, azt a feladatot ellátni.

Egészen példátlan, mondhatnám, de sajnos nem az, mert az elmúlt években azért sok furcsaságot láttunk már a Fidesz-kormány jogalkotási gyakorlatában, de ez is beleillik tökéletesen a sorba. Nem is lenne mindezzel olyan nagy probléma, ha nem a lakosság bőrére menne a játék, ha nem a közszolgáltatás ellátásának a veszélye állna fenn vagy ennek a közszolgáltatás ellátása kimaradásának a veszélye, vagy pedig nem az a veszély állna fenn, hogy most a lakoságnak egyszerre, egy összegben kell több havi vagy több negyedévi számlát megfizetnie, hiszen most erről van szó. Közel féléves csekket, féléves díjról szóló csekket kapott meg a magyar lakosság az elmúlt napokban sok helyen már, de mint hallhattuk MSZP-s képviselőtársamtól, még nem mindenhol, de

valószínűleg ez a közeljövőben a többi helyeken is be fog következni.

Hogyan lehet az, kérdem én, hogy ezeket a csekkeket az elmúlt hónapokban senki nem volt képes a lakosság részére kiküldeni? Hiszen alapvetően egy pozitív dolog is lehetne, hogy fél évig mintegy átmeneti haladékat kapott a lakosság a közszolgáltatási díj megfizetése alól, de nem az, mert most itt van szeptember, itt van az iskolakezdés, jön a fűtési szezon és sok minden más egyéb kiadás a családok nyakán, és most egyben megkapják az egész elmúlt fél évről szóló díjat, amelyet, a Jobbik álláspontja szerint egyébként, a felhalmozódott díjat a kormánynak és az államnak kellene átvállalnia, a költségvetésből kellene arra forrást találni, hogy a kormány hibájából, a jogalkotás hibájából kialakult helyzet miatt ne a lakosságot terhelje, ne a lakosság pénztárcáját terhelje meg a magyar kormány. Ezt jó néhány fórumon az elmúlt hetekben elmondtuk, hogy ennek a mi véleményünk szerint így kellene történnie.

Igen, 2012-re nyúlik vissza a történet, 2012-ben, amikor létrejött ez az új hulladékgazdálkodási, hulladékos törvény és az egész rendszer elkezdett kiépülni, már akkor látszott, hogy ez a rendszer nem egy működő rendszer lesz, csak az egyébként sem túl jó rendszert még rosszabbá teszi. Most nem akarok a hulladékgazdálkodás alapjaihoz visszamenni, maximum néhány mondat erejéig. Ha megnézzük, hogy ezek az óriási, pályázati pénzből kialakult regionális rendszerek hogyan lesznek fenntarthatóak, hogyan tudják kielégíteni a pályázatban foglalt követelményeket, akkor azt látjuk, hogy bizony az önkéntes által létrehozott, és egyébként a Jobbik által is támogatott rezsicsökkentés ezeknél a cégeknél sok helyen azt okozza, mivel máshonnan a forrásaikat nem tudták pótolni, hogy nem tudják a pályázatban előírt működési feltételeket biztosítani, ami adott esetben akár a pályázati pénz egy részének vagy egészének a visszafizetését is okozhatja, és persze, természetesen az egész hulladékgazdálkodási rendszer működőképességét is veszélyezteti, azt, hogy holnap, holnapután, jövő héten, jövő hónapban lesz-e, aki elszállítja a ház elé kitett kommunális szemetet; ugye, erről van szó, hétköznapi nyelvre lefordítva.

Az ilyen jogszabályok megalkotása is nyilvánvalóan azt a célt szolgálja, hogy amennyiben valamilyen szolgáltató bedől, akkor a katasztrófavédelmi hatóság kijelöl helyette egy olyan szolgáltatót, aki el tudja látni a feladatot, vagy az illető szervezet a számlázást el tudja végezni, az, aki ideiglenesen meg van bízva a feladat ellátásával. Csak hova vezet ez, hogyha eleve a jogalkotást úgy végezzük, hogy azokra az esetekre alapozunk, ami nem a normális, hanem a rendkívüli helyzet, hogy abban a helyzetben is mintegy kvázi normális állapotot tudjunk létrehozni és beállítani, hogy a számlákat üzemszerűen ki tudja küldeni az ideiglenesen feladatot ellátó cég is, ahelyett, hogy megpróbálnánk a teljes rendszert újból kialakítani, egy működőképés rendszert létrehozni,

és ez alapján egyébként a jelenleginél is akár alacsonyabb hulladékszállítási díjakat lehetne elérni.

Csak továbbra sem tud a kormány egy teljes hulladékgazdálkodási láncban gondolkodni, vagy legalábbis a jelek szerint nem képes, hiszen abban az esetben, hogyha nem lerakáscentrikus lenne ez az egész hulladékgazdálkodási gondolkodás, akkor bizony ezek a helyzetek nem állhatnának elő, hiszen lehetne gazdaságos és anyagilag is rentábilis hulladékgazdálkodási rendszert működtetni Magyarországon. Ehelyett most az van, és többször, több helyről érkezett már panasz e tekintetben, hogy ezek a regionális hulladékkezelő rendszerek ott spórolnak, ahol tudnak. Például az én lakóhelyem közelében, Királyszentistvánon működő nagy regionális lerakóra a szomszédos településekről rendszeres panasz érkezik bűzhatás miatt. Ami miből adódik? Nyilvánvalóan abból adódik, hogy a lerakott nagy mennyiségű hulladékból egyrészt nem veszik ki és nem komposztálják a szerves hulladékot, hiszen ez költség, másrészt nem biztosítják a napi szintű földtakarást, ami szintén a szaghatások megakadályozását szolgálja. Emiatt bírságot is kapott már talán több alkalommal is ez a regionális lerakó, de igazából nem tud mit csinálni, hiszen nem tudja biztosítani a működéséhez szükséges feltételeket.

Tehát látszik, hogy toldozgatjuk-foldozgatjuk, de maga az egész rendszer több sebből vérzik. És itt megint csak utalnom kell arra, hogy ha teljes hulladék-életciklusban gondolkodunk, akkor egyrészt a lakosság részéről előbb-utóbb meg kellene valósítani a ténylegesen a használat alapján történő számlázást, ami tényleges, akár tömeg-, akár térfogati alapon történő számlázást jelent. A másik pedig az, hogy a felhasználásnál is a hulladék minden szegmensének, akár anyagában, akár az energetikai hasznosításának a feltételeit meg kellene teremteni, és akkor egy rentábilis, jövedelmező iparágat lehetne a hulladékgazdálkodás területén teremteni. Addig pedig ezek a jogszabályok csak arra szolgálnak, csak azt a célt szolgálják, hogy az ilyen haváriaesetekre, mint amikor bedől egy közszolgáltató, fel tudjunk készülni, ki lehessen nevezni helyette egy másik szolgáltatót, és az a másik szolgáltató el tudja végezni a feladatát, ki tudja küldeni a lakoságnak a számlát, amit egyébként jó esetben a lakosság be is tud fizetni, rossz esetben viszont nem, mert olyan pluszterheket rak rá a kormány, amelyeknek már nem képesek megfelelni, innen-onnan-amonnan jönnek a különböző sárga csekkek, elborítják a postaládát, és nem tudják az emberek, hogy melyiket válasszák ki az adott hónapban, melyiket fizessék be, melyiket tegyék félre.

(11.30)

Hosszú távon egy fenntarthatatlan pénzügyi helyzet áll elő a magyar családok életében, ezt látjuk a legtöbb magyar családnál, csak a kormány sajnos

már olyan szinten elszakadt a realitástól, amint a hétköznapiakban azt tapasztaljuk, hogy nem képes átlátni a magyar családok nagy részének, az átlagos magyar családok problémáit, és nem képes olyan megoldásokat garantálni, törvényben akár vagy más jogszabályban, ami lehetővé tenné számukra, hogy ezeket a pénzügyi kötelezettségeiket teljesíteni tudják. Természetesen ez messze vezetne a hulladék-gazdálkodás problémájától, most ebbe nem megyek bele.

Amit mindig elmondunk, azzal zárom a felszólalásomat, hogy mi azt szeretnénk, hogyha egy teljesen új rendszer alakulna ki a hulladék-gazdálkodás területén, a Jobbik ezt szorgalmazza, és kormányra kerülése esetén ezt is hajtaná végre. Így a jelenlegi rendszer toldozgatása-foldozgatása számunkra nem járható út, és ehhez nem is tudunk asszisztálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kepli Lajos képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportja részéről Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony jelentkezett. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amit a kormány most csinál, az gyakorlatilag nem más, mint hogy a saját maga által létrehozott csódtömeget sepregeti ide-oda a hulladékszektorban. Először az ágazatot sújtó adók megemelésével bedöntötte az állami és önkormányzati többségi tulajdonban álló hulladékos közszolgáltatók többségét, most pedig a sorozatos csődök következményétől megijedve igyekszik gyorsabbá és egyszerűbbé tenni a bajba került vállalkozások helyébe lépő kényszer-szolgáltatók kijelölését, nehogy a szemét elöntse az érintett településeket. Pedig van már állami kukaholdingunk, van kijelölt államtitkársága a hulladék-ügynek, csak győzze az ember megtalálni a tárcák között! Mióta a Környezetvédelmi Minisztérium megszűnt, valószínűleg a kormánytagok többsége is csak megtippelni tudná, hogy kihez tartozik a terület. Ami hiányzik, az a működő hulladék-gazdálkodási rendszer. A többségében önkormányzati irányítású hulladékkezelők évtizedeken keresztül problémamentesen ellátták a települési hulladékbegyűjtés feladatát, viszont az Orbán-kormány által kiöltött állami hulladékmonopólium látványosan működés-képtelen.

Az elhibázott szabályozás és gyakorlat káros következményei nem csak a csődökben mutatkoznak meg. Az Eurostat adatai szerint évek óta csökken a szelektív hulladékgyűjtés és a hulladékhasznosítás teljesítése, több hulladékfajta esetében is esélytelen az uniós kötelezettségek teljesítése, és ez nem csak adminisztratív probléma, a lakosságnál marad, illetve feldolgozatlan hulladék előbb-utóbb a környezetben köt ki, vagy jobb esetben a lerakókra kerül, miközben a gazdaságban is hasznosulhatna.

Az LMP már régóta jelzi a bajt, és a megoldásra is tettünk javaslatokat. Úgy gondoljuk, hogy a siker kulcsa ott van az európai hulladék-gazdálkodási alapelvekben: a szennyezés, vagyis a hulladék eltakarításának költségeit a szennyezőnek meg kell fizetnie, az államnak pedig segítséget kell nyújtani a megelőzéshez, vagyis ahhoz, hogy a kereskedelemben és a hétköznapiakban minél kevesebb hulladék keletkezzen. Ezt a célt szolgálhatnák az észszerűen kivetett zöldadók, ugyanúgy, mint az italcsoomagolásoknál a kötelező visszavétel bevezetése is. Amit azonban egy értelmes és fenntartható hulladékpolitika helyett a kormány csinál, az nem vezet sehová. Csődök, elbocsátások és gazdátlan szeméthegek kísérik az újabb és újabb kormányzati hulladék-reformokat. Az ország egyik legnagyobb, kizárólag önkormányzatok tulajdonában álló közszolgáltatója, a gödöllői Zöld Híd nehézségeiről hónapok óta cikkeznek, de bajok vannak a Balaton partján, Debrecenben, Nyíregyházán és még sokfelé.

Az állami hulladékmamut még a számlák elkészítésének nem túl bonyolult feladatával sem tudott eddig megbirkózni, és már most látszik, hogy az új szisztema működése sokkal drágább lesz. Persze olyan is akad, aki jól jár: az állami kukaholding több száz millió forintot költ az új országos számlázási rendszer kialakítására, amelynek révén újabb jól fizető állami megbízáshoz jutottak Garancsi István cégtársai.

Az LMP szerint a kormány feladata nem az lenne, hogy a haverok számára lenyúlja az államosított hulladékszektor jól fizető szegmenseit, hanem az, hogy hatékonyan működő, környezetileg fenntartható, színvonalas hulladékos közszolgáltatást biztosítson a lakosságnak. Eddig ezt a kihívást az önkormányzati hulladékos cégek hiba nélkül megoldották. Ha az államnak nem megy, akkor adja vissza a lehetőséget az önkormányzatoknak a kormány, ne kísérletezzen tovább a környezettel és az emberek tűrőképességével!

Az újabb elvetélt kísérletet jelentő törvényjavaslatot az LMP nem támogatja - ami nem megy, azt szerintünk a kormány se erőltesse. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdem az előterjesztőt... *(Pogácsás Tibor felteszi a mikrofonját.)*, de nem is kérdem, mert látom, hogy készül. Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adom meg a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is köszönöm a támogató felszólalást,

amelyben a törvénytervezet elfogadásáról szóló támogatást fejezte ki a Fidesz hozzászólója.

Az ellenzéki hozzászólások gyakorlatilag nem a jelen törvénytervezethez kötődtek, hanem általánoságokat fogalmaztak meg, általában a hulladékgazdálkodás problémáit vizionálták. A rezsisökkentés első percétől folyamatosan *(Dr. Bárándy Gergely: Múltbeli eseményeket nem lehet vizionálni!)*, a rezsisökkentést azzal támadják, hogy emiatt majd a hulladék az utcákon marad - mint ahogy ezt az elmúlt évek bizonyítják, ez nem így történik.

Én kérem a tisztelt Házat a törvény támogatására. Köszönöm, elnök úr. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez egy érdemi válasz!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/10903. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabolcs Attila képviselő úrnak, a Költségvetési bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

SZABOLCS ATTILA, a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 134. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak minden év május 31-éig be kell nyújtania az előző évre vonatkozó zárszámadást, amelyet az Országgyűlés önálló törvényben fogad el. A hatóság ennek a feladatának eleget téve megküldte és a Költségvetési bizottság május 30-ai ülésén megtárgyalta és benyújtotta a tisztelt Ház részére. Hangsúlyozom, hogy a bizottsági ülésen a zárszámadást illetően nem alakult ki vita, 10 igennel, 3 nem ellenében fogadta azt el.

Ez a benyújtott zárszámadási törvényjavaslat összesen négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be. Tartalmazza a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság beszámolóját, a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetését, illetve a Médiaszolgáltatást Támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését. Engedjék meg, hogy csak a főbb számokat emeljem ki.

A hatóság 2015-ös költségvetési bevétele 32,7 milliárd forint volt, ez mintegy 1 százalékos többlet a törvény szerinti eredeti előirányzathoz képest. A kiadások 32 milliárd forintban teljesültek, ami az eredeti előirányzatnak a 98,7 százaléka.

(11.40)

A legjelentősebb bevétel a frekvenciadíjakból származik, 18,1 milliárd forint, amit 2,5 milliárd forinttal követ az azonosítók díja. Továbbá felügyeleti díjból 2 milliárd forintos összeg folyt be.

A Médiatanács működési előirányzata 173,9 millió forintot tett ki, ez az előirányzat tartalmazza a tagok tiszteletdíját, a szakértői kiadások fedezetét és a társszabályozók működési támogatására fordított összegeket. Itt meg kell említeni, hogy a zárszámadás elkészítésekor változtak a törvényi előírások, így például egy kormányrendelet miatt ide kell sorolni az előző évek maradványait és az általános forgalmi adót is.

A Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások 2015. évi főösszege 1,43 milliárd forintot tett ki. A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap 2015. évi költségvetése megközelítette a 80,5 milliárd forintot. Továbbá az MTVA-nak vannak kereskedelmi és vagyongazdálkodási bevételei is, amelyek értéke 5,7 milliárd forintot tett ki. Az előző évi 4,1 milliárdos pénzmaradványokkal együtt pedig az MTVA 2015. évi költségvetésének bevételi és kiadási oldala összesen 91,8 milliárd forintban teljesült.

Tisztelt Ház! Néhány szót szeretnék még szólni az MTVA hiteleiről, ugyanis a 2012-es évben az MTVA megvásárolta a Kunigunda utcai székházat. A székház megvételére, valamint a korábbi években felhalmozott adósságok rendezésére hitelt vett fel az intézmény. A komplex hitelcsomag 36,6 milliárd forint beruházási hitelből, 20 milliárd forint forgóeszközhitelből és 4 milliárd forint folyószámlahitelből állt, továbbá 1 milliárd forint összegű bankgarancia-keretet tartalmazott.

A 2015. év során az MTVA közel 1,6 milliárd forintot törlesztett a beruházási, valamint forgóeszközhitelből. A likviditás kezelésére a folyószámlahitel továbbra is az MTVA rendelkezésére áll 4 milliárd forint összegben.

Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy a beszámolót áttanulmányozva megállapíthatjuk, hogy az NMHH 2015. évi működéséről, vagyoni helyzetéről valós és megbízható képet kaphattunk, és erre a következtetésre jutott a felkért könyvvizsgáló is. Jóllehet törvényi szabályozás nem kötelezi a hatóságot könyvvizsgálatra, de megnyugtató mindannyiunk számára, hogy gazdálkodását könyvvizsgálók is véleményezték.

A fentiekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítvány elfogadását.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabolcs Attila képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felhívások következnek. Elsőként megadom a szót

Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat, azaz a zárszámadási törvényjavaslat négy külön költségvetés végrehajtásáról számol be, amely tartalmazza a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság beszámolóját, a Médiatanács beszámolóját, a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetését és a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő költségvetését.

Ezek közül először tekintjük át az első kis költségvetést, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetését. A hatóság 2015. évi költségvetési bevétele 32,7 milliárd forint volt, amely mintegy 1 százalékos többletet jelent a törvény szerinti eredeti előirányzathoz képest. A legjelentősebb bevétel a frekvenciadíjakból származik, 18,1 milliárd forint, amit 2,5 milliárd forinttal követ az azonosítók díja és a 2 milliárdos felügyeletidíj-bevétel. Az első két tételre áfabevétel is rakódik, 5,5 milliárd forintos összegben, ami hasonló nagyságrendben kerül befizetésre az állami költségvetésbe.

A kiadások 32 milliárd forintban teljesültek, amely a törvény szerinti eredeti előirányzat 98,7 százaléka. Fő tételei ezen belül a következők: személyi juttatások és járulékok 8,1 milliárd forint, dologi kiadások 10,5 milliárd forint, egyéb működési célú kiadások 10,9 milliárd forint, felhalmozási kiadások pedig 2,5 milliárd forint.

A korábbi évek tartalékainak felhasználása és a tárgyévi tartalékképzés egyenlegeként 6,7 milliárd forintos pénzmaradvány keletkezett, amelynek javasolt felhasználása a következők szerint alakult. A 2015. évi kötelezettségek fedezete 1,4 milliárd forint, a következő évek működési tartaléka 4,1 milliárd forint, az Mttv. vonatkozó paragrafusa szerint a médiatudatosság fejlesztésére 1,1 milliárd forint, a Digi 2 technológiai váltásra 0,1 milliárd forint.

A második nagy egysége a benyújtott javaslatnak a Médiatanács beszámolója. A Médiatanács költségvetése az elfogadott törvényben csak a tagok tiszteletdíjait és a szakértői kiadások fedezetét, valamint a társszabályozók működéstámogatására fordított összegeit tartalmazta 173,9 millió forintos bevételi és kiadási főösszeggel.

A beszámolóban az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) kormányrendelet által előírt változásnak megfelelően a költségvetésen kívülként tervezett általános forgalmi adó bevételt és kiadást, valamint az előző évek tartalékait is ebben a költségvetésben kell szerepeltetni.

A bevételek módosított előirányzatának teljesítése 600,9 millió forint. A költségvetési kiadások teljesítése a takarékos gazdálkodás eredményeként 471 millió forint, a tárgyévi 82,2 millió forintos ma-

radványt javasolta az NMHH tartalékképzésre fordítani.

A harmadik nagy egységünk, fejezetünk a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetése. A médiapiacról befolyt bevételeket a Médiatanács kezelésében lévő irányzatok tartalmazzák, amelyek meghatározó eleme a médiaszolgáltatási díj. A bevételek teljesítése 1,2 milliárd forint volt, ami az 1,4 milliárd forintos eredeti előirányzathoz képest 16 százalékos elmaradást jelent, amelynek oka az előző pontban említett áfaátcsoportosítás.

A negyedik nagy fejezet a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetése. Az MTVA bevételi költségvetésének gerincét a közszolgálati hozzájárulás adja, melynek összege az Mttv. alapján került tervezésre 70,6 milliárd forint összegben.

Magyarország 2015. évi költségvetésében az inflációs ráta a tervezettnél kisebb értékkel szerepelt, ezért ez az összeg 69,9 milliárd forintra módosult. A csökkenést kompenzálta az egyéb kereskedelmi bevételek többletteljesítése. Az összes bevétel 91,9 milliárd forint volt, míg a költségvetési kiadások 86,5 milliárd forintot értek el.

(11.50)

Az 5,4 milliárd forint különbség költségvetésen kívüli tételekre, döntően, ahogyan az az előterjesztői expozéban is elhangzott, hiteltörlesztésre fordítódott.

Tisztelt Ház! Azt is fontos hangsúlyozni, hogy a benyújtott zárszámadási törvényjavaslat alapdokumentációjának számító intézményi éves költségvetési beszámolókat a törvényi szabályozás hiányában - a gazdálkodás megnyugtató ellenőrzésének elvét szem előtt tartva - a hatóság és a Médiatanács által felkért független könyvvizsgálók véleményezték, amely szerint a költségvetések teljesítéséről, valamint a 2015. év december 31-én fennálló vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetről a beszámoló megbízható és valós képet ad.

Hasonló könyvvizsgálati jelentés és vélemény készült az MTVA költségvetésének és gazdálkodásának vizsgálatáról. Így összességében megállapítható, hogy az érintett intézmények a számviteli és államháztartási előírások betartásával, transzparens módon hajtották vége a költségvetési törvényben és a médiatörvényben meghatározott feladataikat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezeket alapul véve tájékoztatom önöket arról, hogy a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a Költségvetési bizottság által beterjesztett javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A közpénzekkel való elszámolás kultúrájáról Magyarországon sokat elmond, hogy egy ilyen javaslat esetében a kormány nem kívánja képviseltetni magát a vitában. Egyetlen tagja sincs jelen, és az elnök úr tájékoztatása szerint nem is kívánják a véleményüket ismertetni. Úgy gondolom, ez önmagáért beszél.

Dunai Mónika képviselő asszony is utalt arra, hogy egy könyvvizsgáló az, aki gyakorlatilag az előterjesztést, illetve ezt a négy részből álló zárszámadást vizsgálta és erről szakmai véleményt mondott, azonban a mi meglátásunk szerint ez rendszerszintű probléma és alapvető hiba. Mi úgy gondoljuk, hogy mivel közpénzekről van szó, az Állami Számvevőszék feladata lenne az, hogy auditálja az NMHH pénzügyi beszámolóját, lévén, hogy közpénzekről van szó. Anélkül, hogy véleményt mondanék bármilyen szakmai tekintetben a könyvvizsgáló munkájáról, ez nem tekinthető másnak, mint egy belső ellenőrzésnek, egy önellenőrzésnek, hiszen ugyanaz a szerv bízza meg és díjazza a könyvvizsgálót, amelyiknek a gazdálkodásáról véleményt kell mondani. Mi úgy gondoljuk, hogy ez probléma. Az Állami Számvevőszék lehetne az, illetve kellene hogy az legyen, amelyik, lévén, hogy közpénzekről van szó, ellenőrzi a NMHH gazdálkodását és zárszámadását.

További problémát jelent az, hogy a Médiatanács, illetve az NMHH szakmai tevékenysége ebben a beszámolóban különválik az Országgyűlés előtt. Úgy tudnánk egységesen áttekinteni ezt a szerkezetet, úgy tudnánk valódi véleményt mondani arról, hogy mennyi közpénzt költöttek el, azt mire költötték, hogyha emellett, ezzel párhuzamosan tájékoztatást kapna az Országgyűlés arról is, hogy milyen szakmai tevékenységet végeztek ezek a testületek. Ez részben történik meg. A bizottságban tárgyaljuk a Médiatanács beszámolóját, ugyanakkor itt, a plenáris ülés előtt erre nincsen mód, és a két javaslatot a tárgyalás tekintetében nem kapcsoljuk össze. Éppen ezért mi úgy gondoljuk, hogy ez a tárgyalási mód nem alkalmas arra, hogy teljes képet nyújtson arról, hogy valójában ezek a pénzek mire fordítottak, mennyi az, amit maguk a médiafogyasztók kaptak és ez mennyibe került az adófizetőknek.

A frekvenciadíjknál látunk egy hiányt, egy meg nem történt befizetés az, ami ezt okozza. Az előterjesztőt kérdezném, hogyha tud erre válaszolni - hiszen egyébként további probléma, hogy egy költségvetési bizottság az, amelyik előterjeszti ezt a javaslatot -, hogy 2016-ban egyébként megtörtént-e ennek a frekvenciadíjnak a befizetése. Ha egy pillanatra megállunk a Költségvetési bizottságnál, akkor arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy egy országgyűlési képviselőkből álló testületről van szó. Ha a zárszámadásról és a költségvetésről beszélünk, akkor ez nyilván egy pénzügyi tervezést igényel, pénzügyi ismereteket igényel, háttér munkát igényel, adatszolgáltatást igényel, a rend-

szer működésének az ismeretét igényli ahhoz, hogy valaki megalapozottan a benyújtója, az előterjesztője tudjon lenni egy ilyen javaslatnak.

A Költségvetési bizottság tagjai országgyűlési képviselők, ami egy másik foglalkozás, mint hogy valaki ilyen tervezéssel foglalkozik. Egy szakpolitikus sem tekinthető ilyen értelemben egy költségvetés, illetve egy zárszámadás tekintetében szakembernek. Tehát úgy gondoljuk, hogy ez is problémát jelent és az ellenőrzést megnehezíti, maga a médiahatóság vezetője pedig ugyebár nem kérdezhető.

Látható a zárszámadásból is, és a költségvetésnél is szeretnék majd erről beszélni, hogy maradványt képeznek, aminek nem értjük a miértjét. Miért van szükség, mondjuk, arra, hogy maradványuk legyen, amikor számos olyan kérdés van, akár törvényben előírva, amire ezt a maradványt elkölthetnék? Például a digitális rádiózás egy olyan előrelépés lenne Magyarország számára, amelynek korábban törvényi határideje is volt, 2014. december 31-e, csak találtak egy kiskaput, amivel ennek a hatálybalépését, illetve ennek az elindítását nem kellett ténylegesen is megtenniük. Az a kiskapu, amit a törvény tartalmaz, alapvetően a hozzáférésre és a készülékekre vonatkozik. A törvény előírja, hogy csak akkor lehet ezt a folyamatot elkezdeni, ha a lakosság meghatározott százaléka rendelkezik a digitális médiaszolgáltatás vételére alkalmas készülékekkel.

Ha ennek a maradványnak, ami szerepel a zárszámadásban, és egyébként a jövő évi költségvetésbe is be van tervezve, szerintünk teljesen feleslegesen, csak a töredékét arra fordítanák, hogy elindítsuk azt a készülékcsere a lakosság körében, ami a digitális átállásnál megvalósult a televíziók vonatkozásában - egy állami program állami pénzügyi támogatással -, akkor a digitális rádiózás is elindulhatna Magyarországon a közeljövőben. Nyilván a szakemberek feladata lenne meghatározni, hogy ez milyen ütemben, milyen költségvetési források mellérendelésével történhet így. Úgy látjuk, hogy ehhez leginkább politikai akarat lenne szükséges.

Azért hiányzik meglátásunk szerint a politikai akarat, mert a rádiózás esetében a frekvenciaszűkösséget oldaná az, ha a digitális sugárzásra, a digitális rádiózásra áttérne Magyarország, és ez a jelenlegi kormánynak a jelenlegi médiapiaci helyzetben egyáltalán nem szolgálná az érdekét.

Az MTVA vonatkozásában, rátérve erre a fejezetre, azt látjuk, hogy egész egyszerűen nem tudják tervezni a költségvetését. És itt most nem szeretnék semmiféle politikai húrokat pengetni a tekintetben, hogy mennyi pénzből gazdálkodik az MTVA, ugyanakkor arra azért rá kell világítani, hogy ilyen mértékű évközi támogatásra csak a KLIK esetében volt egyébként példa, de hogy egy költségvetést év közben az egyheted részével ki kell egészíteni, az egészen példátlan.

Hogy ezért ki a felelős, erről szintén kérdezhetném az előterjesztőt. Ki az, aki ekkora szakmai hibá-

kat vét, hogy ennyire alultervezi a költségvetést, és milyen indokok voltak azok, amik miatt ilyen mértékű pénzekkel kellett kiegészíteni? Idén megint 6 milliárd forintot kaptak e tekintetben.

Szót kell még ejtenem itt a közmédia kapcsán az adósságtvállalásról. A kormány több mint 50 milliárd forint adósságát vállalta át a közmédiának. Az rendben van, hogy ez megtörtént, elfogadható, úgy gondolom, az állampolgárok által is akceptálható cselekedetről van szó, ugyanakkor a felelős megnevezése itt is elmaradt. Kik azok a felelősök, akik úgy működtették a közmédiát, hogy 52,5 milliárd forint adósságot halmozott fel? Ez mire ment el? Milyen szerződések voltak ezek? Ki adott a kifizetésükre engedélyt? Az elszámoltatás tehát e tekintetben sem valósult meg.

(12.00)

Mindezek azok az értékrendi, politikai és szakmai indokok, amelyek alapján az előterjesztést a Jobbik nem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra képviselő asszony. Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP részéről; elmondja vezér-szónoki gondolatait.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is őszintén sajnálom, hogy a megszólítás ennyi tud csak lenni, nem tudom sem a kormány képviselőit köszönteni itt az ülésteremben, és ami nekem még rendkívüli hiányérzetem, hogy az NMHH elnökét sem tudom itt az ülésteremben köszönteni. Volt már egy ilyen jellegű vita, és akkor is az volt az álláspontom, most is az, hogy amikor, mondjuk, a Kúriának a beszámolójáról vagy költségvetéséről tárgyalunk, mondjuk, az Állami Számvevőszékkel kapcsolatos kérdésekről, az OBH-ról, ombudsmanról, legfőbb ügyésről, Legfőbb Ügyészségről, akkor ezeknek a szervezeteknek a vezetői mindig itt vannak az Országgyűlésben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elképesztő és pofátlan dolog az, hogy a médiahatóság elnöke nincs itt, hanem egy munkatársát tudom köszönteni csak itt a páholyban. Én ezt elfogadhatatlannak tartom, ahogy egyébként elfogadhatatlannak tartom azt is, amit Dúró Dóra képviselőtársam elmondott, hogy a kormány szintén nem képviselteti magát. Valószínűleg fél a felelősségtől és a felelősségre vonásról, ami legalább verbálisan itt megtörténhetne az ülésteremben.

Fél attól, hogy ellenzéki képviselők szembesítik azzal, hogy milyen pénzeket költenek el gyakorlatilag - és hadd legyenek egyértelmű - kormánypropagandára, kormányzati propagandára, mert hogy a közmédia másról ma Magyarországon nem szól, az két-

ségtelen tény. És az, hogy egyébként van ennek egy felügyelő hatósága, az sehol és semmiben nem látszik. A közmédia úgy működik, ahogy egyébként egy virtigli diktatúrában a kormánypropagandát képviselő média. Ehhez képest volna egy hatóság, amire a magyar állampolgárok több tíz milliárd forintot költenek évente, ahol 650-en dolgoznak, és arra képtelenek, hogy legalább a látszatát megteremtsék a hatósági ellenőrzésnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elemzések sora - és itt nem kívánom ezt feleleveníteni - születik arról, hogy a közmédia és az MTI hogyan nem látja el azt a közfunkcióját, amiért létrehozták. Hogy a közmédiában, mondjuk, a népszavazás után két kormánypárti képviselő elemzi azt, hogy mik a népszavazás eredményei; az, hogy ellenzéki politikusokat évekig nem hívnak meg szereplésre a közmédiába; az, hogy a műsoroknak olyan a struktúrája, hogy ellenzékéről csak rosszat, kormányról csak jót; az, hogy az MTI, amelyik ma monopolhelyzetben van Magyarországon a hírgyártás tekintetében, híreket hamisít, híreket torzít, és erre az NMHH-nak annyi a válasza, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez nem tartozik rájuk - ez felháborító! Akkor mondja meg nekem valaki ebben az ülésteremben: mi a fenéért fizettek az adófizetők több tíz milliárd forintot az NMHH működéséért, amikor az égedta világon semmit nem csinál?! Semmilyen haszna nincsen! *(Korózs Lajos: Szégyen!)*

Hadd kérdezzem meg, bár nem tudom, kitől, mert mondom még egyszer, az NMHH vezetője nincs itt, a kormány képviselője nincs itt; akkor valaki adjon választ arra mégis - esetleg Dunai Mónika képviselőtársam, aki az előterjesztő -, hogy miért gondolja úgy az NMHH, hogy az MTI-t ért beadványokat neki nem kell kivizsgálnia. Miért gondolja úgy az NMHH, hogy ha az MTI a beadványozók szerint híreket hamisít, hogy ha az MTI nem hajlandó leközelni egyébként a kormány számára kínos híreket és közleményeket, akkor az NMHH-nak miért nem kell eljárnia? Képviselő asszony, legyen szíves majd erre válaszolni, mert én ezt nem tudom. A bíróság viszont kötelezte volna erre az NMHH-t, amit másodszor sem tett meg. Ezt az ügyet, szeretném megjegyezni, biztosan el fogjuk Strasbourgig vinni. És abban is biztos vagyok, tisztelt képviselőtársaim, hogy a strasbourgi ítéletben egy dolgot ki fognak mondani, hogy az önmagában tarthatatlan, hogy a hírgyártás ma monopolhelyzetbe került, és azt az MTI gyakorolja. Ez tarthatatlan és túrhetetlen!

És az, hogy egy médiahatóság úgy gondolja, hogy egyébként egy monopolhelyzetben lévő hírgyártóval kapcsolatban neki nincsen mit tennie, az meg még inkább az. De hadd kérdezzem meg azt is, hogy azokat az elfogult és propagandisztikus műsorokat, amik kapcsán szintén érkeztek beadványok az NMHH-hoz, miért nem vizsgálja ki a hírközlési hatóság. Miért nem találkozunk azzal, hogy néha a közmédiát marasztalja? És még egyszer kérdezem: miért

fizessünk azért, egy olyan intézményért, ami nem csinál semmit, aminek nincsen semmi haszna?

Voltak problémák az ORTT-vel is, én ezt nem vitatom, de sikerült egy olyan hatóságot létrehozni, és hosszú évekre a Fidesz saját embereivel feltölteni, ami tökéletesen, most már nemcsak a feltételezések szerint, hanem a tapasztalataink szerint is tökéletesen alkalmatlan arra, hogy betöltse a feladatát.

És csak hogy számokat is nézzünk: milyen támogatottsága volt mindennek az elmúlt évben? 112 milliárd forint. 112 milliárd forint! A teljes bírósági struktúrát, a teljes bírósági rendszert olyan 80 milliárd forintból üzemelteti az állam évente; a teljes ügyészi szervezetrendszerrel olyan 40 milliárd forintból. Azért mondom ezt a kettőt, mert ez azt jelenti, hogy a magyar teljes igazságszolgáltatás ugyanannyiból működik, amit csak az NMHH kapott meg. Csak az NMHH! És tudják, tisztelt képviselőtársaim, itt csináltunk szintén egy összesítést, hogy 2011-15 között összesen mennyi volt az NMHH-nak a költségvetése? 600 milliárd forint. Mire? Mire? Arra, hogy a dolgozók átlagosan bruttó 800 ezer forintot keressenek az NMHH-nál? Mert ez egy tetemes részét teszi ki ennek a költségvetésnek. Én senkitől nem sajnálom a jó fizetést, aki megdolgozik érte, hát tessék mondani, az NMHH-ban mi az a feladat, amire 650 ember kell átlagosan 800 ezer forint bruttóért alkalmazni! A hírét nem halljuk ennek a szervezetnek, a nyomát nem látjuk.

Az, amit a kormány egyébként csinál a médiával, azt gondolom, ma már a napnál világosabb. Az, hogy ellenzéki sajtóorgánumokat vagy bezárat, ha azt nem tudja, akkor tönkretesz, ha azt sem tudja, akkor nyílt állami támadást indít ellene, mint annak idején az RTL Klubbal szemben, ott annyi szerencséje volt a csatornának, hogy egy németországi nagyvállalat áll mögötte, amit a kormánynak nem olyan könnyű kicsinálnia - hadd használjam ezt a szót itt a parlamentben is. Az Origót sikerült felszámolni, most a Népszabadságot is sikerült felszámolni. Maradna egyébként az embereknek az objektív tájékoztatásra a közmédia, ami gyakorlatilag propagandisztikus célokat szolgál. Tisztelt Vas Imre képviselőtársam, biztos nagyon vicces ez. *(Dr. Vas Imre: Csak azon nevetek, hogy az Origo működik.)* Az Origo vicces? Szerintem az a történet sem volt vicces, ahogy a Népszabadság története sem az.

Azt gondolom, hogy ez, amiket most itt elmondtam, és elmondtunk önök előtt, ez sokkal inkább szomorú, és az - még egyszer mondom - még szomorúbb, hogy azok, akik érintettek, azok, akik a megrendelők, azaz a kormány és az az ember, aki felelős mindezért személyében mint elnök, az annyit nem tesz meg, hogy idejön és meghallgatja a vitát. Lehet, hogy az NMHH elnöke itt nem tud válaszolni, de füle van. Meg tudja hallgatni a kritikát. És valószínűleg, hogyha lenne benne némi becsület, akkor írásban válaszolna, ahogy például a legfőbb ügyész megtette. Azt mondta, hogy itt ezt most nem tudja megtenni,

de írásban meg tudja válaszolni. Úgy tűnik, erre is hiába fogunk várni.

(12.10)

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, ami a múltat illeti és annak a hitelesítését, ha úgy tetszik, az Országgyűlés általi hitelesítését, ebben mi biztosan nem tudunk partnerek lenni. Ami meg a jövőt illeti, azt pedig a következő napirendi pontnál Korózs Lajos képviselőtársam fogja elmondani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy Gergely képviselő úr. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki körben elhangzottakra szeretnék néhány gondolat erejéig reagálni. Kezdem azzal a kérdéskörrel, amit Dúró Dóra és Bárándy Gergely képviselőtársam is említett. Önök hiányolják itt most a Ház falai közül ennél a napirendnél a kormány képviselőjét. Szeretném önöket tájékoztatni, hogy tudatosan nincs jelen a kormány képviselője ennél a napirendi pontnál. És az sem véletlen, hogy nem a kormány terjeszti be a tisztelt Ház elé a végrehajtási költségvetést, hanem a parlamentnek egy bizottsága, merthogy mindenféle összefüggést szeretnénk kizárni *(Korózs Lajos: Úristen!)* abban a témában, hogy a kormány bármiféle befolyásolást szeretne egy végrehajtási költségvetésre gyakorolni.

A törvények és a vonatkozó jogszabályok szerint az NMHH elkészíti a saját költségvetését, majd ezt követően fura is lenne, hogy ezt a kormánynak benyújtja, és a kormány megnézegeti, függetlenül attól, hogy ki van kormányon. Ezért alakult ki az a szabályozási rendszer, amely szerintem megfelel a parlamenti demokráciának, hogy egy kompetens bizottság a Költségvetési bizottsághoz nyújtja be, és a Költségvetési bizottság tárgyalja meg. Nem melleleg - és ezt szeretném aláhúzni - a Költségvetési bizottságban az önök képviselői, az MSZP és a Jobbik képviselői is jelen vannak. Én azt gondolom, hogy ezen a bizottsági ülésen, amikor tárgyalja első körben a parlament egy bizottsága, lehetősége van minden képviselőnek hozzászólni, kérdést intézni és azokra a válaszokat megkapni.

Ez így is történt, hiszen a Költségvetési bizottság ülésén - és akkor itt Bárándy Gergely kérdezte, hogy írásban mikor és milyen válaszokat kapnak, én azt gondolom, bár nem tisztem megvédeni az NMHH vezetését, de egész biztos vagyok, hogy amennyiben ön, az önök képviselőcsoportja vagy bármelyik képviselő kérdést intéz az NMHH vezetőjének vagy vezetőinek, akkor a jogszabályban foglalt kötelezettségé-

nél fogva is válaszolni fog. Ez így is történt, hiszen a Költségvetési bizottság ülésén Hegedűs Lorántné képviselőtársunk egy egész kérdéssort intézett az NMHH vezetőjéhez, amelyre meg is kapta a részletes választ. Ezek a tartalékokra vonatkozó részletes indokolások voltak. Ez elérhető, amennyiben nem kapta meg képviselőtársunk, gondolom, ezt is a Költségvetési bizottság az ön rendelkezésére tudja bocsátani. Én itt tartom egyébként a kezemben (*Felmutatja.*), tényleg egy mindenre kiterjedő, korrekt és részletes válasz, amit kapott Hegedűs Lorántné.

Tehát az, hogy egy Költségvetési bizottság a betervezője, az igenis azt mutatja, hogy bármelyik képviselőnek, bármelyik frakció tagjának van beleszólása abba, hogy a Ház elé milyen többségi vagy kisebbségi véleménnyel érkezik egy-egy betervezett javaslat. Kérdést pedig, amint említettem, természetesen helyszínen is és írásban is van lehetőség eljuttatni.

A könyvvizsgálót érintő kérdés: Dúró Dóra vette fel, hogy a könyvvizsgáló véleményét vajon mi most itt a tisztelt Ház falai között elfogadhatjuk, nem fogadjuk. Én azt gondolom, nincs semmi probléma azzal, hogy a törvény szerinti eljárásrendben a könyvvizsgáló megvizsgálta az előterjesztést, vitára alkalmasnak találta, és elfogadásra javasolta. Ma egy könyvvizsgáló teljes szakmai, személyi és anyagi felelősséggel is rendelkezik. Tehát a „független” szó is azt jelenti, hogy senki által nem bírhat befolyással, sem a megrendelő részéről, sem más részéről, a felületesi szerv részéről, sem az Országgyűlésnek a befolyását nem bírhatja. Egyébként, ha így tenne, nagyon rosszul tenné bármelyik könyvvizsgáló, hiszen akkor előbb-utóbb tetten érik, és amint mondtam, teljes szakmai és anyagi felelősséggel rendelkezik. Úgyhogy semmi érdeke nincsen, és úgy gondolom, hogy megkérdőjelezni sem ildomos egy szakembert, hogy ő a legjobb tudása és a legjobb képességei szerint látta el kézzelírtával és írta alá a véleményét.

Azokra a felvetésekre, amelyek itt kérdésként elhangoztak, amelyek valóban egészen biztos hogy jogos kérdések, hiszen ha valamit egy képviselő nem tud kiolvasni az előterjesztésből, vagy bővebb információra van szüksége, akkor az teljesen természetes és jó dolog is, hogy megkérdezi a mai általános vitában éppúgy, mint a Költségvetési bizottság ülésén: én azt szeretném tisztelettel javasolni képviselőtársaimnak, hogy jövő héten tudomásom szerint - de Dúró Dórára nézek mint a bizottság elnökére - kedden, 10 órakor fog kezdődni a Kulturális bizottság ülése (*Dúró Dóra bólint.*), amelynek a gerincét fogja képezni ez a napirend is, ezen meghívottként jelen lesz az NMHH vezetője, illetve a gazdasági vezetők is, tisztelettel kérem, hogy a részletes vitaszakaszban tegyék fel a kérdéseiket. Most az általános vitában valóban nincsenek jelen, viszont a részletes vita, azt hiszem, az a vitaszakasz, amelyben ezekre a kérdésekre és azokra a válaszokra érdemben lehet vissza-

térni. Tehát tisztelettel hívom képviselőtársaimat a keddi kulturális bizottsági ülésre.

Még egy gondolat: ezt szeretném itt most visszautasítani, hogy akár a kormány, akár a médiahatóság bezárat - ezt a szót használta, ha jól emlékszem, Bárándy Gergely képviselőtársam (*Dr. Bárándy Gergely: Ezt!*) - sajtóorgánumokat. Nos, a kormány illet nem tehet, nem is tesz. A médiahatóság sem tehet, és nem is tesz. A médiahatóságnak regisztrációs feladata van a sajtóorgánumok nyilvántartásával, bejelentésével, esetleges megszüntetésével kapcsolatban. Ez az ügy, amit ön most itt említett, nevesítve is egyik-másik sajtóorgánumot, nem a médiahatóság, de nem is a kormány hatásköre, ez egy gazdasági kérdés, sem ráhatásunk, sem utasítási jogunk ez ügyben nincsen. Kérem ennek az elismerését (*Dr. Bárándy Gergely: Képviselő asszony se hiszi ezt el! - Az elnök csenget.*) és a tudomásulvételét egyaránt. Elhiszem, hogy az fáj az MSZP-nek, hogy kiengedte a kezéből a tulajdonosi jogokat, és már nincs ráhatása, nem volt az utóbbi időben ráhatása a saját volt sajtóorgánumokra. Most hogy mi történik a lappal, az a Parlament falain és a médiahatóság falain kívüli történet. (*Dr. Bárándy Gergely: Ez nem igaz! A Miniszterelnökségen belüli...*) Én azt kérem, hogy ne mossuk a kettőt össze.

Azt még így összegzésképpen érdemes most konstatálni a vezérszónoki kör után, hogy alapján véve, úgy látszik, hogy a frakciónak a benyújtott törvényjavaslat szövegével olyan nagy bajuk nincsen, illetve Dúró Dóra olyan érdemi kérdéseket tett fel, amire valóban még érdemes a részletes vitában visszatérni. De amit Bárándy képviselőtársam elmondott, azok gyakorlatilag azt sugallják, mintha a parlamentnek... - és kéri számon a kormányon vagy a bizottságon, hogy milyen tartalmi műsorszolgáltatással milyen műsorokat ad le a televízió.

(12.20)

Ebbe meg aztán végképp nem szólhat bele a kormány sem, én sem, ön sem, a Fidesz-frakció sem, az MSZP-frakció sem vagy bármelyik másik párt. Ma sem tartalmi kérdésekről kell beszélünk, hanem a benyújtott javaslatról, ami egy költségvetési végrehajtási törvény. Ha nem fogalmaztak meg ezzel kapcsolatos észrevételeket, akkor olybá kell venni, hogy az abban foglaltakkal egyetértenek, és tartalmi kérdéseik vannak. De még egyszer kérem, hogy műsorszakmai kérdésekről ne vitatkozzunk itt a Ház falai között, mert azt nem tehetjük meg, hiszen a média független. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormány-pártok soraiban. - Derültség az ellenzéki oldalon. - Dr. Bárándy Gergely: Ez volt a nap vice!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A Dunai Mónika által elmondottakra szeretnék reagálni, de a két perc nem lenne elég, lévén, hogy több kérdést is érintett, ezért normál hozzászólás keretében vagyok kénytelen az általam fontosnak gondolt dolgokat elmondani.

Egyrészt úgy gondolom, hogy a kormány jelenléte, illetve távolmaradása szimbolikus kérdés. Ha arról van szó, amit képviselő asszony említett, hogy a kormány még a látszatát is szeretné elkerülni annak, hogy bármiféle köze lenne a médiahatóság, az NMHH vagy úgy általában bármelyik magyarországi sajtóorgánom működéséhez, akkor ahhoz jobb eszközöket is találhatnának. Például egy jobb eszköz lenne, ha tisztáznák, hogy mi a kapcsolatuk Habony Árpáddal, egyáltalán ki az a Habony Árpád, ő milyen kapcsolatban van a miniszterelnökkel, milyen hatása van egyes sajtóorgánomokra, milyen hatása van egyes, akár médiahatósági emberekre is. De az, hogy most a kormány a távolmaradásával igyekszik demonstrálni azt, hogy annyira független a médiahatóság és az NMHH, hogy a kormány még csak a jelenlétét sem szeretné biztosítani ezen a vitán, úgy gondolom, hogy ez egy álságos jogászkodás. Nem ettől lesz valakinek befolyása a médiahatóság munkájára vagy a médiapiacra Magyarországon, hogy egy ilyen vitában részt vesz-e. Ráadásul itt nem az NMHH beszámolóját tárgyaljuk, hanem egy zárszámadást, egy közpénzből működő szervezetnek a zárszámadását. S igen, ha egy közpénzből működő szervezet zárszámadását vizsgáljuk, az a minimum, hogy a nemzetgazdasági miniszter vagy a kormánynak több minisztere is jelen van egy ilyen vitán. Sajnálatos módon ez nincs így.

A Költségvetési bizottság az előterjesztő. A költségvetés alapvetően egy tervezet, egy tervezés eredménye, hogy egy ilyen nagyságrendű, ilyen méretű testületnek, illetve több testületnek is az éves költségvetése hogyan jön létre. A Költségvetési bizottság tervezéssel nem foglalkozik. Tehát azt a tényleges munkát, amely ezt az előterjesztést szülte, egy olyan testület, olyan szakértők végezték el, amely nem a benyújtó. Nem a Költségvetési bizottság tervezte meg ezt a költségvetést, mégis ő terjeszti a Ház elé. Én ezt kifogásoltam, mert így a számonkérhetőség és a felelősség elve sérül. Sem az Állami Számvevőszék, sem a Költségvetési Tanács nem véleményezi, nem mond erről a költségvetésről semmit.

A könyvvizsgálóval kapcsolatban említette a szakmai felelősségvállalást. Nem egyes könyvvizsgálók konkrét szakmai munkájáról szerettem volna véleményt mondani, mert ahogy a Költségvetési bizottság tagjai, úgy én magam sem értek ehhez a szakterülethez. Egyébként az ÁSZ vizsgálata és a Költségvetési Tanács véleményezése szolgálja erre az állam részéről. Ha közpénzről van szó, ezek azok a szervek, amelyek ennek a felhasználását ellenőrizni hivatottak. De az az elvi kifogásom, hogy aki megbízza a könyvvizsgálót, annak a gazdálkodásáról kell

véleményt mondania. Szerintem ez rendszerszintű probléma. Nyilvánvaló, hogy a megbízó, aki fizet azért, hogy milyen véleményt mond az ő gazdálkodásáról - ha nem érthető az önök számára, akkor azt nagyon sajnálom -, úgy gondolom, hogy ebben az esetben felelősségről sem beszélhetünk. Az MTVA költségvetését év közben több mint 10 milliárd forinttal kellett kiegészíteni. Nem vagyok szakember, de azért 10 milliárd forint nem kis pénz. Ha közpénzről van szó, akkor pedig pláne. Ha más piaci szereplőknél ilyen mértékű mellényúlás van a költségvetés tervezésénél, akkor felelősségre szoktak vonni embereket. De mivel itt, az Országgyűlésben nem tudjuk azt, hogy kik azok, akik valójában megtervezik ezt a költségvetést, hiszen az előterjesztők nem tervezik meg ezt a költségvetést, ezért nem tudjuk, ki a felelős azért, hogy ilyen mértékű pénzüsszegekkel kell kiegészíteni.

A másik: képviselő asszony említette, a Kulturális bizottságban van lehetőség arra, hogy az NMHH és a Médiatanács beszámolóját tárgyaljuk. Ez valóban így van, ugyanakkor egy országgyűlési bizottság keretei között tárgyalni egy előterjesztést nem ugyanazt a nyilvánosságot jelenti, mint plenáris ülésen tárgyalni; egyrészt. Másrészt: a Kulturális bizottság elnökeként több mint egy éve igyekszem meghívni az MTVA elnökét, ezt több mint egy éve tervezzük, de egy év alatt nem sikerült megjelennie a bizottság előtt. Volt egy időpont, amit megadott, majd visszamondta. Van egy másik ilyen kormányzati szereplő is egyébként, Andy Vajna, aki a Filmalap vezetőjeként nem tud a bizottság rendelkezésére állni.

Tehát ilyen értelemben az, hogy a Médiatanács vezetője nincs itt jelen, és az MTVA vezérigazgatója egy éve nem jön el a bizottság ülésére, úgy gondolom, hogy az ellenőrzés hatékonyságát igen nagy mértékben rontja. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dúró Dóra képviselő asszony. A következő hozzászóló Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is reagálni szeretnék Dunai Mónika képviselő asszony felszólalására, aki a nap viccét mondta el akkor, amikor azt mondta, hogy a média független ma Magyarországon. Azért legyünk egyenesek, a valóság az, hogy egy XXI. századi diktatúrának az állami médiája és annak sóhivatalának a költségvetése az, amit most itt tárgyalunk. Tehát a valóság ez. Mindazonáltal köszönöm, hogy válaszolt a felvetésekre, persze már amelyekre.

Visszatérek arra, hogy mi a tartalmi kifogásunk. A tartalmi kifogásunk, képviselő asszony, az ahogy mondtam, hogy egy XXI. századi diktatúra állami médiáját felügyelő sóhivatalnak szerintem sok a 122 milliárd forint. Ez az alapvető problémánk. Szerin-

tünk a nulla forint lenne a megfelelő, mert ha már diktatúrát működtetünk, akkor ahhoz elég egy állami média, teljesen fölösleges elbábozni azt, hogy azt valami felügyeli, mert úgyse felügyeli. Arra viszont kár pénzt költeni, akkor már azt gondolom, egy diktatúrán belül is jobb helye lenne ennek a 100 milliárd forintnak máshol. Ez a tartalmi kifogásom ezzel kapcsolatban.

A másik az, hogy a kormány tudatosan jelen van vagy nincs jelen. Tisztelt képviselő asszony, én az inverzét kérdezem: akkor a kormány a Kúria elnökének a beszámolójánál, az ügyészségi beszámolójánál, az ombudsman beszámolójánál azért volt jelen, mert ezeket az intézményeket befolyásolni akarja? Mert ha azt mondja, most azért nincs jelen, hogy még a látszatát is elkerülje ennek, akkor ott meg nyilván azért volt jelen, mert befolyásolni szeretné a magyar igazságszolgáltatást. Azt gondolom tehát, hogy ez az érv elég gyenge. Abban egyébként egyetértünk, hogy tudatosan nincs jelen, csak az oka más, az oka az, hogy nem kívánja ezt a botrányt végigélni, és adott esetben nem kívánja azokat a kérdéseket megválaszolni, amiket ellenzéki képviselők föltesznek ennek a napirendnek a kapcsán.

A másik, hogy ki mit tud bezáratni és mit nem. Nyilvánvalóan nem a kormány rendeli el, ott még nem tartunk - bár lehet, hogy egy fél év múlva nagyjából itt fogunk -, hogy a kormány hatóságai révén zárat be sajtóorgánumokat. Közel jártunk egyébként ehhez, amikor a miniszterelnök személyesen rendelte el a civilek zaklatását egy hivatalos papírban, de a média vonatkozásában még nem járunk itt. Ott járunk, hogy a Fideszben ez a feladat az oligarchákra hárul, ők vásárolják meg, majd teszik tönkre, illetve formálják át kormánypárti médiummá azt a sajtóorgánumot, amely azelőtt kormánykritikus volt. Egyébként ez is egy jól bevált módszere a XXI. századi diktatúráknak. Van egy remek könyv erről, amely végigsemelegzi a putyini, a chavezai diktatúrát, ázsiai diktatúrákat elemez a XXI. században. Ezekkel a módszerekkel élnek, tisztelt képviselő asszony. Ott sem a kormány zárhatja be a médiákat, hanem megveszi egy oligarcha, aztán az átformálja vagy tönkreteszi. Magyarországon is ez megy, csak ezeknek az embereknek a neve itt Andy Vajna, Habony Árpád vagy más, Garancsi István, és még sorolhatnám, vagy éppen Matolcsy György jegybankelnöknek valamelyik unokatestvére a száz közül. Ez a helyzet ma Magyarországon.

(12.30)

Arról beszélni, hogy független itt a média, azt gondolom, nemhogy egy átlagembert, de még egy átlaggyereket is megmosolyogtatna ez ma Magyarországon.

Aztán arról, hogy itt van-e, nincs itt - és ez helyes vagy helytelen - a médiahatóság elnöke: hát, tisztelt képviselő asszony, azt tudom erre mondani,

hogy én teljes jogú parlamenti képviselő vagyok, mögöttem is több tízezer állampolgár támogatása áll, már ha a választásokat tekintjük, és én például nem vagyok tagja a Költségvetési bizottságnak. Tehát nem tudok odamenni, és nem tudom ott megkérdezni és felelősségre vonni képviselőként a médiahatóság elnökét, azért nem, mert nem vagyok tagja a bizottságnak. De az ön fölszólalását meghívásnak értelmezem. Tehát kedden, őszintén remélem, nem néztem meg még a naptáromat, de ha módom lesz rá, akkor oda fogok menni, és nyilván az ön fölszólalása kapcsán a Fidesz-frakció meg fogja szavazni azt, hogy nekem szót adjanak, és ezeket az érveket el tudjam mondani majd az NMHH elnökének is, amikre itt most nem volt hajlandó válaszolni, és ott is meg tudjam tőle kérdezni azt, hogy ugyan már, miért nem volt itt az általános vitán.

Azt gondolom, hogy neki azért is lenne ez a kötelessége, mert ha már megint csak független állami szervek vezetőiről, vagy akár független hatalmi ágak vezetőiről beszélünk, ezek, még egyszer mondom, a legfőbb ügyész, a kúriai elnök, az Állami Számvevőszék elnöke megjelenik a bizottsági ülésen meg a plenáris ülésen is. Ezt a két programot beiktatja valahogy a naptárába, szokott sikerülni még egy oly elfoglalt vezetőnek is. Bár a médiahatóság elnökének, nem tudom, még egyszer mondom, hogy mi dolga van, mert egyébként a dolgát nem végzi, ami lenne neki.

Végül, tisztelt képviselő asszony, azt szerettem volna csak jelezni, hogy ezek fontos kérdések voltak, amiket itt fölvetettünk, és amiről vitatkozunk. Még egyszer mondom, becsülöm azt, hogy a vita közben is válaszol a felvetésekre, de olyan kérdésekre például, hogy az MTI-nél miért nem jár el a médiahatóság, amikor szerintem el kéne járnia, hogy egyébként az állami médiában hogy lehet az, hogy egy népszavazási eredményt két kormánypárti politikus elemez, hogy lehet az, hogy rólunk csak rosszat, önkörműről csak jót mondanak egy elvileg független médiában, ugye, hogy lehetséges az, hogy vezető ellenzéki politikusok évek óta nem kapnak meghívást se köztévébe, se közrádióba, hogy itt a médiahatóság vajon miért nem figyeli ezt árgus szemekkel, ha már ilyen sok pénzt fizetünk nekik ezért - ezekre szívesen kapnék választ.

Tehát, ha képviselő asszony még azt megteszi, hogy ezeket megválaszolja, azt megköszönöm. És még egyszer mondom, ha időm engedi, akkor ezt felkérésnek és felhívásnak veszem, és megyek a bizottsági ülésre a részletes vitára. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy Gergely képviselő úr. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen. Válaszolni szeretnék. Megválaszolni azokat a kérdé-

seket, amelyek nem rám, hanem a médiahatóságra vonatkoznak, értelemszerűen nem akarom és nem is tudom megválaszolni. Úgyhogy a bizottsági ülésen, a részletes vitában ön bizonyára szóban vagy írásban meg fogja rá a válaszokat kapni. Amiket még itt a végén feltett, még egyszer hangsúlyozom, tartalmi kérdések.

Nem szerencsés, ha a Parlament falain belül vagy azon kívül is akár parlamenti képviselők az egyes sajtóorgánumok tartalmát, legyen szó a köz-médiáról vagy más által fenntartott sajtóorgánumról, kezdik boncolgatni. Ma sem ez a napirendünk tárgya, és szeretném, ha ez nem is lenne a jövőben sem a parlamenti viták része, hogy kiket hívnak meg, mikor hívnak meg, milyen műsorszerkesztést, milyen műsorpolitikát folytatnak. Az erre vonatkozó törvények egyébként léteznek, az egyenlő tájékoztatás és a kiegyensúlyozottság elvét szem előtt tartva ezeket be kell tartani.

Egyébként azok a jogintézmények is léteznek; ha azt gondolja, képviselőtársam, hogy valami nem teljesül és a médiatörvénnyel ellentétes, akkor megvannak azok a jogorvoslati formák, amelyekkel, azt gondolom, parlamenti képviselőként joga és kötelessége is élni. *(Dr. Bárándy Gergely: Teszem is.)* Így ezért a tartalmi kérdésekbe semmiféleképpen nem szeretnék belemenni.

És még egy utolsó gondolat, hogy miért a Költségvetési bizottság a benyújtó. A jelenlegi szabályozás szerint a média általános függetlenségére való tekintettel, ennek követelményét szem előtt tartva, a törvény erejénél fogva az egységes költségvetés nem lehet része az államháztartás egészének. Ezért törvény erejénél fogva külön kell tárgyalni. Ha pedig a jogszabály így szól, akkor egyetlen dolgot lehet tenni, ami most a Költségvetési bizottságon keresztül a Parlament falai közé került. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Szabolcs Attila képviselő úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

SZABOLCS ATTILA, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Dunai Mónika képviselő asszony az elhangzottak nagy részére reagált. De azért annyit hadd jegyezzek meg, hogy az NMHH elnöke nem terjeszthet be törvényt. Nyilván ezért rendelkezik így a jogszabály, hogy az illetékes szakbizottságnak kell a rá vonatkozó költségvetési törvényt betervezni.

Dúró Dóra képviselő asszony a könyvvizsgálóval foglalkozik. Tudom, hogy minden hasonlat sántít, de

az önkormányzatoknál is a könyvvizsgálót a képviselő-testület választja meg vagy nevezi ki, és az önkormányzatot vizsgálja. Ez nem jelenti azt, hogy a Számvevőszék alkalmilag, szűrőpróbaszerűen vagy valamilyen menetrend szerint nem végezhet vizsgálatot. Én feltételezem, hogy az NMHH-nál is ugyanígy van ez, ha a Számvevőszék úgy látja jónak, hogy beveszi a munkatervébe ezt a vizsgálatot, akkor azt el tudja végezni.

Bárándy képviselő úr itt a programokról beszélt. Ezt már Dunai Mónika képviselő asszony elmondta, hogy itt a költségvetésről van szó, nem a programok fajtájáról, minőségéről. Még képviselő úr azt is mondta, hogy ő nulla forintot adna. Csak ezt a következő napirendnél kell elmondani, nem a 2015-os költségvetés végrehajtásáról szóló törvénytervezet vitájában. Úgyhogy én továbbra is kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák a törvénytervezetet. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabolcs Attila képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/12348. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabolcs Attila képviselő úrnak, a Költségvetési bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

SZABOLCS ATTILA, a Költségvetési bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A T/12348. számú, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat fekszik előttünk. Az NMHH működésének célja, hogy kiszámítható, következetes, a jogállami garanciáknak és az európai gyakorlatnak is megfelelő egyensúlyt biztosítson a sajtószabadság tiszteletben tartása és a közönség érdekeinek védelme között.

(12.40)

Úgy vélem, mindannyian tapasztaljuk minden nap, hogy a médiapiac milyen gyorsan változik, számos új médiapiaci szolgáltatás jelenik meg, átalakulnak a médiafogyasztási szokások, és ebben a versenyben a közszolgálati médiumoknak is állnia kell a versenyt, ezért elengedhetetlen a pénzügyi források biztosítása a hatóság számára.

A Költségvetési bizottság magát a napirendi pontot október 3-ai ülésén megtárgyalta és általános vitára alkalmasnak tartotta. A bizottsági ülésen ter-

mérszetesen megjelentek az NMHH képviselői is, akik az előkészített költségvetési javaslatot ismertették, és a felmerülő szóbeli kérdésekre válaszoltak. Örömteli, hogy a korábbi évekhez képest a költségvetés részletes indoklása tartalmazza a frekvenciadíjak jogcím szerinti megosztását is. Itt jegyzem meg, hogy ez kifejezetten a Költségvetési bizottság korábbi tagja, Szakács László képviselő úr kérése volt a hatóság felé, és köszönjük, hogy az idén ebben a szerkezetben készítették el a költségvetést.

Mint tudjuk, az előttünk fekvő előterjesztés tulajdonképpen nem egy, hanem négy költségvetést tartalmaz: a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetését, a Médiatanács költségvetését, a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások előirányzatait, valamint az MTVA költségvetését.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság esetében 35,3 milliárd forint összegű kiadási és bevételi előirányzatról beszélhetünk, ami 3 milliárd forinttal több a 2016-os értékhez képest.

A Médiatanács költségvetése két részből áll. Az egyik a működéshez kapcsolódik, ennek működési költségvetése évek óta 173,9 millió forint. A másik pedig a Médiatanács kezelésében lévő előirányzatok, ahol a Médiatanács által kiszámlázandó, de az MTVA-t illető médiaszolgáltatási és pályázati díjak, a kötbér, a bírság és a késedelmi kamat összegei kerülnek tervezésre. Ez gyakorlatilag a médiapiacról befolyt, a Médiatanács kezelésében lévő médiaszolgáltatási díjakat tartalmazza, ami gyakorlatilag egy átmenő tétel, hiszen az MTVA-nak kerül továbbutalásra, és ez egyben a Média Mecenatúra program forrása is.

Az MTVA 2017. évi költségvetésének bevételi, illetve kiadási főösszege 79,9 milliárd forint. Az MTVA bevétele elsősorban közszolgálati hozzájárulásból áll, ez összesen 70,1 milliárd forintban képezi az MTVA bevételét, ezenkívül a médiapiaci bevételek 1,1 milliárd forintot, illetve az MTVA vállalkozási tevékenysége alapján kereskedelmi és vagyongazdálkodási bevétele további 8,7 milliárd forintot tesz ki.

A bizottsági ülésen megtudhattuk, hogy 2009-hez képest több mint duplájára emelkedett az MTVA által gyártott műsorpercek száma, miközben 2011 óta a közszolgálati hozzájárulás lényegében az adott évi infláció mértékével megegyező módon változik. Számos új csatornát indítottak el, ezen többletfeladatokra a forrást az MTVA számos költséghatékonyságjavító intézkedéssel igyekszik megoldani. Ennek érdekében kerül sor sajnos egy 145 fős létszámleépítésre, ami 300 milliós megtakarítást eredményez a jövő évben.

Röviden ennyiben szerettem volna ismertetni az NMHH 2017. évi költségvetéséről a bizottsági ülésen elhangzottakat.

Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársak! A Költségvetési bizottság nevében az előterjesztést támogatólag elfogadásra javaslom az Országgyűlésnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabolcs Attila képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetési törvényjavaslata is, mint ahogyan az előző napirendben, négy külön kis költségvetést tartalmaz: az NMHH költségvetését, a Médiatanács működési költségvetését, a Médiatanács kezelésében lévő bevételek és kiadások előirányzatainak költségvetését, valamint az MTVA költségvetését.

Ha ezek közül az elsőt tekintjük, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság költségvetését, akkor az alábbi számok és tendenciák világlanak ki belőle. Ha a bevételeket nézzük, a közhatalmi bevételek jelentősen növekednek a tervezet szerint, 2,7 milliárd forinttal. Ezek frekvenciadíjakon mutakozó többletek, 2,3 milliárd többlet, ezen túl az egyéb bírságbevételekben 0,2 milliárd többlet mutakozik, és az igazgatási szolgáltatási díjakon tovább 0,2 milliárd többletet terveznek. A működési bevételek a frekvenciadíjak áfatartalma miatt növekednek 0,3 milliárd forinttal. A bevételi főösszeg 35,3 milliárd forint, ami 3 milliárd forint többletet jelent, ez 9,2 százalék növekmény a 2016. évi eredeti előirányzathoz képest.

Ha a kiadásokat nézzük, a személyi juttatások és járulékok előirányzata 3,8 százalék többletet tartalmaz, ami a megnövekedett feladatok miatt szükséges és indokolt. Itt példaként említhetjük a két médiaértés-központot, Budapesten és Debrecenben, ennek a sikeres üzemeltetése indokolja a növekményt. A dologi kiadások előirányzata 0,5 milliárd forinttal növekedik, 5 százalékos növekményt jelent ez, ennek nagy része a befizetendő áfa fedezetéül szolgál, mintegy 0,3 milliárd forint.

A felhalmozási kiadások is növekednek a tervezet szerint, 1 milliárd forint, ezek informatikai eszközök, szükséges és korszerű informatikai eszközök beszerzésére lesznek a tervezet szerint fordítva. Ha a tartalékokra vetünk egy pillantást, a tervezet 10,2 milliárd forint tartalék képzésével számol, ami 1,1 milliárd növekményt mutat, ez 12 százalék. A kiadási főösszeg a bevétellel megegyezően 35,3 milliárd forint.

A második nagy egységünk a Médiatanács működési költségvetése, amelynek tartalma nem más, mint a Médiatanács öt tagjának személyi juttatása és járuléka, ezenkívül a szakértői kiadások fedezete, valamint a társszabályozók működéstámogatására fordított összegei, 173,9 millió forintos bevételi és kiadási főösszeggel.

A működési költségvetés tartalmazza a fentiekén túlmenően a hatályos számviteli szabályok szerint a Médiatek kezelésében lévő bevételi előirányzatok áfatartalmát is 278,6 millió forint összegben. Az összegzett kiadási és bevételi főösszeg 452,5 millió forint.

A Médiatek működési költségvetése után a Médiatek kezelésében lévő bevételek és kiadások költségvetését tartalmazza a törvényjavaslat.

(12.50)

A médiapiacról befolyt bevételeket - 1054 millió forint - a Médiatek kezelésében lévő előirányzatok tartalmazzák, amelynek meghatározó eleme a médiaszolgáltatási díj 963 millió forint összeggel. A hatóság a bevételeket az MTVA részére utalja át. A díjak áfatartalma a működési költségvetésben található meg. A kiadási és bevételi főösszeg 1054 millió forint.

A negyedik egység a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, vagyis az MTVA költségvetése. Ha ennek bevételeit vizsgáljuk, az látható, hogy az MTVA három fő bevétele a következő évi tervezet szerint. A közszolgálati hozzájárulás 279,4 millió forinttal magasabb az előző évinél. Az emelés a 2016. évi várható inflációval, vagyis 0,4 százalékos inflációval számol, és ennek a növekményét tartalmazza. A másik bevétel a médiapiaci bevétel, ez 1054 millió forint értékben szerepel a tervezetben. Ebből a médiaszolgáltatási díj 963 millió forint, pályázati díjak 69 millió forint értékben, kötbér, bírság és késedelmi kamatok 22 millió forint értékben összességében. A harmadik nagy tétel a bevételek között a kereskedelmi, vagyongazdálkodási és egyéb bevételek. Ezek reklám- és egyéb vállalkozási bevételeket tartalmaznak, összességében 8681,8 millió forint összeggel. A bevételi főösszeg ennek megfelelően 79 976,2 millió forint.

Ha a kiadásokat vizsgáljuk, itt öt nagy terület látható, olvasható a tervezetben. A közszolgálati hozzájárulás továbbutalása 2630,7 millió forint összegű. E továbbutalások egy részét a Médiatek felé utalja, 173,9 millió forintot, egy másik részét a Médiatek hivatali szerve felé, ez 2224,4 millió forint, a harmadik összeg pedig a Közszolgálati Közalapítvány felé, amely igen jelentős kulturális feladatokat lát el, 232,4 millió forint összeggel.

A második nagy kiadási tétel a médiamecenatúra támogatása, amely nagyon-nagyon jelentős támogatási rendszer ma Magyarországon a helyi és kisebb médiapiacra. A harmadik a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zrt. felé való hozzájárulás továbbutalása, ez 1700 millió forint összegű. A következő az MTVA működésére és műsorgyártására fordított összeg 70 598,5 millió forint értékben. Az utolsó tétel a kiadásokon belül az egyéb tételek, összesen 1802 millió forint összeggel szerepel a tervezetben.

Ez a Közszolgálati Kulturális Nonprofit Kft. támogatása, a Közszolgálati Médiaakadémia Alapítvány támogatása, valamint szerzői jogdíjakra, kamatfizetésre és egyéb költségekre van tervezve. A kiadási főösszeg 79 976,2 millió forint.

Összességében a négy költségvetést tekintve azt állapítja meg a Fidesz képviselőcsoportja, hogy a benyújtott költségvetés, illetve kisebb költségvetések összessége megalapozott, azok kiegyensúlyozottak, kiszámíthatóak és átláthatóak minden tekintetben. Ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérnökének. Öné a szó.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Nem tudom függetleníteni magam attól a helyzettől, hogy az ezt megelőző napirendnél éppen ennek a testületnek a zárszámadásáról kellett hogy számot adjanak az ország nyilvánossága előtt, ha egyáltalán lehet ezt nyilvánosságnak nevezni. Azért nem tudom magam ettől függetleníteni, mert, ahogy Szabolcs Attila képviselőtársam találta az Országgyűlés elé ezt a 2017-es költségvetést, nem utalt semmi arra, hogy változtatnának azon a tendencián vagy azon a rendszeren, amelyet az előző évben vagy azt megelőző évben folytattak.

Nézzék, nagy valószínűséggel, akik itt vagyunk az Országgyűlésben, még egy-két évtizedig parlamenti képviselők leszünk. Ugye, önök tudják, hogy borzasztó nagy árat fognak azért fizetni, amit itt műveltek az elmúlt hat évben? Ugye, azt tudják, hogy az ország is nagyon nagy árat fog ezért fizetni? Én néhány év múlva fogom önöket szembeíteni azzal, amit csináltak az elmúlt hat évben. Hogy hogy rombolták a kultúrát, hogy rombolták, hogy verték szét többek között a mediakultúrát Magyarországon! Mondhatnánk azt is, hogy nem voltak demokratikus hagyományok Magyarországon több évtizeden keresztül, de, tudják, a rendszerváltás után volt egy próbálkozásunk.

Volt egy próbálkozásunk, és az Antall-kormány ideje alatt konszenzus volt a magyar társadalomban arra nézvést, hogy legyen Magyarországon egy független média. Intendánsokat választottunk. Két kiváló tudós embert állítottunk a testületek élére, Hankiss Elemér professzor urat és Gombár Csaba professzor urat; mindkettő tanárom volt. Ugyanúgy, mint most, az akkori jobboldali kormány a kormányzásának második időszakában szétverte ezt a testületet, megalázta ezt a két tudós embert.

Tudom, hogy a 2017-es költségvetésről kell beszélnünk. Megkérdezhetnék, hogy sok-e az a pénz, amelyet erre szánunk. Persze, hogy sok, borzasztóan

sok! A Médiatanács 452,5 millió forintból gazdálkodhat '17-ben, ebből 278 millió forint működési bevétel, 174 millió pedig az államháztartáson belülről érkező, működési célú támogatás. Nagyon sok pénz az a 70 000 millió. Fordítsuk már le, 70 000 millió forint, amit Dunai Mónika kiemelt - mire is fog ez elmenni? Kormánypropagandára? Nem szoktam csúnyán beszélni, de most mégiscsak azt kell mondanom, hogy Joseph Goebbels mind a tíz ujját megnyalná. Mind a tíz ujját megnyalná, ha így dolgozhatott volna, vagy ha ilyen költségvetésből végezhette volna azt, amit csinált.

Úgy látom, hogy a Fidesz-kormány a gazdasági és politikai hatalmával visszaélve a médiát teljes nyomás alatt tartja. Most már látszik, hogy általános tendencia, hogy a kormány minden neki nem tetsző médiumot, tekintet nélkül arra, hogy elektronikus vagy írott sajtóról van szó, működésbeli akadályok elé állít. Azt mondja, képviselő asszony, hogy nem a Parlament falai közé valók azok a dolgok, amelyeket Bárándy képviselőtársam itt elmondott, azért hozta a bizottság ide, nem itt dőlnek el; azért nincs itt a kormány képviselője, azért nincs itt a médiahatóság vezetője. Ideküldenek egy szerencsétlen fiatalembert, aki, látom, jegyzetel, de könyörgöm, még van másik tíz ülőhely a szakértői páholyban! Mi tartotta vissza a médiatestületek vezetőit, munkatársait, hogy idejöjjenek?! Nem azt kértük, hogy ők szólaljanak fel, menjenek ki a pulpitusra és magyarázzák a bizonyítványukat, mert nem tudnák megmagyarázni a bizonyítványukat. Lehet, hogy nem itt dől el. Orbán Viktor dolgozószobájában dől el, amiről itt beszélünk, kedves képviselőtársaim.

Úgy néz ki ez a gazdálkodás, talán ahhoz tudnám hasonlítani, mint amikor a halálraítélttel fizetetik meg a kivégzés költségeit. Ez egy gazemberség, kérem szépen, ami itt zajlik! Mert az teljesen világos, hogy önök kivégzik Magyarországon a sajtószabadságot, és ehhez többek között azt a közmédiát használják fel eszköznek, amit az emberek adóforintjaiból tartunk fenn, vagy tartanak fenn.

(13.00)

A Fidesz-kormány véleményem szerint az emberekkel fizeteti meg azt, hogy megtéveszti és elzárja őket a valódi hírektől. Egyszerűen példátlan, hogy egy néppel sok milliárdot fizetessenek saját elbutítása céljából!

Az, amit ma a közmédiának csúfolnak, valójában nem más, mint a Fidesz sajtóosztálya - ez a második gazemberség. Az NMHH jelenleg a Fidesz sajtóosztályának közpénzből fizetett szekciója. Összesen, ahogy említette képviselőtársam, 650-en dolgoznak ott, nagyon sokan és nagyon sok pénzért, ennek a 650 embernek az összes személyi juttatása és járuléka ugyanis több mint 8 milliárd forint évente, ami azt jelenti, hogy a médiahatóság dolgozói

átlagosan 800 ezer forintot keresnek havonta. Na, ez a harmadik gazemberség! Persze tudjuk, miért kell ennyi pénzt önteni a médiahatóságba, hiszen itt hagyják jóvá a Fidesz pártpropagandájának a hazugságait, itt engedik át a milliókat félrevezető, hamis diadaljelentéseket, és itt hunynak szemet a manipulált tudósítások felett, ezért kerül ennyibe a médiahatóság; nagyüzemi hazugsággyárként működik, és a minőségellenőröket fizetik meg - na, ez a negyedik gazemberség.

A médiahatóság, ahelyett, hogy őrködne a pártatlan tájékoztatás felett, pont az ellenkezőjét műveli: biztosítja, hogy a közmédiában csak a Fidesz - „Csak a Fidesz!” - hazugságai kapjanak helyet. Sok fideszes hazugságműhely létezik, úgy hívják, hogy TV2, úgy hívják, hogy Pesti Srácok, úgy hívják, hogy Origo vagy Lokál vagy Ripost - na, ez a következő gazemberség! De a közmédiának csúfolt propagandaosztály a legdrágább intézmény a Fidesz-kormány hazugságportfóliójában, az a dolguk, hogy hazugságokkal, hírhamisításokkal, félrevezető információkkal gyilkolják a sajtószabadságot - na, ez az ötödik gazemberség -, eközben a valódi tájékoztatást nyújtó sajtót pedig megszüntetik, betiltják, eltaposák. Nem gazdasági ügyekről van szó, nem a piacgazdaság működéséről van szó! A választ ott, Orbán Viktor irodájában meg lehet hallani. Ezt tették néhány nappal ezelőtt a Népszabadsággal. Ez szégyen! Ez nem közmédiá, amiről itt tárgyalunk, ez Orbán Viktor pincsisfalkája, ami ott működik a Kunigunda utcában, ez a magyar történelem egyik legnagyobb szégyene lesz.

Úgy látom, Magyarországon a médiahatóságnak egyetlen fő feladata van: hogy a kormányzati propagandát minden körülmények között, mindenáron eljuttassa az emberekhez, ezért ismeretlen fogalom a közmédiában az intézményi és a pénzügyi függetlenség. És az már tényleg csak hab a tortán, hogy a Fidesz emellett kifizetőhelyként is használja a közmédiát, nézhetetlen, megbukott produkciókat finanszíroznak sok-sok százmillióval - ez a hatodik gazemberség. Az M1 csatornát, képviselőtársaim, már azok sem nézik, akik csinálják a műsort - hát nézhetetlen! És ezt nem csak én állítom, ma már az országban mindenki tudja, hogy nézhetetlen a közmédiá csatornája. Azt hiszem, hogy ez lesz a magyar történelemben az a tévécsatorna, amelyik mínuszpartományba fog átmenni, mármint a nézettségét illetően. Ebbe a hírcsatornába vagy ebbe az intézménybe egyetlen forintot sem szabadna tenni, inkább azoknak kellene fizetni, akik ezt a velejéig romlott rendszert kitalálták és működtetik.

Ahogy Bárándy doktor megemlítette az előző felszólalásban, az MSZP nemcsak a médiahatóság zárszámadását nem tudja majd elfogadni, hanem a létezését sem tudjuk elfogadni. A 2017-re vonatkozó tervekről csak annyit tudnánk elfogadni, ha megszüntetnék és szélnek eresztenék az egész hazugsággyárat. De ha már ennyi pénzt valamire szálni akar-

nak, képviselőtársaim, akkor ennek lenne helye, lenne helye az egészségügyben, lenne helye az oktatásban, lenne helye ennek a pénznek a szociális biztonság erősítésében. Vagy éppen építhetnének belőle játszóteret, vagy adják oda az állatkertnek, mert akkor legalább néhány ezer vagy néhány tízezer gyerek jól érezné magát. De a közmédiának, amit annak csúfolnak, egy huncut fillért nem szabad adni Magyarországon adófizető polgárainak a pénzből, egy huncut fillért sem! És ne felejtsek: egyszer nagyon fogják szégyellni magukat ezért!

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Képviselőtársaim, kíméljenek meg attól, hogy reflektálnak a hozzászólásomra! Nem vagyok rá kíváncsi. Nem vagyok rá kíváncsi! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Dr. Vas Imre közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a KDNP képviselőcsoportja részéről kíván-e a képviselő úr felszólalni. *(Dr. Rubovszky György szólásra emelkedik.)* Igen. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én nagyon rövid leszek. Mindenben csatlakozva a Fidesz vezérszónokához *(Derűlttség a Jobbik soraiban. - Gógös Zoltán: Ajaj!)* a T/12348. számú törvényjavaslatnak az elfogadását javaslom, és bejelentem, hogy a frakciónk támogatni fogja. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem gondoltam, hogy hosszasan fogok hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz, lévén hogy azok a szerkezeti kifogások, amelyeket az előző napirendi pontnál, a zárszámadás esetében elmondtam, azok egyébként továbbra is fennállnak, azokra megnyugtató választ nem kaptam, ugyanakkor a vitában előttem felszólalókra, úgy gondolom, mégiscsak illő reagálnom.

Egyrészt Dunai Mónika képviselő asszony azt mondta - nem tudtam leírni mind a négy jelzőt, csak hármat, elnézést! -, hogy megalapozott, kiegyensúlyozott és átlátható az a költségvetés, amit benyújtottak. Az MTVA költségvetése, hogyha megnézzük ezt

a részt, nem változik az eddigiekhez képest. De, képviselő asszony, hogy lehet megalapozott és kiegyensúlyozott egy költségvetés, hogyha nem változik az eddigiekhez képest, és az elmúlt években, mondjuk, az elmúlt évben több mint 10 milliárd forinttal ki kellett egészíteni év közben? Akkor az nem egy megalapozott költségvetés, sőt azt mondhatjuk, hogy ennek a törvényjavaslatnak semmi értelme nincsen. Több mint 10 milliárd forint évközi támogatás az, amit bele kellett tenni az MTVA működésébe, és ön megalapozottnak nevezi ezt a költségvetést. Ez nem megalapozott.

Másrészt az előző napirendi pont végén említette a képviselő asszony, hogy van egy törvény, amely rendelkezik arról, hogy az NMHH költségvetését a központi költségvetéstől különállóan tárgyaljuk, ez az oka annak, hogy a Költségvetési bizottság nyújtja be, és ilyen speciális eljárásrendben tárgyaljuk, hogy gyakorlatilag egyébként senkit nem tudunk számon kérni azért, hogy mi az, ami elénk kerül. Parlamenti bizottság nyújtja be, a parlamenti bizottság nem foglalkozik a tervezéssel, gyakorlatilag maga a parlamenti bizottság is a médiahatóságnak a szakapparátusára támaszkodik, amikor a költségvetést benyújtja, és vagy elhiszi azt, amit állítanak neki, vagy nem hiszi el.

Mert hogyha azt mondják önök, hogy a Költségvetési bizottságban költségvetési szakemberek ülnek, rendben, de nem médiszakemberek, tehát azok a képviselők, akik ott ülnek a Költségvetési bizottságban, nem tudják kellő mértékben, kellő alappal felmérni azt, hogy milyenek a médiaviszonyok, egy adott feladat elvégzéséhez milyen összegű pénzt kell rendelni, hogyan változik az évek során ezeknek a feladatoknak a finanszírozása akár a piacon, és gyakorlatilag olyan dolgokra adják az áldásukat, amelyekhez nem értenek. És nem a bizottsági tagoknak a hibája az, hogy nem értenek ehhez, nem is elvárható, hogy értsenek hozzá, nekik más a feladatuk, más a foglalkozásuk. De ilyen módon senkit nem lehet számonkérni, senkit nem lehet felelősségre vonni például azért, mert év közben 10 milliárd forinttal ki kellett egészíteni az MTVA-nak a költségvetését.

Az ellenőrzést tovább nehezíti, hogy a médiahatóság vezetője nem kérdezhető az Országgyűlés plenáris ülésén. Az, hogy a Kulturális bizottság ülésén évente egyszer meghallgatjuk, az rendben van, de ez nem elegendő ellenőrzés, pláne ahhoz a pénzüsszeghez képest, ami fölött diszponálnak - látjuk ebből az előterjesztésből is.

Arra sem kaptam választ még az előző, a zárszámadás kapcsán, hogy az NMHH miért képez olyankor tartalékot, amikor például a digitális rádiózás esetében ilyen mértékű Magyarországnak a lemaradása, és már 2014. december 31-ig, a törvény által előírt határidőig át kellett volna állnunk a digitális rádiózásra. Arról is megkérdezném a kormány képviselőjét, ha jelen lenne, hogy miért nincsen kormányzati szándék, miért nincsen politikai szán-

dék arra, hogy előmozdítsuk a rádiózás digitalizálását is Magyarországon.

Azt illetően pedig, hogy mennyire nem működik például törvényesen a kiegyensúlyozott tájékoztatás vonatkozásában a média, az egyik korábbi évi beszámolóból kell idéznem: maga a Médiatanács állapítja meg, hogy a politikusok beszédidejét 100 százaléknak véve a kormánypárti képviselők megszólalása 76 százalékos volt, a Jobbik megszólalásainak aránya 4 százalékos - 4 százalékos!

(13.10)

Tehát amikor a tartalmi kérdésekről ejtettünk szót az előző vitában, akkor arra hivatkozott képviselő asszony, hogy megvannak a megfelelő törvények, amelyeket be kell tartaniuk a médiaszolgáltatóknak. Csakhogy például a kiegyensúlyozott tájékoztatás vonatkozásában az a szabályozás, amit jelenleg az Országgyűlés elfogadott, ezt eredményezi, hogy 76 százalék aránylik a 4 százalékhoz, de egyébként a szocialisták megszólalási aránya is 12 százalék. Tehát úgy gondolom, hogy a törvénynek ezt a részét egyébként újra kellene gondolni, mert a vak is látja, hogy egyáltalán nem éri el a célját a törvényi szabályozás.

De hogy ne csak a saját politikai dolgunkat említsem, a magyar zene aránya 35 rádióban nem éri el a törvényi követelményként megállapított 35 százalékot. Egyébként nagyon ügyes vagy ravasz választ ad erre például a közszolgálati rádió is, mert ha egy műsorszolgáltatónak több csatornája van, akkor azt egyben kell kezelni és egyben kell tekinteni, tehát így a kevésbé hallgatott rádiókon, mivel magasabb a magyar zene aránya, így tudják megúszni azt a büntetést, ami ezért járna.

De például a Petőfi rádióban, amelyik zászlójjára tűzi a magyar zene felemelését és a magyar zenének a támogatását, a fiatal magyar zenészeknek a megjelenési lehetőség biztosítását, nemhogy túlszárnyalná a törvény által előírt arányt, hanem nem éri el. Ilyen értelemben nem lehet komolyan venni, hogy a Petőfi rádió a magyar zene pártján állna, mert nem áll a magyar zene pártján, mert összességében, mivel a Kossuth rádión egyébként szinte csak magyar zenét sugároznak, vagy a Bartók rádión, vagy a Dankó rádión sugárzott zenéknek a nagy része magyar, így tudják elérni. De ezek a rádiók sokkal kevésbé hallgatottak, mint a Petőfi rádió.

Tehát ez a törvényi szabályozás is, úgy gondolom, hogy hibás, mert nem éri el azt a célt, ami az egy rádióra vonatkozik, és a hallgató nem gondolkodik azon, hogyha a Petőfi rádiót hallgatja, hogy ja, itt nem megy magyar zene, de mivel ugyanaz a szolgáltatója a Bartók rádióknak is, ezért összességében tudok magyar zenét hallgatni, mert más a célcsoportja, más a rádióknak a jellege, más a rádió által sugárzott zenének a stílusa, műfaja. Éppen ezért, hogyha, mondjuk, szeretnénk érvényesíteni azt, hogy a ma-

gyar zene, akár a könnyűzene területén, amely a Petőfi rádióknak a profilja, elérje a Petőfi rádióknak, a közszolgálati rádióknak azt az arányt, amit a törvény minimumként meghatároz, akkor ezt a törvényi szabályozást is meg kellene változtatni.

Tehát az előző napirendi pontban elmondott indokaim a költségvetés átláthatóságára, kiegyensúlyozottságára, tervezhetőségére, ellenőrizhetőségére vonatkozóan itt is megállják a helyüket, és azért sem tudjuk ezt a költségvetést ilyen módon támogatni, mert úgy gondoljuk, hogy a törvényhozásnak is feladata lenne, hogy hatékonyabban működjön a rendszer, és azokat az egyébként támogatható céloknak az érvényesülésére, hogy a magyar zene nagyobb arányban szerepeljen a rádiókban és a politikai pártok között érvényesüljön a kiegyensúlyozottság, a jelenlegi törvényi háttér nem alkalmas.

Ezért sem tudjuk ezt a mértékű költségvetést támogatni az NMHH és a többi szervezet részére. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt országgyűlés! Az LMP képviselője részéről szeretném kérdezni... - de látom, nincsenek bent a teremben, tehát akkor az LMP részéről nem lesz felszólaló, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként szólásra jelentkező független képviselőnek adnám meg a szót. Szabó Szabolcs képviselő úr jelezte, hogy fel kíván szólalni, de ő sem tartózkodik a teremben, így most további képviselői felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő asszony, parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Én is jobban szeretem, hogyha a rádióból jó magyar zene szól, még annál is jobban, mint amikor magunkat, képviselőket hallgatjuk benne. Tehát azzal maximálisan egyetérték, hogy azt valamilyen módon forszírozni kell, és ragaszkodni kell ahhoz, hogy minél több jó magyar zene legyen az összes rádiócsatornán és egyesével is, nem csak összességében. Az meg kifejezetten üdvözlendő, hogyha fiatal zenészeket és fiatal együtteseket, énekeseket még a jelenleginél is nagyobb arányban lehetne megmutatni és hallhatni a rádióban.

Korózs Lajos ugyan már kiment a teremből, és az MSZP-től, úgy látom, hogy egy képviselő sincs jelen az ülésteremben, ugyan azt mondta Korózs Lajos, hogy nem tart igényt a válaszukra, a válaszóra, de azért én mégis szeretném elmondani azt, ami az ő szavaira való, én azt gondolom, hogy talán helyreigazító reflexió lenne. Olyan szavakat használt, igyekeztem jegyzetelni MSZP-s képviselőtársam, hogy kivégzik meg *(Gógös Zoltán: Az nagyon enyhe kifejezés!)* betiltják, nyilván a Fidesz vagy a kormány kivégzi a különféle sajtóorgánumokat, meg betiltja,

meg hazugságyárról beszélt, meg gazemberség-típusokat állított fel. (*Gögs Zoltán: Az nagyon szolid!*)

Én azt gondolom, ha valaki tudja, hogy ha a médiáról beszélünk, mi az, hogy kivégezni alternatív sajtóorgánumokat vagy betiltani, sőt nem is engedélyezni sajtóorgánumokat, vagy hazugságyárat üzemeltetni, vagy gazemberségekre vetemedni, nos, azt az 1990 előtti korszak pártja, állampártja nagyon jól tudta. Nem volt mit tenni, szamizdat újságokat jelentettek meg azok, akik másképpen gondolkodtak. De azért, tisztelt jelen nem lévő Korózs Lajos képviselőtársam, azért ugye, azt ön sem gondolja, hogy a '90 előtti egysíkú tájékoztatást bármilyen módon össze lehet hasonlítani a mai magyar médiaszabályozással, akár az elvekkel, amelyek törvényi szinten vannak garantálva, akár a gyakorlattal. Mindenki olyan televíziócsatornát kapcsol be, amelyet szeretne, ha a képviselőtársam az ATV-t szeretné nézni, vagy bármelyik állampolgár, akkor bekapcsolja és azt nézi. Ha a Hír TV-t szeretné nézni - nézek jobbikos képviselőtársaimra -, akkor a Hír TV-t kapcsolja be. (*Dúró Dóra: Jaj, jaj!*) Ha valaki a közmédiát szeretné nézni, és ebből vannak a legtöbben ma Magyarországon, akkor azt nézik. Van, aki... - én mindegyiket nézem, mert fontos és érdekel, hogy melyik csatorna mit ad és milyen értékeket közvetít. Azt gondolom, hogy ezt mindenféleképpen visszautasítom, hogy bármiféle párhuzamot lehet vonni az 1990 előtti magyar médiahelyzet és a mai médiahelyzet között, ég és föld a kettő.

Az, ami arra a gondolatra vonatkozik, ezt többen is mondták a vezérszónoki felszólalásukban, hogy nagyon sok ez a pénz, amit a közmédiára szánunk és hagyunk jóvá, meg a többlet, hogy idén is több pénzt kellett a közmédiába tenni még év közben: hát, azért ne feledkezzünk el arról, hogy a legdinamikusabban fejlődő ma Magyarországon a médiumok közül a közmédia. (*Mirkóczki Ádám: Ennyi pénzből!*) Ne feledkezzünk arról el, honnan akarnának pénzt kivenni. Szeretnék megszüntetni az éppen most beindult kulturális csatornát? Én azt gondolom, hogy nagyon értékes kínálata a közmédiának az új, szeptemberben beindult kulturális csatorna. Ez nyilván többletpénzzel jár, a többletfeladat többletpénzzel is jár. Vagy az M4, amely egyébként a maga nemében már nézettségi csúcsokat szokott dönteni (*Kész Zoltán: Ezt honnan veszi?*), onnan irigylik esetleg MSZP-s képviselőtársaim a pénzt?

(13.20)

Melyik médium közvetítette és vette meg a jogát a foci-Eb-nek, amikor az ország együtt szurkolt, és néztük a televízió a meccseket, a közvetítéseket? Ott voltak láthatók. Az olimpiai közvetítéseket - azoknak a jogdíjai -, a paralimpiai közvetítéseket is mind-mind az új M4 csatorna közvetítette.

Igen, többletpénz kellett rá, és ennek a szolgáltatásnak ez volt az alapja. Enélkül nem tehetné volna meg. Azt gondolom, hogy elvitatni azt, hogy szükséges például a magyar M4-nek ez a missziója és a közmédiának ez a missziója, gondolom, hogy senki nem akarja.

És azt is mindenki teljesen józanul belátja, mint ahogy a családban, ha születik eggyel több gyerek, akkor értelemszerűen az eggyel több gyarapodás, és anyagiakban is többet fog jelenteni a család számára. Ugyanúgy, ha eggyel több csatorna - sőt, itt kettővel több csatorna - indul, az is többletfeladat, többletpénzzel is fog járni.

Én nem hiszem, legalábbis reménykedem, hogy képviselőtársaim nem szeretnék ezt a költségvetést megnyirbálni, hogy ezek a szolgáltatások kikerüljenek a közmédia kínálatából. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretnék reagálni az előttem felszólalóra, hiszen, ha jól értettem Dunai Mónika szavait, akkor azt mondta, hogy a '90 előtti állampárt jól tudta, hogy hogy kell hazugságyárat működtetni, eltüntetni és megszüntetni különböző sajtótermékeket és hasonlókat, és ebben maximálisan igaza van. Azt felejtette el hozzátenni, hogy a '90 előtti állampárt ezt jól tudta, és a 2010 utáni állampárt ugyanolyan jól tudja, hogy hogy kell megszüntetni sajtótermékeket, és hogy kell hazugságyárat működtetni, hiszen elég, ha csak arra gondolunk, hogy az önök kedves barátja, Habony Árpád milyen sajtótermékeket működtet, és ezeket hogy adja ki, és milyen hazugságok jelennek meg ezekben a sajtóorgánumban.

Aztán azt is mondta Dunai Mónika, hogy szeretne több magyar zenét hallani a rádiókban, mint ahogy ezt Dúró Dóra képviselőtársam is elmondta. Az a különbség egyébként a két felszólalás között, hogy Dúró Dóra elmondta, hogy mi lenne a jó és mi lenne a megfelelő, és ön azt mondja, hogy ön is szeretné, ha több magyar zenét játszanának. Képviselő Asszony! Ön jelenleg a kormánypárt padsoraiban ül. Ne szerezse, tegyen érte! Tegyen érte, hogy minél több magyar zenét játsszanak! Tegyen azért, hogy a törvények olyan törvények legyenek, hogy magyar zenéket játsszanak! Ön nagyon sokat tehetne ezzel kapcsolatosan, hiszen lehetősége van rá jelen pillanatban.

Aztán még egy dolgot meg kell említenem, és csak azért, mert aki esetleg követi a vitát, az nem látja a képviselőket, és nem látja a képviselők arckifejezését egyes eseteknél. Bár mondjuk, Rogán Antal helikopterezésénél voltak összeállítások, ahol lehe-

tett látni a képviselői reakciókat, de egy ilyen vita tárgyalásánál nem annyira.

Ezért szeretném elmondani a jegyzőkönyv számára és azok részére, akik esetleg itt követik a felszólalásokat, csak azt láthatták, hogy Dúró Dóra felszóllal, és egyébként én úgy érzem, teljesen normálisan, konstruktívan, és még azt is mondhatnám, hogy mindenféle támadás nélkül - tehát még ennyire sem támadta önöket, mint most én -, mindenféle támadás nélkül próbálta elmondani azokat az érveket, amiken ő úgy gondolta, hogy változtatni kellene. Eközben azt láthattuk, hogy amikor ő arról beszélt, hogy a hírműsorokban - és itt jön az, hogy vajon milyen volt a '90 előtti állampárt és milyen a 2010 utáni állampárt - 76 százalékban vannak jelen a kormánypárti politikusok és csak 4 százalékban a Jobbik képviselői, akkor Vas Imre a „nektek ez is sok” arckifejezéssel nevetett össze és súgott össze a képviselőtársaival. Tehát ebből az következik, hogy Vas Imre azt szeretné, ha a Jobbik egyáltalán nem jelenne meg a médiában, tehát az a 4 százalék is eltűnne, és akkor megalakulhatna teljesen a '90 előtti állampárti modell, amire önök egyébként törekednek folyamatosan, és pont a médiát használják fel arra, hogy ezt az egyeduralgató egypártrendszer Magyarországon továbbra is működtetni tudják.

Van egy rossz hírem egyébként, adhatnak csak 4 százalékot, utasíthatnak esetleg hírműsorokat arra, hogy velünk ne foglalkozzanak, és még nagyon sok mindent csinálhatnak, akkor sem tudják elkerülni azt az önöknek egy véget jelentő tényt, hogy itt Magyarországon még egyszer nem lesz egypártrendszer, és önöket le fogják váltani ebből a kivételes helyzetből, amiben most jelen pillanatban gögösen és nagyképpően ülhetnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Dunai Mónika képviselő asszonyhoz fordulnék. Az előző vitában Bárándy Gergelynek a különböző médiumokkal kapcsolatos felvetésére, miszerint bezárnak médiumokat, meg eltaposnak, ön azt mondta, hogy a média független, majd a mostani felszólalásában arra utalt, illetve úgy éreztem, hogy arra utal, mintha az ATV az MSZP-hez kötődne, a Hír TV a Jobbikhoz kötődne - amit ezúton is visszautasítok természetesen, hiszen erről egyáltalán szó sincsen -, és a sort azzal folytatta, mintha a közmédia a Fideszhez kötődne, amit meg önöknek kellene a leghatározottabban visszautasítani. Az ön felszólalása így hangzott, hogy az ATV-t és a jobbikosokra nézve, vagy magukra nézve pedig a közmédiára. *(Sic!)* Tehát ha egyrésztől független médiáról beszél, akkor hogyan kötődhet ön szerint

mégis bármely párthoz bármely sajtóorgánium, és milyen összefüggésbe hozható a Fidesz a közmédiával az ön által elmondottak alapján? Szeretném, ha ezekre válaszolna. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Köszönöm, hogy képviselőtársam ezt most ismét előhozta, mert akkor lehet, hogy nem mindenki úgy ragadt meg, mint ahogy én azt elmondtam.

Én teljesen példaértékkel mondtam, hogy aki szeretné, most nem sorolom fel még egyszer, majd hozzátettem, hogy én mindegyiket nézem. Tehát nem a közmédiához csatlakoztattam a képviselőcsoportunkat, saját magamat sem. Azt mondtam, hogy nagyon sokan, a legtöbben, hiszen a legtöbb vételi lehetőséggel, az ingyenes sugárzással ez elérhető a legtöbb ember számára. Gondosan ügyeltem arra, hogy ebből a felsorolásból kihagyjam bármiféle összefüggését az én vagy a frakciótársaim televíziós szokásainak. Még egyszer hangsúlyozom, azt mondtam, hogy én mindegyiket nézem, mert fontosnak tartom, meg kíváncsi is vagyok rá, hogy mit közvetítenek.

Ugyanakkor azt még fontos megjegyezni, hogy a média valóban független, de mi nem vagyunk függetlenek. Tehát különféle pártok képviseletében vagyunk itt, tehát azt mondhatom, hogy a média független; én képviselőként nem vagyok független, tehát én a Fideszt képviselem a parlamentben és a választókerületemet, Rákosmentét és Kőbányát. Ennyi a rövid válaszom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak normál időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Szilágyi képviselőtársamnak azt szeretném javasolni, hogy ha bármikor is úgy dönt, hogy a politikai pályáról letér és más foglalkozást választ, akkor ne szájról olvasónak menjen el. *(Szórványos derűltség.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Vas képviselőtársam, szívesebben meghallgattam volna, hogy megcáfolja azt, amit mondtam, miért nem mondta el, hogy akkor mire gondolt, amikor ilyen arcot vágott *(Dunai Mónika:*

Gondolatszabadság is van!), és mit mondott képviselőtársainak akkor, amikor ez volt. Sokkal egyszerűbb lenne. Tehát felállna és elmondaná, és nem azt mondaná, hogy én tudok-e szájról olvasni vagy nem. Az egész helyzet olyan volt, és ezt ön is tudja, gondolom, eltaláltam, pontosan ezt mondta nagyjából, most már ez biztos.

A másik, hogy azt mondja Dunai Mónika képviselőtársam, hogy ő nem független, merthogy a Fideszben ül, és a Fideszt képviseli. Képviselőtársam, nem a Fideszt kellene képviselnie, hanem azokat a választópolgárokat, akik beültették ide a parlamentbe. Mi is azokat próbáljuk meg képviselni, a magyar emberek egészét próbáljuk meg képviselni, nemcsak a jobbkiosokat egyébként, hanem minden olyan magyar embert és minden olyan választópolgárt, aki ebben az országban él, hiszen ez lenne a dolgunk, és nem pártokat kellene képviselnünk.

(13.30)

Az pedig, hogy mennyire független ma Magyarország a média és főleg a közmédia, arra elég azt megemlítenem, hogy az M1 csatornát országosan a társadalom „Migráns 1” tévének hívja. Ez a „Migráns 1” tévé elnevezés pedig semmi más, mint az, hogy önök a párt, a Fidesz érdekében egy politikai hecc-kampány kellős közepébe állították az M1 tévét.

A közszolgálatosság arról szól, hogy az önök érdekeit képviseljék ezek a médiumok, az önök érdekei szerint működjenek, és próbálnak egyre nagyobb piacokat kihalászni a média piacából. Éppen ezért van most már a TV2 Andy Vajna kezében, aki szintén önökhöz köthető, és éppen ezért épül az a habonyi birodalom közpénzből, több száz millió forintos állami megrendelésekből, amelyet szintén önök építenek fel, hogy az embereket befolyásolni tudják a hazugságaikkal e sajtóorgánumon keresztül. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a kettőperces felszólalásokat. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha most osztályoznám Szilágyi Györgyöt, hogy hogyan adta vissza az én mondanivalómat, akkor azt mondom, hogy 50 százalék. Ez különféle helyeken különféle osztályzatot jelent. (*Mirkóczki Ádám: Pont kettes!*) Ha valaki nagyon enyhe, akkor hármas, mondjuk, az ötös skálán, ha nagyon szigorú, akkor kettes, vagy akár még a kettést sem éri el, merthogy 51 százaléktól van nagyon sok osztályzati skálánál a kettes határa. Tehát a felét adta vissza annak, amit elmondtam. Egyetértek önnel abban, hogy a választókerületemet is képviselem, de azt mondtam. Én azt mondtam, és ezért az 50 százalék mínusz, amit nem hallott meg, hogy a

Fideszt képviselem, és a választókerületemet természetesen, és még azt is mondtam, hogy Rákosmentét és Kőbányát.

Azt kérem szépen, hogy máskor egy picit - ha ötöst szeretne kapni a visszamondott szövegekre - figyelje és kövesse gondosan végig a mondanivalómat. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Arra szeretnék választást kérni, hogy látták-e azt a tudósítást, amely a közmédiában Rogán miniszter úr helikopterezéséről szólt. (*Derültség a Jobbik soraiból.*) Ja, nem látták? Hát azért nem látták, mert nem volt ilyen. (*Mirkóczki Ádám: A TV2-n?*) A TV2-n sem volt. Igazából itt az a probléma, tudják, ezzel az egészszel, és azon vitatkozunk most, hogy most mi a közszolgálat. Hát az nem közszolgálat, ami jelenleg folyik. Oda igazából semmiféle ellenzéki alternatíva, semmilyen ellenzéki hang nem jut be. Hónapok, évek óta szinte ellenzéki képviselő nem szerepelhetett, csak akkor próbálkoztak vele, ha bármilyen belső konfliktus volt esetleg egy-egy párton belül. Ez igaz volt szerintem mindegyik ellenzéki pártra.

Úgy gondolom, hogy a közszolgálati médiának nem ez a dolga. A közszolgálati médiának az lenne a dolga, hogy pártatlanul tudósítson mindenről, ami az országban folyik - még egyszer mondom, pártatlanul tudósítson -, nem szűrve, nem cenzurázva, és ameddig ez nem így van, addig ez nem más, hogy határozottan fogalmazzak, mint a diktatúra lopakodó kiépítése és a diktátorokra jellemző tipikus gondolkodás. Csak egyetlen baj van, hogy a mai világban most már talán Észak-Korea se tudja belül tartani az információkat, önmagán belül és kizárni a külvilágot.

Úgyhogy kár ezen erőlködni, mert ezek között a feltételek között is meg lehet bukni, és sokkal szörnyűbb a bukás, mintha korrektül viselkedne valaki. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szabolcs Attila képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Igen, megadom a szót képviselő úrnak.

SZABOLCS ATTILA, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A mai vita témája a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetésé-

ről szóló törvényjavaslat. Az elmúlt időben a költségvetésről túl sokat nem lehetett hallani, műsorszervezési elvek, részvételek, minden volt, csak a forintokról tulajdonképpen az előző napirend során Bárándy képviselő úrnak volt egy megnyilatkozása, hogy ő nulla forintot adna az NMHH költségvetésébe. Most egy csomó időt elbeszélünk, nem azt mondom, hogy feleslegesen, de nem a témába vágóan.

Sajnálom, hogy Korózs képviselő úr elment, mert van egy olyan enyhe bája, amikor egy MSZP-s képviselő, volt kormánytag a kultúra szétveréséről beszél meg hasonlóról (*Gógös Zoltán: Mit vertünk mi szét?*), amikor ők zárták be a kisiskolákat (*Gógös Zoltán: Arról beszélhetünk, hogy hányat nyitottatok ti!*), ők kezdték meg igazából az egészségügy szétverését, a vasútvonalakat ők zárták be (*Gógös Zoltán: Tényleg, Felcsúton is van egy új!*), és most próbálják ezt számon kérni az utódokon.

Tehát itt kicsit több szerénységgel kellene főleg azoknak az MSZP-seknek, akiknek döntő szavuk volt abban az időszakban, mint kormányhoz tartozók (*Mirkóczki Ádám: Oktassatok ki alázatból!*) meg képviselők, hogy ne felejtsek el, hogy mit műveltek nyolc éven keresztül, nem beszélve az elődökről is, akiknek most is nyögjük a hatását. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **országos népszavazásról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott előterjesztés H/12350. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon, ön é a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amikor a nyári szünet után megkezdődött a parlamenti munka - emlékeztetésül szeretném elmondani, hogy a nyári szünet ideje alatt a különböző határidők nyugszanak az országgyűlési törvény előírása szerint -, megkezdjük az előkészítő munkát a népszavazással kapcsolatban kérdésekben, az első feladatunk az volt, hogy meg kellett keresni a választási hatóságokat annak közlése végett, hogy ez várhatóan milyen költséget ölel fel.

Ez a megkeresés azért volt szükséges, mert a népszavazásról szóló törvény azt írja elő az országgyűlési bizottságnak, hogy a határozati javaslatában meg kell határozni azt a ráfordítandó összeget, amelyet aztán az Országgyűlés határozattal biztosít a költségvetésből abban az esetben, ha a népszavazást elrendeli. Ez a népszavazási kérelem olyan volt, hogy

bár a százezer aláírást meghaladta, de a 200 ezer aláírást nem érte el. Ebből következően nem kötelezően kell döntenie az Országgyűlésnek, hanem az Országgyűlés mérlegelésétől függ az, hogy elrendeli-e a népszavazást, vagy nem rendeli el.

Szeptember 30-i dátummal megkaptam a Választási Irodától a költségkimutatást. Ez a parlamenti hálón látható, amely megállapította, hogy 4 milliárd 467 ezer 615 forintba kerül a népszavazás. Ezt követően - szeptember 30-án érkezett - október 3-án a bizottság már összeült, és akkor tárgyalt ebben a kérdésben. A kérdés az volt, és én úgy készítettem elő az Igazságügyi bizottság részéről a tárgyalást, hogy készítettünk egy határozati javaslatot, amelyben az Országgyűlés elrendeli, amelyben megállapítja a ráfordítandó költséget.

(13.40)

Készítettünk egy olyan variációt, amelyikben az Országgyűlés a népszavazási indítványt elutasítja, ebben természetesen nem kell szerepelnie az összegszerűségnek. És készítettünk egy olyan variációt, amit aztán a többség itt elfogadott, amikor egy országgyűlési határozaton belül külön A- és külön B-változatban jelöltük meg, azzal, hogy az Országgyűlés döntsön itt.

(*Dr. Szűcs Lajos elfoglalja helyét a jegyzői székben.*)

A bizottságban ügyrendi vita alakult ki ebből - sajnálom, hogy nincs itt Bárándy képviselő úr, mert ő rendkívül aktív volt ebben az ügyrendi vitában -, s az ügyrendi vita során állapította meg a bizottsági többség azt, hogy azt a határozati javaslatot terjeszti elő, amelyik benyújtásra került 12350. számon, még október 3-án, amely azt tartalmazza, hogy A-variációban az Országgyűlés elrendeli a népszavazást, ebben az esetben az Országgyűlés a lebonyolítás költségeire az előbb már elmondott összeget biztosítja, illetve egy olyan B-változat, amely azon döntést tartalmazza, hogy az Országgyűlés nem rendeli el a szavazást. Ennek a variációnak a többsége azt jelenti, hogy minden körülmények között ahhoz, hogy erről a Ház a végén dönthessen, módosító indítvánnyal kell ezt a határozati javaslatot kettészédni, de ez már nem az Igazságügyi bizottság hatásköre.

Én tisztelettel kérem a Házat, hogy a vitát folytassa le, döntse el, mivel ebben egyértelmű álláspontot a bizottság nem akart kialakítani, hogy az A-változatot vagy a B-változatot fogadja el. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során. (*Gógös Zoltán: Óriási!*)

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel-szólalások következnek. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja ré-széről: Köszönöm a szót, elnök úr. Mint ahogy a bi-zottság elnöke is elmondta, az Igazságügyi bizottság két változatban nyújtotta be a határozati javaslatot. Ennek alapvetően az volt az oka, hogy álláspontunk szerint az Országgyűlésnek kell arról dönteni, hogy elrendeli, vagy nem rendeli el a népszavazást. Abban nem volt vita az Igazságügyi bizottságban, hogy ha 100 ezer alatt van az érvényes aláírások száma, akkor nem rendelhető el, ha 200 ezer fölött van az érvé-nyes aláírások száma, akkor sincs az Országgyűlés-nek mérlegelési joga, de itt jelen esetben 106 ezer érvényes aláírásról van szó, így az Országgyűlésnek mérlegelési lehetősége van, ezért döntött úgy a bi-zottság, hogy A- és B-verzióban terjeszti be a határo-zati javaslatot.

Az már egy külön érdekesség, hogy amikor kez-deményeztük a házszabálytól való eltérést, akkor a népszavazás kezdeményezője ez ellen szava-zott - egyébként nemcsak erre, hanem a másik nép-szavazás házszabálytól történő eltérésben való tár-gyalására is nemmel szavazott -, úgy látszik, az elő-terjesztőnek nem különösebben sürgős, hogy ebben az Országgyűlés döntést hozzon. Ezt én személy sze-rint sajnálom, tehát aki tényleg veszi a fáradságot, hogy jelentős számú aláírást összegyűjtsön, szerin-tem - mint országgyűlési képviselő - erre igent kellett volna mondani, de ez az én véleményem.

A másik, hogy milyen társadalmi támogatottsá-ga van ennek a népszavazásnak. A 2007. október 23-át megelőző hétvégén a Fidesz aktivistái gyűjtötték a szociális népszavazásra három íven is egyébként, tehát három külön kérdésre az aláírásokat. Akkor egy péntek délután kezdtük el az aláírásgyűjtést, úgy hétfőn délig gyűjtöttük - akkor hétfő munkaszüneti nap volt, mert 23-a kedd volt -, ezalatt a Fidesz mintegy 440 ezer aláírást gyűjtött össze emlékeim szerint, ebből olyan 400 ezret adtunk le a Választási Bizottságnak, amiből 360-380 ezer körül volt az érvényes aláírások száma, és ennél a népszavazásnál volt egyedül, ahol a részvétel 50,51 százalék, az érvé-nyes szavazat pedig 50,21 százalék volt. Tehát ilyen alacsony támogatottság mellett, tehát hogy 60 nap alatt gyakorlatilag 106 ezer aláírást sikerült össze-gyűjteni, ez azt valószínűsíti, hogy talán még az 1990-es 13,5 százalék körüli részvétel alatt lenne a népszavazáson való részvétel.

Másrészt itt elnök úr is említette, hogy maga a népszavazás 4 milliárd 487 millió forintba kerülne. Ez a népszavazás három évig kötné az Országgyűlést. Ez az összeg meghaladja egyébként a 2 millió fölött kereső állami vezetők nettó különbözetét - mármint a 2 millió bruttó és a kifizetett nettó közötti különb-ségét -, tehát igazából, ha lehet beszélni a népszava-

zás gazdaságosságáról vagy társadalmi hasznáról, ez a gazdaságosság tekintetében egyértelműen a föltett kérdésnél többbe kerülne, hogyha egyedül tartanak meg a népszavazást, mint ami többletköltséget az államnak ez jelent, úgyhogy ennek szellemében nyil-ván majd frakcióülésen megbeszéljük, hogy az A-vagy a B-változatot támogatjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisz-telt Országgyűlés! Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsol-jon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr, a szót. Ha most a leg-végén nem említette volna meg Vas képviselőtársam, hogy az állami vezetők fizetéséről van szó, akkor senki nem tudná, a karzaton ülők sem, hogy miről is beszélgetünk mi itt most. Itt mondtak ügyrendet, meg mindent mondtak, egy dolgot nem mondtak: ez a népszavazás arról szól, hogy a pofátlan magasra emelt állami vezetők fizetését vegyük vissza 2 millió-ra, amit egyébként a Fidesz minden kampányában, amit megnyert, megígért, majd utána meg megemelt. Ez a kérdés erről szól.

Vas Imrének mondanék még egy dolgot: 2007-ben senkinek nem kellett attól tartania, hogy ha aláír egy népszavazási ívet, másnap repül az állásából. *(Dr. Vas Imre: Ma sem kell!)* Azért ebben egy kicsit magabiztosságot javasolnék, képviselőtársam *(Dr. Vas Imre: Ebben teljesen határozott vagyok.)*, mert én konkrétan tudom, elég sok aláírást gyűjtöttem, hiszen ez egy közös feladatunk volt Kész Zoli-val - mert a következő napirendünk meg a termő-földdel kapcsolatos népszavazás -, nagyon-nagyon sok olyan közszolga volt, aki azt mondta, hogy ma-ximálisan egyetért ezzel a kérdéssel, de még a család-tagoknak se engedi aláírni, mert ugyanis minden egyes ilyen információ, ami akármilyen, Fidesz-által irányított hivatalba kerül, az visszakerül a párthoz, és a párt utána ezzel visszaél. Ez a tipikus állampárti ügy, amikor már mindenkiről mindent tudni akar-nak. Tehát a két dolgot semmiképpen ne keverjük össze!

A másik: önök az elmúlt héten kitaláltak egy új kategóriát, a politikailag érvényes kategóriát. Képvi-selőtársaim, politikailag ez a népszavazási kezdemé-nyezés érvényes az önök logikája szerint *(Kész Zol-tán: És sikeres.)*, és sikeres is, mert nyilván messze 100 ezer fölé ment. Itt a 106 ezernél sokkal több volt az aláírás, mert majdnem 190 ezer aláírást adott le Kész Zoltán, csak azt is elfelejtik említeni, hogy a számolás menete úgy van, hogy ha biztosan nincs meg a 200 ezer, amit nyilvánvalóan lehetett tudni, mikor leadta, akkor csak addig számolnak, amíg eléri a 100 ezret. Tehát itt ne 100 ezer aláírásról beszél-jünk, hanem 190 ezer aláírásról beszéljünk, abból 150-170 ezer biztosan érvényes lett volna, tehát sok-kal közelebb van a 200 ezerhez, mint a 100 ezerhez,

de most még egyszer mondom, ennek nincs jelentősége.

Ha önök nem gyávák, ha nem félnek a néptől, és nem bújnak egy ilyen ostoba demagógia mögé, hogy ez 4 milliósba kerül, egyébként, ha a kettőt együtt írják ki, akkor is körülbelül ugyanannyiba kerül, valamivel több papír kell, mert még egy ív van... - és ne féljenek megkérdezni a nép véleményét.

(13.50)

Pontosan tudjuk, hogy ennek a kérdésnek a támogatottsága 80 százalék körül van a társadalomban. Önök attól félnek, hogy ez a népszavazás, meg ha hozzá kerülne a másik, egy olyan kétigenes népszavazás lenne, amiből kiderülne, hogy bizony a király meztelen, és amit önök győzelmi jelentésnek tartanak, az nem a többség, amely a múltkor szavazott, hanem a kisebbség. Úgyhogy ez a problémájuk önöknek, hogy itt népszavazni csak arról lehet, amit személyesen Orbán Viktor nyújt be. Bárki más bármit csinál, arról népszavazást nem lehet kiírni.

Képviselő úr nagyon bátran kimondta, hogy mi a Fidesz álláspontja. Szerintem két hét alatt lehetett volna azért ebben valamit dönteni. Én azért arra biztatnám önöket, hogy ha már úgyis olyan magabiztosak, meg úgyis úgy gondolják a TV2 szerint, hogy az ország 98 százaléka magukra szavazott, akkor miért félnek ettől. Miért félnek például ettől a népszavazástól?

Nem akarok a másikba belemenni, mert ott igazából szerettem volna a kormány képviselőjével egy szakmai vitát lefolytatni. De annyit legalább már elérünk annak a kérdésnek a kapcsán, hogy a földművi, a földbiznisz kérdését be tudjuk hozni a parlament elé, de a kormány még ahhoz is gyáva, hogy egy ilyen vitában részt vegyen. Azért gyáva, mert nincs érdemi mondanivalója, egyetlenegy dolgot csinál, hogy erőből lenyom mindent, amihez önök vakon adják a háttérrel. Képviselőtársaim, sokkal tisztességesebb, ha valaki valóban a választóit szolgálja, és nem a legfőbb hadurat. Én azért ebben óvatosabb lennék, mert Isten nem ver bottal; ezt szokták mondani.

Azt javasolom, hogy ezen ne gondolkodjanak, engedjék át ezt a népszavazást. Én úgy gondolom, akkor a fülkék magányában majd kiderül, hogy mennyi ennek a valós támogatottsága. Persze most már ebben sem nagyon lehet bízni, hiszen a legutolsó népszavazáson a polgármesterek azzal fenyegették az embereket - ami önmagában nyolc évig terjedő büncselekmény -, hogy majd megnézheted magad, ha nem mész el szavazni. Nem tudom, a képviselőknek ilyenkor milyen érzésük van, amikor ilyen híreket hallanak. Meg hogy egy faluban 80 százalékos részvétel mellett mindenki nemmel szavazott, és utána megkérdezték tőlük, és azt sem tudták, mi a kérdés - azt mondták, hogy csak azért, mert azt mondta

a polgármester. Azért veszélyes ez, képviselőtársaim, mert ezt el lehet játszani egy olyan diktatúrában, féldiktatúrában, ahol nyilván minden hatalmi alakulat és hatalmi berendezkedés az önök kezében van. De mi lesz, ha egyszer nem lesz abban? Utána hogyan fognak majd ezek a polgármesterek azon gondolkodni, hogy hogyan is került eléjük a börtönrács? Pedig ez egy laza elszólás is lehet, hogy elmenjél ám, mert megnézheted magad. Ez az „elmenjél ám, mert megnézheted magad” nyolc évbe kerülne egy tisztességes, normális országban, ugyanis soha senkinek semmi köze nincs ahhoz, hogy ki mit ír alá, soha senkinek semmi köze nincs ahhoz, hogy ki hova megy el és mit csinál vagy hova nem megy el és mit nem csinál. Tehát ez nem egy normális demokrácia. S ha legalább a látszatát kerülni akarnák annak, amit az elmúlt időszakban műveltek a médiával és sok mindennel, akkor most nem lennének gyávák, és minden további nélkül elengednék ezt a két kezdeményezést, mert ez így lenne igazán rendben.

De még egyszer mondom, a másik vitában a föld kapcsán egy-két abszolút konkrét szakmai kérdést valakivel megvitátnék, ha egyáltalán lenne itt olyan normális szakember, akivel lehetne vitatkozni, mert az a legfőbb bajom, hogy ebben a Házban normális, tisztességes szakmai vitát azért nem lehet folytatni, mert aki még ért is hozzá, az se azt mondja, hogy ezért, hanem azt, amit mondanak neki. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalásokkal kapcsolatosan azért volt egy nagyon érdekes bája ennek a felvezetésnek, hiszen Rubovszky Györgytől azt hallhattuk, hogy milyen jogszabályi előírások, milyen törvényi előírások vannak, és milyen lehetőségeink vannak ennek fényében. Attól a Rubovszky Györgytől, aki nem is olyan régen még kijelentette, és nagy bánatára ezt egy tévékamera fel is vette, hogy ha kell, házszabálysértés árán is megakadályozom a Jobbik alaptörvény-módosítását, mert ezzel annullálnák azt, hogy kvótanépszavazást kelljen tartani Magyarországon. *(Magyar Zoltán: Szégyen!)* Ez volt! Ha ön nem annullálta volna akkor a Jobbik alaptörvény-módosítását, és akkor Alaptörvényt módosítottunk volna, akkor megspóroltunk volna ennek az országnak körülbelül 20 milliárd forintot, megspóroltunk volna azt a veszélyt, aminek kitétték most Magyarországot Brüsszellel szemben, és már több hónapja az Alaptörvényben biztosítva lenne, hogy Magyarországra ne telepíthessenek migránsokat. Ezt akadályozták meg önök a nagy törvényesség jegyében, akár házszabálysértés árán is az ön vezérletével.

A másik, amit még itt a felvezetésben meg kell említenem, az az, amikor Vas Imre arról beszél, hogy milyen költségek. Hát, kedves képviselőtársam, milyen költségekkel járt az a kvótanépszavazás, amely önök szerint érvényes csak, amely „politikailag érvényes”? Tudja, ez a kvótanépszavazás politikailag körülbelül annyira érvényes, mint amennyire politikailag Magyarország az első itthoni vb-selejtező mérkőzését megnyerte. Politikailag megnyertük, hiszen jobbak voltunk. Igaz, hogy kikaptunk 3:2-re, de jobbak voltunk. És sokkal többen voltak. Ön beszél költségekről, amikor nem lehet meg tudni - mert ez csak egy saccolás, ennél biztosan több volt -, hogy körülbelül 20 milliárd forintba került a költségvetésnek ez az egész népszavazás? Önök erre sokkal többet költöttek. Ha valaki járt az országban, és látta az óriásplakátokat, reklámokat és hirdetéseket, az pontosan tudja, hogy ez nagyon-nagyon sokba került, de azt is pontosan tudja, hogy ez igazából nem a kvótáról szólt, nem is a népszavazásról, hanem egy politikai haszonszerzésről, amit a Fidesz ez alatt az égisz alatt csinált.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő kérdés a Jobbik Magyarországért Mozgalom szerint egy olyan tárgyban kívánja kikérni a választópolgárok véleményét közvetlenül, amely kérdés egyértelműen kormányzati hatáskörbe tartozó operatív irányítási kérdés. A kérdés országos népszavazásra való alkalmasságát a hozzáértő testület nagytiszteletű tagjai elbírálták és alkalmasnak találták. Azonban ennek ellenére tartok attól, hogy a kérdés mögött húzódó szándékot, azaz a közpénzek számolatlan szórását nem fogja megakadályozni. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a kérdés képmutató és demagóg, hiszen azt üzeni valamennyi választónak, hogy a kiemelt jelentőségű, állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok vezetői, vezető állású munkavállalói a munkájukért pofátlan kifizetéseket vesznek fel, mint ahogy azt Orbán Viktor mondta még annak idején 2010. június 8-án. Ezzel a kérdéssel azt üzenjük a választóknak, hogy az állami cégek vezetői érdemtelenül veszik fel a fizetésüket, amit korlátozni kell, hiszen az a munka, amit végeznek, nem ér annyit, mint a hasonló felelősséggel bíró, hasonló feladatokat ellátó, versenyszférában dolgozó vezetők munkája. Lássuk be, ez félrevezető és kártékony sugalmazás mindazok részéről, akik ezt a problémát így közelítik meg, tehát Orbán Viktor részéről is.

Az állami cégek vezetőinek járó bérek és juttatások rendszere fontos kérdés, de elsősorban a társaságok felett tulajdonosi jogokat gyakorló állami szervezetek és közszolgálatban álló személyek feladata. Az állami cégek vezetői által elkövetett esetleges pazarlásért mindazok is felelősek, akik tulajdonosi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorolnak ezen társaságok felett. Ne feledjük, hogy ahány társaság, annyi egyedi gazdasági helyzet, annyi egyedi megítélést igénylő ügy. Ezt fűnyíróelven szabályozni több mint ostobaság. A Fidesz pont ezt tette, amikor átvette a

kormányzást 2010-ben. Megállapítottak egy mágikus plafont, éppen ezt a havi bruttó 2 millió forintot, amit nem léphetnek túl az állami vállalatok vezetőinek fizetései. Mindezt akkor azzal indokolták, hogy pofátlan kifizetések vannak ebben a szférában, ennek pedig véget kell vetni. Nem vizsgálták az egyedi ügyeket, nem tárták fel a tényleges körülményeket, nem tekintették át a tényleges vezetői teljesítményeket, pusztán egy nagyon jól hangzó, képmutató kijelentéssel igyekeztek az egyszerű emberek irigységét felébreszteni.

Ez a döntés természetesen már akkor is hibás volt, már akkor is azt mutatta, hogy a Fidesz nem képes úrrá lenni az állami tékozláson, nincs elég ereje a visszaélések feltárására és szankcionálására. Azóta több hosszú év telt el, és a gyakorlat megmutatta, hogy az akkori hozzá nem értésből fakadó rossz döntés káros következményekkel jár, és kénytelenek voltak visszavonulót fújni. Plusz még azt is hozzá kell tenni, hogy amikor visszavonulót fújtak, akkorra már lecsérélték az összes állami cégnél azokat a cégvezetőket, akiknek meghatározták, hogy maximum 2 millió forint legyen nekik fizethető, és a saját barátaikat, a saját embereiket, a saját rokonaikat ültették be ezekbe a pozíciókba, és így már nem volt probléma, hogy mindenféle teljesítmény nélkül esetlegesen akár 5 millió forintot is kaphassanak, mert akkor ez már a fideszes nagy családot gazdagította, és az már nem jelentett problémát. Az, hogy ugyanúgy károsítja a magyar embereket, ugyanúgy károsítja a magyar államot, önöknek meg nem számít.

(14.00)

A kétmillió forintos plafont a kormány 1660/2015. számú kormányhatározatával eltörölte, és helyette egy kiszámíthatóbb, cizelláltabb és egyedi sajátosságokat bizonyos mértékben figyelembe vevő rendszert alakított ki. Sajnálatos azonban, hogy az egyedi ügyek feltárása, a pazarlások és jogosulatlan kifizetések megfékezése továbbra sem szűnt meg. Továbbra sem vizsgálják az egyes vállalatok vezetőinek valós teljesítményét. Azt kell tehát gondolnunk, hogy a 2015-ben jelentősen megemelt bérplafon nem azt szolgálta, hogy a valódi szakembereket lehessen az állami vállalatok élére állítani és tisztességesen megfizetni, hanem azt, hogy, amint mondtam, a haveroknak zsíros állásokat lehessen osztogatni.

Bizony, a hitvány munkáért nemcsak a jelenlegi ötmillió forintos bérplafon, de a kérdésben foglalt kétmillió forint is túlságosan sok. Az alkalmatlan vezetőket le kell váltani, az alkalmasakat a teljesítményük alapján jutalmazni kell. Az alkalmatlanokat akkor is ki kell rúgni, ha azok esetleg valamelyik államtitkár úr vagy fideszes képviselő úr rokonságához tartoznak, vagy esetleg valamely miniszter úr barátai, esetlegesen egyenes ági leszármazottai. Az alkalmatlan embereknek nem a bérét kell csökken-

teni, hanem a pozícióból kell eltávolítani, amit nem képes ellátni. Ezt a problémát a bérplafon tologatásával megoldani nem lehet.

Ezért mondom azt, hogy a kérdésfelvetés ebben a formában képmutató és demagóg. Dicséretes Kész Zoltán képviselőtársunk törekvése, hogy a mindent átható és hazánkat fojtogató korrupció ellen a rendelkezésére álló eszközökkel fel kívánja venni a harcot, azonban ez a kérdés a korrupcióval és állami szintű banditizmussal kapcsolatos gondokon véleményünk szerint nem fog enyhíteni olyan mértékben, mint azt szeretnénk egyébként.

Az országos népszavazás a közvetlen demokrácia legerősebb eszköze, ami a legtisztábbban képes visszatükrözni a választók véleményét. A népszavazás intézménye és súlya a különféle demokratikus hagyományokkal rendelkező országokban eltérő, alkalmazási gyakorlata jelentős különbséget mutat. Magyarországon a népszavazásoknak nincs túl nagy hagyománya, különösen nagy horderejű közjogi kérdésekben került sor a korábbi években népszavazás tartására. Természetesen a vizitdíj, tandíj, kórházi napidíj kérdése nem tartozott ezen körbe, azonban a politikai következményei mégis igen jelentősek voltak. Az országos népszavazás tehát egy olyan sajátos jogintézménye a magyarországi demokráciának, ami messze túlmutat az adott esetben feltett kérdésen.

Az országos népszavazás tehát olyan fontos intézmény, amit a választott politikusoknak meggyőződésem szerint támogatni kell, még akkor is, ha az adott kérdéssel vagy a kérdés feltevőjével nem értenek egyet. A népszavazás a közvetlen demokrácia legtisztább eszköze, aktivizálja a választópolgárokat, emlékezteti őket, hogy van beleszólásuk az ország ügyeibe. Ma Magyarországon éppen a mindent letaroló fideszes propaganda okozza a választói apátiát. A Kádár-rendszer legrrosszabb reflexeit erősíti folyamatosan a Fidesz azzal, hogy a magyarok számára azt hangsúlyozza, hogy csak a jelenlegi politikai vezetés által diktált út létezik, amit nem is kell feltétlenül érteni, hiszen nincs alternatívája a fideszes útnak.

Az országos népszavazással ezen tudunk talán valamelyest változtatni. A népszavazási kérdésben folytatandó kampány az érvek és ellenérvek felsorakoztatásának terepe lehet, tehát teret biztosíthat olyan érdemi vitának, amit ma a közszféra területén máshol szinte nem vagy csak elvétve láthatunk. Folytathatnánk vitákat, ha például a Fidesz merne vitázni - de nem mer. Orbán Viktor még a kvótanépszavazásnál is elmenekült a vita elől, mint ahogy folyamatosan menekül a nyilvános viták elől évek óta. Nem mer vitázni az önök miniszterelnöke, még ebben a kérdésben sem mert.

Az is igaz, hogy a jelenlegi szabályokkal szinte lehetetlen a népszavazás eredményességét biztosítani. El kellene gondolkozni az érvényességi küszöb esetleges csökkentésén. A jelenlegi szabályokkal, amit a Fidesz alkotott meg a saját politikai haszon-szerzése érdekében, és ennek csapdájába saját maga

sétált bele a legutóbbi népszavazás alkalmával, nem is kellene foglalkoznunk, ha a Fidesz által megalkotott szabályok csak a Fideszre lennének káros hatással. De sajnos mindannyian látjuk kárát a fideszes nagyképűségnek és arroganciának, és ez a stílus a legutóbbi kvótanépszavazásnál az egész országot veszélybe sodorta.

A mostani döntésünk nem arról szól, hogy az állami cégek vezetői mennyit keressenek, hanem arról, hogy nem kell félni a népszavazás intézményétől, mint ahogy fél, retteg ettől a Fidesz, mert tudja, hogy a nemzet ellen elkövetett bűnei miatt előbb-utóbb a választók megbüntetik majd. Éppen ezért és az előbb felsorolt tények és érvek, a vita lehetősége miatt a Jobbik Magyarországért Mozgalom úgy gondolja, hogy népszavazási kezdeményezéseket, amelyeknél ennyi aláírást össze tudnak gyűjteni, azt támogatni kell. A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatja ezt a javaslatot, a Jobbik Magyarországért Mozgalom igennel fog szavazni arra, hogy ebben a kérdésben legyen népszavazás. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Rubovszky György képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először nem akartam hozzászólni, de a szájról olvasó és gondolatolvasó Szilágyi képviselő úr felszólalása miatt kénytelen vagyok. Ugye, a személyemet érte egy támadás, aminek semmi köze a napirendhez, amiből aztán nagyon szerencsétlen és nagyon rossz következtetéseket vont le. Mert ha a felkészülési időben arra egypár percet fordított volna, az a napirendi javaslat, amiről beszélt, a bizottság elé került, mégpedig emlékezetem szerint a megadott határidőben. Nem kellett házszabályt módosítani, és a bizottság leszavazta. Úgyhogy, ha egy héttel ezelőtt került volna napirendre, ugyanúgy leszavazta volna.

De azért arra szeretnék hivatkozni, hogy az Országgyűlés bizottságainak ülése a sajtó számára nyilvános, hacsak zárt ülést nem rendel el a bizottság. Itt aljas módon, de ezt csak az új Hír Televízió merete megcsinálni, aljas módon egy távolról hangot is felvevő kamerával jelent meg. Én elkövettem azt a hibát, hogy a bizottsági ülés kezdete előtt 10 perccel megtűrtem, hogy bent legyenek az ülésteremben. *(Magyar Zoltán: A kamera hibája.)* A bizottsági ülés előtt egy magánbeszélgetést hallgattak le, aljas módon, spionként, és aki ezt felhasználja, az ugyanabba a megítélésbe kerül. *(Magyar Zoltán: A kamera üldözi.)*

Tisztelt Országgyűlés! Nem ment el a dolog eredménytelenül, mert azóta a bizottsági ülések megkezdése előtt a sajtó nem teheti be a lábát a bizottsági ülésekre, hogy még egyszer ilyen al-

jas... - magánbeszélgetés jogtalan lehallgatása ne történhessen meg. Ez nem az Igazságügyi bizottságban van így, hanem az Országgyűlés összes bizottságában, mert ez már majdnem az a dolog, mint hogy a paparazzók halálba kergették az angol királyi hercegnőt. Hát szóval, ezt a fajta magatartást, hála istennek, a Ház sajtóosztálya ezzel honorálta. *(Farkas Gergely: Nem kell politikusnak lenni.)*

Szeretnék visszatérni a népszavazási kérdésre, mert tulajdonképpen ez a lényege a felszólalásnak, hogy olyan indítvány került betervezésre, ami A- és B-változat. Szeretném közölni, hogy ebben a kérdésben a kereszténydemokrata frakció a B-változatot fogja támogatni. Remélem, hogy ennek megfelelő módosító indítványt valaki be fog nyújtani a Háznak, és akkor ez az elhatározás érvényre is juthat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(14.10)

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt fekszik előttünk egy népszavazási kezdeményezés, aminek az a célja, hogy az emberek kifejezhessék akaratukat arra vonatkozóan, hogy Magyarországon az állami csúcsvezetők fizetése ne lehessen több, mint kétmillió forint. Majdnem 200 ezer aláírás gyűlt össze. Mi azt gondoljuk, hogy ennek elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy az Országgyűlés és a kormánytöbbség megszavazza ezt a népszavazási kezdeményezést. Azonban nincs kétségünk afelől, hogy a kormánytöbbség ezt nem fogja megszavazni.

A kormány ebben az esetben, úgy látjuk, hogy fél. Fél attól, hogy az emberek elmennének szavazni, és azt mondanák, hogy nem. Ez a nem azonban nemcsak arra vonatkozna, hogy ne legyen 5 millió forint a bérplafon és hogy ez alacsonyabb legyen, hanem ez a nem a kormány társadalom- és gazdaságpolitikájára is vonatkozna. Kimondanák ezzel az emberek, hogy a kormány társadalompolitikája csődöt mondott, és nem lehet folytatni az ország szétszakítását tovább. Nem lehet azt folytatni, hogy egyre kevesebben éljenek jó módon és egyre többen a szegénységi küszöb alatt.

Egy ilyen népszavazásra, azt gondoljuk, hogy akkor is elmennének az emberek, ha nem lenne olyan plakátkampány, mint a migrációval kapcsolatos népszavazás során, amikor több mint tízmilliárd forintot költöttek arra, hogy különböző plakátokon, különböző fórumokon azt sulykolják, hogy az emberek menjenek el szavazni.

Mi azt látjuk, hogy a Fidesz a 2010. évi hatalomra kerülés után teljesen megtagadta a korábbi elveit és a korábbi kiállását, teljesen mást kezdett el csinálni, mint amit 2010 előtt mondott. Azért néhány idézet; Orbán Viktor 2010. június 8-án a gazdasági akcióterv meghirdetésekor még azt mondta a parlamentben: „Nem tartom elfogadhatónak, hogy miközben az ország komoly kihívásokkal néz szembe, ma ezeknél az intézményeknél előfordulnak havi 4-5, sőt esetenként 7 millió forintos fizetések is.” Ehhez képest 2010 után eltörölték a bérplafont az állami cégeknél, de a látszat kedvéért fennmaradtak a kétmillió forintos fizetések. A prémiumok, béren kívüli juttatások, jutalmak ugyanakkor elszabadultak. Ekkor jött az újabb ígéret, hogy megálljt parancsolnak a pofátlan prémiumoknak. Ez azonban nem sikerült, mint tudjuk.

Tavaly aztán végképp feladták a harcot, és úgy döntöttek, ahelyett, hogy keményen fellépnének a pofátlan fizetések ellen, inkább megemelik a bérplafont. Így jutottunk el oda, hogy 2015: a még Orbán Viktor által is elfogadhatatlannak tartott havi 4-5 millió forintos fizetéseket mára kormányhatározat mondja ki. Csak emlékeztetőül: a bruttó 5 millió forintos sávba kerültek a pénzügyi szektorba tartozó cégek csúcsvezetői, de indoklás nélkül idesorolták a Magyar Postát, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-t, a Magyar Villamos Műveket, a Szerencsejáték Zrt.-t és a MÁV-ot is. 4 millió forintot kereshetnek az állami energiacegék és a kiemelt stratégiai jelentőségű vállalatok vezetői, és 3 milliót a többi cégvezető.

A két és félszeresére emelt bér ráadásul csak az alap. Ezt fontos tudni, amire még 20 százalékos prémium jöhet, plusz az egyéb juttatások és jutalmak. Prémiummal együtt havi 6 millió, éves szinten 72 millió lehet az az összeg, de a kormányhatározat szerint különösen indokolt esetben ennél magasabb prémium is adható. Azt gondolom, hogy aki minimálbéren van, neki csak álom az ilyen jövedelem.

Az állami cégvezetők után nem sokat kellett várni a Magyar Nemzeti Bank elnökének a fizetés-emelésére sem. Az ő alapbére is bruttó 5 millió forintra nőtt, de a többi jegybanki vezető sem járt rosszul, sőt tudjuk azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottsága elnökének és felügyelőbizottsági tagjainak is többszörösére emelték fel a tiszteletdíját. Erre mit lehet mondani? Nyilván azt, hogy Matolcsy Györgyöt meg kell fizetni. Ha önök nemet fognak mondani erre a kezdeményezésre, egyrészt azt kell gondolnunk, hogy önök ki akarják fizetni Matolcsy Györgyöt, és Matolcsy Györgynek az 5 millió forintos fizetését nem akarják 2 millió forintba lehozni. Nyilván szükségük van Matolcsy Györgyre, hiszen Matolcsy György alapítványain keresztül nagyon sok közpénzt tudnak kitalicskázni a Fidesz hátszójának.

De további adatok: a megemelt bérplafonnal tovább nőtt a szakadék a vezetők és a dolgozók fizetése között. A minimálbéres dolgozó és a vezető közti bérkülönbség 20-szorosról 45-szörösre nőtt. Vagy,

ha a rosszabbul kereső ápolókat vagy szociális dolgozókat nézzük, akkor egy ápoló közel kétvényi fizetését keresik meg havonta az 5 milliót zsebre tevő állami cégvezetők. Azt gondoljuk, hogy ez elfogadhatatlan.

*(Szávay Istvánt a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

A közsféra egészében nőtt az elmúlt években a dolgozói szegénység, közel 200 ezer állami dolgozó keres továbbra is a létminimum alatt. De eközben az állami cégek dolgozóinak a bére sem nőtt vagy alig az elmúlt hat évben. Az általunk kikért adatok szerint a MÁV-nál 2013-ig nem is volt bérfejlesztés, utána is csak évi 2,5 százalék. A Nemzeti Vagyonkezelőnél az elmúlt öt évben egyáltalán nem volt fizetésemelés. A Magyar Postánál idén még a pár százalékos béremelés megadását is feltételekhez kötötték. Ráadásul múlt héten Csepreghy Nándor azt is belengette, hogy a kormány a közigazgatásban és az állami cégeknél dolgozók tízezreinek elbocsátásával kezelné a munkaerőhiányt. Megdöbbentő! Tehát nem elég, hogy a megemelt bérplafon sokszorosára növelte a különbséget a dolgozók és a vezetők fizetése között, most még a rosszul fizető állásukat is féltetik a munkavállalók.

Bezzeg azt kell látnunk, hogy a kormányzati vízfej azonban csak egyre nő, ma többet költ magára az állam, mint valaha. A helyettes államtitkároknak és miniszteri biztosoknak se szeri, se száma, a kormányzati vízfej már közel 200 csúcsvezetőt foglalkoztat, kétszer annyit, mint a 2010-es kormányváltáskor.

Az LMP szerint elfogadhatatlan, hogy miközben milliók nyomorognak ebben az országban, a kormány az amúgy is jól kereső keveseknek emeli a bérét, az állami cégek topmenedzserei mások többévi fizetését tehetik zsebre havonta. Mindebből az következik, hogy az LMP messzemenőig kiáll amellett, hogy ismerje meg a kormány az emberek véleményét arról, egyetértenek-e az állami csúcsvezetők bérének csökkentésével. Mit gondolnak arról az emberek, hogy egy olyan országban emelik két és félszeresére az állami vezetők fizetését, ahol a lakosság 41,5 százaléka él létminimum alatt, ahol a dolgozók kétharmada az átlagbér alatt keres, ahol százazrek nyomorognak a szegénységi küszöb alatt közmunkabérből?

Mit gondolnak az emberek az ötmilliósi bérplafonról ott, ahol szociális és egészségügyi dolgozók többéves fizetése landol havi bérként az állami vezetők zsebében? Ahol a kormánypolitika szintjére emelkedett az olcsó munkaerő és az alacsony bér politikája; ahol átlagban mindenki tehet egy lépést előre - de ez azt jelenti, hogy egyesek kilométereket szaladnak előre, mások pedig kilométereket maradnak le.

Az LMP korábban törvényjavaslatot is benyújtott arra vonatkozólag, hogy a bérplafon csökkenjen, aminek a lényege az volt, hogy a mindenkori kötelező legkisebb munkabérhez kötöttük volna a fizetési plafont, annak 20-szorosában megállapítva a köztulajdonban álló gazdasági társaságok minden vállalkozójára vonatkozóan. Ez ma praktikusán kétmilliósi bérplafont jelentett volna, de ahogyan megszoktuk, ezt a javaslatunkat is leszavazták; mint ahogy minden olyan, a dolgozói szegénység felszámolására vonatkozó javaslatunkat, ami az adórendszer megváltoztatásán keresztül emelte volna az alacsony keresetűek bérét, a minimálbér nettóját a létminimum fölé emelte volna, a munkáltatók terheinek a csökkentése nélkül. Javasoltuk a közsféra valódi bérrendezését, de ezt sem támogatta a kormány.

Azt javasoljuk a kormánynak, hogy legyen bátor, merje megmérni magát, ne csak a migrációs kérdésben, hanem olyanokban is, amelyek az emberek mindennapi életéről szólnak. Köszönöm a figyelmet. *(Sallai R. Benedek: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, megadom a szót Kész Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, 15 perces időkeret áll rendelkezésére.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt az elmúlt hónapokban megtanultuk, hogy ha népszavazásról van szó, óriási nemzeti egységről beszél a kormánypárt. Én bíztam benne, hogy most, amikor két népszavazást is tárgyalunk itt a Házban, egy nagy egységben itt fognak ülni a kormánypárti képviselők, és beszélhetünk Gögös Zoltán kollégámmal hozzájuk, de úgy látszik, ez a nemzeti egység inkább a helikopterezésben merül ki, és most egységesen talán helikoptereznek is a kormánypárti képviselők. Köszönöm még egyszer a szót, elnök úr.

Manapság, ugye, sajnos újra sokat kell beszélünk arról, hogy van-e Magyarországon demokrácia.

(14.20)

Ki-ki politikai hovatartozása, vérmérséklete és személyes tapasztalata alapján bizonyítja igazát vagy a másik állításának ellenkezőjét. Hogy milyen is az orbán-habonyi rezsim, arra itt, e ház falai között is bőven találunk példát. Magam szinte kivételes helyzetben kellene hogy érezzem magam most, amikor független képviselőként megszólalhatok, mert bár egy választókerület lakói megtisztelték azzal, hogy egyéni képviselőjüknek választottak, az Országgyűlés független tagjaként sokkal kevesebb lehetőségem van megszólalni, mint frakcióban ülő kollégáimnak. Ez

az egyértelmű igazságtalanság három választókerületet is érint a 106-ból, ezzel közel 250 ezer embert diszkriminálnak.

Pedig lenne miről beszélni, például Veszprém 1. számú választókerületét érintő dolgokról is. Ha tehetném, minden héten megkérdezném, hogy mikorra kapja meg Veszprém azt a forrást, amelyet miniszterelnök úr lassan már két éve ígér annak érdekében, hogy a városunkban egy versenyszoda épüljön. Vagy megkérdezném, hogy az elmúlt tíz évben többször is megígért források mikor állnak majd rendelkezésre ahhoz, hogy a 8-as főút Veszprémet elkerülő déli szakasza megépülhessen, hogy több halálos áldozatot ne követeljen az életveszélyes útszakasz. Javasolnám, hogy az EU-ból érkező forrásokat például erre a beruházásra fordítsák, ne pedig arra, hogy a helyi Voldemortok és csókos párttitkárok kényük-kedvük szerint osztogathassák saját maguknak vagy felesleges beruházásokra a közpénzeket, mintha legalábbis a sajátjukból tennék.

Tiszteletben tartva azt, hogy most egy népszavazási kezdeményezés kapcsán tart a vita, a további lobbizás helyett magam is a népszavazás intézményéhez szólnék hozzá inkább. Annál is inkább, mert a megválasztásomkor azt ígértem, hogy a választókerületemben élők mellett a civilek hangja is lesz a parlamentben. Miután az általam is kezdeményezett lopásgátló népszavazáshoz több tucat civil szervezet és közel 200 ezer ember csatlakozott, bátran ki merem jelenteni: Magyarország többségével helyezkednek szembe abban az esetben, ha nem támogatják a népszavazás kiírását.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök saját kormányuk kezdeményezésére Magyarországra erőltettek egy végül kudarcba fulladt népszavazást. A szépen hangzó hazug szavakkal szemben tisztán politikai döntés volt, hogy egy valós probléma, ugyanakkor nem létező rendelkezések kapcsán állami közpénzből gyűlöletkeltő propagandával hergeljék fel az országot. Politikai döntés volt, amelynek az volt a célja, hogy a Fidesz népszerűségvesztését megállítsa, ugyanakkor EU-ellenes hangulatot teremtsen. Ténykérdés, és már az önök Nemzeti Választási Bizottsága is kénytelen volt kimondani: a kvótareferendum érvénytelen volt. Érvénytelen, mégpedig az önök által megalkotott új választási törvény miatt, amely az érvényességhez minimum 50 százalékos plusz egy fős részvételt követel meg. Érvénytelen, mert milliószámra voltak olyan emberek, akik átláttak a szitán, és bár egyetértenek azzal, hogy Magyarországra ne jöjjenek illegálisan bevándorlók, milliók félnek sokkal jobban a Fidesz hatalmától, mint néhány ezer menekülttől. Igen, kétségük ne legyen afelől, azért lett érvénytelen a népszavazás, mert azt a kormány kezdeményezte, és ma a magyar kormányban nincs többsége ebben az országban. Többen vannak, akiknek nem tetszik, amit az orbán-habonyi rezsim művel, mint azok, akiket 15 milliárd forintos hecckampánnyal fel lehet hergelni.

Egy mondat erejéig kitérnék erre az irgalmatlanul nagy összegre, amelyet propagandára fordítottak, amelyből - korábbi veszprémi példámot újra előhozva - akár három versenyszodát is építhettünk volna. Másfél évig hergelték különböző plakátkampányokkal Magyarországot. Üzentek Brüsszelnek; mint valami kisiskolást, vizsgáztatták a magyar lakosságot, hogy tudta-e vagy sem a maguk hazugságait. Csak a kampányidőszakban több mint 8,5 milliárd forintnyi marketingköltséget ismernek el, nem beleértve az azt megelőző egy esztendő hasonló témájú költségeit, a népszavazás 4 milliárd forintos költségét, a több mint 80 milliárd forintból eltartott közmédia egyperces agymosásáig és az állami pénzekből felvásárolt tévécsatornák PR-anyagaiig. Tehát a 15 milliárd forintos becslés még kifejezetten szerénynek is minősíthető.

Azt kétségtelenül elérték velem, hogy az állami hirdetésekkel, a közvagyonot hűtlenül kezelve ugyan, de legálisan feltőkésítették Habony Árpád szennymédiáját és Andy Vajna televízióját. Ez Habony Árpád népszavazása volt, a kormány nevében kiírva. Csak hogy senkiben ne maradjon kétség, hogy ma a kettő szinte ugyanazt jelenti Magyarországon. Elérték, hogy az érvénytelen népszavazásra költött milliárdjainkból tovább gazdagodjanak a haverok. Lassan eljön az idő, ha még nem történt meg, hogy ezeknek a haveroknak nem kell bérelniük helikoptert, hanem vesznek helyette egyet. Nem kell 110 ezer forintot leperkálni egy kúria lakosztályában egy éjszakáért, hanem megvehetik az egész szállodát. Folytathatják, amit hat éve tesznek, a tőlünk ellopott pénzből bulibárókként élhetnek, miközben felülről közönnel nézik a magyar nyomort. Ezt érték el az újabb 15 milliárd forint eltapsolásával, és azzal, hogy még ezt a pénzt is ellopták ahelyett, hogy a leghatékonyabb kampányra törekedtek volna, amellyel érvényessé teszik a népszavazást.

Ehelyett az érvénytelen népszavazás minden egyes nem szavazatára kidobtak 4500 forintot a közös kasszánkból. Emésszük: 4500 forintba került egy szavazat. Ennyire rossz hatékonyságú kampány még nem volt a magyar történelemben. Még akkor is mindenki jobban járt volna, ha minden, a népszavazáson részt vevő állampolgár készpénzben megkapja ezt az összeget, mindenki, kivéve mondjuk, Habony Árpádot, Andy Vajnákat meg a többi csókos sajtógazdát. Ehelyett mit csináltak? Összetrombitáltak egy érvénytelen népszavazást, amelynek farvizén újra módosítani kívánják a gránitszilárdságú Alaptörvényüket.

Tisztelt Képviselőtársak! Civil magyar állampolgárok segítségét kérve 2016 tavaszán népszavazási kezdeményezéssel éltünk két kérdésben. Az egyik az állami földek ellopásának megállítására, a másik az állami cégvezetők 2 millió forintos havi bérplafonjára vonatkozott. A Magyar Szocialista Pártnak mindközben volt egy harmadik kezdeményezése a vasárnapi boltzár kapcsán, amely ügyben gyáva módon

megfutamodtak, és nem voltak kíváncsiak a nép véleményére, inkább gyorsan visszavonták eszement javaslatukat. Csak zárójelben: arra hivatkoztak, hogy az emberekkel együtt kívánnak kormányozni, és megértik, hogy az emberek döntő többségét nem sikerült meggyőzni. Minimum 15 milliárd forintot spórolhattunk volna, ha ugyanígy tesznek a kvóta-kérdés kapcsán: érvénytelen, amúgy szinte teljesen egyöntetű eredményt hozó népszavazás helyett már fél éve Alaptörvénybe foglalhatták volna mostani döntésüket.

Az állami bérplafon és a földügy is szimbolikus ügyek. Az egyik a kormány alapvető hitelességéről szól, a másik pedig évtizedekre előre hazánk sorsát is meghatározó ügy. Az állami cégvezetők bérplafonja azért szimbolikus, mert 2010-ben az önök miniszterelnöke, Orbán Viktor kampányolt ezzel, és követelte, hogy legyen bérplafon, és állami cégvezetők ne kereshessenek ennél többet. Aztán amikor a saját haverok kerültek oda, hirtelen eltörölték. Ha nem érzik ennek a cinizmusát, akkor menjenek ki az emberek közé, és kérdezzék meg őket, hogy egyetértnek-e a kérdéssel, és szeretnék-e, hogy újra legyen bérplafon. Amikor erről egy felmérés készült, 85 százalékuk mondta, hogy igen, legyen. Mivel a Fidesz-szavazók 83 százaléka, a Jobbik-szavazók 91 százaléka, a baloldali szavazók 87 százaléka gondolta így, bátran kijelenthetjük, ebben a kérdésben pártokon átívelő nemzeti egység van.

Az állami termőföldek eladásának tilalmáról szóló kérdés Magyarország sorsát évtizedekre meghatározó kérdés. Nem arról szól, hogy magyar földre léphet-e idegen, hanem arról, hogy kinek a tulajdona lesz a magyar föld. Magyarországé, a magyar embereké, vagy néhány ezer kiválasztott hűbéresé, fideszes földesúré, akiknek a következő évtizedekben maximum a szolgálai lehetünk mi, helyezkedni nem tudó, egyszerű magyar emberek? Ez a magyar lakosság jelentős részének a családját, gyermekeinek sorsát érintő nemzeti ügy, amelyben szintén pártokon átívelő nemzeti egység van.

Amikor reprezentatív közvélemény-kutatás kérdezte azt, hogy megtiltsák-e a magyar föld eladását, 76 százalék mondta azt, hogy igen, mindenképpen. A Fidesz-szavazók 75 százaléka, a baloldali szavazók 83 százaléka, a Jobbik-szavazók 87 százaléka gondolkozik így. Arra szólítom fel önöket, ne menjenek szembe a népakarattal, és ehhez két választásuk van: vagy javasolják a népszavazás kiírását ebben a két kérdésben, vagy a vasárnapi boltzár eltörléséhez hasonlóan törvényt módosítanak.

A Nemzeti Választási Bizottság mindkét népszavazási kezdeményezés esetében megállapította, hogy azok elérték a 100 ezer érvényes aláírást, ugyanakkor nem érték el a 200 ezret. Az összejött, mintegy 190 ezer aláírás legalább akkora siker, mint amekkora siker a 3,3 millió szavazó a kvótanépszavazáson. Újra emlékeztetnék, önök közpénzből minden egyes nem szavazatra 4500 forintot költöttek el. Mi ezért a 190

ezer aláírásért darabonként 45-öt sem, ráadásul magánpénzből, magánemberek adakozásaiból. Nem-hogy 15 milliárd forintnyi közpénz, hanem semennyi sem állt a rendelkezésünkre.

(14.30)

Ennek ismeretében meggyőződése, kötelességük élni az Alaptörvény 8. cikkely (1) bekezdésével, amely szerint: „A köztársasági elnök, a kormány vagy százezer választópolgár kezdeményezésére az Országgyűlés országos népszavazást rendelhet el.” Ahogy a kormányukat támogatták a népszavazás kiírásában, most az a felelősségük, hogy a 190 ezer aláíró és a kezdeményezésekkel egyetértő magyar lakosságot hasonlóan támogatják-e, amely 75-85 százalékos nemzeti többséget jelent.

Összegezve: az önök kormányának volt egy nemzeti ügynek beállított kezdeményezése, amelynek kapcsán 15 milliárd forint közpénzt elpazarolva, 4500 forintot elköltve egy szavazatért, összehoztak egy érvénytelen népszavazást, amely eredménytelen népszavazásra hivatkozva, nemzeti egységről beszélve Alaptörvényt kívánnak módosítani. Ezzel szemben 190 ezer magyar állampolgárnak van két, nemzeti ügyet érintő kezdeményezése, amelynek kapcsán még egy forint sem lett felhasználva, és egy aláírásért 45 forintot sem költöttünk el, holott az ország több mint háromnegyede egyetért, és összejött annyi támogató, amely az Országgyűlésnek lehetőséget ad a népszavazás kiírására. Most önökön a sor, bizonyíthatják, hogy nem mérnek kettős mércével. Ha valóban sikeresnek tartják saját népszavazásukat, akkor az egyenlő mércé alapján sikeresnek kell értékelniük a mi népszavazási kezdeményezésünket is; és bizonyíthatják azt is, hogy a maguk megbízója nem a kormány, hanem az állampolgárok többsége, akik a parlamentbe juttatták önöket.

Ha már önök elkezdték, szélessük azokat az ügyeket, amelyekben pártokon átívelő nemzeti egység van, így jutunk vissza arra az útra, amely az irányított, gyámkodó demokrácia helyett a nemzeti egységet magával hordozó Magyarországhoz vezet. Támogassák a népszavazás kiírását, vagy változtassák meg a törvényt a földeladások és az állami bérplafon kapcsán úgy, ahogy azt a néptöbbség elvárja! Becsületbeli döntést kívánok önöknek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pársorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, írásban előre senki nem jelentkezett, most normál időkeretben következnek a felszólalások. Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt jelen lévő

Képviselőtársaim! Alapvetően azért érdekes beszélgetni erről a népszavazásról, hiszen önök bevezették a magyar politikai köztudatba a „politikailag érvényes” fogalmat, amikor valami majdnem érvényes, mert sokan kifejezték a véleményüket, és tegnap rá is kérdeztem erre, az FM egyik államtitkára válaszolt, és azt mondták, hogy ilyen nincsen. Azt nem értem, hogy akkor az alaptörvény-módosítás vagy mindaz, amit kommunikálnak az elmúlt két hete, az hogyan vállalható. Ez az ügy is egyértelműen arra mutat rá szerintem, hogy egy jól szervezett bűnözői csoport beépült a magyar jogalkotásba, a közvagyon lenyúlására irányuló törekvéseket valósítanak meg, a piac újraosztását csinálják meg számos területen, ugyanakkor a magyar társadalom elvesztette népképviselői szervét, a Magyar Országgyűlést. Önök nem a magyar választókat képviselik, hanem a pártjuk vezetését, annak PR- és hatalmi céljait. És mindazon szempontból, hogyha ezen népszavazási kezdeményezéseket nem támogatják, csak ezt erősítik meg, és erre hoznak újabb érveket.

A magam részéről el kell hogy mondjam, és engedjék meg, hogy egy nagyon picit vitázzak azzal a helyzettel, hogy vajon a bérlaplan intézménye jó-e. Én azt gondolom, hogy nem jó. Én azt gondolom, hogy az lenne a jó, hogyha minden magyar állampolgár 2 milliót keresne, vagy mindegyik afölött keresne. Az a méltatlan és az az elfogadhatatlan ebben az egész rendszerben, hogy önök úgy valósítják meg ezeket a kifejezetten pofátlan béreket, hogy közben a magyar társadalom túlnyomó többségét hagyják, hogy fillérekben éljen, ötvenezrekből-hatvanezrekből élnek. Ennyit költenek önök hetente vagy még kevesebb idő alatt, nem beszélve azokról a vezetőkről, mert bocsásanak meg, nem akarok személyeskedni képviselőkkel, hiszen nem is az önök jövedelméről van szó, hanem azokról a 4-5 milliós fizetésű állami cégvezetők-ről, akik elvileg a magyar közvagyonot kellene hogy szolgálják, amit azok megtermelnek, az közjavakat kellene hogy teremtsen, és arra lenne szükség, hogy abból közfeladatokat lássanak el. És ehhez képest hagyják, hogy ezt a vagyon, ezt a tőkét, amit megtermelnek, nagyon sokszor egyébként veszteségesen, hiszen több olyan cégvezető van, akinek az 5 milliós fizetés mellett teljesen veszteséges az állami cég, mondhatom példaként az állami erdészetek esetét, ahol 4 millió fölötti bruttó jövedelmek mellett FM-támogatás kell ahhoz, hogy ne dőljenek be.

Ilyen feltételek mellett elfogadhatatlan, teljesen arcátlan az, hogy valaki ezeket a béreket megszavazza és támogatja. Én tehát azt gondolom, hogy nem biztos, hogy a népszavazás a jó intézmény, mert nyilvánvalóan az Országgyűlésnek kellene annyi józan belátási képességgel rendelkeznie, hogy ilyet ne engedjen. Ha ez egy népképviselői szerv lenne még, akkor a népet képviselve nem engedné meg ezeket a társadalmi igazságtalanságokat, amelyeket önök az állami vezetőknek megtesznek.

Azt gondolom, hogy már jó ideje arra lenne szükség, hogy a bértáblázatok, a közalkalmazotti, kormánytisztviselői bértáblázatok egy egyszerű szorzóval legyenek meghatározva, ami a mindenkori minimálbérhez kötődik, semmi mással, és ne tudják soha a saját bérüket, ne tudják soha az állami vezetők béreit emelni úgy, hogy bárki másét nem emelik. Úgy lehet a társadalomban igazságosságot teremteni, hogyha az alacsony béreket felemeljük, a magasakat visszafogjuk, nyilván önök már szemléletüktől fogva ellenkeznek ez ellen, hiszen az egykulcsos adó pont azt teszi lehetővé, hogy a milliárdosoknak még több segítséget adjanak, míg a szegényeket hagyják szegénységben; de hogyha lenne erre törekvés, akkor egy minimálbér meghatározásával és az ahhoz alkalmazott szorzók meghatározásával a jogalkotás be lenne zárva annak a lehetőségébe, hogy csak az egész magyar társadalom jövedelmének az emelésével tudjon magasabb béreket fizetni bármilyen állami tisztségviselőnek. Ezért van az, hogy gyakorlatilag elfogadhatatlannak érzem azt az álláspontot, hogy nem akarnak erről vitát nyitni.

Magyarország legtöbb egyénileg megválasztott országgyűlési képviselője a Fidesz-KDNP soraiból kerül ki, önök azok, akik konkrét választókerületeket képviselnek. Nagyon kíváncsi lennék, hogy hány választójukkal konzultált bárki ebben a kérdésben, mielőtt ma szavaz, hány választónak kérte ki a véleményét, hogy hogyan foglaljon állást abban a kérdésben, amit Kész Zoltán képviselőtársunk kezdeményezett.

Az én véleményem szerint teljesen egyöntetű a magyar társadalom véleménye, hogy ezeket a pofátlanul magas állami béreket nem lenne szabad engedni és nem lenne szabad hagyni. Majd eljőhet annak az ideje, ha minden magyar ember keres annyit, hogy a gyermekét úgy tudja járatni iskolába, évente egyszer el tud menni nyaralni, legyen lehetőség arra, hogy minden egyes gyermek, aki leérettségizik, lássa egyszer Londont vagy Párizst, és európai ismertséget szerezzen, majd ha eljönne az a jóléti ország, amire az önök kormányzása alatt esély nincs, hogy valaha megteremtődjön, akkor azt mondom, hogy persze, legyenek minél magasabbak a bérek, és támogassuk ezt. De most, miközben tönkreteszik az oktatás ügyét, kivéreztetik teljesen az egészségügyet, a vidéki közúthálózatot általában infrastruktúrástul leépítik, egy teljesen arcátlan cselekedet néhány állami vezetőnek - sajnos nem is olyan néhány, hanem jó néhány állami vezetőnek - ilyen arcátlanul magas bért kifizetni.

Ennek megfelelően én azt gondolom: ha önök nem rendelkeznek azzal a józan belátási képességgel, hogy a szavazóik véleményét képviseljék a Magyar Országgyűlésben, akkor nincs más teendő, mint sajnos meg kell kérdezni közvetlenül a társadalmat. És innentől kezdve sajnos, miután elveszítettük azt a lehetőséget, hogy józan belátással, józan ésszel bölcs

döntés szülessen a parlamentben, ki kell menni a társadalom elé, és meg kell kérdezni a véleményüket.

Az elmúlt hetekben nagyon sokszor hallottuk azt, hogy fontos kérdésekben meg kell kérdezni a társadalom véleményét, sokszor hallottuk azt, hogy a részvételi demokráciának a legfontosabb eszköze a népszavazás, amikor véleményt nyilváníthatnak az állampolgárok - de a jelen esetben önök semmilyen formában nem akarták ezt. Semmilyen többletköltséggel nem járt volna, érdemi hatással nem járt volna, hogyha ezt a három népszavazási kérdést október 2-án egyaránt leszavazzuk, nem jelentett volna többletköltséget, nem jelentett volna feltétlenül semmi pluszadminisztrációt, nem jelentett volna pluszfeladatot, ugyanazzal az infrastruktúrával és személyi háttérrel véghez lehetett volna vinni. De önök nem akarják megkérdezni a magyar embereket. Hogyan látják el a népképviselési feladatukat, hogyha alapvetően nem képviselik a választóikat, és nem is akarják engedni azt, hogy más valamilyen kezdeményezéssel mégis megpróbálja őket képviselni? Én azt gondolom, hogy alapvetően elfogadhatatlan ez az álláspont, elfogadhatatlan az, ahogy a demokráciáról jelen pillanatban a magatartásukkal vélekednek, és csak reménykedni tudok abban, hogy egyszer lesz egy olyan normális kormánya Magyarországnak, amely a magyar társadalom megkérdezésével, a magyar társadalom véleményének megkérdezésével igyekszik kormányozni.

Mindaz, ami október 2-án történt, egy színjáték volt, egy PR-bohózat, Magyarország történetének egy meglehetősen drága eseménye lett lebonyolítva, de azt, hogy ilyen sorsdöntő kérdésekben, mint most ez és a következő napirendi pontban tisztázott két népszavazási kérdés, nem akarják mindazt, amit a magyar társadalom szeretne, azt teljes mértékben elfogadhatatlannak ítélem.

Hadd mondjak még egyetlen fontos dolgot, mert népszavazás és népszavazás között van különbség! Azt tudom, hogy nagyjából az összes ellenzéki párt részt vett, vagy - nem tudom - a többségük részt vett ezeknek a gyűjtésében, de a földes esetében nagyon-nagyon sok LMP-s aktivista állt kint. Azt kívántam volna, hogy önök is gyűjtsenek aláírást, mind, akik itt ülnek, mentek volna ki egyszer a kvótanépszavazásuk ügyében népszavazási kezdeményezést gyűjteni, és úgy hozták volna ide!

(14.40)

De ehelyett egy hatalmi erővel, a kormányzati pozícióval visszaélve, PR-célokra felhasználták ezt a részvételi demokratikus rendszert, míg azok, akik szenvedtek és dolgoztak azzal, hogy becsatornázzák a magyar emberek véleményét egy népszavazási kezdeményezésbe, azoknak viszont nem akarnak teret engedni, és semmibe veszik azt a ki tudja, talán együtt 300 ezernél is több, tehát közel 400 ezer ma-

gyar választót és szavazót, aki szerette volna ezt a két népszavazást és szeretett volna véleményt nyilvánítani.

Alapjaiban teljesen elfogadhatatlannak ítélem a Fidesz-KDNP álláspontját abban az esetben, ha maga nem változtat ezeken a bérplafonnal kapcsolatos szabályozási tényezőkön, ha nem adja meg a lehetőséget annak, hogy az Országgyűlés döntsön arról, hogy ezeket az arcátlan béreket visszavegye, de nem is akarja engedni azt, hogy a népszavazás megvalósuljon.

Ennek megfelelően a magam részéről sajnós, miután a Fidesz-KDNP más utat nem hagy, és nem nagyon látok más teret, mindenben támogatnám azt, hogy ez a népszavazás létrejöjjön, és erre kérném képviselőtársaimat is, hogy lehetőség szerint adjunk ennek teret, mert ezt kívánja a részvételi demokrácia és a társadalmi igazságosság elve. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Már csak azért is jó, hogy ez a H/12350. számú országgyűlési határozati javaslat idekerült a Ház elé, hiszen így most lehetőségünk van arra, hogy két fontos kérdésben is legalább egy kicsit vitatkozzunk.

Az egyik az, hogy az állami tulajdonban lévő gazdasági társaságok vezetői, vezető állású munkavállalói a munkájukért vajon mennyi pénzt érdemelnek, és erre én azt mondom, hogy a Jobbik álláspontja egyébként egy kicsit eltér a többiekétől, mert mi azt mondjuk, hogy minden egyes ilyen állami tulajdonú gazdasági társaságnál a gazdasági társaságra szabottan kellene teljesítménybérezést fizetni azoknak a vezetőknek, akik dolgoznak, és aszerint kellene eldönteni, hogy valaki jól dolgozik vagy rosszul dolgozik. Akik rosszul dolgoznak, azokat - mint mondtam - lehetnek bárkinek a rokonai, barátai, ismerősei, ki kell rúgni, akik viszont jól dolgoznak, azokat lehet, hogy meg kell fizetni, mert így ezzel azt is elérhetjük, hogy a versenyszférában maradnak azok a vezetők, akik értenének ahhoz, hogy hogyan kellene, mondjuk, egy állami céget eligazgatni, hogy tudnák azt minél inkább az állam szolgálatába állítani, ottmaradnak, mert ott sokkal több pénzt keresnek. Tehát az a véleményem, hogy ez egy komplexebb kérdés.

A másik kérdés, amiről pedig itt most vitatkozhattunk, az pedig az, hogy az országos népszavazáshoz, a demokrácia legerősebb eszközéhez milyen a hozzáállása a különböző pártoknak. Tehát milyen a hozzáállása például a Fidesznek a népszavazáshoz. Az elmúlt időszakban háromfajta hozzáállást tapasztaltunk a Fidesz részéről. Az első az volt, amikor akár kopaszok felbérrelésével is hajlandó megakadályozni,

hogy egyáltalán a kérdést leadják a Nemzeti Választási Irodában, tehát odaküldenek különböző verőembereket, hogy ne tudja leadni egy párt hivatalosan akár csak a kérdését.

A másik hozzáállása az, ami most lesz valószínűleg, hiszen még nem mondták ki, de azért úgy vehető ki az önök szavaiból, de cáfoljanak meg, hogyha rosszul értelmeztem, minthogyha ezt a népszavazást most önök nem támogatnák, tehát nem fogják a szavazatukkal támogatni, és nem fognak lehetőséget adni, hogy erről az ügyről népszavazás legyen. És a harmadik hozzáállásuk a népszavazáshoz, és ugyanarról beszélünk, tehát ugyanarról, a közvetlen demokrácia legerősebb eszközéről beszélünk, a harmadik pedig az, amikor a Fidesz szeretne kiírni egy népszavazást, mert úgy gondolja, hogy a politikai céljainak ez megfelelő, és akkor - ahogy hallottuk Sallai R. Benedektől - nem gyűjt különböző aláírásokat, hanem a többségét kihasználva, a parlamenten keresztül ír ki népszavazást. És itt jön ugye az, hogy amikor ezt egy alaptörvény-módosítás meggátolná, akkor azt akár a házszabály áthágásával is megakadályozzák.

Hiszen, Rubovszky képviselő úrnak mondom, hogy nem sajnálom olvasok, ezt tényszerűen felvették a kamerák; azt, hogy ön és az ön mögött ülő Vas Imre az Igazságügyi bizottság ülésének kezdete előtt beszélnek egymással, és ön ott azt mondja, hogy a Jobbik alaptörvény-módosítását akár házszabálysértően is megakadályozza. Mondja ezt egyébként úgy, és ez a legsúlyosabb, képviselő úr, hogy ön az Igazságügyi bizottság elnöke. Az Igazságügyi bizottság elnöke! És amikor azt mondja, hogy aljas módon ezt felvették - mit vettek fel? Az igazságot. Azt, amit ön... - hát, képviselő úr, nem hiszem, hogy ön hazudott Vas Imrének, Vas Imrével szembefordult, és elmondta neki az igazságot, hogy ön meg fogja akadályozni akár házszabálysértés árán is. És azt mondja, hogy nem volt házszabálysértés.

Tényleg tisztelem a korát, ezért mondom azt, hogy ön rosszul emlékszik erre, hiszen azt mondja ki a házszabály, hogy amikor kijelölnek egy bizottságot, annak a bizottságnak 30 napja van arra, hogy döntson és tárgyalja az adott módosítást, az adott törvényt, 2016. IV. hó 13-án jelölték ki az Igazságügyi bizottságot. Az az ülés, amikor önöket felvette a kamera, az volt az utolsó olyan, ami belefért volna a meghatározott 30 napba, egyébként utána, amikor a döntés született, az 2016. V. hó 18. volt, tehát túl a 30 napon, házszabálysértően döntöttek akkor már erről az egészről.

És mi történt egyébként, amikor ezek a kamerák - és egyértelmű, hogy az a kamera, az a szemétkamera a hibás, tehát ez így van, mert minek volt ott - felvették az igazságot, mi lett a következmény? Nem az Igazságügyi bizottság elnöke mondott le, mert azt mondja, hogy házszabálysértően is meggátolja egy parlamenti pártnak a javaslatát, hogy tárgyalják. Nem! Most mondta el, kitiltották a kamerá-

kat a teremből. Hát, ez körülbelül a diktatúra! Hát ez az, amikor valaki fölveszi az igazságot, aztán nyilvánosságra hozza, ezért mi a következmény? Nem az a következmény, hogy levonja az illető a következtetéseket, és azt mondja, hogy méltó vagyok-e az Igazságügyi bizottság vezetésére, hogyha akár tudatosan megsértem a törvényeket és a házszabályt; nem, kitiltják a kamerákat, hogy többet ilyen ne tudjon felvenni.

Az én véleményem szerint ez felháborító, és ebből látszik az, hogy önök nem a demokrácia elvei szerint, nem a törvények alapján próbálják ezt az országot kormányozni, nem a demokrácia elvei szerint viszonyulnak a népszavazási kezdeményezéshez, hanem egy dolgot néznek: ez a Fidesznek jó vagy nem jó. Pedig önöket nem ezért ültették be ide a Házba. Önöknek nem az a dolguk, hogy azzal foglalkozzanak, hogy mi jó a Fidesznek, hanem azzal kellene foglalkozniuk, hogy mi jó az országnak, mi jó a magyar embereknek, mi a magyar emberek érdeke, mi a magyar emberek célja. A magyar embereknek nem az volt az érdekük, hogy 20 milliárdot kidobjunk az ablakon.

Az lett volna az érdekük, tisztelt elnök úr, hogy ön akkor rendesen, házszabályszerűen a Jobbik alaptörvény-módosításáról szavazzon, és ha önök a szívükre tették volna a kezüket, és tudták volna, hogy mi az ország érdeke, akkor beengedték volna a Ház elé, és már módosítottuk volna rég, fél évvel ezelőtt az Alaptörvényt, és nem lett volna egy ilyen népszavazás. Ez lett volna akkor az érdek. Most pedig, amikor esetleg más lenne az érdek, és lehet, hogy népszavazást kellene kiírni, akkor pedig önök ismét majd a Fidesz érdekeit tartják szem előtt, és éppen ezért valószínűleg nem fogják engedni.

Nem így kellene ennek működnie, higgyék el! Itt mindannyian azért vagyunk, legalábbis azért kellene itt ülnünk, hogy ennek az országnak minél jobb legyen, ennek az országnak az állampolgárainak minél jobb legyen, hogy ez az ország fejlődjön és gyarapodjon, és képviseljék önök is nemcsak a fideszes választópolgárokat, hanem az ország összes választópolgárát, mint ahogy azt a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom meg is teszi és meg is fogja tenni a jövőben is.

Tehát én azt mondom, hogy egy kicsit álljanak úgy hozzá ehhez a kérdéshez, hogy az ország érdekeit nézzék, álljanak hozzá úgy a népszavazás kérdéséhez, hogy az ország érdekeit nézzék, és igenis, jó lenne, hogyha vizsgálatot folytatnának abban az ügyben is, amit szintén leszavaztak - vizsgálóbizottság nem állhatat fel, nem is állhat fel a parlamentben vizsgálóbizottság azóta, amióta önök vannak hatalmon -, hogy például adott esetben a népszavazási kezdeményezéshez a kopaszokat ki küldte, ki rendelte meg, és ezt miért csinálták. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki

hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Rubovszky György elnök urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Rubovszky György: Igen.)* Igen, öné a szó, elnök úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság előadója: Nagyon röviden szeretnék válaszolni, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Azok a megalapozatlan blöffök, amelyek itt elhangzottak, azok gyakorlatilag engem csak arra készítetnek, hogy mosolyogjak. Én nem tudom, ellenzéki képviselőtársaim nem nézik meg a közvélemény-kutatásokat, ellenzéki képviselőtársaim nem ismerik a jogszabályokat, ellenzéki képviselőtársaim nem ismerik a napirendet. Jelen pillanatban a Kész Zoltán által kezdeményezett napirendről van szó, mégis öt vagy hat felszólalás hangzott el a Házban a földdel kapcsolatban, ami egy következő napirend lesz.

(14.50)

Én csak arra szeretnék kitérni, hogy ha legalább egy ezrelék igaza lenne annak a szerencsétlen, tévútról fölvett következtetésnek, amit az ellenzéki padsorokból hallottunk, akkor ennek a népszavazási kérdőívnek több mint 200 ezer érvényes aláírása lenne, megkönnyítették volna az Igazságügyi bizottság és az Országgyűlés dolgát, mert ebben az esetben nem lenne mérlegelési kérdés, hanem ki kellene írni a népszavazást.

De tisztelettel, arra hivatkozni 8 millió választásra jogosult országában, hogy majdnem 200 ezer ember támogatja, ez azt jelenti, hogy törpe kisebbségben van az a fajta kezdeményezés, amit idehoztak a Ház elé.

Én elmondtam, hogy a KDNP - bár ez nem a zárszóhoz tartozik - milyen álláspontra helyezkedett. Itt várom a módosító indítványokat. Én az elhangzott vitához csupán csak mint előterjesztő ennyit kívántam hozzátenni.

A véleményem Szilágyi György eszmefuttatásával kapcsolatban változatlan. Egy olyan ember, aki annak a mocskháborúnak a hasznát magára veszi és fölveszi, annak a véleményét én ugyanennyire tisztellem. Úgyhogy ezzel én részemről a kérdést lezártam. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **országos népszavazásról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott előterjesztés H/12351. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy a most napirendre került népszavazási kérdés vitája is részben már lefolyt, én nem akarom megismételni előterjesztőként azt részleteiben, amiket elmondtam.

Azt szeretném előadni változatlanul - és ez a lényeg -, hogy az Igazságügyi bizottság nem foglalt állást a kérdésben. Most itt van Bárándy képviselő úr, ő is alá tudja támasztani, hogy ebben a kérdésben volt nagy ügyrendi vita *(Dr. Bárándy Gergely: Volt, csak rossz lett a döntés.)*, az ügyrendi vita döntése volt az, hogy ez az A-B változatú határozat kerüljön a tisztelt Ház elé. Ez is arra készíti a Házat, hogy a végleges döntéshez módosító indítvánnyal kell pontosítani az előterjesztett országgyűlési határozati javaslatot.

Én természetesen a bizottság nevében az előterjesztett módosító indítványt fenntartom. Kérem a tisztelt Házat, tárgyalja meg az ügyet, és hozza meg a döntését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kívánja ismertetni álláspontját a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, az MSZP... *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Jaj! Ne, ne, ne!)*, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Megkövetem, képviselő úr, itt a hatalmas vitában az ülésvezető elnök is egy szót tevésthet. Öné a szó, képviselő úr, mint a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónoka.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Valóban, egyébként mindannyian tévesztünk időnként. És még néha esetleg Gógös képviselőtársammal is egyet tudok abban érteni, hogy ha népszavazási kezdeményezésről van szó, akkor senkinek semmi köze egyébként, hogy ki mit ír alá. Én úgy gondolom, hogy 2010 óta meg kiváltképpen. Ön az előzőekben mondta, hogy azért nem írták alá... És itt már javultak az arányok, mert ennél a népszavazási kezdeményezésnél 181 ezer érvényes aláírást talált a Nemzeti Választási Bizottság. Úgyhogy valóban szerintem, mint ahogy senkinek tényleg semmi köze... És azt, amit korábban elmondott, hogy mert kihez jut az adat, hogy ha önnek erről tudomása van, akkor legyen kedves feljelentést tenni, mert az minimum egyébként hivatali visszaélés lenne. *(Dr. Bárándy Gergely: Hagyjuk már ezt a rossz dumát folyton! Polt Péter...)*

Az, hogy egyébként 2007-ben volt-e olyan, aki tartott tőle: bizonyára volt. Panaszkodtak is egyéb-

ként akkor is - ugye, ez a szociális népszavazásra történő aláírásgyűjtés volt -, hogy azért nem írják alá. Tehát hogy valamilyen félelem esetleg akkor volt az emberekben, de ennek ellenére, mint az előbb említettem, négy nap alatt 360 ezer körüli érvényes aláírást tudtunk összegyűjteni mind a három kérdésre.

Szóba került még itt, hogy mert mennyivel egyszerűbb lett volna, hogyha együtt írjuk ki. Ez most került az Országgyűlés elé, és az október 2-án megtartott népszavazás elrendeléséről az Országgyűlés valamikor június elején döntött, úgyhogy ezt nem lehetett volna együtt megtartani. Abban, gondolom, nincs vita közöttünk, hogy akár kettő, akár három népszavazási kezdeményezést olcsóbb együtt megtartani. Itt a Választási Iroda vezetőjének iratából is kiderül, hogy ha egy második kérdést hozzáteszünk, akkor az olyan 180 millió forint pluszt jelent a 4 milliárd 487 millióhoz képest. Valószínűleg ez a szavazólapok legyártásának megkiszállításának a költsége.

Azt én kifejezetten különösnek tartom, hogy egy olyan párt képviselője kezdeményez népszavazást, amelyik az október 2-ai népszavazásnál arra buzdította a választópolgárokat, hogy ne menjenek el szavazni. Ez szerintem igen érdekes erkölcsi kérdéseket vet föl.

Az is igen érdekes erkölcsi kérdéseket vet föl, hogy mikor beterveztettük azt, hogy házszabálytól való eltéréssel döntsünk a népszavazás kérdésében, hogy az Országgyűlés elrendeli-e vagy sem, ön nem szavazott erre. Tehát valószínűleg ön ugyan összegyűjtött - való igaz - aktivistáival, párttársaival együtt 181 ezer aláírást 60 nap alatt, de annyira nem volt fontos mégsem a dolog, hogy hozzájáruljon akár ön, akár a többi frakciótársa ahhoz, hogy erről akár tegnap dönthettünk volna, hétfő esti tárgyalás mellett.

Még az igazságügyi bizottságbeli vitára szeretnék visszatérni, ahol Bárándy képviselőtársammal vitatkoztunk, hogy a Kúria mit vizsgált felül. Én végigolvastam azóta a Kúria végzését, és ennek a végzésnek a 4. oldalán egyértelműen leírja a Kúria az aláírásoknál, hogy ezek az aláírásgyűjtő ívek nem feleltek meg a népszavazási törvény 15. § (4) bekezdésében foglaltaknak, sőt a kérelmező által sem vitatottan 701 ív esetén nem teljesült a népszavazási törvény 15. § (4) bekezdése. Úgyhogy fenntartom azt, hogy ezt, mármint az aláírások érvényességét vagy érvénytelenségét a Kúria teljeskörűen felülvizsgálta (*Dr. Bárándy Gergely: Ez nem azt jelenti, Imre! Teljesen rosszul értelmezted! Nem vizsgálta az aláírásokat. - Gógös Zoltán: Rosszul értelmezted! - Az elnök csenget.*), nyilván a kérelemben foglaltaknak megfelelően. Én ezt látom a kúriai határozatokból.

Szerintem egyébként a Nemzeti Választási Bizottság határozatát teljeskörűen felülvizsgálhatja a Kúria, ha erre irányuló kérelem érkezik. Én a Kúria végzéséből azt látom, hogy egyébként érkezett erre irányuló kérelem. És azt is elmondtuk az Igazságügyi bizottságban, hogy az Országgyűlés a Kúria döntésének nem felülvizsgálati fóruma.

(15.00)

Ami a dolog érdemi részét illeti, én úgy tudom egyébként, hogy e hét pénteken, két nap múlva utolsó napirendként az Országgyűlés három olyan indítványt tárgyal, amelyek gyakorlatilag a népszavazási kezdeményezést okafogyottá teszik. Mindennek tükrében fog nyilván a frakciónk dönteni arról, hogy az A-, illetve a B-változatot támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel Országgyűlés! Megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Elég sok érdekes dolgot mondott a képviselőtársunk (*Dr. Vas Imre: Örülök neki!*), kettő-háromra hadd reagáljak gyorsan!

Az egyik ez a házszabálytól való eltérés. Képviselő úr, most miért asszisztáljunk mi ahhoz, hogy törvénysértésben van a Ház, és azt oldjuk meg gyorsan? Ugyanis ennek a házszabálytól való eltérésnek semmi egyéb oka nem volt, mint az, hogy képtelenek voltak maguk 30 napon belül ezt a kérdést kezelni. Ennyi volt, ugye? Azért akarták még határidőn belülré tolni valamilyen módon, úgy, hogy egyébként hajnali három órakor beszéljünk erről. Nem kényelmesebb most erről beszélgetni, mint éjjel? Ennyi volt az oka, ezért nem támogattuk se mi, se a többi ellenzéki párt. Ne nézzenek már bennünket hülyének! (*Dr. Vas Imre: Nem akart népszavazást!*) Egyszerűen nem akarták nyilván az október 2-ai népszavazás elé behozni a föld ügyét, mert kényes, ezért inkább úgy döntöttek, hogy akkor vállalják a mulasztásos törvénysértést, ami egyébként nem egyedi eset, a Fidesznél meg elég gyakran előfordul. Tehát ennyit a házszabálytól eltérésről.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A másik az, hogy kinek mihez van joga meg lehetősége. Szóval, képviselőtársaim, amikor én ezt a népszavazási kezdeményezést beadtam, akkor szerintem eljutottunk már mi itt közösen a többi ellenzéki párttal addig a pontig, hogy mindent megpróbáltunk, hogy a XXI. század elejének legnagyobb gazemberségét megakadályozzuk. Ugyanis nem tudom más szóval illetni azt a lefolytatott eljárást, amiben valamennyiünk legfontosabb vagyont elkótyavetyélte a kormány meg a Fidesz. Erre mi rengeteg kísérletet tettünk, hogy megakadályozzuk, sőt voltak is sikereink, mert most elég nagy zavar van abban is, hogy mondjuk, mire lehet költeni az ebből befolyt összeget. Az látszik, hogy most mindennel

próbálkoznak, már ipari parkoktól kezdve mindenről szó volt, most az a legújabb, hogy államadósságot csökkentünk. Nem, ebből igenis vidékfejlesztési célokat kell szolgálni, és ezzel már megelőgezem azt is nyilván, hogy egyértelműen nem fogjuk támogatni azt a törvénymódosítást, amit kitaláltak, hogy az NFA-törvénybe beemeljük egy államadósságcsonkítást. Kevesebbet kellene hülyeségre költeni, és akkor nem lenne ekkora államadósság.

Úgyhogy én úgy gondolom, ez a népszavazási kezdeményezés azért is volt számomra különösen fontos, mert pontosan tudom - dolgoztam egy olyan vállalatnál, amely állami területeket művelt meg piaci körülmények között is -, határozottan állíthatom, hogy az állami vagyon hasznosítása igenis lehetséges megfelelő intézményi háttérrel és megfelelő kontrollal akár úgy is, hogy jó bérleti konstrukciót találunk ki rá, és mondjuk, feltételnek tekintjük, hogy a vidéki foglalkoztatásban aktív szerepe legyen. Akárhogy is nézem, ez a legaktívabb vidékfejlesztési eszköz, hiszen egy olyan érték, amivel nagyon komoly hozzáadott értéket és nagyon komoly termelést lehet produkálni vidéken, főleg, ha ezt jól szervezük. De az állam azzal, hogy ezt a vagyontárgyat értékesíti, ettől a lehetőségtől elesik, onnantól kezdve egyetlen pillanat beleszólása abba nincsen, hogy ezzel mi történjen.

Azt is látjuk, hogy milyen következménnyel járt most már az eladott földek kapcsán az a dolog, hogy például az NFA folyamatos törvényteleniségekkel jegyezteti be a liciten nyertes győzteseknek a földet. Ugyanis kettő darab levél van nálam: az egyik az, amit leírt a miniszter, hogy csak abban az esetben nem élhetnek a helyben lakók az elővásárlási joggal, ha hibás jognyilatkozatot tesznek; majd van egy másik az NFA-tól, hogy nem előzi meg őszertünk a településen élő jognyilatkozata, mondjuk, a 20-25 kilométerre élő egyéb szereplőt, aki a liciten nyert, merthogy a kormányhatározatba beírták, hogy elővásárlási joga van annak, aki liciten szerzi meg a földet.

Na most, ebből perek tömegei lesznek, tömegei lesznek, ez biztos, és ráadásul az NFA megcsinálja azt a galádságot, hogy nem is értesíti a jognyilatkozat-tevőt, hogy te bolond ember, már régen bejegyeztük a földhivatallal a földet, amire te egyébként jogosan jognyilatkozatot tettél. Nem beszélve arról a helyzetről, hogy a nyertes fél meg elkezd megzsarolni, főleg akkor, ha bérleti jogviszony van, mondjuk, a korábbi használat. Ez egy tipikus eset, ráadásul úgy, hogy extrém bérleti díjat kér úgy - ez most már ilyen 180-200 ezer forint között van, hogy értsék a képviselőtársaim -, hogy nem csatol mellé szakértői véleményt. Ugyanis elkövette a parlament azt a hibát, hogy ugyan beleírta a törvénybe, hogy szakértői véleménnyel együtt ellátva lehet ezt az eljárást kezdeményezni, de annál a résznél nincs ez a szakértői vélemény-igény, amikor az van, hogy a megkeresett félnek 15 napon belül reagálni kell, ugyanis ha nem

reagál, akkor elfogadottnak tekinti még szakértői vélemény nélkül is a jogalkotó a megemelt bérleti díjat. Úgyhogy innen is üzenem mindenkinek, akiknek ilyen megkeresése van, hogy mindenképpen menjen bíróságra, és ne üljön nyugodtan azzal, hogy nincsen szakértői vélemény, akkor semmis a dolog. Nem semmis, szeretném jelezni, ez ragyogóan ki van találva.

Tehát ezt csak azért mondtam el, hogy azóta mi történt, meg hogyan jutottak egyébként úgy földhöz emberek, hogy a szakmához az életben soha semmi közülük nem volt. Nem beszélve arról, ami nagyon-nagyon sokszor elhangzott ebben a Házban, és már a népszavazás kiírása előtt is elhangzott, hogy tömegével jelentek meg a magyar mezőgazdaságban és a magyar földpiacon olyanok, akik kettő-három nap alatt szereztek ehhez megfelelő képzést. Én itt megkérdeztem a miniszterelnöktől, hogy megmúttatná-e magát aranyszikés sebéssel, ugyanis legalább ugyanakkora tragédia, ha földhöz nem értő emberek kezébe adjuk a földet, mert az vagy spekuláns, aki abból nyilván csak vagy rövid, vagy középtávon pénzt akar csinálni, vagy pedig olyan kóklér, aki meg tönkre fogja tenni. Látjuk, hogy mi zajlik például a hortobágyi bérbe adott területeken.

Egyébként mostanra készült el az a feljelentésem, amit természetkárosítás miatt és hanyag kezelés miatt fogok tenni, ugyanis látszik, hogy senki semmit nem tart be semmilyen vállalásából. Na most, ugyanezek a szereplők - mondjuk, a Hortobágyon pont nem, mert az természetvédelmi terület - gond nélkül elővásárlási joggal juthatnak hozzá azokhoz a területekhez, amelyeket egyébként egy teljesen hiteltelen és csalással összerakott pályázattal megnyertek. És ezt nem én mondom, bocsánat, ez a Fővárosi Törvényszék felfüggesztett eljárása és annak a határozata, amelynek az egyik pontja az, hogy az ENSZ korrupcióellenes egyezményét sérti. Azért ez egy elég veretes kijelentés, mondjuk, egy törvényszéktől, de a többi arról szól és olyan szakmai megállapítás, hogy nem lehet eltörölni például szerződéssel szerzett előhaszonbérleti jogot. Egyébként ezeket sorozatosan nyerik is meg az érintettek, mert ilyen nincsen. Tehát törvénnyel kétoldalú előhaszonbérleti jogot eltüntetni nem lehet, megpróbálhatják, de ez nyilván szinte biztosan alkotmányellenes; hogy aztán ez az Alkotmánybíróság majd mit dönt, mit nem.

A másik az, hogy nincsen olyan kormányzati intézkedés, aminél ne lenne jogorvoslati lehetőség is; nem a nyertes fél meg a vesztes fél között, mert abban van egy csomó polgári per, hanem a pályázatot kiíró és a vesztes fél között, mert ilyen sincsen, ilyen joggyakorlat nem létezik.

Azt gondolom, és jó is, hogy bejött a kamaraelnök úr, mert nagyon-nagyon tragikus dolgok történnek a megvett földek bejegyzése körül, és a kamarának az lenne a feladata, hogy megvédje a termelőket mindenhol, Zirc környékén is, a helyben lakó termelőket, akik tömegesen kerestek bennünket, hogy

elutasították a jognyilatkozatukat. Nekem azt írta le a miniszter úr, hogy biztos azért, itt van nálam a levele, merthogy hibás. Nem, három ügyvéd írta, abban semmiféle hiba nincsen, ott egyszerűen az van, hogy az NFA nem tartja be a törvényeket. És ha ebben nem lesz sürgős változás és lépés, akkor rengeteg olyan ember kezébe kerül föld, aki csak azért tudta megszerezni a helyben lakó elől a földet, mert a helyben lakó már nem akart tovább licitálni, mert azt gondolta, hogy neki erre ennél több pénze nincsen, a neppernek meg korlátlan a lehetősége; mert úgy gondolta, és ezt sugallta neki mindenki, hogy nem is kell liciten felverni az árat, mert úgyis meg lehet szerezni elővásárlási joggal, ami egyébként, úgy tűnik, ebben az esetben nem létezik.

Na most, én ilyen törvénymódosítást nem látam, hogy a fizikailag a településen élőt megelőzi az, aki árverésen megszerezte a földet, nincs ilyen. Itt a levél, Balázs, felolvasom neked, ha gondolod, itt van az NFA levele, hogy nem előzi meg az elővásárlási joga. Ezt az NFA írta le, a miniszter ellentétes véleménye ellenére. Na most, ha ez nem lesz rendbe rakva, akkor ebből, még egyszer mondom, perek tömegei lesznek, és óriási jogvitákat eredményezhet. Ebből is látszik, hogy ez az egész átgondolatlan, értelmetlen, és nem azt a célt szolgálja. Aprópó, külföldiek kapcsán is előjött ez az ügy. Nem számít, hogy liciten megnyerte a külföldi, majd az elővásárló megveszi. Ez alapján soha nem fogja, tehát ha az NFA-nak ez lesz a gyakorlata, akkor soha nem fogja.

És még egyszer hangsúlyozom: olyan extrém bérletidj-emelésekről hallok, ami nem érdeke az ágazatnak, nem érdeke, hogy kiszivattyúzzák a hasznót azokból a vállalkozásokból, ahol még most embereknek adnak munkát és nem keveset.

(15.10)

Sokkal inkább érdeke lenne ennek az országnak, hogy megbecsüljük még azokat, ahol legalább foglalkoztató ágazatokat működtetnek. Ez egyre kevesebb lesz. Ez egyre kevesebb lesz! Mindenki búzát, kukoricát, árpát, repcét akar termelni, azt nagyjából 2-3 hónapos munkával lehet, viszonylag kis kockázattal, ámbár lehet szidni a piacot, ha éppen alacsonyok az árak. Egyébként azok is lesznek, ha nincs belső felvevőpiac például a takarmánynövényekre, de egyébként egy nagyon kényelmes állapot, főleg úgy, hogy 70-100 ezer forintos vagy a Hortobágyon akár 200 ezer forintos hektáronkénti támogatást is el lehet érni. Ez az egész történet, ami itt a magyar termőföldpiacon zajlik, egy kabaré. Csak az a baj, hogy ennek a kabarénak véresen komoly következményei lesznek, amit nem szabadna hagyni.

Itt szóba került, hogy mennyi aláírás, meg egyéb. Kész Zoltán elmondta, hogy körülbelül mekkora társadalmi támogatottsága volt ennek a kérdésnek, hivatalos mérés volt, tehát semmi trükk nem

volt benne. Közel 80 százalékos támogatottsága volt mindkét kérdésnek, amiről most itt beszélgetünk. Nagyon sokszor hivatkoznak képviselőtársaim is közvélemény-kutatásra, sőt most olyat is hallok, hogy az ország 98 százaléka ment el szavazni, ezt mondta a TV2 valamelyik nap. Nyilván azért mondja, mert ezt kell nekik mondani. Gondolom, azok a szpikerek nem ennyire buták, csak a leírt szöveget kell olvasniuk. De még egyszer mondom, nem ez a probléma alapvetően. Önök azt mondják, hogy figyelnek a népakaratra. Itt 181 ezer, a választási iroda által hitelesített aláírás van. Egyébként a mai napig nem tudjuk, hogy mi lett annak a 20 ezernek a sorsa, ami egyébként, továbbra is állítjuk, hibásan került kidobásra. Egyébként, ha ez nem így van, nyugodtan menjenek bele, írják ki a népszavazást, mert azzal teljesen le lehetne zárni ezt a problémát. Ugyanis onnantól a vita megszűnt, mert a parlament úgy érzi, hogy nagyon közel volt a dolog, mert azt senki nem vitatja, hogy mi sokkal több aláírást adtunk le.

Az is elhangzott itt, hogy fénymásoltunk. Ez meg szemenszedett hazugság, mert egyetlenegy fénymásolt aláírás nem volt, csak volt olyan sora a választási statisztikának, hogy fénymásolt aláírások, és egy ekkora nulla volt odaírva. Azért ezzel óvatosabb lennék, óvatosabban kellene vele bánni, mert ez egy elég komoly fenyegetés, és szó nem volt erről, hogy mi bármit is fénymásoltunk volna. Nem. Az aláírás-mennyiség véleményünk szerint megfelelt annak, amennyi az előírás. Majdnem 28 ezer ívet adtunk le, az több mint 250 ezer, ha mind tele van, de nyilván mind nem volt tele. Úgyhogy 240 ezer aláírásról vitatkozunk.

Ebből lehet, hogy igaz, hogy 18 ezer kettős van, de ezt sem tudtuk leellenőrizni, mert hogy tudtuk volna. A másik, hogy elég érdekes útmutatók kevertek annak idején a Választási Irodánál, és csak egyetlenegy dolgot vettek figyelembe a négy paraméterből, hogy a személyi szám hogy van vagy nincs. Pedig minden egyes jogorvoslatnál egy szám elírását még a telefonos parkolásnál is elütés esetében figyelembe vesznek. A Választási Iroda erre nem volt hajlandó. A Kúriától meg senki nem várta el, hogy újraszámoljon 200 ezer aláírást öt nap alatt. Mert a törvénynek meg ez az extremitása, hogy amit három hónapig kell csinálni az irodának, azt öt nap alatt kellene a Kúriának elvégezni. Tehát azt gondolom, ha kellőképpen bátrak, akkor bele kellene ebbe menni.

Kész Zoltán jelezte, hogy máshogy is meg lehet oldani ezt a kérdést: ha a népszavazási kérdésben megfelelő törvény bekerül a parlament elé. Nagyon szeretném hangsúlyozni, hogy amit benyújtottak, annak semmi köze ehhez. Ugyanis oda van írva, amiről majd pénteken fogunk tárgyalni, hogy a „Földet a gazdáknak” program keretében zajló földárverések leállításra kerülnek. Akkor jön a következő hónap, és leírják, hogy folytatjuk Darányi Ignác-terv formájában. Nem, hölgyeim és uraim, vagy komolyan gon-

dolják, és akkor bejön egy olyan törvény, hogy Magyarországon a közeljövőben a kis állami területek, ami 3 hektár fölötti terület, nem eladhatók - akkor azt gondolom, hogy okafogyottá lehet tenni a népszavazást. De amíg az van benne, hogy egy adott program keretében zajló árveréseket akarnak egy törvénnyel leállítani, és hogy ez helyettesítsen egy népszavazást, azért, azt gondolom, ennyire nem kellene hülyének nézni senkit.

Úgyhogy ezt nagyon javaslom önöknek, mert ez a dolog nagyon-nagyon nem működik. A másik, amit mondtam, hogy az NFA-törvény módosítása sem fog működni, mert nagyon remélem, nem fogunk asszisztálni ahhoz, hogy elvegyük a vidéktől azt a pénzt, ami a vidéknek az utolsó értékesíthető vagyonyából befolyt a rendszerbe, mert most arról van szó, és beletegyék úgy, mint a magánnyugdíjpénztárba a megtakarításokat - aztán persze nem került oda - egy olyan nagy kalapba, amiből megint legkevésbé a vidéki emberek fognak látni. Az állami földeknek óriási hatása és lehetősége lenne egy normális agrár-vidékpolitika végrehajtásában. De ha valaki megnézi azt a 60 oldalas förmedvényt, ami most élelmiszer-stratégia kapcsán tervezetként van fenn a honlapon, akkor, azt hiszem, sok kérdése nincs, ha látta közlő ezt a szakmát. Mert az tele van ellentmondással, tele van szakmai ostobaságokkal, ugyanis jelenleg nem szakmai irányítás zajlik, hanem kimondtak egy számot, hogy milyen arányban kell Magyarországon a földművelésnek zajlani, és mindegy, hogy annak mi a következménye, azt akarják mereven, keményen megvalósítani.

Úgyhogy, képviselőtársaim, legyenek bátrak, írják ki ezt a két népszavazást, együtt írják ki, úgy lehet spórolni, és majd meglátjuk, hogy mi lesz ennek a következménye, hogy akkor mekkora támogatottság lesz emögött.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Rubovszky Györgynek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: *(Mikrofon nélkül:)* Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt képviseletében... *(Közbeszólások: Mikrofon!)* Elnézést kérek! *(Megigazítja a mikrofonját.)*

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja nevében szeretném bejelenteni, hogy mi az előterjesztett határozati javaslat B-változatát fogjuk támogatni. Gondolom, lesz ennek megfelelő módosító indítvány. Nem kívánom részleteiben indokolni, az előző jogszabálynál már elmondtam.

Szeretnék az Igazságügyi bizottság előtti vitából kiemelni egy kérdést. Bárándy képviselő úr arra hi-

vatkozott ott, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárás során nem ellenőrizte le az érvénytelen szavazatok körét. Szeretném a képviselő úr figyelmébe ajánlani - a Kúria végzése van a kezemben - a 13., 14., 15. és 16. pontját a végzésnek. Először is így kezdődik a 14. pont: „A kérelmező által sem vitatottan 701 ív esetében nem teljesült a népszavazási törvény 15. § (4) bekezdésében írt előírás.” Számomra ebből az a fontos, hogy ezt Gögös képviselő úr is elismerte. Az általa pontosan megjelölt kérdések, amelyeket a Választási Iroda nem fogadott el, részletes vizsgálat alá kerültek a Kúria részéről, és a 15. pontban kimondja a Kúria, hogy milyen formai hiányosságok voltak, amelyek a Választási Iroda döntését támasztják alá. És a végén a 16. pontban arra hivatkozik a Kúria, hogy a kérelmező további 45 aláírás tekintetében nem nevezte meg, hogy melyik aláírásokról van szó, erre való tekintettel ezeket azonosítás hiányában nem tudták vizsgálni.

Én ezt csak arra a támadásra mondom, hogy elhangzott, hogy itt sokkal több mint 200 ezer aláírás volt, de a Választási Iroda akadályozta meg, hogy érvényesüljön ez a 200 ezer aláírás. Hát, nem ők akadályozták meg! A Kúria végigvizsgálta pontosan *(Gögös Zoltán: Dehogyan vizsgálta, nem számolta újra!),* 701 ív tekintetében nyilatkozik az előterjesztő úgy, hogy elismeri, hogy érvénytelen. *(Gögös Zoltán: Az kizárt!)* Nem pontosítja. Tehát csak arra szeretnék hivatkozni, hogy minden részletre kiterjedően lehetőségéhez mérten a Kúria mérlegelt, és helyes vizsgálata alapján hozta meg a végzését.

Tisztelt Országgyűlés! Én a korábbi álláspontomat fenntartom. Ha ennek tényleg akkora támogatottsága lenne, mint amit önök megálmodtak, és minden észszerű érvnek ellentmond az önök álma, akkor itt is nyilván sokkal több aláírás lett volna. Csak egy példát hadd mondjak! Júniusban a Fidesz a betelepítéssel kapcsolatban elkezdett aláírást gyűjteni. A kettőmillió aláírást meghaladta az aláírási ívek száma. *(Gögös Zoltán: És ki látta azt?)*

(15-20)

Kettőmilliót! Nem 150 ezret vagy 140 ezret! *(Gögös Zoltán: Mi 4 millióról tudtunk. - Sallai R. Benedek: Majd leellenőrizzük.)* Nagyon helyes!

200 ezret meghaladó aláírást kell összeszedni, érvényeset, nem úgy, hogy érvénytelen íven, hanem érvényes íven, és ha ez meglesz, akkor ez a vita nem jöhet létre, mert akkor nincs más megoldás, mint hogy az Országgyűlés kiírja a népszavazást. Ez a vita azért jött létre, mert önök csak luftballonként beszélgetnek, és minden adatot nélkülöz az az állítás, amit mondanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz sorai-ban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Azzal kezdeném, hogy a Jobbik támogatta ezt a népszavazást, és szeretnénk volna, ha végeredményben kiírásra kerül. S nemcsak azért, mert egyébként egyetértünk az ebben feltett kérdéssel, és mi is úgy gondoljuk, hogy az állami termőföldeket nem lett volna szabad privatizálni, illetve a még megmaradtakat meg kellene őrizni a jövő generációi számára, hanem azon általános indoklás miatt is, amit az előző napirendnél Szilágyi György képviselőtársam már elmondott, azaz úgy általánosan egyetértünk azzal, hogy ilyen súlyú kérdésekben az állampolgárok véleményét érdemes, meg kell kérdezni egy népszavazás keretében.

Ha pedig a kormánypárti logikából indulunk ki, akkor meg gyakorlatilag mindegy is, hogy hányan mennének el egy ilyen népszavazásra, hiszen az politikailag akármilyen részvételnél is érvényes tudna lenni. Persze azért a gyakorlatban akkor lett volna ennek a népszavazásnak igazán értelme és akkor tudott volna valódi védelmet biztosítani, ha ezt egy évvel ezelőtt írjuk, pontosabban egy évvel ezelőtt megtartjuk, hiszen akkor képes lett volna a gyakorlatban is megvédeni önmagától meg a haverjaitól az állami föld nagy részét.

A történet arról szól, hogy a termőföldvagyonunk nagyjából 4 százaléka mint állami termőföld az elmúlt egy évben eladásra került, és elég álszentnek tartom azokat az érveket a kormánypárti padosorokból, hogy miért foglalkozik az ellenzék, miért foglalkoznak a magyar gazdák ezzel a szerény számmal, ezzel a 4 százalékkal. Én inkább máshonnan közelíteném meg, és azt mondanám, elég szomorú, hogy már csak ennyi állami terület volt, és még ezt a keveset is képesek voltak elherdálni.

Ha nem a Fidesz-KDNP-kormányról lenne szó, akkor igazán nem is jelentene számunkra ez ekkora megdöbbenést, de pont önök voltak azok, akik a nemzeti vidékstratégiában 2010-ben még azt hirdették, hogy az államnak jelentősebb szerepet kell a mezőgazdaság, a vidék és a földpolitika területén vállalnia, és pont önök hirdették azt - még az Ángyán József által fémjelzett programra visszautalva -, hogy az állami föld lehet a kulcsa annak, hogy a vidék megtartó képességét növelni tudjuk, hogy megfelelő minőségű és mennyiségű munkahelyet legyünk képesek létrehozni állami föld segítségével.

Ha önök nem herdálják el, akkor ez a föld nem került volna ahhoz a szűk elithez, akihez került, és akkor talán nem azokat a célokat szolgálná, amit most a gyakorlatban látunk, azaz például nem a Mézsa család vesz 2 milliárd forint értékben állami földeket, hanem esetleg kis és helyben élő, valódi családi gazdálkodókat tudtunk volna életképes birtokmérethez juttatni, olyan hagyományos gazdálkodási módokat tudtunk volna újra előtérbe helyezni, amelyeknek nagyon jól jött volna az állami földön keresztül a segítségnyújtás.

Hol van már, képviselőtársaim, az a demográfiai célprogram, amit szintén állami földre akartak építeni? Önök mondták, mi maximum támogatni tudtuk, de önök voltak azok, akik ezt elsőként itt a Ház falai között berobbantották, és ahogy mondom, jobbikos részről egy komoly támogatást élvezett volna ez a program. Hogy lesz így szociális földprogram? Vagy hogy még tovább menjek: fideszes önkormányzatoknál járunk most már úgy rendre, hogy minket, jobbikosokat keresnek meg, hogy próbáljunk meg lobbizni önöknel azért, hogy az állami földből önkormányzati projektek számára - legyen az Startmunka-program, vagy teljesen mindegy, milyen más munkahelyteremtő program - egy kis földet tudjanak szerezni, nem ingyen, hanem akár megvásárolva, hogy így tudják elindítani azt a helyi munkahelyteremtést, amit beígérték a választóiknak.

Nemhogy az önkormányzatok nem tudtak labdába rúgni, de még a meghirdetett pályázatok előtt egyfajta egyeztetést, amit kértek és igényeltek, sem voltak hajlandóak önök megtartani az önkormányzatok számára. Így eljutottunk oda, hogy az adott önkormányzat határában lévő állami földterület, ami egyébként nemes közcélokot szolgálhatott volna, akár egy budapesti ügyvéd kezébe került, aki természetesen betartotta az önök által írt jogszabályokat. Mert azt senki nem vitatja, hogy a háromnapos aranykalászos tanfolyamot elvégezte, illetve hogy a helyben lakást is biztosította valamely rokonánál, ismerősénél vagy strómanjánál.

Az a birtokpolitika, amit önök 2010-ben és azt megelőzően meghirdettek, 180 fokkal ellenkezője annak, amit ezzel a privatizációval véghez vittek. Persze a statisztikákkal, a számokkal nagyon jól trükköznek, nagyon jól bánnak, ezt mindig tudtuk önökről, így lehet az, hogy folyamatosan azt hangsúlyozzák és az áll a kommunikáció középpontjában, hogy mennyivel több földtulajdonos lett így a privatizáció során, mint ahány bérlője korábban volt az állami földeknek. Hát ez vitán felül áll. Én sem állítom azt, hogy a korábbi bérlési rendszert, amit javasolt a szocialista kormányok alakítottak ki, fenn kellett volna tartani. Ezt senki nem állította. Épp ezért szavaztuk meg a Nemzeti Földalapról szóló törvényt, a Jobbik frakciója épp ezért adta hozzá a bizalmát, mert mi is úgy gondoltuk, hogy azt a rendszert meg kell változtatni. De azt álmunkban nem reméltük volna, hogy miután a miniszterelnökük összeveszik koleszos lakótársával, annak az lesz az eredménye, hogy szembemennek a saját ígéretükkel, és el fogják adni az összes állami földet. Ugye, azt mégsem írhatták jogszabályba, hogy csak az érintett földjeit adják el, így kalapács alá került a teljes nemzeti földvagyon, s így gyakorlatilag lenullázódott a vidékfejlesztés ilyenformán való lehetősége és segítése is.

Jó lenne olyan statisztikákat látnunk, amikor majd egy ilyen népszavazási kezdeményezést nem akarnak útjára engedni, hogy ez a lépéssorozat hány

munkahelyet hozott létre. Nagyon érdekes számokat kapnánk, hogy azoknál a családoknál, ahol a meglévő 800, 1000, 2000 hektárt még kibővítették néhány száz hektár állami földdel, az jelentett-e egyáltalán új munkahelyteremtést. Mert visszatérve a számokra, az tényleg sokszor elhangzik, hogy milyen sokan tudtak az állami földekből vásárolni. Valóban, a fél-, 1, 2, 3, esetleg 5 hektáros diribdarab földekből elég sokan tudtak szerezni. S még azt is tudom, elfogadom, látom, hogy nem is mindig kellett hozzá Fidesz-pártigazolvány. De a zsiros darabokat, az egy területen lévő nagy darab földterületeket, amelyek profitképzésre valóban alkalmasak, és tőkeerő kell a megszerzésükhöz, szinte kivétel nélkül önközvetítő vállalkozói körök szereztek meg.

Amikor ezzel vitatkoznak, ezzel nem értenek egyet, akkor gyakorlatilag a tényeket és a statisztikát támadják. Végigbogarásztuk, végigvettük ezeket a számokat. Ha a földterületek nagyságát nézzük, akkor körülbelül a kétharmadát egy szűk 15-20 százalékos kör szerezte meg. Tehát pontosan ugyanolyan fordított aránytalanságot látunk, amit a támogatások területén már elmondunk, de abba már tényleg nem megyek bele, mert nem témája a mai népszavazási kezdeményezésnek.

Azért is tartanám fontosnak, hogy továbbengedjük és legyen ebben egy népszavazás, mert akárhogy is ígérjük, hogy leállítják a földprivatizációt, egyrészt nem hihetünk önközvetítőknak, mert korábban azt ígérték, hogy soha nem lesz ilyen folyamat, másrészt meg már most megkezdődtek az ötpárti egyeztetések arra vonatkozóan, hogy a 3 hektáros mértéket - ugye, a 3 hektár alatti területeket továbbra is megtartanak mint privatizálható földeket - fel szeretnék emelni 5 hektárra. Tehát már most megkezdődött a rendszer lazítása, úgy, hogy hivatalosan még le sem állították a földeladásokat.

S ne felejtsük el, hogy azért itt még maradt néhány ezer hektár, az erdőkről meg nem is beszélve. Ismerjük a fideszes hozzáállást meg a módszereket, szépen elkezdtek lejáratni az állami erdészeteket - hol jogosan, hol egyébként kevésbé jogosan, de most szintén nem ez a téma -, ami nem szolgál semmi mást, mint hogy a közvélemény előtt alátámaszák azt, hogy megindulhasson az állami erdészeteknek is a privatizálása. Lehet, hogy először csak maguk a cégek, aztán később az erdőterületek is, de minden jel erre mutat. Ugyanezt a sorozatot, ugyanezt az előkészítést megtették az állami földek privatizációja előtt is. Emlékszünk, akkor éppen Lázár miniszter úr mondta azt, hogy szétlopták, szétcsalták az állami gazdaságokat - ezzel indokolta a privatizáció megindítását -, és ugyanezeket a szavakat halljuk most az erdők tekintetében.

Fontos a pénz kérdése is, hogy mire is költjük ezt a 250-270 milliárd forintot. Egészen pofátlannak és elképesztőnek tartom - ahogy az előttem szóló is fogalmazott -, hogy a vidék utolsó nemzeti vagyontárgyát privatizálják, eladják, és nem a vidék fejlesztésére, nem a vidéki emberek, nem a mezőgazdaság megsegítésére akarják ezt a pénzt fordítani.

tésére, nem a vidéki emberek, nem a mezőgazdaság megsegítésére akarják ezt a pénzt fordítani.

(15.30)

Ezen okok miatt is nagyon fontosnak tartanám, hogy továbbmenjen ez a népszavazás, még ha valódi célját tényleg akkor érte volna el, ha egy évvel ezelőtt már megszületik ez a döntés. De hát akkor még senki nem tudhatta, hogy önök ennyire szembemennek korábbi felfogásukkal, ígéreteikkel. Így én is arra kérem önöket, hogy engedjék tovább ezt a népszavazást, ne legyenek gyávák, nézzük meg azt, hogy mi a magyar emberek véleménye.

És azért, hogy ez a népszavazás és minden jövőbeni népszavazás eséllyel vegye az akadályokat, javasolom, hogy szállítsuk vissza 25 százalékra például azt a küszöböt, ami alapján aztán majd közjogilag is tud egy népszavazás érvényes, eredményes lenni. Hiszen jól látható, hogy még egy ilyen, sok milliárdtal, 15-20 milliárd forinttal megtámogatott népszavazás sem képes megugrani az 50 százalékot, akkor adjuk meg az esélyt annak, hogy egy olyan népszavazás, amire, bármely ellenzéki párt vagy bármilyen civil szervezet nyújtja be, nyilvánvalóan nem fog ennyi pénz jutni. Ez azért egyenesen aránylik ahhoz is, hogy kisebb eséllyel tud megmozgatni milliókat. Adjuk meg az esélyt azzal, hogy közösen visszaviszük a korábbi határra.

Ha önök időben gondolkodnak és ezt megtették volna, akkor ez az önáltájon szűrés, amit ezzel az előző kvótás népszavazással csináltak, sem történhetett volna meg. Így a jövőbe látásukban is bízva ezt is feltesszük újra javaslatnak. Ezek voltak a legfontosabb érvek, tehát összességében szeretnénk, ha továbbmenne. Ne féljenek tőle, hallgassák meg az emberek véleményét, politikailag így is, úgy is érvényes lesz. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt szűk szombat Megjelentek! Tisztelt Képviselőtársaim! Most gyakorlatilag arról kellene a parlamentnek vitát folytatnia, hogy az állami termőföldek további értékesítésének tilalmával kapcsolatos népszavazást kiírja-e az Országgyűlés vagy sem. Ehhez képest itt nagyon-nagyon szűk körben halljuk vagy mondogatjuk el egymásnak a saját érveinket.

Rubovszky elnök úrnak, ha megengedi, rögtön tennék fel egy kérdést, és jeleznék valamit. Ugye, azt tetszett volt mondani, hogy törpe kisebbségben van az a vélemény, amelyre csak 180 ezer aláírást lehet összegyűjteni. Hadd kérdezzem meg, önök hány aláírást gyűjtöttek össze a népszavazásukhoz. Ja,

nullát, semennyit. Akkor azt hogy lehetett kiírni? Hát, önöknek nem kellett hozzá aláírást gyűjteni. Konkrétan mennyi aláírást gyűjtött be? Akkor annak milyen legitimizációja volt, ha azt mondja, hogy ennek nincs? *(Dr. Rétvári Bence többször közbeszól.)* A második kérdésem: mint jogot értő embert hadd kérdezzem már meg, hogy ha a magyar jogszabályok konkrétan lehetőséget teremtenek arra... - Rétvári Bence, nem tudom, szót kapott, vagy mondhatom tovább?

Tehát összességében az a második kérdésem, hogy amennyiben a magyar jogszabályok azt mondják, hogy 100 ezer aláírás fölött ide lehet hozni a parlament elé, és lehet mérlegelni, akkor önök miért nem mérlegelnek? *(Dr. Vas Imre: Mérlegeljük.)* Hát, akkor mondják már el azt, legyenek szívesek, hogy mi az az ok, amikor átengednének egyet? Akkor mennyinek kellene lennie? Akkor 199 999-nek kell lennie, hogy átengedjék? Vagy milyen témának kellene lenni, hogy ezen jogszabályi felhatalmazással átengedjék? Nem azt mondja ez a jogszabály, amit ön jobban ismer, mint én, hogy ha valami sikertelen, akkor ki kell dobni az ablakon, hanem azt, hogy az Országgyűlés hatáskörébe adja. Ezt a hatáskört önök mérlegelés nélkül kidobják, és azt mondják, hogy erre nincs szükség. Nyilvánvalóan azért fontos, hogy erről beszéljünk, mert az önök demokráciakultúráját mutatja, hogy nagyjából mire számíthat az ország, és mire számíthatunk mi.

Rubovszky elnök úr azt is mondta, hogy itt a pénteki nap folyamán a termőföld-privatizáció lezárásával kapcsolatos jogszabályi terv országgyűlési határozat formájában be fog jönni, és önök szerint okafogyottá vált ez a népszavazás. Kérem szépen, szó nincs erről, hogy okafogyott. Miért lenne okafogyott? Most akarják gyorsítani a lopás mennyiségét. Most idáig ajánlattétel útján az NFA földjeit 3 hektárig lehetett, ezt viszonylag arcátlan keretek között 2013-ban önök emelték már meg, akkor is ellenzéki tiltakozás ellenére, 1 hektárról 3 hektárra, a háromszorosára, hogy ne kelljen semmiféle átláthatóságot teremteni, hanem valaki bemegy az NFA-ba, tesz egy ajánlatot, és ennek az NFA elnöke odaadja a földet. Most ezt akarják 5 hektárra növelni.

Hát, kérem szépen, szó nincs arról, hogy önök le akarják állítani ezt. Önök képmutató módon ezt állítják, miközben fel akarják gyorsítani, és a nyilvános licitet akarják kizárni ennek az egésznek a rendszeréből. Innentől kezdve kezdünk el beszélni arról a témáról, hogy érveljünk, hogy mért kellene a Magyar Országgyűlésnek igenis kiírnia azt a népszavazást. Gógös Zoltán képviselőtársam egy nagyon fontos dologra hívta föl a figyelmet, hiszen a termőföld-privatizáció és az azt megelőző folyamatok egy nagyon fontos szemléletbeli változást okoztak az ágazatban. Ez pedig a tulajdonosi szemlélet erősödése a földhasználóval, tehát a gazdálkodóval szemben.

Önök teljes mértékben kihátráltak a mezőgazdasági termelést végzők mögül, kihátráltak a termelők

mögül, és lehetőség szerint a legtöbb jogot és lehetőséget most már a tulajdonosoknak adják oda. Ezért módosítgatják a jogszabályokat, ezért lehet kezdeményezni az aranykoronákénti földhasználati bérleti díj megemelését. Ezért van az, hogy önöknek nem az a fontos, hogy ki használja a földet, ki talál belőle munkát, hanem az a fontos, hogy ki a tulajdonos. Nyilvánvalóan azért fontos erről beszélni, mert az egész nem történt volna meg, ha nincs először is a földforgalmi törvény.

A földforgalmi törvényben ez volt az első bűnük a sok közül, de most csak nyilván a birtokpolitikáról akarok beszélni, de ott ágyaztak meg ennek. Kinyitották a kiskaput saját ügyvéd haverjaiknak, itt is van, ugye, pont két ügyvéd, arra, hogy egy aranykálászos gazdatanfolyammal elmegyek, attól már rögtön földműves leszek, és vehetek földet. A termőföld-privatizáció kapcsán nem véletlen az, hogy közel 10 százalék a doktori címmel jelzett vevők aránya, mert alapvetően ettől lehetséges az, hogy rózsadombi jogászok vásároltak a termőföldből. Nyilvánvalóan ez volt az első bűn.

Jött a birtokpolitikában a második. 2011-ben „Földet a gazdáknak” címmel elkezdték a bérleti rendszert. A bérleti rendszerrel nyilvánvalóan mindenki tudja ma már, nemcsak Ángyán-jelentések szólnak erről, hanem számos sajtóorgánium és oknyomozás feltárta ezt, odaadták a haveroknak a földet. Konkrétan húsz évre kötötték le a bérleti jogokat, majd amikor beültek az új bérlők, és bejegyezték számukra a húszéves bérleti jogot, akkor önök kitalálták, hogy a bérleti jog mellé el is adják a földet, és ezt úgy, hogy előtte ennek használati jogát lekötötték. Kérem szépen, ennek egy értelme lehetett, mégpedig az, hogy senki másnak ne legyen értelme megvenni a földet, bármilyen nyilvános licit is van, mint annak, akinek már önök odaadták bérletként.

Alapvetően ez a termőföldrablás folyamata és a termőföld-privatizáció, ami eleve bűnben született és bűnben hajtották végre, és gyakorlatilag mindennek a folyamatnak a lezárásáról lehetne dönten. Magyarországon a népszavazás kiírására nyilvánvalóan azért lenne szükség, mert önökre nem lehet rábízni semmit, mert nagyjából, amit önökre rábíznak állami vagyont, az vagy eltűnik, vagy elveszti közvagyon jellegét, átalakul magánvagyonná, és onnantól kezdve magánvagyonokat gyarapít. Ugyanez történt, ezt nyilvánvalóan tudjuk, az Országgyűléssel is. Az is elvesztette képviselői jellegét, és beállt inkább a fideszes bűnözői családok képviselői szervévé és jogalkotási feladatait ellátó szervévé.

De most összességében arról kell beszélünk, hogy szükség van-e erre a népszavazásra. Amellett szeretnék érvelni, hogy van. Alapvetően, ha egy normális kormánya lenne az országnak, és a Földművelésügyi Minisztériumban egy nagyon picit is kompetens emberek ülnének, nem pedig szintén vidéki ügyvéd kollégáiknak adnák a szaktárcákat, akkor

abban az esetben, ha... (*Dr. Rétvári Bence: Mi ez az ügyvédelenség?*)

Köszönöm ezt az észrevételt Rétvári Bence államtitkár úrtól. Miért kell erről beszélni? Tessék már megnevezni az agrárszakirányú végzettséggel rendelkező államtitkárokat az FM-ben! A miniszter egy jogász, soha életében nem dolgozott, polgármesterként ténykedett. A földügyekért felelős államtitkár jogász, soha életében nem dolgozott rendes munkát, pártvonalon futott, így mondják, idézőjelben, mert csak a pártoknak dolgozott. Hát nézzük már végig, hogy kik foglalkoznak a szakmai területekkel! Persze, hogy azzal érvelek, hogy nem lehet rábízni olyan emberekre a vidék és az agrárium ügyét, akiknek közülük nincs hozzá.

A probléma alapvetően azzal van, hogy a népszavazást pont azért kell ebben a témában kiírni, mert olyan végtelenségig elhibázott a birtokpolitika, hogy ami lehetőség szerint megteremtette azt, ami ellen 2010-ig folyamatosan küzdöttek, annak most a legnagyobb szakértelői legyenek. 2010-ig, ameddig az MSZP kormányzott Magyarországon, Font Sándor képviselőtársamat akárhányszor hallottam a kis- és családi gazdaságokról hitelesen, korrekten megszólalni. Majd 2013 után, ahogy elment Ángyán József az FM-ből, ez megfordult, és ugyanezek a politikusok elkezdték a nagybirtokok, óriásbirtokok szekerét tolni.

Gyakorlatilag ez a birtokpolitika az, ami miatt a népszavazásra egyáltalán szükség van. Ez eredményezi azt, hogy arról kell beszélnünk, hogy a birtokpolitika vonatkozásában önök olyan szélsőségesen kiszolgáltatották a vidéket, részben a munkahelyet teremteni nem tudó barátainknak, részben azoknak az óriásbirtokoknak, amelyeknek hatékonysági tényezők miatt nem is érdekük az, hogy létszámot foglalkoztassanak, hogy igenis jó lenne a magyar vidéknek, főleg az agrártársadalomnak erről véleményt nyilvánítani.

(15.40)

Alapvetően persze hogy tiltakoznak eziránt. (*Dr. Rétvári Bence: Akkor miért nem jött össze a 200 ezer aláírás?*) Önök is tisztában vannak azzal, hogy teljesen rossz az irány, tisztában vannak azzal, hogy az, amit elcsaltak és elloptak mindezekből a rendszerekből, az hiányzik a magyar vidék foglalkoztatásában. Ezt önök is tudják, nem véletlenül nem akarnak népszavazást. Ha ettől nem kellene félniük, akkor minden további nélkül belemennének, ha ezt ki lehetne PR-célokra használni és bármilyen reklámfelületet érdemes lenne odaadni Rogán Antal miniszter úr szomszédjának, akkor nyilvánvalóan ezzel a lehetőséggel élnének, de most, jelen pillanatban ódzkodnak ettől, olyannyira, hogy a Fidesz padsoraiban senki nem ül, és néhány KDNP-sel kell itt vitáznunk arról, hogy hogyan szavazzunk erről a magyar vidék sorsát meghatározó kérdéstről.

A népszavazás kiírása mellett érvelek továbbra is. Alapvetően az állami földek abban a mennyiségben, amiben még rendelkezésre állnak, hosszú távon is képesek vidéki munkahelyeket fenntartani. Abban a szétzüllesztett rendszerben, amit a foglalkoztatás terén önök teremtettek, alapvető lenne, hogy a közmunkaprogram átalakuljon úgy, olyan formában, amely termelni képes, elsődleges munkapiaccá alakul. És igenis, ha az elhibázott birtokpolitikából adódóan nem tudtak semmit tenni annak érdekében, hogy a családi kisgazdaságok megerősödjenek, akkor lenne az államnak feladata, hogy az ez irányú törekvéseket legalább az önkormányzatoknál, az önök által kezdeményezett, az önök által támogatott szociális szövetkezeteknél... - mondjuk, lehetőséget teremtsen a foglalkoztatásra, de önöknek ez nem cél.

Ezeket az állami földeket oda lehetne adni annak, aki azt vállalja, hogy a lehető legtöbbet foglalkoztat ezeken. Vetítsük le hektáronként, hogy mekkora foglalkoztatási létszám jön ezekhez a területekhez, nézzük meg az önök barátainál, a fideszes cimboráknál, a helyi önkormányzati képviselőknél egy-egy településen, hogy mi történt a földekkel! 2011 óta, amióta bérbe adták ezeket, azóta gyakorlatilag kiadják bérbe hasznosításra, bérmunkával elvégeztetik, foglalkoztatás nem jár hozzá, felveszik a támogatást, eladják, amit letermelnek, még a gyepterületek esetén is a szálastakarmányt, és ez tiszta haszon, csak éppen a vidék nem nyert vele semmit, mert nem jött létre munkahely, nem teremtődtek olyan javak, amelyeket a vidék hasznosítani tudna.

A termőföldről szóló népszavazás kiírása arról szól, hogy lehet-e ennek megálljt parancsolni, nemcsak az önök részére - jöhet itt még tolvajabb kormány is, én ezt nem tagadom, tehát nemcsak az önök részére -, hanem bármilyen magyar kormány részére, hogy a közös vagyont, a nemzeti vagyont minden magyar állampolgár részére meg lehessen védeni. A népszavazás erre adna kötelezést Magyarország számára, szemben azzal, amit önök most itt meglehetősen képmutató módon pénteken elébünk tolnak és az Országgyűlés elé hoznak, hogy papíron le akarják zárni azt a népszavazást, közben meg fel akarják gyorsítani annak a mértékét, hogy nehogy már nyilvános licittel kelljen licitálni, nehogy már átlátható legyen a rendszer, hanem ajánlattétellel hogy lehet bemenni az NFA vezetőjéhez - ugye, a hivatal meg sem marad, mert maga csak a Földalap marad meg -, hogy lehet bemenni, mondjuk, a Birtokpolitikai Tanács elnökéhez, aki teljesen véletlenül a földügyekért felelős államtitkár az FM-ben.

Ezt meg lehet akadályozni. Meg lehet akadályozni azt, hogy a magyar társadalom jövőjének és a magyar vidék jövőjének alapot adó termőföldkészlet közös tulajdonban maradjon. Ehhez lehet a magyar társadalom véleményét kérni, és ehhez kell a felhatalmazását kérni, mert miután önök erre nem képesek, miután érdekeik ezzel ellentétesek, hiszen azok az agrárbárák családok, akik önöket mozgatják, és a

magyar vidéket eláruló Magoszt mozgatja, az a nagybirtokrendszer nyilvánvalóan nem érdekelt ebben. Nem érdekelt abban, hogy munkahelyek jöjjenek létre, nem érdekelt abban, hogy a magyar vidék megmaradjon, mint ahogy nem érdekelt abban, hogy a kis- és családi gazdaságok megerősödjenek.

A népszavazás kiírása mellett minden szakmai érv megáll, gyakorlatilag a közös tulajdon védelmének megvalósítani, és ennek megfelelően kell a döntéseket meghozni. Ahhoz kérem képviselőtársaimat, hogy ezt támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a szót.

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most kétpercesekre van lehetőség. Gógös Zoltán képviselő úr jelentkezett be, öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Csak egy reakció lenne Rubovszky képviselőtársamnak, bizottsági elnök úrnak, hogy én nem ismertem soha, semmilyen aláírást, hogy 700 ív, sőt pontosan azt vitattuk leginkább, hogy az íveket azért dobták ki, mert a gyűjtő személynél volt valamilyen azonosítási probléma, megmondom, hogy milyen például. Olyan, hogy - mondjuk, mondok egy nevet, nem ő volt - Kovács Jánosné, és miután a rubrika, amelyikbe be kellett írni a személyi azonosítót, nem annyi rubrika volt, ahogyan általában a személyi számnál leírják, hanem egy ilyen végtelenített számsornak volt kocka - mert ugye, oda mást is be lehetne írni, mert elvileg aláírást külföldi állampolgár is gyűjthet, az nincsen megtiltva, és neki más a honosítási papírjának a száma -, ezért nem írta be, hogy kettő, minden szám passzolt.

Én azt gondolom, hogy ha egy hivatal normálisan működik, akkor azért azt el lehet fogadni, még ha a komputer kihozza, hogy a kettes hiányzik csak, az összes többi meg passzol, csak mi azt kifogásoltuk, és ezért mentünk a Kúriára - de azt senki nem gondolta, hogy a Kúria öt nap alatt újraszámolja a 240 ezer aláírást, mert ez fizikailag képtelenség -, csak mi azért mentünk, mert azt mondtuk, hogy volt arra már példa, pont a választási eljárásban, amikor ajánlószelvényénél mondta ki a Legfelsőbb Bíróság, hogy attól még a választó akaratát figyelembe kell venni, ha egy számot elírt a személyi számában is. Tömegesen voltak ilyenek, tömegesen, még egyszer mondom, amivel a kilenc darab aláírást kidobták, azért, mert nem volt egyértelműen beazonosítható, és a 700 ív az pontosan...

Én soha nem mondtam, hogy mi azt elfogadjuk, azt mondtuk, hogy nem igaz, hogy ha egy íven van négy azonosításra alkalmas adat, abból csak egyetlen vesz figyelembe a Választási Iroda, csak egyet, a személyi számot. Beírták a személyi számot, az nem passzolt, akkor ki van dobva, de ha megnézték volna, hogy ami még azon van, mert a születési évvel, a névvel meg az édesanyja nevével általában beazonosítható bárki (*Az elnök csenget.*), ehhez nem is kellett volna személyi szám. Tehát mi ezt vitattuk,

és ezért mondjuk azt, hogy nagyon sok olyan aláírás került ki a rendszerből, ami szerintünk érvényes volt.

ELNÖK: Most Rubovszky György képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelettel, én nem vettem részt ebben a perben, én felolvastam a végzést, ami itt van a kezemben, de azért azt hadd mondjam, hogy ha oda tetszett volna figyelni, a mostani népszavazáson a levélben való szavazásnál, ha valaki elírta, külföldről jövő elírta az anyja nevét, kidobták, és azt mondták, hogy érvénytelen.

A népszavazással kapcsolatos jogszabály nem ad lehetőséget arra, hogy hibás adatot túltegye magát bárki is. (*Gógös Zoltán: Ez a hiba!*) Én nem azt mondtam, szó szerint akarom felolvasni, 14. bekezdés: „A kérelmező által sem vitatottan 701 ív esetében nem valósult meg a törvény.” Ha a négy adatból egy hibás, kész. A népszavazásnál, a mostani népszavazásnál elírták - ezt lehetett hallgatni a sajtóban -, először leellenőrizték azt a Választási Irodán, hogy az adatok megfelelnek-e, és magát a népszavazási borítékot nem bontották föl, és azon, ha elírták az anyja nevét, egyből kidobták, ez volt a legtöbb. Ezt írja elő a törvény, a hivatal nem javíthat.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok sorában.*)

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv kedvéért mondom, ugye, Rétvári Bence államtitkár úr közben bekiabált, hogy akkor miért nem írták alá, és csak erre szerettem volna reagálni. Államtitkár úr, látom, hogy fővárosi gyerek, kevésbé ismeri ezeket a kis közösségeket, gyakorlatilag a magyar vidéken az önök pártja és az önök kormánya egy feudális, hűbéri rendszert épített ki. Itt gyakorlatilag az emberek a pultokhoz nem mertek vidéki térségekben sokszor idejönni egy-egy közösségben, azért, mert mindenki ismer mindenkit, és az önök helyi emberei - polgármesterek, képviselők és mindenki - tönkreteszik őket. Voltak most jó néhányan, akik azt mondták, hogy azért mennek népszavazni, mert a bizottságok figyelik, hogy kik mennek el, kik nem, és köztisztviselő, közalkalmazott nem meri megtenni. Ez az önök demokráciájának a szintmérője, hogy mennyien vállalják a nevüket és mennyien adják a nevüket ahhoz, hogy egy népszavazás létrejöjjön.

A másik pedig az, ne felejtjük el, hogy szó nincs erről, hogy miért nem írták alá. Aláírták, tehát 200 ezernél többen aláírták. Van, aki elírta a személyi számát, vagy olyan hiba következett be, hogy mondjuk, aláírta kétszer, amit nem lehetett észrevenni, amikor több párt is gyűjtött, meg több civil szervezet

is, és egy halom olyan emberi hiba közrejátszik egy ilyenél, amikor nincs nála a laccímkarttyája és fejből írja a személyi számát. Szó nincs erről, hogy nem írták alá, aláírták, csak a Nemzeti Választási Iroda azt mondta, hogy ennek egy része érvénytelen. Ilyen esetekben azt mondja a jogszabály, hogy be lehet jönni a parlament elé.

Mi semmi mást nem kérünk, miután jogszabályi felhatalmazás adott lehetőséget, hogy a Magyar Országgyűlés, figyelembe véve az aláírás mennyiségét, figyelembe véve a téma közügyi jellegének fontosságát, támogassa ezt az aláírás-kezdeményezést. Nyilvánvalóan lenne más lehetőség, ha önként lépne ki ebből a földrablásból, de nem teszik meg, ezért van az, hogy a népszavazás intézménye és a részvételi demokrácia elvei kellene hogy érvényesüljenek. Köszönöm a szót, elnök úr.

(15.50)

ELNÖK: Most Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót, két percben.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden reagálnék arra, amit a nevem említése kapcsán képviselő úr mondott: a Fidesz-KDNP-nek ellenzéki időben is sikerült egy-, illetve kétmillió nagyságrendben akár népszavazáshoz, akár más kérdéshez az emberek aláírását összegyűjteni. Lehet az is egy értelmezés, amit ön mond, tisztelt képviselő úr, de lehet olyan értelmezés is, hogy az emberek nem értenek egyet önökkel. Amit önök problémának gondolnak, kicsit vehemensen előadják a parlamentben, az emberek nem érzik úgy, hogy amikor ezt mondják, akkor egy valós problémáról, egy tömeges problémáról beszélne. Mert amikor vizitdíjról beszélünk, kórházi napidíjról beszélünk vagy a bevándorlás veszélyéről beszélünk, azt az emberek úgy érezték, hogy az valóban az ő problémájuk, valóban itt az akkori ellenzéki vagy kormányon lévő pártok, a Fidesz és a KDNP az ő érdekükben lép fel, és ezért messze jóval több aláírás érkezett mindegyik kérdésnél, mint amúgy.

Tisztelt Képviselő Úr! Lehet, hogy ön velünk vitatkozik, és ön most így érzi, de lehet, hogy igazából maga mögé kéne nézni, hogy amikor azt mondja, hogy emberek százezreiről van szó, akkor valóban ott vannak-e azok az emberek százezerszámra, vagy pedig azt mondják, hogy... (Dr. Vas Imre: Százszámra.) vagy pedig lehet, hogy csak százszámra, igen, ahogy képviselő úr mondja, és valóban pedig a vidéken élő emberek nagy része, jó része úgy érzi, hogy jó irányba fordultak az országban a dolgok. Mert ön most úgy beszél, mint a szocialisták, miközben azt mondja, hogy nem azt akarja, mint a szocialisták. De akkor miért beszél ugyanúgy, mint ők? És ezt nyilván a Jobbiknak is mondhatnánk.

Szóval lehet, hogy az az önök álláspontja, amit itt elmondtak, és így értelmezik, de van olyan is, hogy lehet, hogy önök beszélnek emberek százezreiről, de azok nem ezt az álláspontot képviselik valójában, nem így érzik a hétköznapjaikban (*Gógös Zoltán: Próbáljuk ki!*), nem látják, hogy rossz irányba mennek a dolgok. Úgy érzik, hogy jó irányba mennek a dolgok, mindnyájuk számára előnyös irányba, és ezért nem mennek egész egyszerűen oda az önök standjaihoz, és nem írják alá a jogszabályokban rögzített mértékben az aláírásgyűjtő íveket. Mert nem azt érzik, hogy az ellenzéknek van igaza ebben a kérdésben, hanem azt érzik, hogy a kormánypártoknak van igaza.

Ebben a kérdésben, amit ön sorsfordítónak is nevezett, és nagyon sokféle jelzöt alkalmazott ezzel kapcsolatban, mégsem volt 200 ezer érvényes aláírás emögött. Szerintem lehet, hogy önöknek is érdekesebb elgondolkodni ezen, hogy lehet, hogy ezekben a kérdésekben nem mennek rossz irányba a dolgok, és az emberek legalább győzzék meg önöket erről. Amikor önök nagy vehemenciával belementek ebbe az ügybe, nem gyűlt össze a minimális társadalmi támogatottság, és nemhogy az az arány nem, amit a Fidesz-KDNP korábban millió nagyságrendben összegyűjtött, hanem még az a 200 ezres nagyságrend sem volt meg, akkor lehet, hogy önök nem hallják meg az emberek szavát országszerte.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm. Lassan több felszólalást látok a képernyőn, mint ahányan itt ülünk, mert mindenki kétpercesre és normál szókérésre is bejelentkezett. Én most Magyar Zoltán képviselőnek adom meg a szót, normál időkeretben, mert már régóta várakozik erre.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Hát, meghíletett itt néhány hozzászólás. Államtitkár úr, a Jobbik nem úgy beszél, ahogy az MSZP vagy az LMP, hanem úgy beszél, ahogy önök beszéltek korábban. Tehát mi most azt képviseljük, amit a Fidesz képviselt 2010-ben és azt megelőzően a magyar földvagyonnal. Úgyhogy ön saját magával áll vitában akkor, amikor a privatizációt védi, és azt védi, hogy egy olyan népszavazás kiírásra kerüljön, ami ezt - legalább még a maradékot - igyekszik megakadályozni. Úgyhogy mi csak továbbvisszük az önök korábbi gondolatát, annyi különbséggel, hogy mi majd kormányon is megőrizzük ezt az utat, és abban leszünk érdekeltek, hogy a magyar nemzeti vagyon megmaradjon és gyarapodjon.

Az, hogy a magyar társadalom mi mögött áll és mi mögött nem áll, azt valószínűleg nem az fogja megmutatni, hogy mennyi aláírást gyűjtött egy ilyen kezdeményezés, hiszen a közvélemény-kutatások, de akár rendelkeznek önök a saját cégeiktől illet, bebizonyították, publikálták, világossá vált, hogy mind a

három frakció, akiket most itt érintettünk vagy szavazótábor körében messze 80 százalék fölött van azoknak az aránya, aki a földprivatizáció leállítását szeretnék. A Fidesz szavazóinak nagy része is a közvélemény-kutatások szerint elítéli ezt a folyamatot. Ha pedig ön ezzel nem ért egyet, akkor még egyszer mondom, bízbanak meg egy közvélemény-kutató céget, vagy még egyszerűbb: engedjék tovább ezt a kezdeményezést, és akkor világossá válik, hogy mi az emberek akarata.

Az pedig tényleg egy valós probléma, hogy nem mindenhol mernek aláírni sajnos az emberek egy olyan petíciót vagy egy olyan kezdeményezést, ami esetleg a kormánypártok érdekeivel szemben áll, és erre nem érv az, hogy önök ellenzékben erre képesek voltak. Sőt, inkább pontosan önöket minősíti, hogy kormányra kerülve egy olyan rendszert építettek ki, ahol sajnos megfordult az emberek korábbi reakciója, és nem feltétlenül mernek aláírni egy ilyen kezdeményezést.

Államtitkár úr, gondoljon abba bele, abba az egyszerű helyzetbe, teljesen mindegy, melyik korábbi kormányról beszélünk, hogy ha egy ilyen privatizációs hullámot a magyar termőföldvagon tekintetében elindított volna, mi lett volna itt, államtitkár úr! A Kossuth téren hónapokig traktorok lettek volna, és nagy sátrakban főzték itt a kondérban annak idején is a gazdatüntetések az ételt tömegesen, és komoly felháborodást generáltak. Mi lett volna akkor a mostani Magosz-vezetőkkel? Gondolom, a pódiumon szónokoltak volna, nagyon helyesen, a privatizáció ellen. Ehhez képest most, hogy megvették a magyar vidék ezen „érdekképviseleit” kilóra, mert mondjuk ki, az nem érdekvédelem, hogy a vezetők zsíros állásokban, kormánypárti állásokban ücsörögnek, és ugyanez igaz egyébként az agrárkamarára is, megyei és országos szinteken is, tehát ezen szervezetek, teljesen mindegy, milyen más színezetű kormány esetén, a lehangosabban tiltakoznának egy ilyen privatizációs hullám ellen.

És amikor önök a termelők, a gazdák érdekében beszélnek, akkor is egy nagyon fontos különbség van kettőnk között. Az önök felfogása szerint a magyar gazdatársadalom az a 15 ezer gazdálkodó, akik tényleg valóban köszönik, jól vannak. Egy komoly birtokméretet alakítottak ki, XXI. századi technológiával dolgoznak, és 300-400 hektáronként teremtenek egy munkahelyet. Az önök szemében ez a gazdatársadalom, ez a mezőgazdaság meg ez a magyar vidék. Szeretném önöket arról tájékoztatni, hogy nem ez a valóság, nem ez az európai út és nem ez az út, amit egyébként önök is vállaltak még ellenzékben, és oly hangosan követeltek.

Nem ezt a 15 ezer családot akarom bírálni, nem irigykedem, örülök, hogy ők jól megvannak, örülök, hogy az ő helyzetük stabil, de ilyen mezőgazdasági adottságokkal megáldott országban ennek a számnak nem 15 ezernek kellene lennie, hanem körülbelül

a tízszeresének, de lehet, hogy még ezzel is egy nagyon alacsony számot mondtam.

Az állami földvagyonnal pontosan ezt a számot kellett volna feltornászni, azoknak a családoknak a számát kellett volna növelni, akik életképes birtokméretet, életképes jövőképet tudnak kialakítani maguknak és a családjuk számára, ezt nullázták le, és ezért kérem, hogy legyenek bátrak, és méretessük meg ezt a kérdést egy népszavazás keretében. Erre minden lehetősége megvan most az Országgyűlésnek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most Bárándy Gergely képviselőnek adom meg a szót, normál időkeretben.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Elsősorban a vitában elhangzottakra szeretnék én is pár gondolat erejéig reagálni, hiszen a szakmai érveket Gógös Zoltán képviselőtársam, de egyébként más képviselőtársaim is elmondták, amelyek nyilván arról szóltak, hogy miért szükséges szakmai szempontból és miért indokolt politikai szempontból kiírni ezt a népszavazást.

Egy dolgot azért ebben a körben hadd jegyezzek meg, hogy sok mindent hallottunk a kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy mi miért nem úgy van, ahogy mi mondjuk, azonban egyetlenegy olyan érvet nem hallottunk, hogy vajon miért volna felesleges ez a kérdés, hogy miért nem indokolt szakmai szempontból kiírni erről a kérdéstről a népszavazást. Ezt szívesen hallanám. Tehát, hogy önök szerint mi a probléma azzal, hogy a nép, mondjuk, egy ilyen kérdéstről véleményt tudjon mondani. Ez jó lenne. Hogy nem írták alá? 181 ezer ember aláírta, tisztelt államtitkár úr, azért ez egy elég nagy szám szerintem ahhoz, hogy meg lehessen a népet kérdezni. Önöknél egyetlen ember, Orbán Viktor akarta, már a saját kormányából se mindenki akarta ezt a népszavazást kiírni, ami végül érvénytelen és eredménytelen lett a jó sok milliárd kormányzati propaganda ellenére. Ehhez képest ezt legalább már 181 ezer ember biztosan akarja. Szerintem egyébként ennél lényegesen több, de erre majd ki fogok térni még a felszólalásomban.

Szeretném hallani a technikai érveken kívül, mert államtitkár úr most is csak ezt kiabálta be, hogy nincs meg a megfelelő aláírásszám. De, államtitkár úr, helyesbíték, megvan. Tudja mit? Ugyanis 100 ezer fölöttnek kell ahhoz lenni, hogy a parlament erről dönten tudjon. 100 ezer fölött pedig megvan. Vitathatatlanul. Azaz a parlament dönthet igennel. Ehhez képest most már csak arról kéne vitatkoznunk, hogy melyek azok a szakmai érvek, amelyek alapján kiírni kéne vagy nem kéne a népszavazást; erről egy árva szót nem hallottam önöktől az egész vita során. Csak és kizárólag eljárási problémákat emlegettek eddig.

A másik, hogy Marco Polónak az utazásáról írott könyvét szokták úgy hívni, hogy Milliók könyve, én most ugyanezt mondom ezek szerint a KDNP- meg a Fidesz-frakciósövetségre is, hogy milliók pártjai vagy milliók frakciói.

(16.00)

Ugyanis tudjuk, hogy amikor nem kell valamit bizonyítani, akkor mindig milliós számban beszélnek. *(Dr. Rétvári Bence: Ennyiien támogattak minket!)* Persze, önök összegyűjtöttek egy-két millió aláírást, csak éppen soha senki nem igazolta önöknek, hogy ez valóban így történt. *(Dr. Rétvári Bence: A vizitdíjas népszavazásnál?)* Persze azt is tudjuk, tisztelt államtitkár úr *(Dr. Rétvári Bence közbeszól: A vizitdíjas népszavazásnál? Az OVB!)*, hogy 2002-ben a Kossuth téren Rákay Philip bejelentése alapján már több mint kétmillió ember vett részt a nagygyűlésükön; igaz, hogy a Tienanmen téren is csak egy-millió ember fér el *(Dr. Rétvári Bence: Nem versejnek az ottani felvonulásokkal!)*, ami az én tapasztalataim szerint lényegesen nagyobb, mint a Kossuth tér *(Dr. Rétvári Bence: Ne romantikázz!)*, de a Kossuth térre valahogy mégis össze tudott több mint kétmillió ember gyűlni az önök nagygyűlésére *(Dr. Rétvári Bence elhagyja az üléstermet.)*, aztán a végén a 2002-es szavazáskor még csak annyi szavazatot sem kaptak, nem érte el a kétmilliót a szavazatok száma, ha pedig a Kossuth téren ennyi összegyűlt, akkor valószínűleg annak csak el kellett volna érnie - kíváncsi lennék persze arra a népsűrűsége, hogy fizikailag ez hogy történhetett meg, azóta is adós Rákay Philip ezekkel a számokkal nekünk. Szóval, önök valóban a milliók pártja, amikor valamit bemondásra kell csak csinálni, amikor viszont igazolni kell a valós számokat, akkor látjuk, hogy annak az az eredménye, hogy érvénytelen és eredménytelen a népszavazás, úgyhogy annyira mégsem voltak ügyesek, tisztelt államtitkár úr.

Azonban egy szóra érdemes még, vagy egy gondolat erejéig érdemes kitérni a kúriai döntésre. Tisztelt Rubovszky képviselőtársam, a Kúria öt nap alatt nem ellenőrzi az aláírások hitelességét, nem ellenőrzi; elfogadja azokat az adatokat, amelyeket a Nemzeti Választási Iroda neki bemond, és azt mondja, hogy ha és amennyiben az igaz, amit a Nemzeti Választási Iroda bemondott, akkor az természetesen jog szerint így van. *(Dr. Vas Imre közbeszól.)*

Vas képviselő úr, tényleg, mondom, nagyon szívesen meghallgatom önt, és néha egyébként a saját gondolatait is szívesen hallanám, de mondja már meg nekem, ha a Választási Irodának egy hónapra van szüksége ahhoz egy tucat munkatárssal, hogy ellenőrizze az adatokat, és ki is használják ezt az időt, a Nemzeti Választási Iroda elnöke ezt elmondja, akkor mondja már meg nekem, legyen olyan jó, hogy öt nap alatt egy háromtagú kúriai tanács hogy a fe-

nébe' fogja újraszámolni ezeket a szavazatokat, és leellenőrizni, és mégis milyen nyilvántartás alapján?! *(Dr. Vas Imre közbeszól.)* Ne mondjon már butaságokat! Nyilvánvaló, hogy elfogadják technikai szempontból a Nemzeti Választási Irodának a megállapításait, hogy melyik érvényes és melyik érvénytelen, és nem fogják újraszámolni a 240 ezer aláírást. *(Dr. Vas Imre közbeszól.)*

És hogy miért ennyit nyújtottunk be? *(Dr. Vas Imre közbeszól.)* Nagyon egyszerű erre a válasz, tisztelt képviselőtársaim: azért, mert általában - és ezt bizonyítja nagyon-nagyon-nagyon hosszú évek gyakorlata a népszavazási kérdések vonatkozásában - 15 százaléka szokott érvénytelen lenni a benyújtott aláírásoknak. Azért mentünk biztosra, mert a 240 ezer aláírásnak a 15 százaléka még jóval-jóval fölötte van annak, mint a 200 ezres küszöb, jóval fölötte van. *(Dr. Vas Imre közbeszól.)* Érdekes módon pont csak ennél a kérdésnél, pont csak az MSZP népszavazási kérdésénél lett ez a 15 százalék majdnem dupla ennyi! Milyen érdekes! Biztosan az aláírásgyűjtők bojkottálták ezt a dolgot, biztosan szándékosan elrontották *(Dr. Vas Imre: Lehet, hogy ők sem értettek vele egyet!)*, biztosan arra voltak kiképezve és megkérve, hogy lehetőség szerint rossz íveket adjanak le. Biztosan sokkal ügyetlenebbek voltak, mint az elmúlt évek, nem tudom én, hány népszavazási kezdeményezésének az aláírásgyűjtői. Pont csak ennél az egy aláírásnál dupla olyan ügyetlenek voltak. Na, ne vicceljünk már!

Ezt a népszavazást a Nemzeti Választási Iroda egyszerűen elcsalta, ez az igazság, és nem más. És mivel a Kúriának nem volt lehetősége újraszámolni, ezért kénytelen volt elfogadni az NVI-nek ezeket a megállapításait, amiből természetesen, ha elfogadja igaznak, akkor ugyanaz a jogi következtetés vonható le, ez szerepel a Kúriának a döntésében. De ugye azt nem akarják velem elhítni, hogy a rendszerváltozás óta nagyjából ugyanannyi az érvénytelen aláírásoknak a száma egy ilyen mennyiségnél, csak most véletlenül, pont most dupla annyi?! Én azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy önmagában ebből a tényből levonható az a következtetés, hogy itt bizony önök el akarnak csalni egy érvényesen kiírandó népszavazást.

És valójában - most térnék vissza újra arra a kérdésre, amit először fölvettem -, hallgatva a vitát, és tényleg hallgatva azokat az érveket, amelyeket mind képviselőtársam elmondott, mind a Jobbik megszólalói elmondtak, mind az LMP vezérszónoka elmondott, hol maradt a cáfolat? *(Dr. Vas Imre dr. Rubovszky Györggyel beszélget.)* Vas képviselő úr, figyeljen már ide egy picit! *(Dr. Vas Imre: Mire?)* Hol maradt a cáfolat? Mert én nem hallottam. Mik azok az érvek, azok a szakmai érvek, amelyek azt cáfolják, amit mi elmondtunk? Miért, tartalmi szempontból miért nem akarják önök ezt kiírni? Mert egyébként megtehetné az Országgyűlés. Azt tegye meg nekem... *(Dr. Vas Imre: Mert nincs meg a tár-*

sadalmi támogatottsága!) Nincs meg a támogatottsága... (Dr. Vas Imre: *Nincs meg a társadalmi támogatottsága!*) Nincs társadalmi támogatottsága. Ez a szakmai érv? Elmagyarázzam önnek, hogy mit jelentenek a szakmai és mit az eljárási érvek? Mert ugye most az eljárásról beszélünk megint, hogy megvan-e a 200 ezer, vagy csak 181 ezer aláírás van meg. Több mint a 90 százaléka megvan.

De ne ezt vegyük, képviselő úr! Megvan a társadalmi támogatottsága annak (Dr. Vas Imre: *Nincs.*), hogy itt szakmai szempontból megvitassuk, hogy jó vagy nem. Mert a 100 ezer fölött van a 180, ugye, ezt ön is elismeri? (Dr. Vas Imre *közbeszól.*) Rendben van. Akkor most inentől kérdezem: mivel annak a támogatottsága megvan, hogy itt szakmai szempontból vitatkozzunk arról, hogy érdemes-e vagy nem egy ilyen népszavazási kérdést kiírni, akkor most mondja meg, Vas képviselő úr, hogy azokat az érveket, amiket mi itt elmondtunk, hogy miért érdemes kiírni, azokat mivel cáfolja meg? (Dr. Vas Imre: *A pénteki utolsó napirenddel!*) Pénteki utolsó napirenddel... (Gógös Zoltán: *Nem az utolsó, mert három együtt van!*) Tegye meg nekem akkor, hogy majd elismétli itt ezeket, jó? (Gógös Zoltán: *Mi az? Mondd el! Mi az? Mi a lényege?*) Érdeklődéssel várnám. Tehát hogyha két napirend során ugyanaz a téma, akkor az úgy szokás, hogy itt is elmondom az érvet, meg ott is - én ezt várnám öntől is, mert nem fogunk tudni a mai napirend vonatkozásában vitatkozni, ha önök csak pénteken akarják majd elmondani, vagy majd más napon azokat az érveket (Dr. Vas Imre: *Nem! A napirend!*), amelyeket egyébként itt kéne. Szóval továbbra is várnám ezeket a szakmai érveket, hogy mi alapján nem kívánják kiírni.

Legvégül, hogy én is visszatérjek az önök kedvenc témájára, az eljárási jogi problémákra, tisztelt képviselőtársaim, az Igazságügyi bizottságnak az én meglátásom szerint egyértelmű előterjesztést kellett volna tennie, és e tekintetben egyetértetek Rubovszky bizottsági elnök úrral, a bizottsági ülésen is egyetértettünk ebben. Nem tudom, hogy ő az igent vagy a nemet támogatta volna, eddig nem jutottunk el, de az biztos, hogy a vagy-vagy nem jó, az nem házszabályszerű, és azt nem lehetett volna előterjeszteni. Ugyanis a házszabály, illetve a jogszabályok azt írják elő a bizottságnak, hogy egyértelmű álláspontot kell előterjesztenie. Az így is lehet, meg úgy is lehet, az minden, csak nem egyértelmű. Ezért mi azt javasoljuk egy módosító javaslat keretében, és kérem, hogy ezt támogassa a bizottság, mely szerint csak azt a verziót tárgyalja és arról a verzióról szavazzon az Országgyűlés, hogy elfogadja és kiírja a népszavazást. Ezt kellett volna - mondom még egyszer - a bizottságnak is tennie, mi erre módosító javaslatot nyújtottunk be, értelem szerűen a részletes vitában ezt meg fogjuk tárgyalni.

Ezen érvek alapján, tisztelt képviselőtársaim - és még egyszer mondom, én nem akarom ismétetni azt, amit Gógös képviselő úr és többen elmondtak szak-

mai szempontból -, az én meglátásom szerint az Országgyűlés egyetlen módon dönthet helyesen: hogyha ezt a népszavazást kiírja. Nemcsak azért, mert több mint a 90 százaléka megvan az érvényességi, a kötelező érvényességi küszöbnek, és 180 százaléka van meg a lehetségesnek, hanem azért is, mert komoly érvek szólnak amellett, hogy kiírjuk, és eddig egyetlenegy nem hallottunk az ellen, hogy kiírjuk. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönjük. Most még normál időkeretben Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): De jó! Köszönöm szépen, elnök úr. (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy szomorúságomra Rétvári Bence államtitkár úr elhagyta a termet, pedig olyan jó kis beszélgetés kezdett kialakulni, hogy szívesen mondtam volna. Azért örülök a gyorsírók jelenlétének meg a felvételnek, mert azt mondta Rétvári Bence államtitkár úr, hogy a KDNP milliós aláírásokat tudott maga összegyűjteni, ezt mondta először. Láttam, direkt figyeltem, nem pirult el, tehát ez úgy hangzott el, hogy a KDNP saját maga erre képes. Én azt kérem, hogy a Jóisten adja meg egyszer, hogy a KDNP maga induljon el egy választáson (*Derűtség a Jobbik soraiban.* - Dr. Rétvári Bence *visszatér az ülésterembe.*), azt' mérettesse már meg magát egyszer százalékban, hogy milyen társadalmi támogatottsága van, miközben ilyen magabiztos mondatok elhangzanak egy-egy képviselőjük szájából. (Dr. Vas Imre: *Az LMP-nél biztos több!*)

(16.10)

Nagyon-nagyon örülnék neki, hogyha erre lehetőséget adnának, és kibújnának egyszer a Fidesz szárnya alól, és megmérettetnék a saját támogatottságukat a magyar társadalomban. (Dr. Rétvári Bence *visszatér az ülésterembe.*)

Köszönöm szépen, gondolom, hogy nem az én tiszteletemre (Dr. Rétvári Bence: *Dehogynem!*), de köszönöm szépen, nagyon örülök neki, hogy megjött államtitkár úr, csak még szerettem volna egypár gondolatára reagálni, ugyanis még mindig azt mondja, hogy miért nincs itt traktor a Kossuth téren, hogyha olyan nagy volt a támogatás. Nem tudom, azt észrevették-e, hogy kitiltották innen a traktorokat, tehát gyakorlatilag megtiltották, hogy ide be lehessen jönni mezőgazdasági géppel, illetve súlykorlátozást adtak ki. Tehát esélye sincs annak, hogy a főváros területére jelen pillanatban egy mezőgazdasági termelői tüntetést össze lehessen hívni. Higgye el, körbejártam ezt, mert nagyon szerettem volna, de gyakorlatilag önök annyira félnek ettől (Dr. Rétvári Bence: *Az '56-osok terén volt!*), hogy jogszabályi

korlátokkal tiltották meg, hogy mezőgazdasági géppel behajtani tilos a főváros területére. A Kossuth térre súlykorlátozást adtak ki, nem lehet bejönni.

Én kipróbáltam, eljöttem egy MTZ-vel ide, traktorral, elzavartak és meg is bírságotlaktak miatt, mert behajtottam az MTZ-vel. Hát persze, hogy nem jön fel, hogyha önök nem engedik! Hát persze, hogy nincs demokrácia, hogyha elfojtják! Persze, hogy nem alkotnak véleményt az emberek! *(Dr. Rétvári Bence: Nem állnak mögöttetek emberek!)*

Elmondom, hogy mi a baj. Láttam most, nem figyeltem korábban, bocsásson meg, hogy ilyen felkészületlen vagyok, nem figyeltem, hogy miért reagált olyan érzékenyen, amikor megjegyzéseket tettem a pesti jogászokra, akik szakmai területekbe beleássák magukat. Bocsánatot kérek, de így viszont látom, hogy a Pázmányon, úgy tudom, történelem felvételi volt, tehát hogy nem kell nagyon belemennem, világos lesz, amit mondok.

A magyar tájon, a magyar vidéken a mezőgazdaságnak és az agráriumnak visszamenőleg, mióta a magyarság itt van, meghatározó az agrárium a foglalkoztatásban és a népességmegtartó erejében. Biztos vagyok benne, hogy teljesen tisztában van azzal, hogy mondjuk, a XIX. század végén, az első világháború előtt, a második világháború előtt milyen foglalkoztatási adatokkal és a népességet hogy tudták megtartani. Tudja, az az érdekes, hogy egy nagyon furcsa helyzet állt elő, ugyanis a feudális nagybirtok széthullása azért volt olyan könnyen lehetséges, és azért tudták a tsz-t meg az állami gazdasági rendszer kiépíteni a kommunista rendszerben, mert gyakorlatilag megvolt a feudális rendszerből adódóan az az agrárértelmiség, aki átvette a nagybirtokot, és az országnak azokon a tájegységein, mondjuk, Fejér megyében meg egy halom más helyen ezt meg lehetett valósítani.

Ennek köszönhető az, hogy gyakorlatilag a teljes kommunizmus vagy a szocializmus évei alatt még mindig megmaradt a mezőgazdasági foglalkoztatásnak a jelentős aránya. És az a szörnyű, hogy a rendszerváltást követően, amikor elkezdett összeomlani a mezőgazdasági foglalkoztatási arány, és sorra követték egymást a különböző kormányzati intézkedések és nem sikerült ezt helyreállítani, akkor önök ellenzékéből - mint ahogy ezt jobbikos képviselőtársaim is elmondták - végig ezt bírálták. Arról volt szó, hogy hogyan lehet megtartani a mezőgazdaságnak és az agráriumnak azt a népességmegtartó erejét vidéken, ami egyébként évszázadokra visszamenően mindig is megvolt.

Elmondom, hogy mi az oka, mert azt is kérdezi, hogy vidéken akkor miért nem írják alá, meg ilyenek. Nagyon egyszerűen azért, mert nincsenek már közvetlen kapcsolatban vele. Addig, amíg állami gazdaságban dolgoztak vagy a tsz-ben dolgoztak, vagy akkor, amikor a kisgazdaságok, a családi gazdaságok sokasága rendelkezésre állt, akkor megvolt a közvetlen kapcsolat. Most meg, ha bemegegyek a bolti eladó-

hoz, hogy írjon alá egy földes népszavazást, akkor azt mondja, hogy idáig is szétlopták, teljesen mindegy volt, ezt nemcsak a bolti eladó mondja, ezt mondja az önök minisztere is nyilvánvalóan. Tehát nem érdekelt abban, nem érti meg, hogy ebből a foglalkoztatásból hogyan lehet újra vidéki munkahelyeket létrehozni. Pedig annyira egyszerű!

Államtitkár úr világlátott ember, mondjon nekem még egy olyan országot, ahol a termőföldek aránya a teljes összterület kiterjedésére vonatkozóan ilyen magas lenne, és mondjuk, nincs mezőgazdasági gépgyártása! Akár Európában nézzünk szét! Gyakorlatilag Magyarország tönkretette és elpusztította azt a lehetőségét, ami a mezőgazdaság által megtermelt javakból a feldolgozásra, a feldolgozóiparhoz... *(Dr. Rétvári Bence az MSZP képviselői felé mutatva: Spontán privatizátorok!)* Értem, megint csak kommentálom, hogy Rétvári államtitkár úr mutogat az MSZP-re, de nem az a gond. *(Dr. Rétvári Bence: Nem az a gond? Az MSZP nem gond?)* Tehát én mindent elhiszek önnek, de itt vannak most már iksz éve hatalmon, és nem tettek semmit a helyreállítására. És nemcsak az a baj, hogy nem tettek semmit, hanem tovább rontották a helyzetet.

Ez a termőföld-privatizáció, aminek a népszavazási kezdeményezése kapcsán a megállítását kezdeményezte Gógös Zoltán képviselőtársam, ez pont arról szól, hogy hogyan lehet megfékezni azt, hogy a mezőgazdasági foglalkoztatás, ezáltal a vidéki munkahelyek megtartása még tovább romoljon. Erről van szó, és ez az, amit nem szeretnének önök semmilyen formában.

Utána tetszett volt mondani, mert ez is megihletett, azt mondta itt nagy nyilvánosság előtt, hogy jó irányba mennek a dolgok, lehet, hogy ez az oka annak, hogy nem tudjuk az aláírásokat gyűjteni, mert mindenki olyan elégedett. Azért hangsúlyozom ezt, mert remélem, hogy még többen fogják hallani, hogy a KDNP szerint itt minden jó irányba megy és nagyon jók a dolgok. Ugyanakkor, bocsásson meg, de én nagyon sok rétvárizmust hallgattam már itt a parlamentben, de tisztában vagyok azzal, hogy ön tudja azt, hogy milyen gondok vannak az egészségügyben, az oktatásban, a teljes vidéki infrastruktúrában. Tisztában van azzal, hogy a magyar társadalom túlnyomó többsége miért kell hogy nettó 100 ezer forint alatt éljen meg hónapról hónapra. És amikor ezeket elmondja, hogy minden jó irányba megy, ne haragudjon, olyan nagyon elképesztő, hogy tényleg abból az elefántcsonttoronyból, a fővárosi minisztériumokból hihetetlen, hogy nem látnak ki. Tehát nem látják a magyar társadalom valóságát, hogy itt szó nincs arról, hogy jó irányba mennének a dolgok?

Nem, az, hogy nem jön össze egy népszavazási kezdeményezés, az, hogy nem aktívak az emberek, akkor sem, amikor 17 milliárdot elköltenek - vagy nem tudom, hogy bruttóban, nettóban mennyi, 14 milliárdot vagy 17 milliárdot elköltenek - népszavazásra, miért nem aktívak? Azért, mert rezignált az

egész magyar társadalom. Önök kiölik belőlük a legkisebb demokratikus igényt is, hogy részt vegyenek a köz ügyeinek az intézésében. Olyan szinten lezüllesztették a közéletet és a politikának a fogalmát, hogy gyakorlatilag Magyarországon szégyen politikusnak lenni, mert nagyon-nagyon nehéz olyan közösséggel egy kollegiális viszonyt vállalni, ami a Fidesz-KDNP képviselőiből kitelik, és ezek után megkérdezi azt, hogy nincs érdeklődő.

És akkor még egy dologról beszéljünk, ami szintén érdekes, ez magának a privatizációnak a kérdése. Gondolom, hogy abban is tájékozottak, mint legtöbben korukból adódóan is tájékozottak lehetnek, hogy Magyarországon a szocialista állampárti időszakot leváltó rendszerváltásnak nevezett átalakulásokat követően az állami vagyonnal mi történt. Ezt nem csak egy kormány csinálta, ebben folyamatosan benne voltak, és amikor önök ellenzékben voltak, joggal bírálták ezt.

Magyarázzák azt meg nekem, hogy miből lehetséges az, hogy az 1990-ben rendelkezésre álló állami vagyonnak most alig több mint 10 százaléka van meg, és önök ezt a folyamatot gyorsítják, hogy lehet a közöst kijátszani, hogy lehet a közöset eladni, hogy lehet mindezt úgy csinálni, hogy ez a saját érdekeiknek és a holdudvaruknak jó legyen. És tudják, mi a döbbenetes az egészben? Mert utaltak itt már többen a péntekre. Pénteken arról is beszélünk kell, hogy majd a forrással mi lesz. Önöknek gyakorlatilag nulla kampánya volt 2010-ben, nulla ígérete volt, egyvalami volt biztos, amit nagyon sokszor hallottunk, az, hogy hadat üzentek az államadósságnak.

Az eredményük nagyjából szintén nulla, csak úgy, mint a kampányuk. Ugyanis mi történt? Először einstandolták a magyar állampolgároknak a magánnyugdíjpénztári vagyonát, hogy majd abból törlesztenek, mert a saját gazdaságpolitikájuk alkalmatlan arra, hogy abból bármit törlesszenek vagy csökkentsek az államadósságot. Ezt felismerve, most nagyjából mi történik? Eladják az állami vagyont, hogy csökkentsek az államadósságot, ami egyébként statisztikailag érdemben nem csökken, csak ezt akarják. Kérem szépen, a közös vagyon eladásából akarnak hiteket törleszteni? Mikor írják ki a parlamentre, hogy „a ház eladó”? (Dr. Rétvári Bence: A szocik beírták az IMF-hitelbe!)

Tehát ez a szemlélet az, ami miatt indokolt az, hogy népszavazás jöjjön létre és népszavazást írjon ki az Országgyűlés annak érdekében, hogy a magyar társadalom véleményt tudjon formálni arról, hogy ennek a privatizációnak, ennek a rablógazdálkodásnak, amelynek önök szervesen a részesei voltak az elmúlt 26 évben Magyarországon, ennek mikor lehet megálljt parancsolni, mikor lehet a termőföldek eladásának megálljt parancsolni.

A magyar választóknak joguk van a közös tulajdonról és a közös tulajdonban lévő termőföldek sorsáról dönteni, ezért szükséges az, hogy itt mind a négyen, ahányan benn vannak a KDNP soraiból, és

mind a nulla fő, aki benn ül itt a patkóban a Fidesz soraiból, ezek támogassák. (Dr. Rétvári Bence felmutat a jegyzői székben ülő dr. Szűcs Lajosra.) Jaj, bocsánat, nem tudtam, hogy ott ül. Ő kötelezettségének tesz eleget, nem jószántából ül itt, ő se lenne itt, ha nem lennének a jegyzői feladatai kötelezőek. (Dr. Rétvári Bence Szabolcs Attilára mutatva: És Attila?) Tehát önöket próbálom, itt négyőjüket meggyőzni, hogy adják már át a többi tettestársuknak, legyenek szívesek azt, hogy szavazzák meg ezt a népszavazási kezdeményezést. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség. Hárman jelentkeztek erre. Elsőnek megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Akkor jelentkeztem, amikor Bárándy képviselőtársam nem értette meg, amit nem túl illendő módon átkiabáltam (Gógös Zoltán: Jön vissza rögtön!), de amire én utalni akartam, az az, hogy pénteken, az utolsó napirendnél az Országgyűlés tárgyalja - és itt elsősorban a 3. napirendnek a c) pontja - a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosításáról szóló javaslatot. (Gógös Zoltán: De az pont nem erről szól! Az első szól arról! - Dr. Bárándy Gergely visszatér az ülésterembe.) Úgyhogy erre utaltam, nem arra, hogy én pénteken szeretném elmondani, hanem a pénteki utolsó napirend tárgyalása okafogyottá teszi a népszavazást. (Gógös Zoltán: Csak nem az NFA-s, hanem a másik pont!) De a másik kettő is. (Gógös Zoltán: Az NFA-s nem!) Tehát gyakorlatilag az utolsó napirend okafogyottá teszi a népszavazást, még egyszer elmondom, most már hogy bejött Bárándy képviselőtársam, szakmai érvnek.

A másik pedig, amire mondtam, hogy nincs társadalmi támogatottsága, ugyan akkor még nem volt bent, elmondtam, hogy 2007. október utolsó előtti hétvégéjén négy nap alatt a Fidesz és a KDNP aktivistái (Gógös Zoltán: És előtte két hónapig!) három kérdésre, külön-külön három kérdésre, tehát külön-külön mindegyikre 360 ezer érvényes szavazatot gyűjtöttek össze, és ezután lett a népszavazáson 50,51 százalék a részvétel és 50,21 százalék az érvényes szavazatok száma (Gógös Zoltán: Attól féltek, hogy most is annyi lesz!), és 3 millió 380-velahány ezren szavaztak igennel ezekre a kérdésekre.

(16.20)

Hozzáteszem, ha már a milliónál tartunk, október 2-án a Fidesz által támogatott nemre 3 millió 365 ezren szavaztak. (Dr. Bárándy Gergely: 5 millió nem ment el.) Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót, két percben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Amíg mi itt arról vitatkozunk egyébként, hogy önök támogatnak-e egy népszavazási kezdeményezést vagy nem, addig történelmi események történnek itt a közelünkben. Hiszen olvasom a hírekben, hogy ma az érvénytelen népszavazás eredményeként - amellyel a Fidesz és a KDNP veszélybe sodorta Magyarországot, és egy hatalmas adut adott Brüsszel kezébe Magyarországgal szemben -, ennek a népszavazásnak, egy másik népszavazásnak az eredményeként ma Orbán-Semjén csúcstalálkozóra került sor. *(Derűltség és közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból: Ezt hogy hozták össze? - Szórványos taps a Jobbik soraiban.)* Ezen Semjén Zsolt, egyébként a KDNP vezetője nyíltan el is mondta a KDNP álláspontját. Közölte Orbán Viktorral, hogy pártja egyetért az alkotmánymódosító javaslat irányával és tartalmával, képviselői a parlamenti szavazáson a módosítást támogatni fogják. *(Dr. Rétvári Bence: És a Jobbik?)*

Az lenne a kérdésem, hogy hátha a KDNP-s képviselőknél van esetleg arról valamilyen belső információjuk, hogy gondolom, ezen a csúcson szóba került az is, hogy itt most két népszavazási kezdeményezést tárgyal az Országgyűlés, és erről szavaznia is kell a Háznak, hogy ezzel kapcsolatban mi volt az álláspont a csúcstalálkozó két résztvevője között, hogy támogatják-e ezeket a népszavazási kezdeményezéseket vagy nem. Mert gondolom, abban önök is egyetértenek velem, hogy az országos népszavazás a közvetlen demokrácia legerősebb eszköze, tehát önöknek is támogatni kellene esetleg azt mindenképpen, hogy a nép elmondhassa a véleményét ezekről a kérdésekről. Úgyhogy azért kérdezem Rétvári képviselő urat vagy államtitkár urat, a KDNP oszlopos tagját, ő biztos tud valamit arról, hogy Semjén Zsolt és Orbán Viktor között ezen a csúcson - amit egyébként sokan úgy emlegetnek *(Dr. Rétvári Bence: És mit fog mondani Vona Gábor?)*, mint a tegnapi Putyin-Erdoğan találkozót, tehát körülbelül azzal volt egy szinten - mik hangzottak el a népszavazással kapcsolatosan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Dr. Rétvári Bence: Ez volt a hozzászólás?)*

ELNÖK: Most két percre Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csakis Vas Imre képviselőtársam kedvéért - sokan mondják, hogy hadarok, most az ön kedvéért - lassabban megpróbálom elmondani. Nem okafogyott a döntés, mert az, amit önök be akarnak hozni a magyar parlament elé, az felgyorsíthatja a termőföldek eladását. Azért, mert az ajánlattétel útján NFA által eladható földek termértékét 3 hektárról 5-re akarja növelni. De ha ezt nem sikerül a 3 hektáros termértékig, akkor is tovább folytatják az eladást. Nem tudom, mennyire világos ez.

Nem okafogyott, önök folytatják az eladást tovább. Nem tudom, hogy érthető vagyok így, vagy mondjam pontosabban? *(Dr. Vas Imre: Mi nem ezt olvassuk ki a törvényből.)* Tehát elmondhatják még tízszer, hogy okafogyott, de nem igaz, tehát nyilvánvalóan valótlan, amit mondanak.

Az pedig mindenképpen kicsit megmosolyogtató, hogy a KDNP-Fidesz közös történetében volt egyetlen érvényes népszavazásuk, és most ezzel a tizenéves történettel itt villog, hogy az milyen nagy dolog volt. Nagy dolog volt, én egyetérték ezzel, de most mutassanak már föl, hogy hol tudnak! Most tizenmilliárdos költéssel nem tudnak egy érvényes népszavazást létrehozni! Mi ennek az üzenete az önök számára? *(Dr. Rétvári Bence: Te kvótapárti vagy?)* Nem az, hogy ellenzékiből hitelesnek tűntek, kormányzathoz meg teljesen hiteltelenné? Nem az, hogy ellenzékiből volt mozgósító erejük, most meg gyakorlatilag a nulla felé konvergál, és milliárdokkal kell megvásárolni szavazatokat?

Nyilvánvalóan erről van szó, hogy ennek a megítélése az, amikor azt mondjuk, hogy egy másik népszavazásnak egy másik ügyben igenis lehet létjogosultsága a magyar társadalom számára, hogy erről véleményt nyilvánítsunk. Ezt kérem, hogy mind a négyen értsék meg, és kérem, hogy mind a négyen továbbítsák a nem tudom, egy vagy két frakciónak felé, hátha valaki van ott, aki hajlandó legalább elgondolkozni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Rubovszky György képviselőnek adom meg a szót, két percben.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sallai képviselő úrnak mondom, hogy én soha nem tettem olyan nyilatkozatot, hogy ez a népszavazás okafogyott, mert ilyen határozat, olyan határozat. Oda kell figyelni, és nem kell a neveket összekeverni! Nem én tettem ilyen nyilatkozatot.

Azonkívül, hogy gondolkodási problémák vannak nála, ez rendben van - de hogy olvasni sem tud! Hogy nem engedjük meg azt, hogy az Országgyűlés döntsön? Ugyanezt kifogásolja Bócsai képviselő úr a másik oldalról, hogy miért csinálta az Igazságügyi bizottság, hogy A-B variációt hozott a Ház elé. Szóval, ezt egy kicsit összhangba kellene hozni.

Engedtessek meg, hogy Szilágyi képviselő úrnak is válaszoljak. Rendkívül szellemes volt az előbbi felszólalás. Nagyon örülök neki, ez tényleg egy parádés dolog volt. Az a baj, hogy egy jobbikostól nem hangozhat el, mert ha jól tudom, a pártelnökökkel való egyenkénti találkozást Vona Gábor elnök úr kezdeményezte, és a miniszterelnök ennek megfelelően fog az összes pártelnökkel találkozni, így a kereszténydemokratával is. Tehát ez nem vicc, képviselő úr. *(Derűltség és közbeszólások a Jobbik soraiból: Dehogynem.)* Az ön erkölcsi szintje, az valami fan-

tasztikus! Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces hozzászólók nincsenek, most normál időkeretben adom meg a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Nem akartam itt kétpercesekkel elaprózni a reagálást a különböző véleményekre. Azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól - mikor itt mondta, hogy biztosan nem elég a támogatottsága ennek a népszavazásnak -, hogy milyen támogatottság alapján zárták önök be vasárnap a boltokat. Hol volt leírva, mondjuk, a KDNP programjában, választási programjában - vagy a Fidesz-KDNP programjában, mert ez egy csapat -, hogy például bezárják vasárnap a boltokat? Hol volt leírva, hogy eladják az állami földeket? Ugyanis mi pontosan azért akarunk népszavazást, hogy kiderüljön, hogy ezzel egyetért-e Magyarország. Ugyanis önök nem kérdeztek erről meg senkit, hanem behozták a parlament elé; sőt, bocsánat, a földeladást még a parlament elé sem hozták be. Most legalább eljött az a pillanat, amikor ugyan nem igazán szakmai vitát folytatunk, mert szakmai vitát itt, mondjuk, talán hárman tudnánk lefolytatni, már konkrétan, most nem a többieket megbántva, tehát konkrét agrárszakmai vitát, mert még a kormány sem volt képes, államtitkár úr, egyszerű idetolni a képét és megvédeni a saját álláspontját!

Ugyanis itt most elég hosszasan vitatkoztunk arról, hogy a 100 ezer az mennyi, meg 200 ezer. Ennek a népszavazásnak, mind a kettőnek, szeretném jelezni, pontosan ugyanaz a jogi alapja, mint amit a parlament nyár elején kvótaügyben kiírt. *(Dr. Rétvári Bence: Amit ti bojkottáltatok.)* Pontosán ugyanaz, ugyanis népszavazást köztársasági elnök kezdeményezhet... - *(Dr. Rétvári Bence közbeszólására:)* bocsánat, egy pillanat! -, köztársasági elnök kezdeményezhet, kormány kezdeményezhet, illetve a választópolgárok legalább 100 ezer aláírásával kezdeményezhető. Most akkor mi is van? Lazán kiírtak egy olyat, ami az egyik feltételnek megfelelt, csak azért, mert önök vannak többségben, majd utána reklamálnak, hogy egy valóságban élő nem álló problémával szemben, elköltsz 20 milliárdot, nem tudtak elvinni - vagy 17 milliárdot, pontosan fogalmazunk, de ki tudja, hogy zsebbe még mennyit adtak, mert itt hallom, választókerületenként 500-600 aktivista mozgott, az nyilván nem ingyen volt, meg az nem ingyen utazott, aminek az elszámolása biztos, hogy sehol nincs meg. De Voldemort-ügyben tudjuk, hogy azért vannak ilyen államvédelmi pénzek vagy alkotmányvédelmi, ami nyilván ilyenre jól felhasználható.

Én azt kérdezem, államtitkár úr: milyen felhatalmazás alapján döntötték el, hogy eladják az állami

földeket? Hol van leírva bármilyen Fidesz-programban, hogy eladják a földeket? Mi soha nem írtunk le olyat semmilyen programban, hogy el fogjuk adni az állami földeket. Nem is adtuk el. Vettünk 40 ezer hektárt, szeretném jelezni. Nem eladtunk, vettünk. Ezért van erkölcsi alapunk, meg van jogalapunk meg szakmai alapunk arra, hogy igenis, erről megkérdezzük Magyarországot, hogy egyetért-e azzal, hogy most már nyilván elsősorban a maradék állami vagyont, de azért szeretném jelezni, hogy ha ez a népszavazás végigmegy és magas támogatással végigmegy, akkor egy következő kormánynak sokkal nagyobb szakmai alapja van arra meg erkölcsi alapja, hogy amit eddig megcsináltak ebben az ügyben, visszacsináljuk.

Szerencsére olyan jogszabályokat alkottak, amivel ezt gond nélkül meg lehet oldani. Sőt, a minta is megvan. Eddig mi volt? „Földet a gazdáknak!”, majd állami Mezőhegyesi Ménesbirtok. Most akkor hogy van ez? Most akkor mégis kellett a Ménesbirtok, hogy 400 munkahely megmaradjon, vagy hogy van ez most? Most vették meg, most jelent meg a határozat, 2,1 milliárdért.

(16.30)

Valahol ez a két logika nem passzol. Én nagyon egyetértek vele, hogy az a cég egyben megmaradt, mert olyan ökológiai alapjai vannak meg olyan termelő bázisa, amit nem nagyon lehetne szétdarabolva megcsinálni. És lenne még néhány ilyen, amit akár mintagazdaságként vagy tangazdaságként működtetni kellene. De önök nem ezzel foglalkoztak, hanem fölállítottak egy ideológiát, majd utána Lázár bement, hogy az aktuális menedzsment mindig szétlopja a vagyont, amit egyébként én határozottan visszautasítok, én ugyan nem voltam csúcsvezetője soha egy ilyen cégnek sem, de dolgoztam ilyenben elég hosszú ideig, és határozottan állíthatom, hogy senkinek a vagyont nem loptuk el, mert nincsen olyan vagyonunk, hogy most helikopterrel tudjunk röpködni, mondjuk, 200 kilométerre, pedig hosszú időt lehúztunk termelő tevékenységben, és nem csak a szánkat téptük itt, mint az aktuális miniszter úr, még sincs ilyen vagyonunk, meg még sincs ilyen lehetőségünk.

De azt is mondom, hogy legalább annál a vállalkozásnál nagyjából öt hektáronként el tudunk tartani egy embert, azért, mert normálisan kihasználtuk a termőföldből adódó minden egyéb lehetőséget az élelmiszeripartól kezdve a szolgáltató tevékenységig, a kistermelők segítségével. És erre kellene törekedni, hogy ha már vannak ilyen vállalkozások vagy lehetnek ilyen vállalkozások, akkor ezen keresztül hozunk már vissza egy valós integrációt, nem olyat, ami majd most készül a TIG raktárbázisán, ahol persze szárítók nincsenek, de erre senki nem gondol.

Én roppantul sajnálom, hogy nincs itt a Fideszből egyetlenegy olyan képviselő, meg nincs itt a kor-

mányból egyetlenegy olyan ember, aki a szakmai részét ennek a törvényjavaslatnak vitatná. Ugyanis mi azt mondjuk, hogy az állami földterület nem arra való, hogy elkótyavetyéljük, és saját klientúrát gazdagítsunk belőle, esetenként még külföldieket is, hanem igenis arra való, hogy aktív vidékpolitikát csináljunk. Azon már lehet egy országon belül vitatkozni, hogy annak az arányai, hogy mondjuk, mennyi legyen ebből az a fajta integráló, szolgáltató nagyobb állami birtok, ami hosszú távon bérli a földet és megfelelő paraméterek mellett és megfelelő foglalkoztatási kényszer mellett megműveli, és mennyivel segítsük ebből azokat a félig önálló vagy már majdnem piaci szereplő kisgazdaságokat, amelyeknek lehet, hogy pont húsz hektár kellett volna, de önök inkább elvették és másnak adták oda. Tehát ez a szörnyű ebben, hogy semmi olyan épeszű gondolat mostanában azon túl, hogy harácsoljunk és azon túl, hogy magunknak gyűjtsünk - nem mi magunknak, hanem önök saját magunknak -, nincsen.

Én már számtalanszor elmondtam, amikor meghallom, hogy most már két gázszelvény között Mészáros Lőrincnek arra sincs ideje, hogy megnézzé, eddig mennyi földre licitált, és már száz hektárral többet is licitált állítólag, mint amit a családnak lehet, és ezen majd bukik 60 milliót, de hát mit számít ez, legfeljebb majd eggyel kisebb jachtra száll le Rogán a helikopterével. Most ez a probléma, tudják? Amikor nem érti meg a mostani hatalom meg a mostani óriási pénzeket, milliárdokat elsíboló társaság, hogy nincs a koporsó mögött utánfutó. Nincs! És hagyni kellene valamit annak a szerencsétlen vidéki népnek is, amelyik lehet, hogy most azért ment el szavazni az önök fölhívására, mert félti az 55 ezer forintos nettó közmunkapénzét.

De ez nem perspektíva, kedves barátaim! A perspektíva az lenne, hogy vagy hagyni békén a családot, hogy boldoguljon, lehetőleg rábírva, hogy ne csak alaptevékenységet végezzen, hanem pontosan az ökológia számára megfelelő szélesebb palettán... - erre ott volt a kishantosi minta. Sajnos, szegény barátunkat éppen holnap kell majd eltemetnünk, Kishantos atyját, Ferit, akit tönkretettek azzal, hogy az életük munkáját tették tönkre egyetlenegy kapavágással, amikor építési vállalkozónak adták oda a földet. És nem igaz - ha az államtitkár úr itt lenne, mondanám neki is -, hogy az egy újonnan alakult vállalkozás volt, egy nagy túrót! Évtizedek óta építőiparral foglalkozott, csak - gondolom - beszállt a Fidesz kampányába, és valahonnan vissza kellett neki juttatni azt a pénzt, amit legegyszerűbb egy olyan területért visszakapni, amin semmit nem kell csinálni, csak fölveszi utána az állami támogatást, pontosabban: az európai uniós támogatást.

Tucatjával zárták ki a munka lehetőségéből meg a megélhetési lehetőségéből a hortobágyi gazdálkodókat. Tucatjával! Ajánlom figyelmükbe, itt van a 168 Órában, leírták, azt mondta az egyik, hogy most már nincs tovább, majd én is visszamegyek közmunkás-

nak, akkor is kapok 55 ezer forintot, ha nem csinállok semmit. Kinek jó ez, képviselőtársaim? Kinek jó ez?!

Ezzel az állami vagyonnal nagyon komoly fejlesztést lehetett volna csinálni, csak egyszerűen figyelembe kellett volna venni például az önkormányzatok igényeit. Az önkormányzatoknál most már ugyan elvontak mindent, tehát most már lassan ez a holdban lesz, de mennyivel egyszerűbb lett volna, hogyha szakemberek segítségével akár helybeli munkavégzést tudnak segíteni! Rengeteg ilyen program volt, Igriciben, a többi helyen elindult, aztán mi lett belőle? Mindenféle munkaerő-kölcsönzésre adgatták oda Farkas Flórinak a milliárdokat. Aztán hova lett? Eltűnt, belement a bérleti díjába, meg ki tudja, hova ment. De még mindig takargatják, még mindig nem akarják elszámoltatni, és még mindig látjuk, hogy valami oknál fogva - nyilván sokat tud, meg sok embert elvitt szavazni a síbolt pénzen. Gondoljuk már ezt végig! Itt van az országnak egy aktív lehetősége.

Azt mondta Vas képviselőtársam, hogy okafogyott lesz a dolog pénteken. Elolvasta, mi annak a törvénynek a szövege, ami, mondjuk, leállítja az árverést? Abban az van írva szó szerint, hogy a „Földet a gazdáknak” program keretében elindított árverési folyamat befejeződött. És akkor kedden meg behoznak egy olyat, hogy akkor a Darányi Ignác-terv keretében meg folytatjuk, és mennek az erdők is? Mert a halastavakat meg a gyümölcsösöket már benézték. Most mi a garancia arra, hogy a másfél millió hektár erdő vagy valamivel több mint 1,2 millió - pontosan fogalmazzunk - erdő megmarad közös tulajdonunkban? Vagy mi a garancia arra, hogy nem tolják keresztül, hogy a természetvédelmi területnek egy része biztos, hogy nem is az, mert azok pont gyenge minőségű legelők, marha jó pénzeket lehet felvenni érte, a semmiért? Mert ezt látjuk.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy önöknek itt most nem arról kellene vitatkozni, hogy mennyi az aláírás, hanem arról, hogy szakmailag mivel indokolják azt meg, hogy egyáltalán ezt a folyamatot elindították. De erre nincs épeszű magyarázat, hanem azt mondják, hogy merthogy 30 ezer szereplő hozzájutott földhöz. Azt megnézte valaki, hogy ebből, mondjuk, 28 ezer 2 hektárhoz, 2 ezer meg 500-hoz? Megnézte valaki? Mert a nagy biznissz nem a 2-3 hektár volt, hanem a nagy biznissz azok a nagyon értékes területek voltak, ahol még sok helyen ár alatt - mint Fejér megyében, mondjuk, a képviselőtársunk feleségénél - adták el.

Érdekes módon, ahogy megjelent egy fideszes politikus családtag, nem is mertek - visszatérve, hogy ki mer aláírni - még ajánlatot se tenni a gazdáknak. Ott voltunk az árveréseken, képviselőtársaim! A fortélyos félelem ám igazgatott! Hát, ki mert szembe menni egy helyi kiskirályal, aki mondjuk, másnap azt mondja, hogy akkor én most megvettem a cégedet, ha nem adod ide, akkor meg úgyis kinyírunk?! Na most, nem a szó fizikai értelmében, hanem gaz-

daságilag. Miért van az, hogy kisvállalkozóknak mondják azt egy vidéki kisvárosban, hogy te csak ne nagyon hivatkozz arra, hogy kevés a bevétel, amikor itt reklamálsz nálunk, mert megnéztük a NAV-nál? - mondja ezt egy fideszes képviselő. Hogy nézte meg a NAV-nál? Milyen alapon? Hát hol élünk, emberek?! Oroszországban élünk vagy Kazahsztánban, ami a minta? Álljunk már meg egy szóra!

Itt volt a kezünkben egy óriási működő vagyon, a legjobb minőségű földekkel, ami дума, hogy az valamikor is kistermelők kezében... Nem volt az soha kistermelők kezében, legalább a 90 százaléka, az mindig azért volt, hogy ezzel aktív beavatkozás lehessen. Az is aktív beavatkozás, ha odaadom bérbe 20 hektáronként annak, akinek már van 50, de 50-ból nem biztos, hogy megél, meg nem biztos, hogy a családját el tudja tartani. Az is aktív beavatkozás. Meg az is, hogy urambocsá, meghagyok 3 ezer hektárt, hogyha, mondjuk, ott van 300 embernek munkahelye.

És kiadjuk a kilövési engedélyt Magyarországi legjobb termelő vállalatokra? Majd utána leírjuk az élelmiszer-stratégiába, hogy növelni kell az állattenyésztés arányát. Kivel fogja növelni? Ki fog felkelni reggel ötök tehenet fejni? Most éppen azzal foglalkoznak, hogy mennyivel javult annak kapcsán, hogy koncentráldott viszonylag az állattenyésztés; intenzíven mennyivel kevesebb állat tudja ugyanazt a tejmennyiséget például fele annyi gáz kibocsátással meg mindennel előállítani töredéke takarmányból. Azért ezen is el kellene gondolkodni.

De az is biztos, hogy rengeteg olyan hely van, ahol meg nincs más lehetőség, mint a Hortobágyon, ahol eddig is kisgazdaságok meg kis, családi alapú birkatenyésztés folyt, mert az tipikusan arra való. Csak érteni kellene ahhoz, amit csinálnak. Meg tapasztalatokat kellett volna gyűjteni az elmúlt húsz évben, nem itt a parlamentben okoskodni, meg utána helikopterrel röpködni. Ez a nagy probléma, képviselőtársaim!

Úgyhogy ne féljenek, még egyszer mondom, mert ha igazuk van, akkor úgyis kiderül, hogy nem megy el erre senki. Rendben van, próbáljuk meg, én meg azt gondolom, mert ha nem próbáljuk meg, akkor önök gyávák. És határozottan mondom, hogy gyávák. Mert nyilvánvaló, hogy miután azt mondják, hogy okafogyott, nem fogják ezt kiírni. Egyébként a kettőt együtt kell kiírni. Az egy valós történet lesz, mert abban az is benne lesz, hogy legyen vége az urizálásnak a jegybankban is meg a többi helyen is, meg benne van az is, hogy ne engedjük elkótyavetyélni a maradék vagyonunkat. Tehát ezen kellene gondolkodni, nem azon vitatkozgatni vagy azon elmélkedni, hogy jogilag ez hogy van.

Jogilag teljesen ugyanaz a kategória, mint amit az Orbán Viktor által benyújtott után kiírtak, pontosan ugyanaz.

És most önök vannak többen, de ez nem mindig lesz így, szeretném jelezni, mert vagy így, vagy úgy,

de előbb-utóbb minden hatalom megbukik; a diktátorok általában durvábban, ettől azért óvom önöket. Jobb lenne, ha ebben is egy kicsit visszafogottabbak lennének, és nem eltakarítanának minden médiumterméket meg minden médiamunkást, aki, mondjuk, felvesz valamit vagy éppen leírt valamit, hanem meg kellene próbálni úgy élni, hogy ne tudjon felvenni ilyet, meg ne tudjanak róla írni ilyet. Ez a lényege a dolognak, mert egyébként itt meg fordított logika van. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönjük. Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Arra szeretném itt most kihegyezni, hogy engem egyáltalán nem érdekel, hogy hány darab érvényes aláírás volt. Ha egy ilyen témájú népszavazáshoz, bárki is nyújtja be, egyetlenegy érvényes aláírás sem érkezett volna, akkor is fontosnak tartanám az emberek véleményét kikérni ebben az ügyben. Azt se tudom, hogyan vették ahhoz a bátorságot, hogy az egyik utolsó nemzeti vagyont az emberek megkérdése nélkül elkezdték privatizálni.

És az is tévedés, hogy pénteken bármit lezárnánk. Itt elhangzott, hogy egy egyszerű szómódosítással gyakorlatilag újra lehet indítani a privatizációt, amivel egyet is értek, de ennél is tovább megyek: jelenleg is zajlik. Az önök frakcióülésén, most a fideszes képviselőkhöz szólok elsősorban, döntöttek arról, hogy tovább folyik, csak nem három, hanem szeretnék most már öt hektárig gyakorlatilag pályázat nélkül ezeket az állami földeket tovább privatizálni.

És hogy miért nem hisszük el azt, hogy pénteken ez a folyamat lezárul? Egyrészt hangsúlyozom, hogy ha a Jobbik kormányra kerül, akkor ezt a privatizációt megpróbáljuk visszajára fordítani, és a legtöbb termőföldet visszazerezni a magyar nemzet számára. Másrészt pedig pont az ellenkezőjét mondták, ezt is ma már említettem korábban, pont azt hangsúlyozták, hogy növelni kell az állami földeket, az állami szerepvállalást vidéken. Ennek okán akkor a pénteki vitát és a jövő heti döntést bármikor képesek egyetlen perc alatt módosítani, hiszen jelenleg még önöké a parlamenti többség.

A jegyzőkönyv számára szeretném elmondani, hogy sem a Mezőgazdasági bizottságból, sem a Földművelésügyi Minisztériumtól nincs itt senki, tehát úgy kellene most szakmai vitát folytatnunk, úgy kellene arról beszélünk, hogy magyar termőföldet - mint a magyar nemzet egyik utolsó kincsét - megvédjük-e, kiírjunk-e erre népszavazást, hogy gyakorlatilag a kormányoldalról egyetlenegy olyan személy nincs, akivel ezt érdemben meg lehet-

ne vitatni. Én ezt egészen elképesztőnek tartom, és ezek után még a magyar állampolgárok érdeklődését, nem érdeklődését a téma iránt érvként felhozzák. Ha maguk a képviselők is ilyen létszámban érdeklődnek ezen téma iránt, akkor ne várjuk, hogy feltétlenül egy aláírásgyűjtésnél akkora érdeklődés legyen.

De továbbmegyek: ha migránsügyben, kvótaügyben, betelepítésügyben, mondjuk, kettő évvel ezelőtt önök kezdeményeztek volna népszavazást, akkor nemhogy az érvényesség nem lett volna meg, de valószínűleg a megfelelő számú aláírást még a nagy Fidesz-KDNP sem lett volna képes teljesíteni; egész egyszerűen azért, mert ha az emberek nem érzik a bőrükön a problémát, akkor nyilvánvalóan nem motiválhatóak egy ilyen kérdésben.

Mutassuk meg nekik, és ez a politika felelőssége, hogy ezzel az állami földterülettel mit lehetett volna elérni, mennyi vidéki települést, mennyi vidéki családot lehetett volna helyben lakásra bírni, demográfiai helyzetet javítani vele vagy éppen megfelelő életminőséget kialakítani. Ha a saját bőrükön érzik, és saját maguk tapasztalják, hogy ez az állami földterület elég arra, hogy több tízezer család elérje ezt a célját, akkor utána kérdezzük meg a véleményüket. Biztos vagyok benne, hogy akkor az aláírásgyűjtéssel sem lett volna probléma, tehát ezek sem érvek. Igenis ki kell kérni az emberek véleményét, és ha nem éri el majd ez a népszavazás a most szükséges 50 százalékos részvételi arányt, de politikailag érvényes lesz, hiszen a többségük azt fogja mondani, egészen biztos vagyok benne, még a Fidesz-szavazók többsége is, hogy ne adjuk el az állami földterületeket, akkor pedig figyelembe kell venni az akaratukat, és ezt az egész örületet visszajára kell fordítani.

Ezt már nemcsak én mondom, nemcsak a józan gondolkodású emberek mondják, nemcsak az ellenzék mondja, hanem bírósági papír is van róla, hiszen a kishantosi ökogazdaság kontra Nemzeti Földalapkezelő Szervezet és a magyar állam közötti perben az NFA-törvény számos jogszabályának megsemmisítését indítványozta az Alkotmánybíróság számára a bírónő. Ha így semmissé válik, ne legyenek illúzióink, azért tudjuk, hogy az Alkotmánybíróság milyen szintű politikai nyomás alatt dolgozik, de ha mégis megtörténik, és semmissé válnak ezek a rendelkezések, akkor mi lesz, képviselőtársaim? Akkor mi történik? Erre is jó lenne választ adni, mert egy ilyen népszavazás egy ilyen helyzetre is pontot tudna tenni, hiszen onnantól kezdve, ha ezek a rendelkezések megszűnnek, és nem adjuk el az állami földterületeket, akkor ez az ellentmondás nem állhat elő.

Körülbelül erről a 250-300 ezer hektárról beszélünk. Itt az NFA-törvény 15. és 26. §-ával, de még kormányrendeletekkel kapcsolatban is komoly aggályokat vetett fel a bíróság, és visszamenőleges hatállyal szeretné ezek megsemmisítését. Megemlíti többek között azt, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete korrupcióellenes egyezményébe ütközik a földprivatizáció, és hogy egyáltalán a közügyeket és a köztu-

lajdonnal kapcsolatos becsületességet, számonkérhetőséget, átláthatóságot mind-mind sértik ezek a jogszabályok, nem beszélve arról, hogy az önök által alkotott Magyarország Alaptörvényének több cikkével is ellentétes. Itt konkrétan hármat nevezett meg, amelyekkel mélységesen egyetértek. Azt meg már részletesen elmondtuk, hogy miért megy szembe a földbirtok-politikai irányelvekkel egyébként a privatizáció.

Úgyhogy ezek után még inkább úgy érzem, hogy ki kellene írni ezt a népszavazást, és legalább elérni azt, hogy politikailag érvényes legyen, aztán levonni persze belőle a megfelelő következtetéseket, és visszamenőleg megsemmisíteni ezt az örületet. A magyar nemzetnek, a magyar államnak szüksége van ennyi földterületre, ennyi tartalékra a már általunk sokszor vázolt és számon kért felelős viselkedés miatt, mert csak így fogja tudni a mindenkori kormány biztosítani azt, hogy a földbirtok-politikán keresztül elérjük azokat a célokat, amelyeket korábban ellenzékben még önök is oly sokat hangoztattak.

Tehát továbbra sem hallottunk egyetlenegy szakmai érvet sem - nem is tudunk, hiszen nincsenek itt a szakemberek - azzal kapcsolatban, hogy miért ne kellene ezt a népszavazást kiírni, csupán ilyen eljárásjogi és különböző aláírásszám-beli vitába hajlandóak bocsátkozni, ami a mi szempontunkból, ahogy említettem, teljesen érdektelen. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Jelenleg utolsó felszólalásra Sallai R. Benedeknek adom meg a szót két percben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én mindössze csak elnézést szerettem volna kérni Rubovszky elnök úrtól, a bocsánatát kérem, mind a kétszer az „oka-fogyott” szót Vas Imre képviselőtársunk mondta. Tehát elnézést szerettem volna kérni, kérem, bocsássanak meg érte. Nagyon keveset vannak bent a KDNP-sek, nagyon kevésszer jönnek be, és olyan egyformák, hogy nem tudom őket megkülönböztetni. *(Derűltség.)* Ez lehetett az oka, bocsánat. *(Taps az ellenzéki sorokban. - Dr. Rétvári Bence: Szemüveget az LMP-nek!)*

ELNÖK: Köszönjük. Mivel nem látok további jelentkezőt, megkérdem Rubovszky György urat mint előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Sallai képviselő úr kifogásolta azt, hogy a KDNP miért nem méreti meg magát. Szeretném közölni, képviselő úr, hogy 1990-ben, 1994-ben, 1998-ban megmérte magát, 1998-ban lépett szövetségre, és azóta szövetségben politizál. Ezt el kell mondani, mert az újszülöttnek minden új, önök még akkor azt se tudták, hol az Országgyűlés, mi akkor már önállóan parlamenti

párt voltunk. (Sallai R. Benedek: Sőt, már az MSZMP idején is!)

Na, visszatérve, azért Magyar képviselő úr hozzászólása miatt azt a megjegyzést hadd tegyem, hogy Isten óvja az országot attól, hogy a Jobbik hatalomra jusson (Dr. Rétvári Bence: *Úgy van!*), mert ha az a jogállami bizalom, amit Magyar képviselő úr kimondott, pártálláspont, hogy őt nem érdekli, hogy milyen érvényes aláírások vannak, ezt kell ki kell írni - ezt hívják diktatúrának, ha önt nem érdekli. (Magyar Zoltán: *Ebből a szempontból nem. - Sallai R. Benedek: Ezt meg demagógiának!*) Nem félek ettől, hogy ez bekövetkezik.

Szeretnék most visszatérni a népszavazásra pontosan. Az ügyrendi vitára szeretném Bárándy képviselő urat emlékeztetni, az ő kérésére feltettem azt a kérdést az Igazságügyi bizottságon, hogy ki támogatja azt a variációt, hogy az Országgyűlés írja ki a népszavazást. Ez volt az első ügyrendi kérdés, és erről csak ellenzéki képviselő szavazott igennel. Nem mentem tovább, mert akkor láttam, hogy nincs többség ezekre, de az, hogy én nem szavaztam igennel erre a kérdésre, gyakorlatilag azt jelenti, hogy nem ezen az állásponton voltam. (Dr. Bárándy Gergely: *Ezért mondtam, hogy egyetértettünk egymással!*)

(16.50)

Most viszont érdemben szeretnék vitatkozni Bárándy képviselő úrral. Azt hiszem, hogy nincs jogunk és lehetőségünk kritizálni a Kúria tevékenységét. Annál is inkább, mert ha végig tetszik olvasni, amit leírt a Kúria, akkor az pont ellentétes álláspontot tartalmaz, mint amit ön feltételez róluk. A 16. pontban azt mondják, hogy 45 aláírás tekintetében - nem neveztek meg pontosan, hogy melyik az; így folytatódik: - tételes, egyedi ellenőrzésre alkalmasság hiányában a Kúria a jogszabálysértés megvizsgálását érdemben vizsgálni, megállapítani nem tudta. Mi következik ebből? Hogy az összes többi esetben tételesen megállapították.

Képviselő úr, nem kell a helyesen elfogadottakat végignézni. Tehát 170 ezer, mit tudom én, mennyit nem kell végignézni. Azt kell végignézni, és ezek szerint azt leellenőrizték, mert aki tud olvasni magyarul, annak ezt tartalmazza, tehát azt ellenőrizték, amit a felülvizsgálati kérelemben kifogásoltak. S itt Gógös képviselő úr ismerte el, az egy nagy hiba, hogy ha elfelejti egy nő odaírni a személyi számához, hogy 2-es, és ezt nem fogadják el. De tisztelettel, én 1989 óta veszek részt a politikában, a '89-es négyigenes népszavazástól kezdve egyetlen betűhiba, egyetlen számhiba vagy bármi volt, az minden egyes kormányzati időszak alatt érvénytelenné tette az aláírást. Önök 12 évig voltak hatalmon, és a 12 év alatt soha nem változtatták meg, hogy ennyire görcsösen kell ragaszkodni a szabályokhoz. Ezt nem mi találtuk ki, ez így megy '89 óta. (Gógös Zoltán: *Nem így volt*

a szabály! Mintavételezési szabály volt.)) Leellenőrizte a Kúria, mert a 16. pontban az van, hogy nem tudta tételesen érdemben megvizsgálni - nem azt mondta, hogy megkérdeztük, hanem azt, hogy érdemben megvizsgálni -, és ebből az következik, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat leellenőrizték. Ezt szerettem volna zárszóként elmondani.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy az Igazságügyi bizottság a vagylagos variációt fogadta el és terjesztette elő, a részletes vita során az álláspontokat tisztázni kell, és akkor a részletes vitát követően tud az Országgyűlés ebben a kérdésben dönteni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormány-pártok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **a magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Rubovszky György és Vejkey Imre képviselők által benyújtott előterjesztés H/11348. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rubovszky György úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy most van száz éve annak a hatalmas világegésnek, amit egyszerűen úgy hívunk, hogy első világháború, az első világháborús megemlékezések során abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy Lomnici Zoltánnal, az Emberi Méltóság Tanácsának elnökével és Vejkey Imre képviselőtársammal elmehettem a Doberdó-fennsíkra, az Isonzó-völgybe, megnézhettem a Doberdón állított magyar kápolnát, és megnézhettem azokat az emlékeket, amelyekkel a magyarok méltán tisztelegtek az ott elhunyt hihetetlen mennyiségű magyar katonának. A Doberdó-fennsíkon nemcsak kápolnát épített Szunay Miklós elnök úr, hanem nagyon sok mindent hozatott rendbe. Ott nagy örömmre láttam, hogy Jeszenszky Géza külügyminiszter úr 1992-ben emléktáblát állíttatott a hősi halott magyaroknak.

Ezt követően elmentünk Pulába - azt csak megemlítem, hogy Pula volt az Osztrák-Magyar Monarchia haditengerészetének a központja -, ahol azzal a fura szituációval voltunk kénytelenek szembesülni, hogy már 1886-ban vagy 1860-valahányban az Osztrák-Magyar Monarchia, tekintettel arra, hogy az ő haditengerészetéről van szó, vásárolt egy temetőt a tengerészek és a tengerészettel kapcsolatos halottak számára. Ez a temető elkülönülten áll a mai napig Pulában. Bementünk ebbe a temetőbe, és azzal szembesültünk, hogy annak ellenére, hogy a temetőt az Osztrák-Magyar Monarchia vásárolta, hatalmas

emlékművet állított az osztrák haditengerészeknek Ausztria, hatalmas emlékművet állított az olasz halottaknak Olaszország, és annak ellenére, hogy az osztrák-magyar haditengerészetnek közel 27 ezer tagja volt magyar, és abban a temetőben is ezret meghaladó számú magyar van, a magyar kormány nem állított semmilyen emlékművet az ott fekvő magyar hősöknek.

Akkor elhatároztuk és az első sajtótájékoztatón közzé is tettük, hogy országgyűlési határozatot fogunk kérni. Szeretném elmondani az emlékműállításán kívül a haditengerészek napjával kapcsolatban, hogy a második világháborúig a magyar haditengerészeknek megvolt az emléknapja a magyar történelemben. Ezt a második világháborút követő diktatórikus időszakban szüntették meg.

Tisztelt Országgyűlés! Az első világháború haditengerészetének a történetében talán a legnagyobb magyar veszteség volt az, amikor 1918. június 10-én egy olasz torpedónaszád megtorpedózta azt a Szent István csatahajót, amelyik akkor a Monarchia legnagyobb hadihajója volt, államalapító királyunk nevét viselte, és megpróbálta az olasz blokádot feltörni. Ennek az lett az eredménye, hogy megtorpedózták a hadihajót, és a hadihajó az Adria habjai között elsüllyedt.

Erre alapítjuk azokat a kéréseinket, amiket az országgyűlési határozatban megfogalmaztunk. Az első részben azt kérjük, hogy a magyar haditengerészek napját ünnepelje meg Magyarország, emlékezzen meg róla. Azt hiszem, hogy annál méltóbb dátumot, mint június 10-ét, amikor az a nagy veszteség történt, találni a magyar történelemben nem lehet. Az is egy elvárás, hogy Magyarország állítson végre emlékművet az ott fekvő magyaroknak.

Azért azt is meg kell említeni, hogy nem jeltelemül vannak ott a magyarok. Rendkívül szégyelltem egyszer, meg nagyon boldog voltam másodszer - s ezt ki kell emelni -, mert a Pulában élő kisszámú magyar közösség a saját erejéből, gyűjtés alapján egy kis emléktáblát állított. Legalább ők nyilvántartották és megemlékeztek a hősi halottakról.

(17.00)

Tisztelt Országgyűlés! Mi ezt az országgyűlési határozatot előterjesztettük, a kormányt kérjük arra, hogy emeljen emlékművet, mégpedig 2017. június 10-ig. Mert reményeink szerint akkor kerülhet első alkalommal megünneplésre a haditengerészek napja, és akkorra az emlékmű álljon, és az emlékmű előtt róhassa le a magyar köztársaság tiszteletét az ott eltemetett hősi halottak iránt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e Rétvári Bence államtitkár úr hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Száz évvel ezelőtt mai léptékben is hihetetlen mennyiségű magyar katona harcolt az I. világháború frontjain. El sem tudjuk képzelni, hogy mennyien haltak hősi halált közülük, hiszen 661 ezer magyar katona nem tért vissza soha a frontokról. Ez nagyobb veszteség, mint valaha máskor, kétszer annyi katonai veszteség, mint amennyi Magyarországot érte a II. világháborúban. A valaha volt legnagyobb veszteségünk. Ezt csak tetézi az, hogy hadifogságba is 743 ezren kerültek, 734 ezren pedig eltűntek, megsérültek.

Ha összeadjuk ezeket a számokat, nagyon nagyot, közel kétfélmillió számot kapunk, de ebből a legfájóbb nyilván az a 661 ezer honfitársunk, egykori magyar katona, aki nem tért vissza soha a családjához. Méltatlan az a helyzet, ami Magyarországon van, hiszen nem kellőképpen emlékezünk meg erről a hősi tettről, a hazáért való helytállásról. Itt olyan hősokról beszélünk, mint a XX. században nagyon sok hősről, akiket rendkívül alulértékelünk ma is, és a történelem folyamán a XX. században is. Ennek megvolt persze a maga oka. Nem azért történt ez, mert a magyar emberek ne emlékezzenek rájuk, hiszen nem tudunk olyan településre elmenni vidéken, ahol ne látnánk a falu, a város, a település közepén egy kisebb emlékművet, amelybe bele vannak vésvé az I. világháborús hősi halottak nevei. Hanem bizony a kommunista időszakban nem vállalták a történelmi folytonosságot ezzel az időszakkal, az I. világháborúban elesett hősi halottainkat egy dinasztikus küzdelemben meghalt áldozatoknak tekintették. Éppen ezért lerombolták az I. világháborús hősöknek azokat az emlékműveit, amelyek Budapesten felépültek, vagy átalakították őket. Van, amelyiknek már nyoma sincsen, van, amelyiknek a talapzata áll, de arra más szobrot emeltek; vannak olyanok, amelyeket még nem fejeztek be, és persze volt olyan, ami a háborúban sérült meg.

Tehát nagyon sokkal tartozunk ezeknek az embereknek, mégpedig azért is, mert aki az életét adja hazáért, az méltán számíthat, ameddig a haza fennáll, a haza tiszteletére, kegyeletére, visszaemlékezésére. Ezért fontos, hogy a centenáriumi alkalmából, az I. világháború kitörésének és lezajlásának 100 éves évfordulója alkalmából minél több módot ragadjunk meg a múlt traumájának megismerésére, feldolgozására, és ez is Magyarország egységét minél inkább szolgálja. Ezért hozott létre Magyarország Kormányának emlékbizottságot is, amelyik már két éve szervezi a megemlékezéseket.

Ha ezekből a megemlékezésekből egy-kettőt ki tudnék emelni, biztos, hogy az elsők között az Új világ született - Európai testvérháború 1914-18 című kiállítás említeném meg, amit több mint 20 ezren láttak már. Ez Budapesten, a Várkert Bazárnál található, és további folytatásai is lesznek. Azt hiszem, méltán színvonalas kiállítás, ami jól mutatja be azo-

kat a boldog békeidőket, a háború kezdeti szakaszait, a propagandát, a nők helyzetét és azt a változást, amit az I. világháborúban és az I. világháborút megelőző időszakban sokan megéltek. További folytatásai is jönnek ennek a kiállításnak, hiszen akár a dinasztikiakat, akár a háború következményeit is érdemes bemutatni, ami akár a tömegtermelésben, akár a nők politikai jogainak kiszélesedésében, nagyon sokféle következményben nyilvánult meg. Fontos tudatosítanunk, hogy ezek mind-mind az I. világháború következményei.

Ha egy-két programot a 2015-ös, '16-os évből megemlíthetünk, mindenképpen fontos a Frontmozi vetítéssorozata, amely I. világháborús témájú filmeket dolgoz föl, és utána beszélgetések is következnek. De volt kerekasztal-beszélgetés háborús betegségekről, múzeumokról és emlékművekről konferencia, a színház háborúban elfoglalt helyzetéről szintén tudományos tanácskozás volt, az új technológiák bevetéséről, szintén a XX. Századi Intézet szervezésében, az Olasz Kultúrintézetben volt szakmai tudományos rendezvény, ugyanúgy a győztesekről és legyőzöttekről szintén ugyanott, hasonló szervezők körében.

Még jó pár konferenciát tudnék megemlíteni, de engedjék meg, hogy pár olyan nagy állami intézményt is megemlítsék, amelyek I. világháborús tematikájú rendezvényekkel, kiállításokkal élt. A Budapesti Történelmi Múzeum, a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum, ki-ki megnézheti ott is a kiállítást. A Balassi Intézet világszerte számos rendezvényt szervezett. Itt nemcsak kiállításokra vagy konferenciákra kell gondolni, hanem akár a Csárdáskirálynő bemutatására, amely az akkori Magyarországnak egy jó lenyomata, az akkori időszak jó jelzője. Az Országos Széchényi Könyvtár, a Külgazdasági és Külügyminisztérium szintén rendezvényeket szervezett, a Nemzeti Színház és nagyon sok civil szervezet adta be pályázatát és nyert is.

Illetőleg arra is törekszünk, hogy ne maradjon Magyarországon olyan I. világháborús emlékmű vidéken, amelyet a centenáriumi keretében ne újítanánk föl. Hiszen ez a minimum tisztesség, amit meg kell adni az I. világháború hőseinek, hogy felújítjuk ezeket az emlékműveket. Én itt egy pár hónappal ezelőtti utalási listát gyűjtöttem ki, ebben már most is 282 település szerepel, Szentgáltól Nagyvázasnyig, Nagyszénástól Karcsáig, Pusztaföldvártól Becskéig, Vál községtől Borotáig, és még lehetne sorolni azokat a településeket, kisebbeket és nagyobbakat egyaránt, ahol a 100 éves évforduló alkalmából felújítjuk az emlékműveket, hogy méltó helyen emlékezzünk meg az I. világháború hőseiről.

Ebbe az emlékezéssorozatba, azt hiszem, nagyon jól beleillik az, hogy annak a haderőnemnek is felújítsuk vagy létrehozzuk, pontosabban kibővítsük az emlékművét, amiről képviselő úr beszélt. Hiszen nagyon sokan a magyar katonák közül hullámsírban lelték hősi halálukat. Az ő hazáért való kiállításokra emlékeznünk kötelesség. Más nemzetek ha már ezen

a helyszínen tisztes módon állítottak emléket a saját hazájuk hősi halottainak, akkor nekünk is ugyanígy fontos kötelezettségünk, hogy ezt megtegyük.

Már csak azért is, mert ha ezeket az erényeket, ezeket a példákat nem állítjuk a magyar fiatalok, a magyar társadalom elé, akkor nagyon nagy veszélye van annak, hogy ezek az erények nem lesznek annyira megbecsültek, nem lesznek annyira példaként követettek, és az egész országra, az ország jövőjére károsan hathat, gyengítheti ezeknek az erényeknek a társadalomban való jelenlétét. Márpedig a hősök megbecsülése, a hősök kultusza, példaképként való fölemelése azoknak, akik mertek kiállni egy olyan ügyért, ami messze az ő hétköznapjaikon, életükön túlmutat, hiszen a hazáról, a nemzetről, közös országunk megvédéséről volt szó, a haza céljainak szolgálatáról, és ezért a legnagyobb áldozatot hozták, amit ember az életében hozhat, az életüket áldozták. Nos, ezeket az embereket mindig az egyik legmagasabb piedesztálra kell állítsuk, leginkább példaképként kell hogy állítsuk, legalábbis megbecsült emberként kell hogy mindenki elé állítsuk.

Bízunk benne, hogy soha többé nem lesz sem Magyarországon, sem Európában, sem a világon olyan helyzet, amikor hasonló hősiességre szükség lenne, de hát látjuk, hogy sok helyen a világban sajnos most is zajlanak háborúk. És fontos, hogy Magyarországon a katonák, a hősi halált halt magyar honvédek tisztelete ne lankadjon, bármilyen haderőnemről van szó, és amivel az irányukba tartozunk, azt megtegyük, kegyeletünket lerójuk. De legalább ennyire a saját jövőnkért is tegyünk. Hiszen Magyarországon ezt a fajta kiállást, ezt a fajta hazaszeretetet, a bátorságot, a hősiességet, a bajtársiasságot, ami a katona jellemében megvan, ami ezekben a szobrokban jelképesen ott van, és aki fölnezz rájuk, az ezekben a szobrokban láthatja, nos, ezeket az erényeket, ezeket a tulajdonságokat továbbra is meg kell becsüljünk, és a jövő nemzedékek elé példaként kell állítsuk. Mert csak akkor lehet Magyarország erős nemzet, csak akkor lehet mindenkinek helyén a gondolkodása, azt hiszem, és ez a hazaszeretetre nevelésnek is fontos része, hogy hőseinket megbecsüljünk, és méltóképpen emlékezzünk meg róluk.

Ezért köszönjük képviselő urak javaslatát, és bízunk benne, hogy a határidőig, amit képviselő úr említett és benne szerepel a határozati javaslatban is, állni fog ez az emlékmű. A magyar kormány és a centenáriumi emlékbizottság, az I. világháborús emlékbizottság ennek fedezését rendelkezésre bocsátja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(17.10)

ELNÖK: Köszönjük. A határozati javaslatához két frakció állított vezérszónokot. Elsőként a Fidesz vezérszónokának, Vas Imrének adom meg a szót.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselőtársaim javaslata, hogy június 10-e legyen a magyar haditengerészek és hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapja. A haditengerészet és a flottilla a magyar történelem szerves részévé vált. A világháború első lövéseit a dunai flottilla adta le, illetve a világháború alatt a haditengerészeti állomány megközelítette a 35 ezer főt. Június 10-e ugyan nem a győztes csata emléke, hiszen mint az előterjesztő is mondta, a Szent István csatahajót ezen a napon süllyesztette el az olasz haditengerészet, mégis Magyarországnak kötelessége erről a napról, mindazokról megemlékezni, akik életüket áldozták hazánkért. A megemlékezés nem hadi eseményről szól, hanem azon matrózokról, akik hazánkért tevékenykedtek vagy áldozták életüket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció támogatja a határozati javaslatot, hogy rendszeresen megemlékezzünk a magyar haditengerészekről és a hősi halált halt magyar haditengerészekről, illetve hogy tiszteletükre emlékművet állítson a kormány. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Most Kulcsár Gergely képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik-frakció vezérszónokának.

KULCSÁR GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapjáról szóló határozati javaslattal kapcsolatban tolmácsolom nagyon röviden a Jobbik álláspontját.

Azért mondom, hogy nagyon röviden, hisz magának a határozati javaslatnak nincs olyan pontja, nincs olyan része, amely igazán vitára ingerelne. Tudjuk támogatni ezt a javaslatot, támogatjuk. Valóban egy hiánypótlásként is felfogható, és reményeink szerint is teljes konszenzussal fogja elfogadni ezt a javaslatot a Magyar Országgyűlés.

Emellett még felhívnam arra a tisztelt Ház, illetve a kormánypárti képviselők és a kormány figyelmét, hogy az emlékmű felállítása, illetve az emléknap bevezetése nagyon helyes, emlékeznünk kell a hőseinkre, a haditengerészekre is. Viszont vannak olyan dolgok, amelyekre szintén oda kellene figyelni. Gondolok itt a jelenlegi trianoni határainkon túl lévő hadisírokra. Erdélyben volt szerencsém meglátogatni néhány temetőt, Nagyváradon, Maroshévízen voltam, és az Ojtozi-szorosnál található sósmezei katonai temetőről is sok szó esett már. Méltatlanul bánnak a magyar hadisírokkal, illetve van, ahol nem is nagyon lehet felállítani emlékművet.

Tudom, hogy a két államnak van egy olyan megállapodása, amely a hadisírok gondozásáról szól, de ez a megállapodás nincs betartva. Gyakorlatilag nagyon rossz állapotban vannak a határainkon túli magyar hadisírok, és ezzel kapcsolatban is várnamk lépéseket a kormánytól.

Illetve ha már a haditengerészekről esik szó, akkor felhívnam a figyelmet arra is, hogy az első világháborúban harcoló osztrák-magyar hadiflotta utolsó főparancsnoka halálának 60. évfordulója jövőre lesz. Nemcsak hogy a hadiflotta főparancsnoka volt, hanem 24 évig Magyarország kormányzója is volt - Horthy Miklósról beszélek. Nagyon remélem, hogy a Fidesz-kormány az ő halálának 60. évfordulóját 2017-ben nem felejtje el, és méltó megemlékezéseket szervez, hisz úgy gondolom, hogy a történelmi emlékezetünkben nincs a helyén kezelve Horthy Miklós személye, személyisége.

Véleményünk szerint példaként lehetne állítani a magyar fiatalok elé Horthy Miklóst. Mondom, a jövő évben lesz ez az évforduló. Mi természetesen támogatni fogjuk, ha a kormány ilyen lépéseket tesz. Ha pedig nem, akkor mi fogunk benyújtani ilyen javaslatot.

Összefoglalva, illetve visszatérve a határozati javaslatra, a Jobbik támogatni fogja ezt. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nem látok jelentkezőt.

Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Dr. Rubovszky György jelentkezik.)* A kormány részéről nem. Akkor Rubovszky György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is köszönöm szépen a pozitív hozzáállását a Háznak ehhez a kérdéshez.

Azért nem tudok elmenni szó nélkül... Nem szó nélkül; nincs semmi bajom Kulcsár képviselő úr hozzászólásával. Szeretném arra emlékeztetni, hogy annak idején Hende Csaba miniszter úr is és most Simicskó István honvédelmi miniszter is nagy súlyt fektet a határon túli hadisírokkal kapcsolatos kérdéskör tisztázására. Ha jól tudom, mert annak idején a felvidéki ügyekben kellett bemennem a HM-be, egy külön főosztálya van a Honvédelmi Minisztériumnak, amelyik ezt intézi. De azt megígérem, hogy ennek a jegyzőkönyvnek a másolatára fel fogom hívni Simicskó István frakciótársam figyelmét, mert nagyon pozitívnak látom ezt az igényt.

A másik pedig, ami Horthy Miklóssal kapcsolatos, csak egy személyes megjegyzést tudok tenni. Én az újrateremtésen Kenderesen személyesen részt vettem annak idején. *(Dr. Gyüre Csaba: Mi is!)* Egy kereszténydemokrata küldöttséggel voltunk jelen. De csak egyet tudok kérni - és ez a tisztem ebben a pillanatban -, azt, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia magyar tengerészeinek emléknapja és az emlékműve tekintetében a határozati javaslatot támogassák.

Még egyszer köszönöm a pozitív hozzáállást, és remélem, hogy a Ház is meg fogja ezt szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. Ezzel az általános vitát lezárom.

Most a napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk... Elnézést, csak a táblámon megjelent Sallai R. Benedek képviselő úr neve, de nincs itt. Épp azt akartam mondani, hogy a napirend utáni felszólalások következnenek, de ketten már előzőleg visszavonták, illetve Sallai képviselő úr, bár a kártyája

valószínűleg itt van, ő maga azonban még sincs itt, úgyhogy ezzel **lezárom** a mai munkánkat. A felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés pénteken reggel 9 órakor folytatja a munkáját. Köszönöm szépen.

(Az ülésnap 17 óra 17 perckor ért véget.)

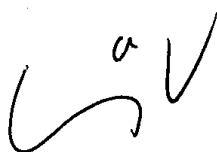
Gelencsér Attila s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)